

let nakladatelství Řád

ŘÁD

ČASOPIS PRO OCHRANU NENAROZENÉHO ŽIVOTA
INFORMACE Z CÍRKVE
KATOLICKÁ LITERATURA

1/2010

*„Klid! Odvahu! Rozdrť těmito ctnostmi
pátou kolonu vlašných, ustrašených
a zrádců“*

Sv. Josemaría Escrivá de Balaguer

Vydává: Řád

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Sarajevská 13

120 00 Praha 2

ISSN 1802-3177

Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 17216

Číslo účtu nakladatelství Řád: 80367389/0800

Úvod

Vážení a milí čtenáři,

díky za Vaše modlitby, platby a podporu. Rok 2009 skončil pro nakladatelství *Řád* se schodkem. Ještě třetina odběratelů nezaplatila předplatné – jeho výše je dobrovolná a každý může něco poslat, byť by to byla i jen padesátikoruna. Krize se projevuje. Některá nakladatelství a tiskárny krachují. Jsem odhodlán vydat letos 3 čísla časopisu *Řád* a mimoto asi dvě knihy.

K 20. jubileu založení nakladatelství *Řád* jsem si udělal radost a vydal svou osmou básnickou sbírku *Pod rozstříleným praporem je krásy dost*. Nejsou to žádné říkánky, ale moderní katolická špičková poezie. Doslov napsal Mojmír Trávníček, nejvýznamnější znalec české katolické literatury. Knihu Vám mohu poslat. Má 76 stran a stojí 70 Kč (poštovné neúčtuji).

Návštěva papeže v Česku byla hlavní událostí roku 2009. Byla skvěle organizačně připravená a během návštěvy vše dopadlo na jedničku. Svatý otec byl optimální a projevil se jako světec, což podvědomě uznali mnozí ateisté. Hudební doprovod ke mši svaté ve Staré Boleslavi nebyl sice vhodný, ale netřeba z toho dělat tragédii. Následná petice varhaníků proti této hudbě je legitimní, máme svobodu projevu. Osobně si myslím, že lze k této hudbě ve Staré Boleslavi přimhouřit oko.

Incident v bazilice svatého Petra ve Vatikánu o Vánocích, kdy byl papež sražen pomatenou ženou, ukázal, že není dostatečně pečováno o bezpečnost papeže. Musíme se modlit za ochranu papeže. Určitě nad ním bdí i Pražské Jezulátko, které tak oslavil během své návštěvy v Praze.

Událostí 21. století je přípuštění konzervativních anglikánů ke katolíkům. Lze to přirovnat k odtržení od pravoslavných a ke vzniku řeckokatolické církve sjednocené s Římem. Jde o konstituci *Anglicanorum coetibus*. Jsou síly v Církvi, které k tomuto kroku papeže mají negativní postoj. Papež se projevil jako statečný muž a nedbá na anglikánského primasa – arcibiskupa z Canterbury Dr. Williamse. Většina anglikánů se vzdaluje od Božího záměru, přesto křičí po ekumenismu. Jak má vypadat ryzí ekumenismus nyní předvedl papež.

Ubezpečuji Vás znovu o své naprosté loajálnosti k Svatému Otci.

Zahrnuji Vás do svých každodenních modliteb růžence.

Srdečně Vás zdravím a žehnám.

10. 1. 2001, P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Vydal jsem 2 700 kusů životopisu svatého Jana Vianneye. Zůstalo mi ještě 500 kusů. Vyzývám otce faráře, aby dopřáli svým farníkům poutavý životopis za sníženou cenu 40 Kč. Poštovné neúčtuji. Kniha je balena po 30 kusech. Můj telefon: 728 250 679.

Dostal jsem na účet (šlo to složenkou) 1 000 Kč z nějaké farnosti. Pošta zkomolila adresu, takže nevím, kdo to posílal a co chce zaslat. Prosím, ozvěte se!

Číslo mého účtu: 80367389/0800

Vatikán

Africký synod v Římě (říjen 2009) řešil závažné věci. Kardinál Turkson (61 let, z Ghany) navrhl plány pro akce, které by měly zajistit větší uznání žen v Církvi, chránit africké rodiny proti cizím ideologiím a řešit kořeny etnických konfliktů. Turkson byl hlavním relátorem synodu. 244 synodních Otců mluvilo často o chudobě a šíření AIDS. Turkson chce, aby se zavřely továrny vyrábějící zbraně pro Afriku. Také by měl být vytvořen soudní orgán, který by kontroloval mezinárodní těžební společnosti. Arcibiskup Tlhlgale (Jižní Afrika) řekl, že africké tradiční kulturní hodnoty jsou ohroženy novou globální etikou, která agresivně tlačí na africké vlády, aby přijaly odlišné postoje k rodině, manželství a lidské sexualitě. Řekl, že je to nová vlna kolonialismu, která je zároveň subtilní a nemilosrdná.

The Tablet, 17. 10. 2009

***

Mluvčí Vatikánu P. F. Lombardi řekl při tiskové konferenci, že „udělení Nobelovy ceny míru prezidentu Obamovi bylo ve Vatikánu uvítáno s oceněním, protože šíří mír v mezinárodní aréně a zasazuje se o nukleární odzbrojení.“

Avšak vatikánský deník L'Osservatore Romano označil ocenění Obamy jako unáhlené.

The Tablet, 17. 10. 2009

***

Papež jmenoval kardinála Turksona z Ghany prezidentem Papežské rady pro spravedlnost a mír. Někteří soudí, že je to kandidát na místo budoucího papeže. Jediným černým papežem byl Gelasius I. (492–496).

The Wanderer, 5. 11. 2009

***

Papež vysvětil pět italských biskupů v bazilice svatého Petra. Při té příležitosti vyzval biskupy, aby byli věrnější Církvi, mnohé z nich zkritizoval, že slouží spíš sobě než dobru celé Církve. Novým biskupům řekl, že Kristus

v jejich službě očekává věrnost, opatrnost a dobrotu. Církev není naše Církev, ale je Jeho Církev – Církev Boží.

Nesmíme přitahovat lidi k sobě, nehledáme moc, prestiž a ohodnocení. Vedeme lidi k Ježíši Kristu. Biskup by neměl přizpůsobovat víru módám času. Také varoval před rozdělením v Církví. Nemělo by se soudit podle tuh a vášní, ale měla by se hledat pravda – dokonce nepohodlná pravda.

Před svým zvolením za papeže mluvil o plísni v Církví, zvláště mezi klérem. Varoval před církevními ambicemi a kariérismem.

The Tablet, 19. 9. 2009

***

Koncem listopadu se sešla Mezinárodní teologická komise (ITC). Má 30 členů. Navštívil ji papež. Komise je přímo podřízena Kongregaci pro nauku víry. Předsedou komise byl 25 let kardinál Ratzinger, než se stal papežem. Papež vyzval teology ve světě, aby zpytovali svědomí – zvláště někteří, které věda zaslepila před velkým Božím tajemstvím. Je mnoho zvučných jmen teologů, ale jejich srdce bylo zaslepeno k tajemství. Mnoho teologů – zvláště biblistů – má příliš úzký obzor. Papež řekl, že praví teologové nebyli specialisté, ale pokorní lidé – od sv. Bernadetty Soubirous ke sv. Terezii z Lisieux. Až k našim časům: sv. Bakhitě, Matce Tereze a Damianu de Veuster.

The Tablet, 5. 12. 2009

***

Den před zahájením schůzky státníků v Kodani ohledně oteplování klimatu papež řekl, že jde o to, aby se přijal střizlivý a odpovědný životní styl, aby se chudí lidé a příští generace mohli také radovat z dober Stvoření. Vatikán nevidí záležitosti životního prostředí v ekonomických pojmech, ale spíše v teologické perspektivě. Papež nemluví o životním prostředí, ale o Stvoření. Je třeba se zaměřit více na morální dimenzi, nejde jen o experty, ale o životní styl každého.

The Tablet, 12. 12. 2009

***

Papež se zmínil o změnách klimatu a naléhavě volal po záchraně životního prostředí. Varoval, že jeho zneužívání může vést k válkám. Je to stejné nebezpečí, jako porušování lidských práv a akty terorismu. Současné světové krize jsou podceňovány: ať už jsou to krize ekonomické, nedostatek potravin, ničení životního prostředí nebo sociální krize. Všechno jsou to také morální krize.

The Tablet, 19. 12. 2009

***

Do Kongregace pro biskupy, která rozhoduje o jmenování biskupů po celém světě, byli povoláni: arcibiskup Burke, kardinál Cañizares a arcibiskup Carlson. Všichni jsou konzervativní s pevnými názory ohledně manželství a ochrany nenarozených. Burke (61 let) byl povolán z funkce arcibiskupa ze St. Louis (USA), kde se osvědčil jako zastánce nenarozeného života. Cañizares je prefektem Kongregace pro Bohopoctu a má přezdívku „malý Ratzinger“ Je Španěl. Arcibiskup Carlson, dosazený do St. Louis jako nástupce Burkeho, měl názor, že zastánci interrupcí nesmějí přijímat Eucharistii.

The Wanderer, 19. 11. 2009

Německo

Ve straně Křesťansko-demokratické unie (CDU) byl vytvořen politický kroužek (AEK) mající 500 členů. Chce absolutní loajálnost k Vatikánu. Je proti interrupcím, civilním sňatkům, výzkumu embryí. Je pro to, aby ženy zůstaly doma a vychovávaly děti. Kardinál Meisner podporuje AEK. CDU často kritizovala Vatikán a stále více se liberalizuje.

The Tablet, 5. 12. 2009

***

Němečtí katoličtí biskupové odmítli setrvat v dialogu s německými protestanty na připravované schůzce 15. 10. 2009. Je to důsledek ostrých slov o Katolické církvi T. Gundlacha – vedoucího protestantské vysoké konzistoře. Gundlach kritizoval v tisku stav ekumenismu v Německu. Katolíci prý dráždí. Začalo to prý vatikánským dokumentem *Dominus Jesus* (1999), který říká, že protestantské církve nejsou církvemi v pravém slova smyslu. Gundlach kritizoval „přehmaty“ Benedikta XVI. (nová verze modlitby obřadu Velkého

Pátku, kde se prosí o obrácení Židů). Prý nejhorší je snětí exkomunikace nad čtyřmi lefebvristickými biskupy. Gundlach říká, že je to způsobeno „nekompetentností papeže, který chce posunout vývoj před 2. vatikánský koncil“.

Katolický biskup Müller z Řezna řekl, že byla vážně narušena důvěra k protestantům, kteří by měli oficiálně vysvětlit Gundlachovy teze, které jdou nesprávným směrem.

The Tablet, 17. 10. 2009

***

Biskupka Margot Kässmannová povede nyní protestanty v Německu. Je jí 51 let a má 4 dcery. Je rozvedená. Katolický arcibiskup Zollitsch jí gratuloval.

The Tablet, 31. 10. 2009

***

Organizace konzervativních protestantů (KBG) souhlasí se zákazem minaretů ve Švýcarsku. Referendum řeklo ne islámskému nároku na politickou moc a příliv mohamedánů do Evropy, neboť to ničí křesťanskou kulturu. Podle KBG je cílem islámu islamizace celého světa a zavedení práva šaría.

The Tablet, 19. 12. 2009

***

Ruská pravoslavná církev přerušila styky s německými protestanty na protest, že byla zvolena do čela evangelické církve německá biskupka Kässmannová. Dialog obou církví trval 50 let. Ruský patriarcha Kirill řekl, že nemohou vést dialog s biskupkou, protože ženy nemohou být nástupci apoštolů.

Naopak posílil dialog mezi německými katolíky a ruskými pravoslavnými.

The Tablet, 19. 12. 2009

Lucembursko

Ministr zdravotnictví Di Bartolomeo nařídil vyšetřit případ katolické nemocnice, kde odmítli provést eutanazii nevyléčitelně nemocného rakovinou. Jde o kliniku sv. Terezie (kterou vedou karmelitky III. řádu). Podle ministra

zdravotnictví eutanazii zavedl nový zákon a v zemi nemohou existovat dva druhy nemocnic (jeden bude dodržovat zákon, druhý ne). Zákon prý musí být respektován.

Velkovévoda Henri (katolík) odmítl nový zákon podepsat, a proto vláda změnila ústavu a zbavila vládce práva promulgovat zákony.

Vatikán udělil velkovévodovi Henrimu cenu kardinála Van Thuana za jeho úsilí při obraně práva na život a svobody náboženství.

The Tablet, 17. 10. 2009

USA

Prointerrupční Guttmacher Institute uvedl, že ročně je ve světě 41,6 milionů interrupcí. V roce 1995 to bylo 45,5 milionů. Pokles je v důsledku většího používání antikoncepce. Antikoncepci užívá 63 % vdaných žen. V roce 1995 to bylo 54 % žen. Interrupčníci si nepřipouštějí, že pilulky a nitroděložní tělíska brání uhnízdění oplodněných vajíček a jsou takto interrupcemi v nejranějším stádiu.

The Tablet, 17. 10. 2009

***

Byl vydán pastýřský list US biskupů *Láska a manželství v Božském plánu*. Je namířen proti antikoncepci, „manželství“ homosexuálů a lesbiček, společnému životu partnerů bez manželství a proti rozvodu. Manželství je jak spojující – mezi mužem a ženou, tak plodící. Používání antikoncepce je cestou pokoušející se oddělit spojující význam manželství od plodícího a výchovného. Je to vnitřně zlý akt. Biskupové říkají, že pár pokoušející se omezit počet dětí to musí dělat přirozeným plánováním rodičovství – zadržením sexuálního styku v ženském plodném období. Homosexualita je jedním z nejtíživějších prvků současné kultury. Homosexuální „manželství“ je zavedeno ve státech Massachusetts, Connecticut, Vermont a New Hampshire.

The Tablet, 17. 10. 2009

***

V srpnu 2009 rezignoval biskup J. Martino z diecéze Scranton. Je to kvůli nespavosti a fyzické únavě. To bylo způsobeno jeho pravověrnými postoji a nesouhlasem s částí kléru. Například zakázal projev obhájce „práv

homosexuálů“ na Misericordia University. Také vzkázal třem irsko-americkým skupinám, že jestliže pozvou politiky, kteří souhlasí s interrupcemi, na oslavy svátku svatého Patrika, zavře v tento den katedrálu. Šlo o viceprezidenta Bidena, kterému zakázal přijímat Eucharistii v této diecézi. Ještě překvapivější byl biskupův přístup k doporučení Biskupské konference USA před prezidentskými volbami. Šlo o postoj ke kandidátům Obamovi a Bidenovi, pokud u nich jde o schvalování interrupcí. Tento dokument se zdá nejednoznačný a biskup Martino řekl, že v jeho diecézi rozhoduje on a ne Biskupská konference. Nelze se divit, že nyní je unaven potížemi.

Zcela jiná událost byla pohřeb politika Teda Kennedyho, který byl zastáncem volnosti v přístupu k interrupcím a příznivcem „práv homosexuálů“ Na jeho pohřbu účinkovali tři kardinálové, což přenášela televize a bylo to pro mnohé katolíky skandálem. Při církevním katolickém pohřbu přednesl chvalořeč na zesnulého prezident Obama a při rekviem přijal viceprezident Biden Eucharistii, což také zavání skandálem.

The Catholic World Report, říjen 2009

***

Mnoho absolventů katolických univerzit je v rozporu s učením víry. Je to patrné u politiků. V Kongresu USA je 30,3 % katolíků a v Senátu je to obdobné. Mnoho z nich jsou absolventi jezuitských univerzit. Jde zejména o postoj k interrupcím. Většina těchto „katolíků“ je pro lepší přístup k interrupcím. Čestnou výjimkou je Anh Cao, absolvent jezuitské Loyola University. Ten je slyšet v médiích a ukazuje, jak by měl vypadat absolvent katolické univerzity.

The Catholic World Report, říjen 2009

***

Podle průzkumu bylo v roce 1965 v USA 181 241 řeholnic. Nyní je to 63 250. Podobný pokles zažila Kanada, Francie, Německo, Velká Británie a Holandsko.

V roce 2007 bylo v USA jen 267 novicек. V Kanadě 18, ve Francii 136, v Německu 51, v Británii 19. Žádná novicka v Holandsku.

V letech 2002 až 2007 klesl počet řeholnic v Evropě o 37 947, v Severní Americe o 14 686, v Jižní Americe o 5 880, v Oceánii o 1 012 a ve Střední Americe o 358 řeholnic.

V letech 2002 až 2007 stoupl počet řeholnic v 99 národech. Stoupl o 13 542 řeholnic v Asii, o 7 906 v Africe a o 370 na Středním Východě.

Celkově světově v letech 2002 až 2007 klesl počet řeholnic ze 782 932 na 746 814.

Nejpočetnější ženské řády a kongregace: Salesiánské sestry založené sv. Donem Boskem a sv. Marií Mazzarello. Sestry se věnují zejména vyučováním v 92 zemích. Nejvíce jich je v Itálii, Brazílii, Argentině a Španělsku.

Nejpočetnější jsou vincentky (19 436). Ty však nejsou klasifikovány jako řeholnice, protože obnovují své sliby každý rok.

Bosých karmelitek je 9 857. Je to kontemplativní řád v 70 národech. Mají kláštery: 81 ve Španělsku, 73 v Itálii, 65 v USA a 56 v Brazílii.

Na vzestupu jsou Klaretiánské misionářské sestry (založené roku 1855 na Kubě sv. Antonínem Claretem). Vyučují mládež a pracují ve farnostech. Jsou ve Střední a Jižní Americe.

Františkánské misionářky Marie (7 050 sester). Působí hlavně v Indii, ale také v Evropě. Kombinují eucharistickou úctu s misionářskou aktivitou. Často chodí bez hábitu.

Františkánská Clarist kongregace (6 984 sester). Působí hlavně v indickém státě Kerala. Kombinují spiritualitu svatého Františka se službou nemocným, sirotkům, malomocným, nakaženým AIDS. Jsou na vzestupu.

Kongregace Matky Karmelu. Indická kongregace (6 428 sester). Pracují v 500 školách a v 18 nemocnicích.

Misionářky lásky (založené Matkou Terezou z Kalkaty) – 5 046 sester v 133 zemích. Jsou na vzestupu.

Sestry charity svatých Bartolomea Capitanía a Vincenzý Gerosy (4 967 sester), hlavně v Indii a Itálii.

Benediktinky (4 613 sester) v 299 komunitách.

Světově nejvíc řeholnic je v Itálii (97 019), Indii (94 450), USA (63 250), Španělsku (53 310), Francii (38 833), Brazílii (32 600).

Nejvíce sester ubylo (2002–2007): v Itálii (o 11 156), USA (o 10 454), Německu (o 6 073), Francii (o 5 934).

Přibylo sester: v Indii (o 9 398), Vietnamu (o 2 545), Tanzanii (o 1 566), Konžské republice (o 1 298), Nigérii (o 746), Haiti (o 701).

Nejlepší situace je tedy v Indii. Je to způsobeno vzorným životem v katolických rodinách (žádné rozvody). Časté chození na mše svaté a dobré katecheze dětem. Dobrý vliv katolických škol a univerzit. Dobrý život kněží. Zájem Církve o chudé lidi. Církev vždy reaguje, když sekulární síly snižují morální a náboženské hodnoty. Pravidelná denní modlitba a růženec. Tradice od dob apoštola svatého Tomáše ve státě Kerala.

Řeholní život vzrůstá nejen v Indii, ale i ve Vietnamu, Jižní Koreji, Filipínách, Indonésii a Myanmaru.

Rovněž v Africe je situace dobrá. 14 národů zaznamenalo vzrůst počtu řeholnic.

Nejvíce řeholnic je však stále v Evropě (310 138), Asii (153 621), Severní Americe (81 355), Jižní Americe (82 203), Africe (61 886).

The Catholic World Report, říjen 2009

***

Mnoho obchodních společností financuje interrupční organizace, jako je Planned Parenthood. HLI uveřejnila seznam těchto společností a vyzývá k bojkotu jejich zboží a služeb.

HLI Mission Report, říjen 2009

***

Americký měsíčník *The Catholic World Report* (CWR) uveřejnil recenzi na nový román Dana Browna *Ztracený symbol*, který se odehrává v zednářském prostředí. Zednáře chválí a konečně našel „náboženství“, které mu vyhovuje. Předchozí romány – světové bestsellery přeložené do mnoha jazyků – *Andělé a démoni* a *Šifra Mistra Leonarda* hrubě napadaly katolickou církev a *Opus Dei*.

CWR zdůrazňuje, že papežové vždy odsuzovali zednářství a v roce 1983 Vatikán opět potvrdil, že katolíci jsou při vstupu k zednářům automaticky exkomunikováni. Zákaz vstupu k zednářům platí také u pravoslavných, evangelikálů, letničních, anglikánů a mormonů.

The Catholic World Report, listopad 2009

***

Vatikán bude zkoumat ženské řády a kongregace v USA. Média za to nadávají Vatikánu, jen málokdy vyjde v médiích něco na obranu Vatikánu. Vizitace jsou potřebné, protože mnoho sester nedělá, co by se mělo, porušují disciplínu, odmítají církevní autoritu a nauku Církve. Před vizitací dostaly představené dotazník. Vatikán se ptá, jak často se slouží mše svatá v kláštorech, zda jsou zachovávány liturgické normy, zda při mši svaté káží kněží nebo řeholnice, zda se modlí breviář a zda staré a nemocné sestry mají přístup ke svátostem.

Nejde o výmysly byrokrata, ale jde o palčivá témata. V některých kláštorech jsou některé liturgické podivnosti. Někde v liturgii se vynechává zmínka o Bohu Otci a používá se střední rod, aby se neurazily feministické řeholnice. Někdy žijí řeholnice mimo vlastní klášter po jedné nebo po dvou. To je dost časté, aniž by byl pádný důvod. V dotazníku jde také o to, jak si počínají představené. Mnohde neexistuje dialog a sestry s odlišným názorem jsou zastršovány.

Potom jde o sestry, které se otevřeně přičí církevnímu magisteriu. Například biskup musel zakázat vyučovat sestře Louise Akersové, která pořád něco vykřikovala o svěcení žen. Mnoho řeholnic se sběhlo na její obranu.

Sestra D. Quinnová, OP vede skupinu podporující interrupce. Dominikánský řád v USA nezakročil. Podobně aktivní jsou sestry z Loretského řádu. Mnoho řeholnic podepsalo výzvu pro legalizaci homosexuálních „manželství“.

Jde také o majetek řeholnic. Biskupové nemají zájem zmocnit se majetku klášterů. Jde o jinou věc. Majetek klášterů (nemocnice, školy) se věnuje laickým organizacím. Sestry svatého Benedikta z Madisonu majetek řádu ukradly. Vystoupily z řádu a založily ekumenický řád, kde figuruje presbyteriánský pastor.

Vizitace nejsou vedeny kvůli moci chtivosti Církve nebo z hrabivosti či šovinismu. Hierarchie není spolek misogynů. Má se však zachovat věrnost Církvi. Řády mají být pokladem v srdci Církve.

The Catholic World Report, listopad 2009

***

Liberální katolíci plánují na rok 2011 Americký katolický koncil v Detroitu. Detroit byl vybrán proto, že v roce 1976 zde byla konference Call to Action, podivné organizace liberálních katolíků. Liberální katolíci žádají změnu církevního postoje k celibátu kněží, mají se svěřit kněžky, jiný postoj k homosexualitě a ke kontrole porodnosti. Eucharistie se má dávat rozvedeným a znovu civilně sezdaným. Církev se má řídit podle většiny hlasů laiků.

Mnoho těchto církevních disidentů prošlo katolickými univerzitami.

Očekává se, že po koncilu v Detroitu vznikne nová církev liberálních katolíků.

The Catholic World Report, listopad 2009

***

Vizitace Vatikánu v kláštorech řeholnic narazila. Jenom 1 % představených odpovědělo úplně na dotazník Vatikánu. Některé řády Vatikán ignorují.

The Tablet, 5. 12. 2009

***

Někteří žurnalisté tvrdí, že globální oteplování lze snížit, bude-li méně dětí. Měl by se vyplácet poplatek těm, kteří chtějí jen jedno dítě, ne víc. USA jsou největším znečišťovatelem ovzduší, proto by se prý mělo začít tam, potom jít do Afriky.

Population Research Institute Review, listopad – prosinec 2009

***

Ředitelka interrupční kliniky Planned Parenthood v Texasu Abby Johnsonová opustila kliniku a vstoupila do Koalice pro život. Je to rána pro Planned Parenthood.

Population Research Institute Review, listopad – prosinec 2009

***

Dominikánky se veřejně omluvily za dominikánku Quinnovou, která fungovala jako průvodkyně žen v interrupční klinice šest let. Quinnová desetiletí mluvila proti církevnímu učení o interrupcích, homosexualitě, antikoncepci a ženském kněžství.

Podle církevního kodexu je automaticky exkomunikována. Případem se zabývají tři biskupové a církevní soud rozhodne o jejím případném propuštění z řádu.

The Wanderer, 12. 11. 2009

***

Episkopální církev (odnož anglikánů) má novou biskupku Mary Glasspoolovou, která je lesbička a žila 20 let s partnerkou. Je to sedmnáctá biskupka v USA. Někteří členové církve se bouří a již předtím se odtrhli a založili anglikánskou církev v Severní Americe.

The Tablet, 12. 12. 2009

***

Přistěhovalci z Latinské Ameriky více slaví svátek Matky Boží Guadalupské (12. 12.) než Vánoce. Je to patrné zvláště v regionech sousedících s Mexikem. Ale také v Chicagu přichází do mariánských svatyní 100 000 Hispánců na tento svátek.

The Tablet, 19. 12. 2009

***

Podle sociologického průzkumu 20 % katolíků někdy navštěvuje bohoslužby protestantských denominací nebo dokonce synagogy či mešity. Čtvrtina katolíků věří v astrologii a převtělování.

The Tablet, 19. 12. 2009

***

Gianna Jessenová měla být v roce 1977 usmrcena jako sedmi a půl měsíční plod v lázni soli. Interrupci přežila. Její mozek měl během interrupce málo kyslíku, takže byl mozek trochu zasažen a Gianna kulhala. Dobrou lékařskou péčí se to překonalo a dnes běhá maratóny. Jessenová ostře napadá Obamu za to, že jako senátor hlasoval pro to, aby se dětem, které přežijí interrupci, neposkytla zdravotní péče.

Jessenová je proti návrhu Obamy na poskytnutí zdravotnické péče zdarma všem, protože to sníží úroveň zdravotnictví a budou se interrupce provádět zdarma. Dluh státního rozpočtu dosáhne astronomické výše. Obamův návrh je plný hrozeb a pokut zdravotníkům. Pokud na ně Obama pošle policii, podle

Jessenové by měl národ smést Obamu revolucí. Obama je podle ní diktátor a myslí si, že lidé jsou hloupí.

Kdykoliv má Jessenová veřejně vystoupit, někdo jí volá, aby nemluvila o Ježíšovi a vyhnula se politice. Ona však říká: „Nepřežila jsem interrupci proto, abych se stala zbabělou.“

The Wanderer, 26. 11. 2009

***

Dne 5. 11. 2009 armádní major a psychiatr Nidal Hasan (39 let) nechal v kasárnách ve Fort Hood vybuchnout bombu a střílel na své kolegy. Zabil 14 vojáků (včetně nenarozeného dítěte vojačky) a zranil 40 lidí. Při střelbě křičel: „Allahu Akbar“ (Bůh je velký). Tento muslimský major byl i předtím znám jako fanatický vyznavač islámu. To nechala FBI bez povšimnutí. Je známo, že při své přednášce Hasan citoval korán: „Bojuj s těmi, kteří nevěří v Alláha, i s těmi, kteří neuznávají, co Alláh a jeho poslové zakazují, a kteří nenásledují náboženské pravdy, pokud nezaplatí daň jako uznání nadřazenosti islámu a uznání svého područí.“

Hasan bude souzen jen civilním soudem, nikoliv vojenským.

The Wanderer, 26. 11. 2009

Malawi

Katolická Komise pro spravedlnost a mír (CCSP) v diecézi Mzuzu odmítla obvinění australské těžební společnosti, že brání těžbě uranu ze zjištěných důvodů.

CCSP se bojí, že spodní vody budou zamořeny v důsledku těžby uranu. Může být zamořeno i jezero Malawi.

The Tablet, 17. 10. 2009

Velká Británie

Anglikánský primas arcibiskup Dr. Williams řekl, že ženy v rozvojových státech potřebují lepší vzdělání ohledně antikoncepce, protože země nevydrží rozšíření populace. Také řekl, že klimatické změny jsou propojené s krizí naděje a konzumismus nás činí nešťastnými a způsobuje změnu klimatu.

Williams je v rozporu s papežem ohledně antikoncepce. Papežův dokument *Caritas in Veritate* říká, že otevřenost k životu je středem pravého rozvoje a je chybné říkat, že vzrůst populace je hlavní příčinou krize ekonomiky.

The Tablet, 17. 10. 2009

***

Dvašedesátiletá bývalá zdravotní sestra Morag Liebertová byla „vysvěcena“ na katolickou kněžku jistou Mary Meehanovou, která se prohlašuje za biskupku. Tím byla automaticky exkomunikována.

The Tablet, 31. 10. 2009

***

Mons. Summersgill, generální sekretář Biskupské konference Anglie a Walesu, řekl, že biskupové považují za hrozbu pro náboženskou svobodu připravované nařízení Evropské unie proti „diskriminaci“ Dá se zbraň homosexuálům a čarodějnicím, aby měnili církevní postoje. „Diskriminace se netýká jen zaměstnání, ale všech sfér života – akademických diskuzí, kázání, divadel, diskuzí v televizi a rozhlase. Homosexuálové budou moci žalovat Církev za to, že odsuzuje sodomii.

The Catholic World Report, listopad 2009

***

V roce 2003 vydala Evropská unie Zásady pro rovnoprávnost v zaměstnání – mělo se zabránit diskriminaci na základě sexuální orientace nebo nedostatku víry. V Británii protestovala anglikánská církev a byla přijata klauzule zákona, že Zásady nelze uplatňovat, když to naráží na konflikt s přesvědčením značného množství věřících.

Evropská unie teď hrozí Británii, že se s ní bude soudit ohledně klauzule.

Britský parlament bude letos jednat o těchto zásadách Evropské unie.

The Tablet, 28. 11. 2009

***

Biskupská konference Anglie a Walesu vytvořila komisi, která připraví podmínky pro přijetí tisíců anglikánů do katolické církve. V komisi jsou: arcibiskup Longley, biskupové McMahon a Hopes. Připraví personální ordinariát pro anglikány a ostatní nešťastné z vývoje anglikánské církve. Komise bude spolupracovat s vatikánskou Kongregací pro nauku víry a s anglikánskou církví. Anglikáni, kteří chtějí zřídit ordinariát nebo do něj vstoupit, musí nejprve kontaktovat Kongregaci pro nauku víry a poté místní Biskupskou konferenci. S anglikánskou církví se bude muset konzultovat liturgie, patristika a majetek. Biskup Hopes byl původně anglikánský kněz. V roce 1999 konvertoval ke katolicismu.

Arcibiskup Nichols řekl, že vatikánská konstituce o přijetí anglikánů je konečná, není to proces. Nichols varoval, aby anglikáni nevstupovali ke katolíkům ze špatných důvodů. Nejde jen o nesouhlas se svěcením žen u anglikánů nebo o sexuální etiku. Musí jít především o uznání primátu papeže. Každý žadatel musí vyjádřit individuálně a veřejně přijetí reality Katolické církve. Nesmí se stát, že se přijme jen část katolicismu. Pokud jde o ženaté kněze, Nichols řekl, že situace je nejistá. Myslí si, že ženatí kněží se nestanou trvale paralelní tradicí v Církvi. Ženatí kněží budou přijati jen v krátkém časovém rozpětí.

The Tablet, 28. 11. 2009

***

Ve věznicí Belmarsh si vězňové v neděli mají vybrat: buď si vyměnit šaty za čisté, nebo jít na mši. Týká se to katolíků a anglikánů. Vedení věznic to odůvodňuje tím, že má málo personálu k eskortování vězňů. 20 % vězňů jsou muslimové.

The Tablet, 5. 12. 2009

***

Jáhen J. Sullivan z USA, který byl zázračně uzdraven na přímluvu kardinála Newmana, se odmítl setkat s Cherie Blairovou, manželkou bývalého ministerského předsedy. Ta systematicky propaguje antikoncepci.

The Tablet, 5. 12. 2009

***

V některých farnostech z obavy z prasečí chřipky nedávají pít z kalichu, nedávají si pozdravení pokoje a nedávají Eucharistii do úst. Vatikánská Kongregace pro Bohopoctu se vyjádřila, že žádný kněz nemá právo odmítnout podat do úst.

The Tablet, 5. 12. 2009

***

Evropská unie nařídila Británii zákon o rovnoprávnosti, který má schválit parlament tento rok. Bude tam doložka, že kněží musí být neženatí a jen muži. V praxi však zákon těžce dolehne na Církev. Ta bude muset zaměstnat žadatele dokonce ateisty nebo homosexuály praktikující sodomii, a to i do

významných církevních funkcí. Bude muset zaměstnat i ty, jejichž život se přičí církevnímu učení, což podlomí důvěryhodnost Církve.

Biskupové protestují, ale nebude to nic platné.

The Tablet, 19. 12. 2009

Portugalsko

Ústavní soud rozhodl, že ústava zakazující diskriminaci ohledně sexuální orientace neznamena právo na „manželství“ osob stejného pohlaví.

The Catholic World Report, říjen 2009

Pákistán

Muslimové zničili katolickou vesnici Korian (30. 7. 2009). Jedna katolická rodina ve vesnici byla předtím obviněna z rouhání vůči islámu. Následující den bylo upáleno zaživa sedm katolíků ve městě Gorja.

Papež poté při audienci odsoudil krutý útok a vyzval katolíky v zemi, aby se nezalekli budovat společnost, která bude mít důvěru v hluboké náboženské a lidské hodnoty a vzájemný respekt všech členů společnosti.

Pákistánský arcibiskup Saldanha nařídil, aby se na výraz smutku nad událostmi zavřely na tři dny katolické školy.

Arcibiskup Saldanha vyzval křesťany celého světa k solidaritě a modlitbám. Řekl: „Nenechte nás osamocené, buďte nám blízko ve svých srdcích a myslích. Doufejme, že se situace zlepší.“

The Catholic World Report, říjen 2009

Kamerun

Kardinál Christian Lumi vedl 20 000 lidí k protestu proti Maputo Protocol, dokumentu mnoha afrických zemí legalizujících interrupce. Na závěr v homilii biskup Kleda řekl, že neexistuje žádný důvod ospravedlňující interrupce.

The Catholic World Report, říjen 2009

Karibské ostrovy

Interrupce jsou dosud zakázané, ale operuje tu dvacet zahraničních agentur (také OSN), které se snaží stav zvrátit do roku 2015. Porodnost tu je dvě děti na ženu, tedy malá.

Ministr ostrovů Trinidad a Tobago Colm Imbert prohlásil: „Budou nás muset zabít, dříve než budou legalizovány interrupce na Trinidadu a Tobago.“

Na ostrově St. Lucia je výborný biskup Rivas O. P. Není na světě vášnivějšího obhájce života nenarozených. Napsal čtyřstránkovou báseň, kde vyzval Obamu, aby činil pokání a stal se zdrojem dobra ve světě.

Také na Grenadě je velký zastánce nenarozených biskup Darius O. P. Řekl, že jestliže vláda legalizuje interrupce a homosexuální „manželství“, povede lid k protestu do ulic. Má i podporu anglikánského biskupa.

HLI Mission Report, říjen 2009

Togo

Vláda úplně ignorovala mínění lidí a legalizovala interrupce v roce 2007. Církev je největší nadějí země. Seminaristé jsou vychováni pro život a mnoho kněží má jako prioritu ochranu nenarozených. Americká organizace pro život HLI posílá do Toga mnoho materiálů (zejména videa). Porodnost je 4,8 dítěte na ženu, to ale nestačí, protože je tu velká úmrtnost na AIDS.

HLI Mission Report, říjen 2009

Polsko

Brzy bude blahořečen kněz Popieluszko, duchovní odborů Solidarita, zavražděný komunistickými agenty v roce 1984.

Prezident Kaczynski mu udělil in memoriam nejvyšší polské vyznamenání Bílého orla.

The Tablet, 24. 10. 2009

***

Soud odsoudil k pokutě 11 000 dolarů katolický arcidiecézní časopis za to, že napsal příkrý článek o obhájce interrupcí A. Tysiacové. Editor Otec Ganczarzyk napsal, že žijeme ve světě, který vyznamenává matky, které

chtějí zabít své dítě, ačkoliv to zákon v zemi zakazuje. Přirovnal vraždy v Osvětím k interrupcím.

V roce 2007 Evropský soud pro lidská práva pokutoval polský stát 52 000 dolary za to, že polský zákon zakázal Tysiacové interrupci.

The Catholic World Report, listopad 2009

Kolumbie

V zemi jsou legalizovány interrupce v případě znásilnění, incestu, jestliže je ohroženo zdraví ženy nebo plod deformován. Zákon ukládá povinnost provádět interrupce ve všech nemocnicích (i církevních). Generální prokurátor Maldonado se obrátil na Radu státu, aby zákon byl dočasně zastaven a interrupce nebyly prováděny. To se stalo.

The Tablet, 7. 11. 2009

Slovensko

Populační fond OSN chtěl otevřít kancelář v Bratislavě. Církev protestovala a opravdu se jí podařilo zamezit plánu.

The Tablet, 19. 9. 2009

Peru

Kardinál Cipriani (člen Opus Dei) nařídil, aby laici směli přijímat Eucharistii v katedrále jen do úst a vkleče. Vyzývá ostatní kněze, aby učinili totéž. Je to nejuctivější způsob přijímání Eucharistie.

The Catholic World Report, listopad 2009

***

Pět let se tu prodávaly pilulky „po“ Ted' to zakázal Ústavní soud. Ústava brání život od okamžiku početí.

Population Research Institute Review, listopad – prosinec 2009

Švýcarsko

Referendum odmítlo 57 % hlasy stavbu minaretů v zemi. Referenda se zúčastnilo 54 % oprávněných volit. Švýcarská biskupská konference se staví negativně k výsledku referenda. Prý to zhorší vztahy s muslimskou komunitou. Prý to zhorší důvěryhodnost katolíků v muslimských zemích. Arcibiskup Veglio, prezident Papežské rady pro imigranty, souhlasí se švýcarskou biskupskou konferencí. Prezident Německé biskupské konference arcibiskup Zollitsch soudí, že referendum povede k militarizaci islámu. Zollitsch protestuje proti výsledku referenda.

Společenství sv. Pia X. (SSPX – lefébvristé) se raduje z referenda. Kritizuje biskupa Veglia a ostatní, kteří kritizují referendum. SSPX říká, že takoví biskupové jsou hloupí nebo naivní.

The Tablet, 5. 12. 2009

Poznámka šéfredaktora: Lidové noviny napsaly, že „Vatikán odsoudil referendum.“ To však není pravda. Vatikán mlčí, což je jediné rozumné řešení. Já se nemusím na nikoho ohlížet, jsem proti rozpínavosti islámu a referendum mě potěšilo.

Náhorní Karabach

Byl součástí Ázerbájdžánu (9 % rozlohy), ale je obývaný Armény, kteří v roce 1988 hlasovali pro připojení k Arménii. V letech 1988-1994 proběhla válka o sporné území mezi Ázerbájdžánem a Arménií. Padlo 30 000 lidí.

Po válce přišli katolíci s charitativní pomocí. Proto se zde zrodila katolická církev mající nyní 400 členů. Ročně je pokřtěno v této Církvi 50 lidí. Žádný katolický kněz tu není, musí přijíždět z Arménie. Arménská církev sjednocená s Římem však slouží i katolíkům.

The Tablet, 5. 12. 2009

Singapur

Ostrov – jedna z nejbohatších zemí Asie. 51 % obyvatel jsou buddhisté, 15 % křesťané.

Čtyřicet let se tu mluvilo o přelidnění a výsledkem je stará populace – jen 1,2 dítěte na ženu. Nyní vláda razí heslo: „Dvě děti jsou dobře, tři lépe.“ Planned Parenthood z USA stále mluví o přelidnění – naopak HLI z USA v zemi působí pro ochranu nenarozených.

HLI Mission Report, listopad 2009

Keňa

Obamova vláda podporuje plány na snížení porodnosti. Něco podobného už tu bylo za prezidenta Cartera.

Population Research Institute Review, listopad – prosinec 2009

Francie

Prezident Sarkozy varoval muslimy, že nemohou vrůst do francouzské společnosti, pokud se přičí francouzskému křesťanskému a sekulárnímu dědictví. Chce udělat všechno, aby zajistil rovná práva pro muslimy. Ale také je třeba jim říci, že ve Francii má křesťanská civilizace hluboké stopy a hodnoty republiky jsou zde součástí národní identity. Pokud tomu muslimové protiřechí, nelze islám včlenit do francouzské společnosti. Křesťané, židé nebo muslimové se musejí vzdát jakékoliv provokace. Při vědomí svého štěstí, že žijí v této svobodné zemi, musí praktikovat své náboženství se skromnou diskretností. Lidé Evropy jsou pohostinní, ale nechtějí, aby jejich prostředí, jejich způsob myšlení a sociální vztahy byly převráceny.

The Tablet, 12. 12. 2009

***

V zemi bylo za 30 let postaveno víc mešit než katolických kostelů za 100 let. Svatyně evangelikánů rostou jako houby po dešti. Katolická církev umírá. Na zasedání Biskupské konference 4-8. 11. 2009 biskupové hodnotili situaci, ale mluvit o Tridentské mši svaté je tabu. Žádná tolerance k Tridentské mši svaté. Biskupové myslí, že krize je způsobena nedostatkem kněží. Projevily se značné rozpory mezi pařížským kardinálem Vingt-Trois a biskupem Reyem z diecéze Toulon. Rey totiž pozval do své diecéze šest komunit celebrujících Tridentskou mši svatou a přeje tomuto způsobu.

Ve Francii je 9 000 kněží, ale některé diecéze mají méně než 50 kněží (za 10 let budou mít jen 10 kněží). V nejliberálnější diecézi Langres má kněz na starosti 60 kostelů. Seminaristů je celkem 750. Novokněží bylo v roce 2009 jen 90. Za 15 let třetina diecézí přestane existovat. Biskupové však nezoufají, bude prý stačit, aby se věřící sešli a pomodlili se růženec místo mše svaté.

Pomoc tradicionalistických kněží se většinou odmítá. Tradicionalistických kněží je 260 (z toho 140 lefebvristů neboli SSPX). Dalších 120 tradicionalistických kněží je pod jurisdikcí papeže. 20 % seminaristů se připravuje pro Tridentické mše svaté (z toho 40 SSPX).

Zmiňovaná malá diecéze Toulon má 80 seminaristů (Paříž jich má 50).

Děsivým tempem rostou aktivity evangelikálů. Po válce bylo 50 000 evangelikálů, dnes 500 000. V roce 1970 měla 800 svatyň, dnes 2 200.

Rozhodně Francie nemůže být vzorem.

The Wanderer, 19. 11. 2009

Španělsko

Asociace pro blahořečení architekta Antoni Gaudího (ABG) odeslala vatikánské Kongregaci pro svatořečení positio (dokumentaci o jeho ctnostech). Asociace ji připravovala 27 let a shromáždila 80 000 příznivců. Nejprve by papež měl prohlásit, že Gaudí žil heroickými ctnostmi a mohl být nazván ctihodným. Positio říká, jak Gaudího budovy ovlivnily lidi a jak modlitby o jeho přimluvu byly vyslyšeny. Gaudí mimo jiné navrhl a řídil stavbu katedrály Sagrada Familia v Barceloně.

The Tablet, 12. 12. 2009

***

Dne 9. 11. 2009 se konal v Zaragoze čtvrtý kongres pro život s účastí 1 000 aktivistů. Jeden z řečníků, J. Smeaton – předseda britské SPUC (organizace pro život) –, tam prohlásil, že světová lobby pro interrupce vede Třetí světovou válku proti dětem a nenarozeným. Žádá, aby se biskupové řídili papežovou encyklikou *Humanae vitae*. Ostře kritizoval Zapateru (ministerského předsedu Španělska) a Browna (ministerského předsedu Británie), kteří tvrdí, že katoličtí obránci nenarozených porušují principy demokracie. Tvrdí, že obránci života jsou jen křesťané, kteří se snaží podříditi společnost církvi. Smeaton to odmítá

a poukazuje, že Deklarace práv člověka už platí 60 let a říká, že člověk má práva již od početí. Smeaton informoval, že Británie rozšíří přístup k interrupcím – dívky i pod 16 let budou moci na interrupce, a to i bez souhlasu rodičů. Světové interrupčníky řídí Planned Parenthood s hlavní centrálou v Británii. Pomáhá jim lobby v Evropském parlamentu. Obama chce podporovat interrupčníky na celém světě.

Na svůj úkol nestačí aktivisté pro život sami. Potřebují pomoc katolické Církve, ale i muslimů a ostatních křesťanů. Příkladná je spolupráce mezi Církví a aktivisty pro život ve Španělsku.

Je potřeba, aby Vatikán do budoucna jmenoval jen takové biskupy, kteří podporují encykliku *Humanae vitae*.

The Wanderer, 19. 11. 2009

Turecko

Atentátník na Jana Pavla II. Ali Agca se ve vězení obrátil na křesťanství. Z vězení má být propuštěn 18. 1. 2010. Americká televizní společnost mu nabídla dva miliony dolarů za interview. Chce odjet do ciziny a napsat svůj životopis.

The Tablet, 12. 12. 2009

***

Tři muži ohrožovali kněze Yusufu Akbuluta, faráře 1750 let starého kostela Asyrské církve Panny Marie. Říkali, že musí strhnout věž kostela, protože Švýcaři zakázali minarety. Pater Yusuf odpověděl, že křesťané žijí po staletí v míru se svými sousedy a nikdo je nemůže považovat za odpovědné za zákaz minaretů ve Švýcarsku.

The Tablet, 19. 12. 2009

Belgie

Brzy odejde do penze kardinál Danneels. Vedl bruselskou arcidiecézi 30 let. Článek v konzervativních novinách Il Foglio říká, že belgickou Církev zavedl na hřbitov. Belgičtí katolíci jsou rozděleni na „liberály“

a „konzervativce“ (ti jsou méně početní). Nástupce Danneelse bude muset rozlousknout tvrdý oříšek.

The Tablet, 2. 1. 2009

Španělsko

Papež jmenoval nového biskupa pro diecézi San Sebastian – Josého Ignacia Munnilla. 77 % kněží této diecéze sepsalo dopis kritizující tuto volbu papeže. Politici jsou také proti této volbě. Tato diecéze je v Baskicku a je známa svým liberalizmem a přichylností k baskickým nacionalistům. Dosavadní biskup Uriarte řekl, že volba nepřispívá k míru. Nicméně se dal k dispozici novému biskupovi. Prezident španělské biskupské konference kardinál Varela řekl, že všichni očekávají, že Munnilla bude velkým biskupem San Sebastianu.

The Tablet, 2. 1. 2010

USA

Dne 24. 11. 2009 byla vyhlášena *Manhattanská deklarace*. Jejími iniciátory jsou někteří katoličtí biskupové a představitelé mnoha křesťanských denominací. Nyní ji podepsalo již 232 000 lidí. Signatáři se zavazují, že ani z donucení nevystoupí proti pravdám o posvátnosti lidského života od početí, o důstojnosti manželství a proti právům svědomí a náboženské svobody. Mnozí označují Deklaraci jako akt občanské neposlušnosti a odporu vůči Obamově politice.

The Wanderer, 10. 12. 2009

Křesťanské symboly se v „demokratické“ Evropě nesmějí používat

Rakouský publicista Udo Ulfkotte shromáždil fakta o tom, jak v adventu a o Vánocích roku 2009 musely v řadě zemí zmizet všechny křesťanské symboly a výrazy. V holandském Amsterdamu např. Mikuláš nesměl mít podle nařízení úřadů na mitře kříž. V Německu musely být tradiční křesťanské Martinské slavnosti přejmenovány na „slavnosti světla“ nebo „slavnosti brambor“. Ve Vídni nesměl Mikuláš přijít do tamních mateřských škol. V britském Oxfordu vydaly městské orgány nařízení, že v pouličních plakátech

a veřejných vystoupeních nesmí být použito slovo Vánoce. V jedné škole v britském Nottinghamu se poprvé v dějinách nesmělo hrát drama o narození Ježíše Krista – prý by to „uráželo“ muslimské přistěhovalce. V justičním paláci belgického Bruselu bylo zaměstnancům zakázáno mít v kanceláři vánoční výzdobu.

Glaube und Kirche, 12/2009

Naše poznámka: Přesně toto se dělo u nás za komunistického režimu. My, kteří jsme tenkrát vyrůstali, si to dobře pamatujeme. Jestliže demokratické státy v tomto bolševický totalitarismus následují, pak se musíme oprávněně bát nové totality, která je už zřejmá také z jiných ukazatelů.

Potrat by měl být trestán zákonem

Světící biskup z rakouského Salcburku, mons. Andreas Laun prohlásil, že potrat by měl být zákonem bezvýjimečně zakázán a trestně stíhán. Taková je nauka Církve. Proto je nepochopitelné, proč štýrskohradecký biskup Egon Kapellari říká, že „trestat potraty není řešením“ Vídeňský starosta Michael Häupl, socialista, je automaticky exkomunikován, protože udělil vyznamenání přední vídeňské potratové klinice. Podle Launa je ovšem zapotřebí, aby tuto exkomunikaci vídeňský kardinál mons. Christoph Schönborn oficiálně vyhlásil.

kreuz.net, 12. 10. 2009

Nechtější řádovou sestru

Skupina rodičů žáků jedné z římských škol nechce, aby jejich děti učila řádová sestra Annalisa Falasco. Není to proto, že by jí prokázali nějaké pedagogické pochybení, tato řeholnice má teprve na školu nastoupit jako učitelka italského jazyka. Důvod je ten, že jmenovaní rodiče se deklarují jako ateisté. I kdyby se prý sestra Falasco ukázala jako vynikající pedagožka, tak reprezentuje Církev, a proto prý nemá ve státní škole co pohledávat. Ta prý má být výhradně „laická“ To je další příklad absurdních a zároveň netolerantních a agresivních požadavků ateistické menšiny v Itálii. Jde o zjevnou diskriminaci lidí z důvodů jejich náboženské příslušnosti. Zajímavé přitom je, že těmto

ateistům vůbec nevadil předchozí učitel italštiny, jenž vyznával hinduismus a cvičil s dětmi jógu.

Nasz Dziennik, 14. 12. 2009

Modlila se – a dostala výpověď z práce

Oline Jonesová, učitelka v anglickém Westonu, byla okamžitě vyhozena ze zaměstnání. Příčina? 25. listopadu roku 2009 navštívila svoji dlouhodobě nemocnou žákyni v jejím domově, aby ji potěšila a povzbudila. Při té příležitosti jí řekla, že se bude za její uzdravení modlit. Rodiče, netolerantní ateisté, si okamžitě stěžovali u ředitele školy. Učitelka Jonesová dostala okamžitou výpověď. Hle, taková je morálka novodobých ateistů: Za dobrotu na žebrotu! Nikdo neocení, že tato kantorka vykonala dobrý skutek, když svoji nemocnou žákyni osobně přátelsky navštívila, ačkoliv to neměla v „popisu práce“ Když ale oznámila, že se za dotyčnou dívku pomodlí, šlo o „neodpustitelný delikt“ Tito „demokraté“ a „volnomyšlenkáři“ chtějí mluvit něco o toleranci? To je totéž, jako kdyby tchoř vyzýval k odstranění smradu.

Nasz Dziennik, 21. 12. 2009

Zvířata cennější než člověk?

Na nedávné celosvětové ekologické konferenci v dánské Kodani zaznělo mnoho hlasů na adresu ochrany zvířat. Katolická nauka se vždycky stavěla a staví proti jakémukoliv týrání „němých tváří“ a působení jim bolesti. Jenže stejně tak na této konferenci bylo vyzýváno k celosvětové legalizaci radikální „kontroly porodnosti“, čili potratů. To má být údajné „řešení“ nebezpečí přelidnění planety. Na jedné straně se tedy podnikají kroky na ochranu života zvířat, na druhé straně však se požaduje stále intenzivnější zabíjení těch nejbezbrannějších lidí, nenarozených dětí. Je v tom logika? Ano, logika satanova.

Nasz Dziennik, 4. 1. 2010

Radost být katolíkem

„Stal jsem se katolíkem ve svých 48 letech. Předtím jsem prošel mnoha cestami omylů. Denně pociťuji jako nevýslovné štěstí, že jsem se mohl stát katolíkem. V katolicismu jsem konečně našel všechno, co jsem celý život dlouho hledal: Světový názor a nauku s absolutní logickou souvislostí, která člověka přímo nutí k tomu, aby uznal katolický systém jako správný, pokud se nenechá svést nějakými vedlejšími motivy. A našel jsem také něco dalšího: Totiž systém světového názoru, který má v sobě zcela nezničitelnou sílu odhalit všechny pokusy myslet světonázorově jinak jako nicotu...“

*Fritz Michael Gerlich, německý žurnalista
zavražděný 1. 7. 1934 v nacistickém koncentračním táboře Dachau*

Z myšlenek svatého Ignáce z Loyoly

*„Nemluv, neodpovídej, nemysli, nechod na procházku,
nedělej vůbec nic, aniž bys předtím nepromeditoval,
jestli se to Bohu líbí a bližnímu prospívá...“*

Potrat je obrovským kšeftem

Kdo dnes ví, že z pokožky potratem zabitých dětí se vyrábí krém na zjemnění lidské kůže? Kdo ví, že mnoho kosmetických a farmaceutických firem se chlubí tím, že k výrobě svého zboží už nemusí zabíjet zvířata? Veřejnosti se ale zamlčuje to nejdůležitější: Používá se suroviny pod názvem embryo, čili lidský plod.

Potrat je také zbraní proti tlaku přelidněného tzv. Třetího světa na blahobytná teritoria Západu. Za domnělým právem na „reprodukční zdraví“ se skrývá ve skutečnosti nový, tentokrát ekonomický rasismus.

Podle údajů Světové zdravotnické organizace (WHO) je každoročně zavražděno potratem 45 milionů lidských bytostí, z toho v komunistické Číně 2 miliony. Masová genocida nenarozených dětí se stala obrovským byznysem, průmyslem, z něhož mnozí velmi blahobytně žijí. Politikové se od vazeb na tyto továrny smrti těžko mohou odtáhnout, protože jejich provozovatelé vlastní absolutní většinu masmédií, která sugestivně a emocionálně zpracovávají

veřejné mínění ve prospěch vyhaného „práva ženy na potrat“ Bez propagandistické kampaně právě těchto médií pro jejich zvolení by tito politikové těžko uspěli ve volbách. Krom toho mnoho politiků je také ekonomicky spjato s těmito vraždícími firmami členstvím v jejich správních a dozorčích radách apod.

„Těhotenské tkáně“, tak charakterizuje propotratové hnutí *Pro Familia* lidská embrya ve svých informačních materiálech. Tady se cynicky objímají ideologie a komerce.

Celou hrůzu toho odhaluje kniha německé ochránkyně nenarozeného života Alexandry Marie Linderové pod názvem *Geschäft Abtreibung (Kšeft potrat)*. Je to dílo, které vhání čtenáři slzy do očí. Ukazuje, jak funguje byznys s mnoha miliony usmrcených zárodků a jaká je v tom role specializovaných potratových lékařů a klinik. Kniha je skvělým příspěvkem k protipotratovému boji. Otevírá mnoha nevědomým oči.

Kirchliche Umschau, 10/2009

Pornografie nesmí být cenzurována?

V Německu, a v zemích EU vůbec, jsou veškerá opatření proti pornografii ihned v médiích napadena jako „cenzura“ To je třeba kvalifikovat jako lstivý pokus zavést celý problém někam jinam, kam vůbec nepatří. Pornografie nemá totiž se svobodou slova a vyjadřování vůbec co dělat, protože jde o veřejně škodlivou činnost kriminálního charakteru, ohrožující morální a duchovní zdraví především mladé generace.

V posledních týdnech a měsících jsme podali u státních návladních Německa a řady úřadů pro ochranu mládeže spousty žalob proti širitelům pornografie. Na internetu existují tisíce pornografických stránek, které jsou volně přístupné dětem a mládeži. Videá s nejodpornějšími výjevy jsou ve dne v noci kdykoliv pro každého k dispozici.

Bohužel musíme konstatovat, že většina státních zástupců proti této záplavě porna nepodnikla vůbec nic. Jejich argumenty většinou zní: Provozovatelé těchto internetových stránek jsou v zahraničí a na to nemáme žádný vliv. I když existuje EU, tak každá země má v tomto ohledu „své“ zákony. V Německu sice formálně existuje trestnost pornografie, ale v Dánsku nebo Holandsku je šíření porna a sodomie zcela legální. Německé úřady na

ochranu mládeže jsou sice vstřícnější vůči našim žalobám než státní zastupitelství, ale prakticky bezmocné.

Kdyby německé orgány činné v trestním řízení chtěly, tak přece jen mohou leccého dosáhnout. Jestliže např. na některých internetových stránkách je zadána otázka „Kolik je ti let?“ a dotyčný(á) napíše třeba 18 a okamžitě se mu otevře ten nejhorší pornografický portál, pak výmluva státních návladních, že proti tomu nemohou nic dělat, protože by se jednalo o narušení „svobody slova“ a „cenzuru“, zní jako vtip ze špatného filmu.

Günther Annen, Glaube und Kirche, 12/2010

(Autor je prezidentem německé protipotratové organizace Nie wieder)

Zázračně uzdravený kněz na přímluvu J. H. Newmana

Velkou Británií navštívil americký katolický kněz Jack Sullivan. Chce tam podniknout pouť po stopách kardinála Johna Henryho Newmana, jenž má být letos papežem Benediktem XVI. blahorečen. Pater Sullivan byl totiž zázračně uzdraven právě na Newmanovu přímluvu, jehož vzýval ve své nemoci. Byl v důsledku nevléčitelné choroby páteře zcela ochrnutý. Roku 2001 však po dlouhé době vzývání J. H. Newmana náhle všechny potíže přestaly a Sullivan mohl opět normálně chodit. Lékaři to prohlásili za medicínsky nevysvětlitelné.

Glaube und Kirche, 12/2010

Výklad Bible musí respektovat tradici

Papež Benedikt XVI. řekl u příležitosti 100. výročí založení Papežského biblického institutu v Římě, že biblická věda je povinna respektovat církevní Tradici. Svatý Otec v duchu svých velkých předchůdců, zejména sv. Pia X. a Pia XII., kategoricky odmítl pokusy interpretovat Písmo svaté „nemytologicky“ a „racionálně“, zpochybňovat zázraky včetně toho největšího – Kristova zmrtvýchvstání – a vyslovovat soudy o autentičnosti toho či onoho Ježíšova výroku. To všechno odporuje katolické nauce a je objektivně herezí.

Glaube und Kirche, 11/2010

Maďarský mučedník komunistické éry blahorečen

Maďarský světití biskup z Ostřihomi Zoltán Meszlényi byl prohlášen blahoslaveným. Po zatčení kardinála Józsefa Mindszénthyho komunistickou tajnou policií roku 1948 se stal na základě kanonického práva provizorním správcem ostřihomské arcidiecéze. Protože odmítl odsoudit kardinála Mindszénthyho, a naopak se rozhodl pokračovat v jeho linii obrany Církve a náboženské svobody, byl roku 1950 zatčen a odvezen do koncentračního tábora Kistaracza, kde na následky krutého mučení roku 1951 zemřel.

Glaube und Kirche, 11/2010

Svatý Otec o kapitulaci katolických komunit

„V desetiletích po II. vatikánském koncilu interpretovali mnozí teologové otevření se světu nikoli jako požadavek misionářského nadšení Srdce Kristova, ale jako přechod k sekularizaci... nechtěli mluvit o základních pravdách víry, jakými jsou hřích, milost, věčný život a poslední věci člověka. Tato samosekularizace se nevědomě vplížila i do mnoha církevních společenství. Doufali, že když odstraní tyto nepopulární pravdy, které k víře náleží, tak budou ti, kteří stojí mimo Církev, uspokojeni. Ve skutečnosti právě oni chtějí, když se s nimi setkáváme, vidět naopak to, co nikde jinde vidět nemohou, totiž radost a naději, vyrůstající ze skutečnosti zmrtvýchvstání našeho Pána. Je zde nová generace, která vnímá obrovskou propast rozdílu mezi učitelským úřadem Církve a naukou tohoto světa, a to především v etice. Jakákoliv sekularizace proto není možná a myslitelná, je to výprodej základních hodnot, které Katolická církev hlásá a hájí.“

*Projev k brazilským biskupům ze dne 7. 9. 2009,
Information FMG, 98/2009*

Katoličtí rodiče píší německým biskupům

V německých školách je tzv. sexuální výchova povinným předmětem. V našem časopise jsme již vícekrát psali, že v ní jde o propagaci smilstva, antikoncepce a potratu. Katoličtí rodiče a spolu s nimi i protestantští biblického směru se již léta brání tím, že usilují o osvobození dítěte od výuky

tohoto předmětu, na což sice mají zákonný nárok, nicméně vedení školy jim to ve většině případů ztěžuje a různými způsoby ponižuje jak je, tak jejich dítě. Proto se katoličtí rodiče rozhodli ke spontánní dopisové akci svým biskupům, aby se jich zastali a pomohli jim realizovat právo na osvobození dítěte od nemravné sexuální výchovy. V jednom dopise mj. stojí: „Dnes bojují rodiče proti svému státu o uplatnění svého základního rodičovského práva, vyjádřeného dokumentem Papežské rady pro rodinu z roku 1995 a encyklikou Pia XI. *Divini illius Magistri*. Jde o právo být prvními, kdo poskytnou dětem poučení o sexuálních otázkách. Rodiče chtějí dosáhnout osvobození od tzv. sexuální výchovy... Tady musí platit, že Boha je třeba poslouchat více než lidi...“

Information FMG, 98/2009

Nebezpečný výbor OSN

V Berlíně byla zorganizována konference světových propotratových organizací za účasti asi 400 osob. Tuto akci spolufinancovala i německá vláda v čele s křesťanskodemokratickou (!) premiérkou Merkelovou. Vystoupila zde mj. Thoraya Ahmed Obaidová, předsedkyně Světového výboru OSN pro populaci. Dožadovala se 23 milionů dolarů na „eliminaci nechtěných těhotenství“ Představitel německé vlády tyto požadavky podpořil a slíbil pomoc v jejich realizaci. Zároveň Obaidová vyjádřila podporu Číně a Vietnamu v jejich programu nucené sterilizace a povinných potratů a vyzvala k ještě tvrdšímu nátlaku na Nikaraguu, aby změnila své kategorické odmítnutí potratů.

Gość Niedzielny, 13. 9. 2009

Satanista ve vládě

Zakladatel a člen klubu pod názvem Satanovi bratři Aleš Gulič se stal ředitelem Úřadu pro náboženské záležitosti ve vládě Slovinska. Katolická biskupská konference této země vyjádřila při té příležitosti své hluboké znepokojení a prohlásila, že toto znamená narušení dobrých vztahů mezi Církví a státem.

Gość Niedzielny, 13. 9. 2009

Více tradičních mší svatých

V Německu po publikování Motu Proprio Benedikta XVI. *Summorum Pontificum* vzrůstá poptávka po tradičních mších, sloužených podle misálu svatého Pia V. Jak oznámilo Kněžské bratrstvo svatého Petra, slouží jich kněží Bratrstva každou neděli v celém Německu 37, což je o třetinu více než loni. Do tohoto počtu ovšem nejsou započítány tradiční mše sloužené diecézními kněžími a duchovními jiných indultních (tj. plně sjednocených s Římem) kněžských komunit, rovněž tak ne mše sloužené Bratrstvem sv. Pia X. (lefebvristy).

Glaube und Kirche, 10/2009

Rakouský „Mahátma Gándhí“

Rakousko má svého „Gándhího“ Je jím psycholog Josef Presslmayer, katolický obránce nenarozeného života. Byl organizátorem mnoha modlitebních akcí před potratovými klinikami. Inspirován příkladem indického národního vůdce Mahátmy Gándhího volí metodu nenásilného odporu, spojeného s modlitbou a přesvědčováním. Protože byl nespokojen – tak jako mnoho jiných obránců nenarozených – s laxním postojem rakouského episkopátu (čestnou výjimkou je salcburský světící biskup Andreas Laun) k hnutí *Aktion Leben*, jež uděluje ve svých poradnách žadatelkám potvrzení opravňující k potratu odhodlal se na protest proti tomu k několikadenní hladovce před budovou vídeňské nunciatury.

Glaube und Kirche, 10/2009

Slova biskupa Andrease Launa ze Salcburku

„Jsme stále více konfrontováni se vzrůstající nesvobodou slova. Ta se týká především všeho, co má vztah k 5. a 6. přikázání Desatera. Mám k dispozici konkrétní příklady, kdy univerzitní profesori museli opustit svoji školu, protože v debatě o potratech zaujali jasný katolický postoj nebo se vyjádřili, že homosexualita je léčitelná. Přitom se vůbec neargumentuje, nikdo se nenamáhá vyvrátit tvrzení těchto zastánců pravdivé morálky. Místo toho se v médiích

vytváří psychóza, jako by šlo o myšlenky podobné Hitlerově spisu Mein Kampf: To přece nemůže myslet vážně, takový nesmysl!“

Vision, 4/2009

Kardinál Barbarin: Přijímám každou metodu evangelizace...

Arcibiskup francouzského Lyonu kardinál Phillippe Barbarin prohlásil novou evangelizaci, po níž volají poslední papežové, za nejdůležitější požadavek současnosti. Přitom kritizoval, že se neustále vymýšlejí krkolomné koncepty a metody, zatímco stačí pouze jedno jediné: pravá katolická víra a nadšení srdce. To ostatní přijde samo. Jsou-li zachovány tyto dvě podmínky, potom je každá metoda oprávněná, každý katolík má naprostou svobodu v tom, jak vydávat svědectví Kristu.

Vision, 4/2009

Lužickosrbský kněz-mučedník

V tomto roce má být ukončen proces blahořečení lužickosrbského kněze a mučedníka nacismu Aloise Andritzkého. Narodil se roku 1914 v Horní Lužici v Radiboru v učitelské rodině poblíž Budyšina. Rodiče byli lužickosrbské národnosti a vychovávali své děti v duchu lužickosrbského vlastenectví. V dětství dýchal v rodném domě hlubokou katolickou atmosféru, plnou zbožnosti a mariánské úcty. Už jeho dva starší bratři se stali kněžími. On je po maturitě na gymnáziu následoval. Vysvěcen byl roku 1939 v Budyšíně. Nastoupil jako kaplan v Drážďanech. Ve svých kázáních kriticky vyvracel nauku nacistického šéfideologa Alfreda Rosenberga. Za to byl roka 1941 zatčen pro „útoky na stranu a stát“ a deportován do koncentračního tábora Dachau. Tam na sebe upozornil svým krásným, křesťanským chováním, plným porozumění a ochotné pomoci spoluvězněm. Když roku 1943 vypukl v táboře tyfus, byl pater Alois nakažen a umístěn na nemocničním oddělení. Když poznal, že umírá, žádal esesáckého dozorce o možnost přijmout Krista ve sv. přijímání. Ten ironicky řekl svému spolu sloužícímu: „Chce Krista, tak dostane injekci.“ Ta byla ovšem smrtící. Pater Andritzki, bude-li blahořečen, se tak stane prvním blahoslaveným lužickosrbské národnosti.

Kirchliche Umschau, 11/2009

Pronásledování křesťanů včera a dnes

„Mne pronásledovali – i vás budou pronásledovat!“ Tato slova Krista Pána se v dějinách splnila do důsledků. Ihned po odchodu Ježíše Krista k Otci nastalo pronásledování křesťanů v celé Římské říši, které s krátkými přestávkami trvalo až do roku 313, kdy císař Konstantin vydal svůj Milánský edikt, jímž udělil křesťanům svobodu. Všichni apoštolé s výjimkou Jana, Štěpán, Polykarp, Ignác, Justin, Irenej, Kornelius, Cyprián, Kosma, Damián, Vít, Anežka, Cecílie... to jsou alespoň některá jména obrovského zástupu mučedníků pro Krista té doby, martyrů, čili svědků. Jejich počet je odhadován na stovky tisíc. Položit život pro Krista bylo pro ně radostí, měli jistotu, že tím se dostanou rovnou do nebe. Od tohoto cíle je neodstrašilo ani mučení nejrůznějšího druhu. Jáhen sv. Štěpán vidí při kamenování „nebesa otevřená“ a „Syna člověka po pravici Všemohoucího“, sv. Ignác z Antiochie přímo touží, „aby ho zuby šelem v amfiteátru „rozemlely jako pšenici pro Boží království“

Ani po roce 313 nepřestala téct mučednická krev, i když ne v takové míře. Různí bludaři připravili katolíkům krvavou lázeň, především stoupenci bludu Arioova (popíral božství Ježíše Krista) a Donatova (popíral hierarchickou strukturu Církve) ve 4. a 5. stol. v severní Africe. Byzantští monoteletisté, popírající lidskou vůli u osoby Ježíše Krista a chránění v 7. stol. císařem Konstantem II., vyřízli svatému opatu Maximovi jazyk a usekli ruku. Asi o sto let později zase císař Konstantin V., zastánce hereze ikonoklasmu (odmítající úctu svatých obrazů), nechal popravít řadu obhájců katolické pravověrnosti, jež s úctou soch a obrazů počítá. Nejznámější je opat sv. Štěpán. Mnoho křesťanů položilo svůj život pro Krista po nájedzu mohamedánů v 7. stol. do severní Afriky a Španělska. Četní misionáři byli zavražděni, když hlásali evangelium pohanům, např. patron Německa sv. Bonifác, český sv. Vojtěch...

Kdo se domnívá, že v tzv. křesťanském středověku netekla mučednická krev pro Krista, je na velkém omylu. I když stát byl navenek křesťanský (christianitas), panovníci velmi neochotně akceptovali požadavek svobody Církve pro její duchovní poslání. Někteří svatí biskupové a kněží byli od těchto „křesťanských“ panovníků zavražděni, namátkou uvádíme polského sv. Stanislava, anglického sv. Tomáše Becketta a českého sv. Jana Nepomuckého. V Palestině krutě mučili a popravovali katolíky muslimští seldžučtí Turci, jak o tom vydal svědectví poustevník Petr z Amiensu na synodě v Clermontu roku 1095. Mnoho katolických křesťanů padlo za obět' řádění extrémních

heretických sekt, především albigenských ve 12. a 13. stol., mj. i papežský legát sv. Petr z Castelnovy nebo dominikán sv. Petr Veronský. Také čeští husité bestiálním způsobem povraždili desítky tisíc katolíků jen proto, že se nechtěli vzdát své víry. I v této době mnozí katolíci toužili po mučednické koruně pro Krista, sv. František z Assisi a sv. Antonín Paduánský si přáli vydat tímto způsobem svědectví mohamedánům.

Je pravda, že ve středověku i katolíci uplatňovali vůči bludařům krvavou formu pronásledování, klasickou ukázkou je případ českého kněze Jana Husa. To samozřejmě odmítáme, jak jsme analyzovali v Řádu v řadě předchozích článků. Přesto však nemůžeme Husa považovat za autentického mučedníka pro Krista, neboť položil život za své bludy, nikoli za pravou katolickou víru nebo za vyznání jména Ježíšova. Ani v 16. a 17. stol. po vzniku protestantské reformace nelze pokládat např. bludaře Latimera, popraveného v Anglii katolickou královnou Marií, za křesťanského mučedníka, neboť zemřel pro hájení svých herezí. Naproti tomu jezuité sv. Edmond Campion nebo sv. John Ogilvie, popravení za královny Alžběty, protože se odmítli stát protestanty, jsou autentickými mučedníky pro Ježíše Krista. Nekatolické křesťany lze pokládat za skutečné mučedníky pro Krista pouze tehdy, jestliže položí svůj život kvůli vyznání Ježíšova jména v ateistickém, v pohanském nebo vůbec v nekřesťanském politickém systému, který je nutí, aby Krista zapřeli. Pokud tomu bylo za katolické vlády nebo za vlády jiného křesťanského, ale heterodoxního režimu, který je nutil zřeknout se bludů, a oni tak neučinili, nelze je z katolického hlediska pokládat za mučedníky, i když násilí, jehož bylo proti nim použito, kategoricky odsuzujeme. Protestanté v 16. a 17. stol. taktéž popravili tisíce katolíků, kteří zachovali věrnost zjevené pravdě.

Nástup protikřesťanských ideologií v 18. století kvantitativně i kvalitativně zintenzivnil pronásledování katolíků, ale i jiných křesťanů. Ve Francouzské revoluci osvícenští zednáři z náboženských důvodů bestiálně připravili o život statisíce lidí. Ještě hůře si počínali ve 20. stol. nacisté a komunisté. Bolševici v průběhu 20. stol. povraždili na celém světě cca 100 milionů nevinných, z toho zhruba třetinu z náboženských důvodů.

Po Říjnové revoluci v Rusku roku 1917 dopadla tíha krvavého pronásledování na pravoslavnou církev. Asi 300 uvězněných a zabitých biskupů a podstatně větší počet kněží, řeholníků a řeholnic mluví za všechno. Petrohradský metropolita Benjamin, odsouzený k smrti, pronesl před soudem

odvážnou řeč, v níž označil komunismus za satanismus a nejhorší zlo lidských dějin. Zemřel na popravišti s modlitbou a vyznáním víry v Boží Trojici. V sibiřském koncentráku položil život pro Krista též kněz Pavel Florenskij, jedna z nejvýraznějších osob ruského pravoslaví. To jsou alespoň některá jména. Nejznámějším katolickým mučedníkem té doby je generální vikář mohylevské diecéze Konstanty Budkiewicz, odsouzený roku 1923 v monstrprocesu v Moskvě k trestu smrti. Jeho kati byli tak nedočkaví, že ihned po vynesení rozsudku jej vyvedli na chodbu a zastřelili, nepočkali ani na stanovení data popravu.

Krev katolických mučedníků tekla též v Mexiku 20. a 30. let za komunisticko-zednářské diktatury Callese a Obregona, vyžádala si cca 500 tisíc nevinných životů. Podobně ve Španělsku v letech 1931–9 za republikánských vlád zednářů a komunistů. Němečtí nacisté mají na svém kontě smrt cca několika desítek tisíc lidí z důvodů jejich věrnosti Kristu a Církvi.

Po válce pokračoval komunistický režim v krutém pronásledování křesťanů v Sovětském svazu a Východní Evropě (v různé intenzitě podle jednotlivých zemí), zvláště ale v Asii. Čína, Severní Korea, Vietnam, Kambodža – to jsou země, kde mučednická krev katolíků i jiných křesťanů tekla mohutnými proudy. Vietnamští komunisté např. v 50. letech nahnali cca 200 tisíc katolíků do moře a utopili jen proto, poněvadž se chtěli dostat z bolševického severovietnamského „ráje“ do Jižního Vietnamu, který ještě nebyl ovládnut rudými.

Komunismus zdaleka ještě není minulostí. Nadále existuje v Číně, kde stále trvá pronásledování křesťanů, zvláště nekonformních katolíků, kteří odmítají přijmout státní tzv. Vlasteneckou církev, jež není v jednotě s Římem. Jsou zprávy o záhadném mizení statečných biskupů, kněží i laiků, většina z nich pravděpodobně již nežije. Státem s nejhorším terorem vůči křesťanům je však bezesporu komunistická Severní Korea, v níž na počátku 50. let žilo ještě půl milionu katolíků, dnes podle odhadů pouze několik tisíc. Podle zpráv různých agentur byli a jsou tam katoličtí i protestantští křesťané systematicky vyvražďováni ve speciálních koncentračních táborech. Přesto však toto nechává tzv. „demokratický“ svět Západu v klidu, naopak kontakty s Čínou a potažmo i se Severní Koreou jsou stále intenzivnější, zejména obchodní.

V teroru vůči křesťanům si s komunismem příliš nezadá ani islám. Jordánsko, Sýrie a některé malé státy Arabského poloostrova jsou jedinými v moři muslimských zemí, které dopřávají křesťanům přiměřenou míru svobody. Jinak všechny mohamedánské státy křesťany pronásledují, často i krvavě. V Saudské Arábii jsou všechny křesťanské církve postaveny mimo zákon, za pouhé vlastnictví bible může být její držitel popraven. Mimochodem: Saudská Arábie patří k hlavním spojencům USA.

Cesta ke krvavému pronásledování křesťanů se pozvolna rýsuje i v demokratických zemích Západu. Kdo si všímá stále agresivnější kampaně médií proti Církvi, musí být právem znepokojen. Množí se případy zákazu křesťanských symbolů na veřejnosti, Evropský tribunál pro lidská práva vydal rozhodnutí o nepřípustnosti křížů ve školách. Stále častější jsou vyhazovy ze zaměstnání kvůli vyznání víry v Ježíše Krista, jak ukazuje i naše zpravodajství zde v Řádu. Konflikty vznikají především v otázkách potratů, eutanazie, antikoncepce, homosexuality, pornografie a vůbec manželského a rodinného života. Papež Benedikt XVI. se vyjádřil proti kondomům – a byl okamžitě ostře napaden. V této věci nemůže být mezi soudobým demokraticko-socialistickým liberalismem, jenž povýšil tato svinstva do roviny základních lidských práv, a katolickou vírou, žádná shoda. Pronásledování se tak jeví jako logické vyústění této disproporce.

Existují katolíci, kteří se tomuto trendu přizpůsobili. Chodí do kostela, ale přitom klidně horují pro antikoncepci, homosexuální svazky, eutanazii a potraty. Ti určitě pronásledování nebudou, to jsou tzv. liberální katolíci, které naopak bezbožná média vynášejí. Perzekuce ale čeká na pravověrné a konzervativní katolíky, pejorativně označované slovem fundamentalisté. Těžkosti, které již dnes zakoušejí – a zakusí ještě horší – jsou pro ně velkým vyznamenáním. Dokazují, že mají pravdu, dokazují, že zůstali věrni Ježíši Kristu a Jeho Církvi.

Tertullian ve 2. stol. napsal známou větu, že „krev mučedníků je semenem křesťanů“. Přiznejme si, že asi nikdo z nás netouží po „zubech šelem“ jako sv. Ignác nebo po jiných formách mučení a nemusíme mít z toho žádné komplexy. Každý z nás má jinou národu, a pokud vydržíme pronásledování administrativně-policejního charakteru, tak je to předstupeň k tomu, abychom vydrželi i případnou horší formu. Všechno je to odvozeno pouze od základní otázky: Kým je pro mne Ježíš Kristus a Jeho svatá víra? Stojí v mé hierarchii

hodnot na prvním místě? Pokud ano, tak nebude pro mne těžké pro Něho něco obětovat. A jestli Pán mne nakonec postaví před situaci, v níž bych měl vydat svědectví života pro Jeho království, tak mi určitě k tomu dá sílu, nemusím se tedy zbytečně starat. Jen stačí, aby On se svojí naukou, jak mi ji předkládá Církev, byl u mne tím prvním a posledním, alfou i omegou.

PhDr. Radomír Malý

Lidská důstojnost, nebo pád do žumpy?

Mezi českými nekatolíky (ale i vlašnými nebo modernisticky orientovanými katolíky) je rozšířen názor, že tradiční a konzervativní katolíci jsou zamračenými škarohlídy, kteří nerozumějí vtipům a zábavě, jenom prý pořád vyhrožují Božími tresty. Hlásají to především lidé, kteří se s pravověrnými katolíky setkali velice málo. Kdyby byli s nimi v častějším kontaktu, rychle by zjistili, že veselé kopy, které umí pobavit, u nich rozhodně nechybí.

Kdo zná moji maličkost, tak ví, že i já nějak patřím k tomuto typu. Jako pravý Moravák a Brňák, křtěný Svatkou a Sušilovým Rousínovem, rád posedím u sklenky dobrého vína nebo šálku kávy, k čemuž neodmyslitelně patří jadrné anekdoty a smích tak bujarý, až mne nebožka žena častokrát musela brzdit (upozorňuji, že se řehtám jako kobyla). Za mlada jsem na plesech řádil jako „lev salónů“ a i dnes, v „ranně důchodcovském“ věku, pokaždé se zaujetím poslouchám dobrou, břesknou a ryčnou lidovou muziku.

Posledního Silvestra a Nový rok jsem trávil u příbuzných na Vysočině. Po tradičním novoročním přípitku šampánem a po modlitbě k zahájení roku 2010 jsme se rozhodli pustit si v televizi pořad lidových písní, prokládaný anekdotami v podání známých herců a zpěváků. Jenže příští rok, pokud dožiji, si tento repertoár už v televizi vůbec nezapnu a nádherné melodie, jež tolik miluji, raději oželím. Vtipy, které hvězdy našeho divadla, filmu a muziky vykládaly, nebyly pouze hrubé a dvojsmyslné, ale přímo odporně kanálové. Vypadá to, jako by se náš národ dokázal pořádně zasmát jenom oplzlostem na téma mužských či ženských genitálií, nic jiného už mu asi nepřipadá vtipné.

V jistých dobách takové a podobné „anekdoty“ byly charakteristické pouze pro kriminální spodinu společnosti. Jak je možné, že dnes se s nimi zahazuje i kulturní elita národa? Kam se poděla její noblesa, na niž si starší herci typu

Jaroslava Marvana, Jindřicha Plachty, Karla Högera nebo nedávno zemřelého Radovana Lukavského (mimořádně: praktikujícího katolíka) přece jen ještě potrpěli?

Vysvětlení není tak obtížné. Již Vladimír Dvořák, známý kabaretní konferenciér, zemřelý před cca 10 lety, si pár let před smrtí stěžoval, že zábavní pořady jsou stále vulgárnější, a proto on se raději stahuje do ústraní. Přitom je třeba objektivně říct, že Dvořák sám nebyl v tomto ohledu žádný puritán a „světec“ – jeho vystoupení byla často protkána nechutnými dvojsmyslnými anekdotami. Jestliže i pro jeho vkus byla úroveň 90. let neúnosně vulgární, tak to jenom dokazuje postupné hrubnutí české společnosti a její primitivizaci, která ovšem od té doby opět postoupila o krůček dál.

Logická otázka: Proč se kulturní elita národa k tomuto propůjčuje, když přece oplývá, jak známo, nadbytkem peněz? Odmítnutí snížit se k takové degradaci svého poslání by jí rozhodně nezpůsobilo žádnou finanční újmu! Jenže logická odpověď: Jakou kulturní a mravní úroveň můžeme čekat od lidí, kteří ztratili elementární stud a vystupují ve filmech zcela nazí v postelových scénách? U takových nelze předpokládat, že budou mít morální zábrany vykládat na veřejnosti nejhorší kanálové oplzlosti. Jejich profesionální úspěch je právě na tomto založen, kdyby se nesvlékali a nesmilnili před publikem, nestali by se nikdy hvězdami.

Jejich obrana v tomto směru zní: Taková je obecná poptávka ve sféře umění. Poptávka koho? Lidu? Sociologicky je prokázáno, že tuto poptávku nikdy nevytváří samotní prostí občané, je uměle vytvářena médii. A ta mají moc otupit, ne-li přímo zničit, v duši člověka i ten nejelementárnější smysl pro přirozený mravní zákon. A my víme, že toto se děje systematicky už od osvícenských dob. Legalizace pornografie v USA 60. let a její masové rozšíření Rothsteinovými a Zaccarovými koncerty dovršily onen zhoubný vývoj.

Paradoxně právě tento proces byl poznamenán frázemi o „lidské důstojnosti“. Tu kladli a kladou všichni propagandisté liberalismu, komunismu, globalismu a já nevím, jakého ještě dalšího -ismu proti údajné „degradaci lidské důstojnosti“ v důsledku závislosti člověka na Bohu. Pravá důstojnost člověka podle nich spočívá v osvobození se od jakékoliv vazby k Všemohoucímu. Sledování různých kabaretních pořadů v televizi však náležitě ukazuje, jak tato jejich „důstojnost člověka“ vypadá.

Ke skutečné důstojnosti člověka patří mj. i ochrana jeho nejintimnějších sfér, spjatých s předáváním lidského života. Proto Stvořitel vložil do jeho výbavy stud, který působí, že prožívá každé narušení tohoto práva jako něco ohavného, co se mu hnusí. Jestliže se však tento posvátný dar a vše, co s ním souvisí, zesměšňuje na veřejnosti před obrovskými masami televizních diváků, pak jde o jednu z nejhorších degradací člověka, o opravdové ponížení lidské důstojnosti. Skutečnou důstojností člověka se tak drze pohrdá, pseudodůstojnost člověka bez Boha se stává nejhorším zneuctěním autentického lidství.

Takže jsi opět skončil u moralizování, řekne snad někdo. Odpovídám: Nikoli, neskončil. Pokračuji otázkou, co lze proti tomu dělat. Vrátím-li se k onomu silvestrovsko-novoročnímu pořadu, tak je zřejmé, že zábava, vtip a smích patří k lidské přirozenosti. Velcí světci dokázali být pořádně veselí, stačí vzpomenout Františka Sáleského, Filipa Neriho, Dona Bosca, papežů sv. Pia X. a bl. Jana XXIII. apod. Nemáme v rukou média velkého rozsahu, a proto nemůžeme teď hned zvrátit současný trend, jehož součástí jsou mj. slovní výblitky, při nichž mám pocit, jako bych pil fekálie přímo ze žumpy. Každý katolík však může tomuto čelit pokusem ukázat při různých příležitostech, že bavit se lze také jinak. Bohužel pozoruji se znepokojením, že jsou věřící, kteří se přizpůsobují tomuto fekálnímu typu zábavy, chechtají se nechutným oplzlostem a dokonce je sami vykládají. To není jenom hřích, ale i zrada vlastního misijního poslání, které máme každý z nás. Kdo má schopnost pobavit a rozesmát druhé, pak je to hřivna, kterou nutno využít a z níž dotyčný bude skládat před Věčným Soudcem účty.

Katolický křesťan je tak vyzván, aby spojil v boji proti tomuto zlu dva prvky. Na jedné straně kategorické odmítnutí těžce hříšného žumpovního typu zábavy a jejího charakteru, jasné odsouzení, nespolupráce a neúčast, na druhé straně však pěstování schopnosti pobavit člověka jinou formou, ukázat mu přirozenou veselost křesťanů, která vyplývá z jejich jistoty, že uvěřili Bohočlověku Ježíši Kristu. Ta obsahuje potom hodně forem, jak druhé rozesmát a jak vytvořit náležitou radostnou atmosféru – bez zhovadilých vtipů a dvojsmyslných narážek. V to tkví jedna z podob „evangelizační strategie“, kterou by rozhodně neměl katolík opomíjet.

PhDr. Radomír Malý

Nakladatelství **Řád** (P. ing. Karel Dachovský, Sarajevská 13, 120 00 Praha 2) vydalo a zašle. Poštovné neúčtuji.

Při odběru nejméně deseti publikací sleva 20 %.

Nakladatelství **Řád** oslaví 5. 1. 2010 dvacet let své existence.

1) P. F. Mikulášek, SJ: „Za zdí a bez zdí“ – paměti jezuity vězněného 9 let. 140 stran.	130	Kč
2) P. Karel Dachovský: „Svatý Norbert“ 58 stran.	50	Kč
3) P. Karel Dachovský: „Svatá Gianna Beretta Molla“, příběh ženy, která odmítla jít na interrupci, ačkoliv věděla, že při porodu zemře. 36 stran.	35	Kč
4) MUDr. John Grady: „Interrupce – ano, nebo ne?“. 24 stran	10	Kč
5) P. Karel Dachovský: „P. Paul Marx, OSB“, životopis aktivisty proti interrupcím v USA, 64 stran	30	Kč
6) „Zpovědní zrcadlo“	1	Kč
7) P. Karel Dachovský: „Cestou k Bohu“, první informace o Bohu a Církvi pro dosud nevěřící. 28 stran.	10	Kč
8) P. Karel Dachovský: „Sepnuto duhou“, náboženské básně. 64 stran.	50	Kč
9) Časopis Řád – vychází 3x ročně, časopis pro obranu nenarozeného života, informace z Církve, katolická literatura,	cena dobrovolná	
10) P. Karel Dachovský: „Česká odysea“, náboženské básně. 84 stran.	25	Kč
11) P. Karel Dachovský: „Podle řádu Melchizedechova“, náboženské básně. 68 stran.	25	Kč
12) P. Karel Dachovský: „Miniatury“, náboženské básně. 56 stran.	25	Kč
13) P. Karel Dachovský: „Ctihodná Edel Quinnová“, životopis misionářky v Africe. 64 stran.	30	Kč
14) P. Karel Dachovský: „Umlčený zvon“, životopisný román o františkánovi P. Janu Bártovi. 157 stran.	130	Kč
15) P. Karel Dachovský: „Pod rozstříleným praporem je krásy dost“, nová sbírka náboženské poezie.	70	Kč
16) Stella Lilley: „Život s utrpením“, úvahy o utrpení a sv. Padre Piovi.	9	Kč
17) Ivan Slavík: „Kapky krve a potu Arnošta Jenče“, náboženské básně	9	Kč

- 18) P. Karel Dachovský: „Svatý Karel Boromejský“, životopis, 68 stran. 65 Kč
- 19) Marie Dolistová: „Paní Zdislava z Lemberka“, životopis a poéma – v češtině, polštině, němčině, lužiskosrbštině, angličtině a esperantu, 100 stran. 60 Kč
- Vyjde v roce 2010:*
- 20) P. Karel Dachovský: „Blahoslavený kardinál J. H. Newmann“, životopis katolického konvertity z anglikánství a významného teologa. 60 Kč
- 21) Ch. Stoddard: „Svatý Antonín z Padovy“, životopis *Právě vyšlo:* 60 Kč
- 22) P. Karel Dachovský: „Sv. Jan Viannney“, životopis, 72 stran. 60 Kč
- 23) P. Karel Dachovský: „Sv. Alžběta Durynská“, životopis, 48 stran. 45 Kč
- Vyšlo:*
- 24) P. Karel Dachovský: „Cesta františkánského kněze Jana Bárty“, historická studie, 100 stran. 40 Kč
- 25) P. Karel Dachovský: „V srdci Londýna“, novela ze života emigranta, 100 stran. 80 Kč

Pomoc těhotným ženám a informace

Hnutí pro život ČR

Hlubočepská 85/64

152 00 Praha 5

telefon: 603 976 231

<http://prolife.cz>

<http://svobodavolby.cz>

***Informace o přirozeném plánování rodičovství –
o symptotermální metodě podá***

Liga pár páru

David a Michaela Prentisovi

Fügenerova 143/9

272 01 Kladno

tel.: 312 686 642

www.lpp.cz, lpp@lpp.cz

<http://lpp.cz>

Z deníku pravoslavného kněze Mgr. Libora Serafína Halíka, Ph.D. z modlitební stráže před nemocnicí v Brně

Zastaly se mě ženy – matky

Ve středu 21. 4. 2004 jsem se před nemocnicí na Obilním trhu zrovna modlil Žalm 22: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil“ Právě tak jsem se i cítil. V tu chvíli ke mně přistoupila žena z mé předchozí pravoslavné farnosti Eva J. Tlačila kočárek se zhruba měsíc starým Adámkem. Řekla mi, že to co tady dělám, má moc velký smysl. Ať to dělám dál. Díky, Bože, za povzbuzení!

Ve čtvrtek 22. 4. 2004 ještě před službou na Obilním trhu studuji své výstřižky z novin. Bylo to více než vhodné. Informace jsem využil při debatě se studentem před nemocnicí. On zdánlivě rozumně obhajoval umělé potraty. Na mou stranu se v debatě přidali ještě čtyři cizí lidé. To studenta zahanbilo. Zahanbilo ho i to, že se na mou stranu postavila i jedna těhotná maminka (běloška). Zastala se mne, přestože tisk a televize od srpna 2003 opakovaně šíří lež, že maminkám tu vadím. Tímto trikem odvádějí pozornost od skutečnosti, že v nejlépe vybavené porodnici se zároveň provádí dvě pětiny umělých potratů v Brně. Tento fakt pečlivě utajují. Konstatuji, že masmédia skoro vždy „lhala, jako když tiskne“ Je to zde každodenní boj se lží. Protože praotcem lži je ďábel, satan, tak je to především souboj s ním. Souboj s mistrem přetvářky a převleku. Proto je to zejména modlitební souboj. Bez pokory, odvahy, vytrvalé trpělivosti a zejména bez znalosti pravdy ho není možné vyhrát. Po těchto čtyřech lidech nám ještě dva další vyjádřili své sympatie.

V pátek 23. 4. 2004 mě ráno probudil sen, že mi převezli budovu chrámu z mé předchozí pravoslavné farnosti do Brna. Že to nechal udělat biskup Simeon jako překvapení pro mě. Že mě moje manželka budí, abychom šli do Brna – do toho převezeného kostela na bohoslužbu. Nedávno jsem našim dětem četl z biblické knihy Kazatel, 10. kapitolu, 1. verš: „Mrtvé mouchy způsobí, že mastičkářův olej páchne a kvasí; stejně působí špetka pomatenosti, je-li ceněna víc než moudrost a čest.“ Tou špetkou je ztráta Boží bázně, ztráta respektu z Božího majestátu. Ztráta víry, že zítra Bůh právě mně nemusí už odpustit žádnou bezcharakternost, žádný těžký hřích. Vševědoucí Bůh není automatem na odpouštění! Svatí apoštolové a po nich naši křesťanští předci si byli vědomi, že trocha kvasu (trocha těžkého hříchu) prokvasí rychle celé těsto (celou křesťanskou společnost). Manželka mi dnes připomněla, že když přímo

na kvásek dáme sůl, hned přestane kvasit. Člověk, který má bázeň Boží, je podle slov Ježíše Krista solí tohoto světa. Jinak svět prohnije těžkými hříchy jako starověká Sodoma.

V sobotu 24. 4. 2004 v 14.30 jsem spolu se spolustraníky z ODS, tj. se starostou Kameníčkem a místostarostkou RNDr. Svobodovou z městské části Brno-střed na pohřbu Ing. Kepřta. Tento nedávno zesnulý dobrý muž se mi předtím svěřil s tím, jak trpí nepoctivostí vedoucích činovníků ODS na Brně-středu.

V pondělí 26. 4. 2004 přemýšlím o tom, že je třeba mít ucho na srdci Božím a prst na tepu doby. V dobách, kdy vládli křesťanští panovníci a téměř všichni občané byli křesťany, nebylo třeba v daném státě šířit křesťanství slovem. Stačil příkladný způsob života. To však dnes vůbec nestačí. V České republice, kde o sobě a svých dětech více než polovina obyvatel napsala, že nemá žádnou víru, tam je nezbytné právě tyto duchovně zcela nevzdělané spoluobčany informovat co nejvíce o Bohu a jeho přikázáních. Dalším očividným důkazem, že co se týče interrupcí, tak česká média lžou, jako když tiskne, byl dnešní celostátní zpravodaj sítí České televize. Redaktoři ani nebylo trapné, když tvrdila, že ve Washingtonu dnes demonstroval proti návrhu prezidenta Bushe zakázat umělé potraty v USA 1 milion lidí z 50 zemí světa. Když hovořila, tak na obrazovce běžel titulek, že demonstrantů bylo pouze 300 tisíc. Vymyslet si dalších 700 tisíc lidí není pro české redaktory problém. Jejich novinářská etika to unese. Omlouvat se nikomu nemusí. U nás se za lhaní v masmédiích už nejméně od dob fašistického protektorátu přece netrestá!

V úterý 27. 4. 2004 v ranním zpravodajství slyším, že cílem Evropské unie je ekonomicky předhonit USA do roku 2010. (Doplňuji: Už v roce 2005 všichni ekonomové přiznávají, že to je zcela nereálné. Že by Evropané zapomněli na pořekadlo, že pýcha předchází pád?)

Ve čtvrtek 29. 4. 2004 slyším z relace rádia Vatikán, že kandidát na prezidenta USA John Kerry přestože propaguje umělé potraty a homosexuální manželství, tak dostává v římskokatolických kostelech svaté přijímání – eucharistii. To by se nemělo, podotkli v rádiu. Kristus přece jasně poručil apoštolům: „Nedávejte psům, co je svaté. Neházejte perly před svině, nebo je nohama zašlapou, otočí se a roztrhají vás.“ (Evangelium sv. Matouše, 7. kapitola, 6. verš)

V pátek 30. 4. 2004 slyším opět z rádia Vatikán o případu Johna Kerryho. Že biskup Gregory mu dal svaté přijímání. Odůvodnil to tím, že nemůže Kerryho hned trestat. Že je třeba mu to dlouze vysvětlit a na to není čas. Uvažuji: Biskupovi výmluva prošla. Nebyl svým nadřízeným potrestán. Bohužel. Nejen dobré, ale i špatné příklady táhnou.

Zlomili kříž. Beru nový třímetrový

Květen 2004

V sobotu 1. 5. 2004 oficiálně vstoupila Česká republika do Evropské unie. V 0.00 vystoupil prezident Václav Klaus na bájnou horu Blaník, aby obyvatelstvo České republiky varoval před možnou ztrátou české státnosti. Podle pověsti, až bude české zemi nejhůř, z této hory vyjedou blaničtí rytíři, aby nás vysvobodili.

V pondělí 3. 5. 2004 jsem stál jako obvykle s dvoumetrovým křížem před nemocnicí na Obilním trhu. Byl jsem tam právě sám. Podoben biblickému obětnímu beránku. Neznámý muž se mě právě chystal bít. V tu chvíli vyběhla z nemocnice neznámá paní a uvedený muž si to násilí rozmyslel. Poté jsem tu již nebyl sám. Přišla mi pomoci starší paní H., která vyučuje italštinu. Poslal ji za mnou poslanec Karas. Pak ji vystřídal slovenský mladík. V 12.07 slyším na Radiožurnálu zprávu o rakovině kůže. Vědci informují, že žádné opalování není bezpečné před rakovinou. Že nejzdravější je kůže bílá, neopálená. A to nejen kvůli rakovině, ale i proto, že opálená kůže rychleji stárne. Uvědomuji si, že před 30 lety učili vědci opaku. Tím tehdy napomohli nastartovat nestydatou sexuální revoluci. Radiostanice BBC informuje, že nejbohatší muž světa, jakýsi Buffit, chce finančně podpořit předvolební kampaň Johna Kerryho. Tento kandidát na prezidenta USA podporuje umělé potraty a homosexualitu. Modlím se za to, aby to těmito dvěma nevyšlo. Amen. (Doplňuji, že prezidentem se nakonec stal Bush.) Odpoledne navštěvuji katolické vysokoškolské centrum, abych informoval o našem zápasu proti zabíjení dětí v lůně matek. Večer se od mládeže shromážděné v minoritském kostele dozvídám, že pouze jeden z nich se zúčastní pochodu pro život z jejich kostela. Všichni se rozličně omluvili. Byl jsem z toho velmi nešťastný, neboť právě pro ně jsem organizoval pochod z minoritského kostela. Psychickou bolestí mi ještě více ztuhla záda.

V úterý 4. 5. 2004 mi na Obilním trhu už druhý den pomáhá paní H.

Ve středu 5. 5. 2004 na radiostanici BBC oznamují, že v současné České republice pouze 4 % dětí rodí matky mladší 18 let. Česká ministryně školství Buzková zde také informuje o vymírání českého obyvatelstva nedostatkem dětí. Neznámý muž v doprovodu ženy mi na Obilním trhu vyhrožoval násilím a okamžitě to i provedl. Zlomil mi dvoumetrový kříž a odešel. Odpoledne jsem uvažoval o nabídce vzít si zítra před nemocnici plynovou pistoli. Modlil jsem se za to. Dobrý Bůh mi odpověděl tím způsobem, že jsem náhodou zabloudil do kostela svatého Tomáše. Zde běžel jistý náboženský program a mně byla nabídnuta miska s biblickými verši. Vylosoval jsem si verš, ve kterém můj Pán Ježíš Kristus pravil: „Pokoj vám“ Z toho jsem pochopil, že Bůh sám mi zajistí na Obilním trhu pokoj, mír. Nevezmu si proto zítra s sebou pistoli. Nebudu sám sebe bránit. Bůh mne ubrání. Večer se dotazuji, proč Bůh ve své prozřetelnosti dopustil, aby ateistická komunistická strana a stát po 40 let v naší vlasti triumfovali nad Církví s tak nedozírnými následky. Odpovědí jsou mi Boží slova samotného Ježíše Krista v podobenstvích o soli a vlažnosti v Evangelii svatého Matouše, 5. kapitole, 13. verši: „Vy jste sůl země, jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude (země) osolena? K ničemu již (taková sůl) není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.“ Také v Evangelii sv. Lukáše, 14. kapitole, 34-35. verši: „Dobrá je sůl. Jestliže však i sůl pozbude chuti, co jí dodá slanosti? Nehodí se na pole ani na hnojiště: vyhodí se ven. Kdo má uši k slyšení, slyš.“ Také v knize Zjevení sv. Jana, 3. kapitole, 16. verši: „Ale že jsi vlažný a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech.“ Odpověď doplňuje Žalm 81, verše 13–16: „Nechal jsem je tedy být s tím zarputilým srdcem, ať si jdou za svými plány. Kdyby mě však můj lid uposlechl, kdyby Izrael mými cestami chodil, brzy bych pokořil jeho nepřátele, obrátil bych ruku proti jeho protivníkům. Ti, kdo Hospodina nenávidí, vtírali by se do jeho přízně, věčně by trval čas jeho lidu.“ Křesťanská svatost je solí planety Země – včetně České republiky. Ta vyplývá ze znalosti Bohem zjevené historické pravdy o lidech a Bohu, včetně znalosti trvale platných Božích přikázání a z maximálního úsilí plnit je. Např. v Rakousku se po 2. světové válce ateistický komunismus neujal. Naopak v 50. letech musela odtud odtáhnout sovětská armáda. Vymodlil to na ulicích Vídně český františkán Pavlíček po vnuknutí v mariazellském poutním chrámu.

Ve čtvrtek 6. 5. 2004 jsem si ve všední den vzal poprvé před nemocnici kříž ještě větší třímetrový. Nápis na vodorovném břevnu zněl: „Nezabiješ

nenarozené dítě.“ Vylosovaný verš se naplnil. Nikdo mne neohrožoval. Stál jsem zde s řeholnicí Václavou.

V pátek 7. 5. 2004 ráno v jisté depresi prosím Pána Boha o znamení, zda mám pokračovat v každodenním stání před nemocnicí na Obilním trhu. Toho dne jsem na Obilním trhu opět s třímetrovým křížem. (Tento třímetrový kříž tam používám každodenně dodnes) Zpočátku tam stojím zcela sám. Pak se dostavilo žádané znamení. Přišla sem Helena T. – neteř řeholní matky Edity. Zpívali jsme spolu z biblické knihy Přísloví. Pozdě odpoledne jsem studoval jistou knihu Davida W. Tu na mne vzkřikla má manželka: „Hele, vidím bránu do nebe!“ Mezi mračny na obloze se udělal jakýsi světelný tunel – brána do nebe.

V sobotu 8. 5. 2004 vykonávám pro protestantské křesťany v Kuřimi u Brna předem domluvenou přednášku „Proč vymírá český národ“. Přednáška je praktická. Tomáše J., který mne pozval, oslovil dnešního dne Žalm 71, veršem 6: „Na Tebe (Hospodine) jsem odkázán už ze života matky, oddělil sis mě v matčině nitru, chvalozpěv můj o tobě bude znít stále.“ Já říkám např. i toto: „Hřích je jako lepidlo. Pokud se neumyjete, hned vše tím lepidlem zapatláte – i druhé lidi. Každý hřích je spojen se lží a zbabělostí.“ Milan P. mi pak sdělil, že mě vnímal jako otce. Prý tak, jako když Ježíš říkal: „Podívej se na mě a uvidíš Boha Otce.“ Já mu na to odpověděl, že pravoslavní a katoličtí farníci obvykle své duchovní titulují termínem otče.

V neděli 9. 5. 2004 jsem ještě před svatou liturgií přemýšlel o Lotovi v Sodomě. Napadlo mne, že tento spravedlivý muž žil v tomto bohatém, ale morálně převráceném království kvůli své manželce. Přesto ji nedokázal zachránit. Změnila se v solný sloup, neboť příliš litovala ztráty majetku, který shořel v Sodomě. Svě dvě dcery také morálně neochránil. Byť uchránil v Sodomě jejich panenství tělesné, což zde bylo téměř nemožné, tak neuchránil jejich myšlení. Jejich myšlení se stalo sodomským. Lot o jejich sodomském smýšlení věděl. Věděl, že jeho dcery toužily žít v orgiích jako ostatní občané Sodomy, ale bránil jim v tom. Teprve když sodomští muži chtěli homosexuálně znásilnit jeho hosty – dva boží muže (anděly), tak se rozhodl, že sodomským dovolí připravit své dvě dcery o panenství. Násilníci však v tu chvíli o ženy nestáli. Žádali si jen homosexuální sex. Totální zkaženost srdcí jeho dcer se projevila později. Ač obě viděly Boží soud, přesto Bohem spálená Sodoma zůstala v jejich srdci. Schválně do němoty opily svého otce, když

truchlil nad smrtí své manželky. Naplánovaly to, aby ho mohly znásilnit. To provedly, neboť přišly o své snoubence. Byly asi už starší a chtěly za každou cenu dítě. Tak provedly zruďný incest. Pozdě odpoledne jsem s rodinou pozoroval nad Brnem duhu – znamení Boží věrnosti.

V pondělí 10. 5. 2004 ráno slyším na stanici BBC zprávu, oznamující, že jihoamerický stát Chile se v posledních dvaceti letech modernizuje. Reportér nestydatě označuje za pokrok to, že zde konečně stoupl počet nemanželských dětí a že za půl roku zde vstoupí v platnost zákon legalizující rozvody. Chile byla posledním latinskoamerickým státem, kde rozvod nebyl státem povolen. V jisté depresi prosím Pána Boha, aby mi dal znamení, zda mám dál dělat brněnské pochody proti potratům. Bůh mi to znamení dal pak na pochodu. Před nemocnicí jsem opět mezi 10.00 a 12.00.

Boží láska a stvoření

Narodíme se, přijmeme křest, pokud jsou rodiče věřící, i dar víry. Rosteme a začínáme se ptát po vzniku všeho. Slyšíme o Božím stvoření, ale ve škole i mezi lidmi také jiné názory.

Srovnáváme si je, a mnohdy nevíme. Chybí nám jistota. Čteme Písmo a hned na začátku nás zarazí rozpor. Nejasnost nastává hned v několika prvních verších:

„Na počátku Bůh stvořil nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná... Nad vodami vznášel se duch Boží. I řekl Bůh: Bud' světlo! A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy. Světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí...“

Tak začíná kniha Genesis. První kniha Mojžíšova a Starého zákona, tak začíná mnoha lidem, včetně kněží (i biblistů) problém, jak tato slova správně chápat.

Přírodovědec by v tom neměl vidět problém a měl by tyto verše i verše další umět vysvětlit.

Pro mne na počátku Písma chybí jeden prázdný a úplně černý list – černý vakát –, aby nám připomněl, že tyto verš popisují dvě od sebe z lidského pohledu nesmírně vzdálená období.

Hned v prvním verši si musíme uvědomit základní věc. Bůh je věčný, bez počátku, průběhu a konce, trvá. (Jsem, který jsem.) Pro něj jakoby vše probíhalo současně. Než začal tvořit, bylo absolutní černočerné prázdno a

v něm Bůh. Bůh a jeho neskonalá touha po společnosti. Bůh je trojjediný a božskými Osobami je vztahem lásky, ze které vyplývá ta touha po společenství a tvoření. Než přejdeme k tvoření, je nutné pro pochopení především fyzikálního tvoření si uvědomit, co je to láska, respektive co k ní patří. Láska vychází vždy ze vztahu, v tomto případě ze vztahu těchto tří božských Osob. Láska představuje cit, touhu, sílu, ale především je láska *energie*.

Proč to zdůrazňuji? Abyste pochopili, jakým způsobem Bůh-Stvořitel tvořil hmotu!

Bůh stvořil v době, kterou nemůžeme časově určit, protože šlo o tvoření duchovní a protože byla dávno před Jeho úradkem: „Budiž světlo!“, *nebe*. To osídlil duchovními osobami, anděly. Teprve poté, co jemu nejbližší andělé se ve své pýše a domýšlivosti postavili proti Němu a byli z nebe vypuzeni, začíná Bůh tvořit hmotně.

Zde se vrátím k tomu, co všichni jistě známe ze školy a snad si ještě pamatujeme. Zákon zachování energie, jak jej formuloval Izák Newton, kterému říkám apoštol přírodovědy. Podle tohoto zákona se energie přeměňuje ve hmotu a ta zase v energii. Takže v okamžiku, kdy Bůh říká „Bud' světlo!“ se energie Boží lásky mění na základní stavební částice hmoty, tj. na elektrony, protony, neutrony a další. Je to jako když startér vystřelí a dá tak pokyn k běhu na dlouhou trať. Tímto Božím pokynem, začátkem hmotného tvoření, přeměnou energie Boží lásky na hmotné částice, byl zároveň odstartován náš čas. Ano, nyní mohu hovořit o čase, protože *čas* je fyzikální veličina, je měřitelný, ale jak jsme chtěli měřit čas v době, kdy Bůh stvořil nebe? Nyní se do černé prázdnoty řítí nesmírná množství hmotných částic, vzniklých přeměnou energie Boží lásky. Protony a neutrony se spojují, vznikají jádra atomů, ta přitahují podle velikosti určité množství elektronů, které, jak si možná vzpomenete, přeskakují po energetických hladinách s, p, d, h, při tření se atomů o sebe a v okamžicích, kdy se elektrony vracejí do energeticky nižších hladin, vyzařují kvanta energie jako energii záření. A máme to, čemu mnozí nerozumějí, máme světlo, ještě než se vytvoří z této hmoty hvězdy, včetně té naší, které důvěrně říkáme Slunce a která mimo jiné ozařuje tu pěknou modrou planetu, nám důvěrně známou jako Zemi.

Bůh celý hmotný Vesmír, včetně nás, stvořil ze své veliké lásky a to, že neopravil v Duchem svatým inspirovaném Písmu nepřesnosti v časových údajích jednotlivých dějů, má dva důvody. Prvním je, že z pohledu Stvořitele,

který se dívá v časové ose do nekonečna, je všechno promítnuto do jednoho bodu, jsou to prakticky souběžné děje. Čas je u Boha právě teď. A druhým důvodem je, že Bůh stvořil člověka k obrazu svému, tedy, člověče, hledej, jak a kdy jsem co stvořil, snaž se mne napodobit. Je to náš Otec, proto se mu podobáme v touze po tvoření a je jedno, jestli se jedná o to nejpřirozenější nebo o tvoření potřeb k životu atd.

Bůh je Láska a jenom naše nechápavost a stálé očekávání čehosi zázračného může vést k tomu, že mu nerozumíme, neoplácíme jeho otcovskou lásku naší láskou, ba mnohdy že odmítáme uznat Jeho existenci, i když vnímáme jeho působení pro svoji pýchu a domýšlivost nebo z důvodu obavy z trestů za hříchy, kterých jsme se dopustili.

Ještě k časovému určení prvních veršů Písma: Den a noc se týká až doby, kdy už existovala Země, tj. tak čtvrtého dne tvoření, cca devět miliard let od úradku „Budiž světlo!“ Musíme si uvědomit, že Boží den jako den vesmírný představuje otočení Vesmíru kolem své osy, což představuje dobu kolem dvou miliard let. První den byl pochopitelně trochu delší, než hmota vyplnila prázdnotu. Dnes, kdy žijeme na začátku sedmého dne, můžeme odhadovat stáří stvořeného vesmíru na 12,5 až 13,5 miliardy let. Jestli existence Vesmíru skončí s koncem sedmého dne, nebo jestli nám Bůh ještě nějaký týden přidá, to také závisí na naší lásce k Němu a na tom, jak budeme s tím, co nám svěřil, zacházet.

O verších v úvodu Písma se dá hovořit a psát dlouho. Těch pár veršů vlastně představuje celou historii existence Vesmíru, proti které je délka naší pozemské existence zanedbatelná.

RNDr. Petr Benda

Svatí od Zborova

Před vypuknutím 1. světové války žilo na Ukrajině a Svaté Rusi na 80 tisíc Čechů. Ti byli organizováni společensky v krajanských spolcích. K nejvlivnějším a nejlépe hmotně situovaným českým krajanům patřil JUDr. Václav Vondrák, spolutvůrce České družiny za války. Před bitvou u Zborova (2. 7. 1917) vzrostl počet našich dobrovolníků z řad zajatých Čechů natolik, že se mohly zformovat dva pěší pluky, které pak byly zasvěceny svatým patronům – sv. Václavovi a svatým věrozvěstům Cyrilovi a Metoději.

Proto se jim také dostalo Božího požehnání k dosažení vítězství ve zborovské bitvě, kdy již bojová morálka Rusů byla v rozkladu, nahlodána bolševickou agitací.

V počátku petrohradského trojčení bolševiků v listopadu 1917, vydávaného historiky za Velkou říjnovou socialistickou revoluci, byl na návštěvě našich legionářů v Rusku prof. Tomáš Masaryk, vůdce ČNR v Paříži. Hrdina od Zborova, kapitán Gajda, nejvyšší v hodnosti z českých legionářů, žádal prof. Masaryka v Nové Čartoryji, aby dostal svolení k vojenskému zásahu proti trojčícím bolševikům v Petrohradě, že do 48 hodin udělá pořádek a skoncuje s nimi. Masaryk nesouhlasil a pak došlo k ostré hádce mezi oběma. Od této doby začalo nepřátelství mezi Masarykem a Gajdou a trvalo až do Masarykovy smrti. Zatímco Gajda byl od začátku ostře vyhraněn proti bolševikům a bolševismu, Masaryk byl zastáncem přísné neutrality našich legií v Rusku. Naštěstí jeho pobyt v Rusku trval jen několik měsíců a po odjezdu z Ruska legionáři na Čeljabinském sjezdu, zradikalizovaní Gajdou, vyhlásili, že neodevzdají zbraně bolševikům. Když Trocký dal příkaz, aby byl každý legionář, jenž se dostane do zajetí se zbraní v ruce, popraven, došlo k bojům po celé Trans-sibiřské magistrále, kterou drželi v ruce naši legionáři.

Po bitvě u Zborova došlo k formování dalších pluků – 3. pluk Jana Žižky a 4. pluk Prokopa Holého. Zároveň s tím byl přejmenován 1. pluk sv. Václava na pluk Jana Husa a 2. pluk sv. Cyrila a sv. Metoděje na pluk Jiřího z Poděbrad. Tak vznikla I. divize nazvaná „husitská“ a do jejího čela byl prof. Masarykem jmenován plukovník Karel Voženílek, husita na slovo vzatý, i zjevem. Z jeho podnětu byla zhotovena fotomontáž, jak papež Benedikt XV světí rakouské zbraně. Tak byl dán podnět, aby čeští legionáři v Rusku hromadně vystoupili z katolické církve. Generál Voženílek za protektorátu Böhmen und Mähren skončil špatně. Vyzradil ho jako svobodného zednáře jeho kolega z lóže plukovník Emanuel Moravec, jenž si tím získal důvěru samotného Reinharda Heydricha natolik, že měl k němu volný přístup. Vyzradil i další generály – zednáře, kteří skončili na popravišti. Emanuel Moravec se tak stal symbolem zrady.

Po přejmenování 1. a 2. pluku to šlo s legionářskou slávou v Rusku z kopce a byly značné ztráty na životech Čechoslováků bojujících s bolševiky. Bolševici se pod Trockým zorganizovali a Rudá armáda po skončené válce šla na pomoc německému proletariátu, vedenému Karlem Liebknechtem a Rosou

Luxemburgovou, přes Polsko. Poláci se postavili na odpor a v třídní bitvě na Visle pod Varšavou porazili Rudou armádu. Proto se 15. srpen 1920 stal po roce 1989 státním svátkem Polské republiky. Poláci přičítají vítězství přímluvě Panny Marie, neboť 15. srpen je svátkem Nanebevzetí Panny Marie a v ten den se vítězství sklonilo na stranu nacionálních katolíků. Masaryk se zapojil po Versailleské smlouvě 1919 proti pomoci Polákům, když z Paříže 22. 12. 1920 vyjela delegace do Varšavy. V Praze se zastavila u prezidenta Masaryka a ten delegáty varoval před organizováním jakékoliv materiální pomoci pro špatně vyzbrojenou polskou armádu. (Antoni Czubiński: *Rusko-polská válka 1918 až 1921*, str. 274.) Proto zbraně s výstrojí byly v Bohumíně i s vlakem poslány nazpět do Francie, a nežli byly přeloženy na lodě a po Baltickém moři poslány do Polska, bylo po bitvě. Prý to byla odvěta Masaryka a Beneše za Těšínsko po Versailleské mírové smlouvě 1919, kde jsme přišli o jeho podstatnou část po záboru naším vojskem.

Zatímco Poláci zabránili postupu bolševismu do Evropy, byť jen na čtvrt století, my jsme se dali pod Masarykem na pochod doleva. Vždycky, když se český národ zřekl národních světců, upadl do morálního a mravního bahna. Ministerstvo školství se po 1. světové válce dostalo do rukou levice, dokonce zde působil v propagandistickém oddělení anarchista S. K. Neumann a dal ministerstvu do jeho služeb své časopisy *Kmen* a *Červen*, kde se vynášel socialismus.

MUDr. Jaroslav Lhotka

Poznámka autora: Z katolické církve vystoupil i Jan Syrový, pozdější ministr národní obrany. V roce 1947 ho přijímal zpět do lůna Církve svaté v kartouzské věznici královéhradecký biskup Mořic Pícha. Sdělil mi to mukl Václav Bureš, jenž byl tomu jako retribuční vězeň přítomen. Syrový litoval svého hříchu a plakal.

Zelená poupátka

Václav Durych

Ve stati *Mládátka betlémská* připomíná, Romano Guardini, že Církev tato zavražděná nemluvňata považuje za svaté a v Litanii ke všem svatým je vzývá prosbou: „Svatá neviňátka, orodujte za nás!“

Byly tyto děti povražděny za našeho Pána Ježíše Krista, či snad lépe řečeno místo něho, třebaže „... ještě nežily svůj život. Ještě ničeho nevěděly o svém osudu, nevybojovaly ještě svůj zápas... Ještě nepocítily svoji lásku a ještě neměly svého nepřítele; ještě jim nezasvitla radost, bolest ještě netrávila jejich srdce. Ještě nedobily ani kousku země, jejich čin byl ještě nevykonán, jejich nitro se ještě neprojevílo, nevyjádřilo, nevyslovalo. Ještě nebojovaly svého zápasu pro Království Boží. Zůstalo ještě nevykonáno, co vykonáno býti mohlo, a později mělo... Neměly ani to... co patří k vlastnímu lidskému životu, totiž vědomí, cítící srdce a svobodnou vůli. Nemohly ještě ani věřiti, ani Boha milovati... A přece je Církev oslavuje.

Tak tu stojí jako květiny na poli. Stvoření Boží lásky. Nic nemají ze svého. Všechno je darované... Jsou jenom. Jenom si hrají... hrají si před Božím oltářem s korunami a palmami mučednickými. Jsou stvořeními Boží lásky, lásky podivuhodně rozmařilé, královské lásky Boží. Kvetou bez ovoce. Jenom kvetou a jsou brzy uříznuty. Docela bez užitku. Krása a jemná vůně...

Ale tato lidská bytost, která tu kvete a najednou jest zlomena, není ničím beze smyslu. Ne a ne! Nýbrž jest něčím naplněným... dokonalým, docela krásným. Leč bez stínu sebechtění, sebehledání. Tyto bytosti mají *dokonalost čiré milosti!* A to jest jejich nevýslovná blaženost. Jenom milost. Žádné já.

Jenom Bůh!“

Takových neviňátek byly už ovšem povražděny spousty nespočetné. Král Herodes, vrah betlémských neviňátek, byl krutě potrestán už za svého pozemského života. Ale tisíce a tisíce vrahů nemluvňat trestu na tomto světě uniklo, třebaže nakonec na onom světě zajisté nedopadli lépe než na tomto světě Herodes. I u nás vraždili nemluvňata například husité a o století později vraždili matky spolu s nemluvňaty němečtí a uherští křižáci ve jménu Kristově. Dálo se tak v patnáctém století za poslední křižové výpravy proti křesťanským zemím křesťanského krále Jiřího z Poděbrad. To poslední, co vražděné a již pokřtěné děti zahlédly ještě na tomto světě, byl kříž na prsou jejich vrahů.

Je-li zavražděno dítě v dnešním světě nabobtnalém humanismem a lidskými právy, zvedne se vzápětí pokřik. Vražda dítěte je dnes již považována za těžký zločin. Pokud má ovšem takové dítě svá „lidská práva“

Jsou tu však nemluvnátka či nevinátka dosud nenarozená. Jsou to snad jiné bytosti, než jak je charakterizoval Guardini?

Tyto nenarozené děti se od betlémských mlád'átek tuze liší, ale jen svým vzhledem. Jsou s nimi téže podstaty. Jsou to Boží stvoření a právě tak, jako ony betlémské děti, „ještě nežily svůj život, ještě ničeho nevěděly o svém osudu, nevybojovaly ještě svůj zápas, nepocítily svoji lásku, nenašly svého nepřítele, ještě jim nezasvitla radost, bolest ještě nestrávila jejich srdce. Ještě nedobily ani kousku země...“ Mohli bychom pokračovat ve výčtu společných vlastností a na čele by nám brzy začal vystupovat studený pot.

Protože je nám až příliš dobře známo, kolik těchto nevinátek je vražděno každým dnem ve jménu civilizace, humanity a „lidských práv“! A nikterak nás neutěší, že tyto nenarozené děti nemohou být přirovnávány ke květinám na poli, které kvetou bez ovoce. Ony totiž tyto děti pouze „nasadily“ na květ, jsou to toliko zelená, ještě nedozrálá poupata květů, zcela odkázaná na ochranu svého Stvořitele a bezprostředně pak na ochranu matčina těla.

A opět pro srovnání: Jsou to stvoření Boží lásky. Nic nemají ze svého. Všechno je darované. Jsou jenom. Až je pak na kusy rozřežou chirurgovy nástroje a jejich duše vstoupí do Království nebeského, pak i ony si budou hrát pod oltářem Božím.

Jen díky Božímu milosrdenství nezůstanou v duších nevinátek narozených i nenarozených žádné vzpomínky na „slzavé údolí“ Jejich jediným majetkem je nevýslovná blaženost z nekonečné Boží milosti.

Nenamlouvejme si, že nenarozené dítě ještě není dítětem jen proto, že je z materiálního hlediska nedokonalé. Jen pošetilcům postačuje materiální svět. A byť je jejich mysl sebevíc zatemněna, přece jen čas od času prožívají jasné chvíle, kdy se nad jejich nemocnou myslí ujímá vlády jejich nehmotná duše a všechno hmotné se naráz sesypává jako domeček z karet. Naše tělo nám bylo propůjčeno jen na tuze krátký čas.

Ta pravá chvíle, kdy zároveň s naší duší je stvořeno i naše tělo, je chvíle našeho početí. I pozemské dny našeho Spasitele jsou počítány od toho okamžiku, kdy byl počat z Ducha svatého: „Slovo tělem učiněno jest.“

Připomeňme si, jak okázale byl náš Spasitel pozdraven svým bratrancem Janem Křtitelem, a to ještě v té době, kdy oba dleli v lůně mateřském!

Strašného omylu se dopouští každý, kdo nenarozeným dětem odmítá přiznat duše! Tak jako dítě nechtěné, dítě jakkoli znetvořené a ovšem i dosud nenarozené – je jako každý jiný člověk – tvorem s lidskou duší Bohem stvořenou a krví našeho Spasitele pokropenou.

Ať se nám to líbí, či nelíbí, zůstává hroznou otázkou, dokáže-li se člověk po celý život vyrovnávat se skutečností, že ze své svobodné vůle, Bohem mu dané, zhanobil a zničil Boží dílo...

|

Alter Christus

P. Karel Dachovský, *Sv. Jan Vianney*; nakladatelství *Řád*, Praha 2009, 3. vyd., 72 str.

Sv. Jan Maria Vianney doporučoval jako základní duchovní četbu evangelium, Následování Krista Tomáše Kempenského a životopisy svatých. Životy svatých také sám pravidelně před spaním čítával. Jak bychom asi měli číst jeho životopis? Sv. Otec Benedikt XVI. hovořil o světcově životě na generální audienci den po stopadesátiletém výročí jeho narození pro nebe, výročí, které zvolil jako podnět k vyhlášení Kněžského roku. „Na svatosti závisí věrohodnost svědectví.“ Úkolem životopisu svatých tedy nemůže být pouhé sebrání životopisných dat, ale především hodnověrné představení individuálního charakteru svatosti jako konkrétního následování Krista.

Sv. Otec ve zmíněném proslovu hovořil o základních rysech spirituality a svatosti arského faráře. „Jeho existence byla živoucí katecheze, která dosahovala výjimečné účinnosti, když ho lidé viděli sloužit mši, přebývat na adoraci před svatostánkem nebo trávit mnoho hodin ve zpovědnici.“ Středem jeho života byla eucharistie. Vynikl jako výjimečný a vytrvalý zpovědník, který nejen zpovídal, ale zároveň farníkům předával „poznání významu a krásy svátostného pokání“ (Ostatně o kráse všech skutku konaných ve spojení s Bohem světec velmi často hovořival a prvek krásy v duchovním životě vytrvale zdůrazňoval.) Pravým tajemstvím jeho pastoračních úspěchů byla „láska k žitému eucharistickému mystériu“ a láska ke všem lidem, kteří hledají Boha. Sv. farář arský je příkladem toho, že „základem pastoračního nasazení kněze je niterné osobní sjednocení s Kristem a růst v něm“

Můžeme se nyní tázat, nakolik odpovídá stručný životopis sv. Jana Vianneye, který P. Karel Dachovský vydává již ve třetím vydání, shrnujícímu pohledu sv. Otce. Můžeme dodat, že světcův životopis je pro naši dobu a v naší zemi stále aktuální a vysoce potřebný – jako příklad života a kněžského působení v porevoluční době, za panujícího racionalismu. Pro dnešní postkomunistickou dobu je u nás vedle specifické duchovní devastace po čtyřicetiletém putování pouští, navíc – stejně jako v ostatním světě – příznačná „diktatura relativismu“, v níž absolutní požadavky křesťanství vypadají jako cosi nepatřičného. A sv. farář arský, jak nám ho představuje na stránkách své knížky P. Dachovský, byl mužem Absolutna. Dar svátostného kněžství přijímal jako závazek ztotožnění s Kristem, usiloval celou vůlí, aby byl viditelný jako *alter Christus*. V krátkých kapitolách, zpravidla krátkými, pregnantními větami, vypravuje autor o jeho „monotónním životě“, jehož jednotvárnost ovšem byla vrchovatě naplněna dobrodružstvími duchovního boje o duše, boje leckdy až doslovně krvavého, protože vedeného s pekelnými mocnostmi. Charakteristiku světece P. Dachovský doplňuje důrazem na jeho nezměrnou pokoru, s níž bezvýhradně přijímal všechny trýzně onoho „monotónního života“ – který mimo jiné předpokládal „být na nohou dvacet hodin denně“ – ale také se musel vyrovnávat s pokušeními úžasné popularity, přímo kultu, jímž byl zahrnován ve vrcholných letech svého blahodárného působení. Popularita je silně korumpující - sv. farář arský jí nebyl dotčen ani v nejmenším. I své mimořádné dary, jako byl vhléd do lidských srdcí a do budoucnosti, přijímal s pokorou a bolestí, spíše je snášel a trpěl jimi, než aby je jakkoliv zdůrazňoval. Autor v tom směru přináší několik pozoruhodných svědectví; například jak byl světec udiven, ba zaskočen tím, že kajícníci řekl něco, o čem se sama nezmínila, a co jako by se mu samovolně vynořilo z paměti.

Jak tomu u životopisu svatých bývá, jsou i ve stručném textu P. Dachovského nejcennější citáty světcových výroků, ať už docela prostých nebo zásadních; ilustrují dostatečně skutečnost, o které se životopis zmiňuje, nakolik totiž sv. Jan hovořil výhradně o věcech duchovních a do této perspektivy dokázal vřadit i všední životní realie.

Je pozoruhodné, že podle souhlasných svědectví právě jeho prostota a důsledné zaměření na elementární životní podstaty nejvíc iritovaly d'ábla. „Proč kážeš tak jednoduše? Proč nekážeš ve velkém stylu, jak to dělají ve

městech?“ Také v tomto byl sv. Jan *alter Christus* a hlásal slovo Boží jasně a pádně podle příkladu evangelia.

Sv. Jan Maria Vianney je patronem kněží v duchovní správě a hlavním patronem Kněžského roku, jehož tématem je věrnost Kristova, věrnost kněze. To neznamena, že by jeho život měl zajímat jenom kněze. Myslím, že právě mezi věřícími by mohla jeho četba působit velmi užitečně a šťastně, tak jako za svého pozemského života působil osobně. První závěr čtenářův po dočtení knížky P. Dachovského pravděpodobně bude: Je to krátké! Především pro ukojení čtenářské zvědavosti je to příliš stručné, ale pro zamyšlení, promýšlení, rozjímání je použitelný takřka každý odstavec.

A kdo si oblibuje obšírnější, takříkajíc výpravné podání, má k dispozici např. Hünermannovo románové zpracování *Farář arský* (Karmelitánské nakladatelství, 2007).

Mojmír Trávníček

Býti básníkem

Pro české básníky je sedmá životní dekáda magickou hranicí, nedosažitelnou metou, jejíž polovinu, tj. 65 let, překročí – a zpravidla jen nevýrazně – jenom někteří. Od klasiků devatenáctého století (Čelakovský, Čech, Erben, Hálek, Neruda, Vrchlický, Zeyer, Březina, Dyk) po slavnou meziválečnou generaci (Hora, Weiner, Halas, Hrubín, Zahradníček) umírají většinou hluboko pod touto mezí, mnohdy před šedesátkou, a dosažení vysokého věku osmdesáti let, slíbeného žalmistou těm, kdož jsou „při síle“, a vykročení do strastiplného kmetství po osmdesátce je dopřáno jen výjimečnému počtu (Machar, Palivec, Slavík).

Karel Dachovský, který se letos dožil šedesáti let a vkročil do onoho kritického období, má tudíž legitimní důvod k bilancování. Jaroslav Seifert, jeden z velkých, jímž bylo dovoleno užít trpkosti života nad životní osmdesátku (a jehož poezii Dachovský ctí a nejen ve své poslední sbírce se k ní vyslovuje) vyznal v úvodní básni své bilanční sbírky *Býti básníkem*, že báseň nelze konstruovat pomocí chrestomatií a rýmovníků: pramení jedině ze života. Bilancování vlastní básnické tvorby tudíž nutně splývá s bilancí životní. Je-li bytostným posláním P Karla Dachovského katolické kněžství, chápe i svou poezii jako součást své realizace v životní praxi. Usiluje o to, aby

jeho verše oslavovaly Boha a Církev a oslovovaly věřící i nevěřící, když jim představuje svou poezií svobodu dětí Božích. Je pak celkem přirozené, že věnuje báseň (a ne pouze jednu báseň) životu a dílu barokního jezuita Bedřicha Bridela, jehož básnické úsilí bylo rozepjato od velepísně *Co Bůh? Člověk?* až k pastoračním didaktickým veršům katechismu (*Křesťanské učení verši vyložené*), v nichž je ukryta nejedna lyrická perla a půvabná legendička i jiná drobná epika. Stejně rozlehlou báseň věnuje autor svému františkánskému vzoru, neúnavnému apoštolu Janu Baptistovi Bártovi, který „básníky neměl rád“ Několik podobných „životopisných“ básnických črt (*curriculum vitae* je přímo v titulu jedné z těchto básní) vytváří sloupořadí básníkovy života v této jeho sbírce. V dalších básních k tomu přistupují další jména, ať jsou to básníci Ivan Slavík, Jakub Deml, Vladimír Holan a již připomenutý Seifert, světci sv. Prokop, padre Pio, J. H. Newman, či prezident Reagan s Gorbačovem, ale i kolumbijská lékařka dr. Gloria Polo, která v klinické smrti stála u brány nebe a pekla.

Tím posledním je vlastně vymezen prostor životních bitev *pod rozstříleným praporem*, ignaciánských bitev pod korouhví Kristovou, za neustálého vnímání krásy: neboť je-li povinností a prací kněze neuhýbat z bitev o duše, je úkolem básníka především chválit a oslavovat – krásu Boží a jeho tvorů, skrytou a nepovšimnutou krásu i toho nejposlednějšího stvoření. Není každá báseň *blesk z nebe, vytržení mysli*. I poezie má nárok na únavu a chvíle odpočinku. Nese také nejednu jizvu i živou ránu. V těchto chvílích vstupuje do ní leckdy sen. A pro tvorbu Karla Dachovského – dvojnásob v této poslední sbírce – je příznačné, že *sen může pohnout životem, může být oštěpem hozným do budoucnosti*, a například právě v básních typu *Goblén ze snů* je skryto nejvíc biografických reálií, položka za položkou pohnutého života.

Býti básníkem není snadné a touha po *prorockém plášti* může zůstat nenaplněna. (*Básnický plášť* Jakuba Demla versus svěrací kazajka, navlékaná básníkům – také jedna z typických situací bilancovaného života.)

Přítomnost tolika epických zlomků ze života vlastního i ze života vyznavačů, mučedníků a bojovníků víry současnosti a minulosti odkazuje k další složce tvorby Karla Dachovského k jeho životopisným esejům světeckých osobností, které jsou víc než pouhým doprovodem nebo doplňkem sešitů básnických. Spojují ústrojně slovo umělce a slovo kněze.

Na nejedné stránce této poslední sbírky zřetelné vidím, že není jenom

ohlédnutím a bilanci. Je také startem do budoucnosti. Poezie Karla Dachovského chce zasahovat do života a bránit život, proto se nevzdává a neumlká a otvírá se i budoucnosti.

Mojmír Trávníček, 26. 6. 2009

Letiště Brno – Tuřany, Slatina.

Karel Dachovský

Byl jsem tu rok na vojně.

Ve stálém stresu.

*Posiloval mě pohled na topol
před mou kanceláří.*

Občas vycházka po všech brněnských kostelech.

*V uniformě jsem přistupoval
ke stolu Páně,*

jak mě to naučili pražští salesiáni.

Zavíral jsem se ve skladu

k četbě Claudela

a nechodil na politická školení.

*Večer poslouchal Radio Vatikán
ve své kanceláři.*

Hrstě pšenice Božího slova

jsem rozhazoval Slovákům

v naší světnici.

Velitelem byl kapitán Maloň,

ostrý chlap nutící do SSM.

Mě se ani nedotkl.

Patrně se bál,

že mu udělám manko ve skladu.

Možná tušil jakousi komunistickou protekci,

vystudoval jsem zahraniční obchod.

Po vojně jsem odešel k františkánům

a pracoval v pojišťovně.

*Nikdy jsem nevstoupil do SSM.
Ve skutečnosti mým protektorem
byl ten Nejvyšší.
Napsal jsem tam i báseň,
byla o perutích archandělů,
moc se na ni nepamatuji.
Určitě jsem to vězení promodlil.*

*Dnes na tomto letišti Svatý Otec,
vítězství Církve.
Pěticípá hvězda
se prozatím válí v prachu.*

21. srpen 1968

Karel Dachovský

*Stál jsem u rozmrazovacího stroje
při brigádě v rybárně Sassnitz.
V bílé gumové zástěře
a v bílých rukavicích.
Spolužák říkal,
že jsem jako harlekýn nebo básník.
První báseň
jsem však napsal teprve za rok.
Spolužák – prorok
viděl, že jsem už těhotný poezií.
Tu jsem začal psát
při stopu Norwich – Cambridge – Londýn.
A Londýn – Oxford – Bangor.
O rok po Británii
při chůzi na Sněžku.*

*Ráno 21. srpna 1968
bylo jako každé jiné.*

*Modrá obloha,
vůně moře a smrad rybárny.
Cestou do práce jsem si všiml,
že na moře vyplouvají sovětské fregaty.
Německé dělnictvo v rybárně se rozdělilo.
Vedení nás ošoulo,
že provokujeme,
prostí dělníci nám tiskli ruce.
Vypakovali nás z celé Rujány,
devět autobusů nás vezlo v noci
a vyklopili nás na hranici.
Podobných otřesů
jsem zažil nějak mnoho.*

*Nevěděl jsem tehdy
z čeho se mám zpovídat
a Hospodinova ruka
byla stoprocentně nade mnou.*

*Dvacet let svobody uletělo
a nejsem si jist,
zda svoboda a pohodlný život
byly k mému užitku.
Vím však, že modlitba
„Svatý Michaeli, archanděli“
zastavuje na několik vteřin
houpání zvonu zla.*

V Osíku

Karel Dachovský

*Svolávám Holanovy metafory –
cválající koníky v jarním dni.*

*Ech, první žena mého dědečka Václava
spadla z kočáru a zabila se,
když valaši se lekli
a letěli směrem k Litomyšli.*

*Na její místo nastoupila
moje babička Anna,
ta znala jenom práci kolem statku
a růženec,
v neděli patrně sama z Osíka
na cestě k chrámu.*

*Anna do svých třiceti let
byla hospodyní na faře
u svého bratra – kněze.*

*Někteří lidé jsou ze železa,
jiní ze rtuti,
je také porcelánská Míšeň.*

*Má šestnáctiletá teta Blaženka
se zabila při pádu
z patra stodoly při práci.
Ještě nerozvitá růže.*

*Jen má babička Anna
nikdy nešlápla vedle.
Kdyby se tak svatost dědila!*

*Poezii jsem hltal plnými doušky.
Má upracovaná babička
jen kmitnutím motýlích křídel.*

Bytosti

Karel Dachovský

*Mé sestry se už třináct let
ujímají bezprizorných koťat.
Už jsme jich poznali několik.
Dřív jsem netušil,
že každá kočka je jiná
s vlastní osobností.
Tolik inteligence
v nepatrném zvířátku.
Instinkty, které mě omračují
a někdy dojímají.
Poprvé naše černá kočka
měla čtyři koťátka.
Jak bychom je mohli utopit?
Je nepředstavitelné a šílené,
že by tohle mohlo vzniknout náhodou.*

*Bída světa –
v omylu žije většina lidstva,
bez Boha člověk kráčí k propasti.
Církev ve vnějším i vnitřním boji.
Credo in unam sanctam,
catholicam et apostolicam Ecclesiam.*

Podvečer

Janka Procházková

*Verše jsou dopisy básníků...
Tužbami otevřená náruč rýmů
jak nevysychající pramen
proudí
do úžlabin slabostí.
Zhasnout
a dát sbohem všemu,
co spoutává náš čas.
Mlhavým závojem
zastřená palčivost otázek
vtírá se
do vyprahlých koutů duše...
Pod víčky ukryj svá proč
a vyslancům fantazie
otevři dokořán.*

Báseň

Slávek Miroslav Stolek

*Radost, když foukne vítr
a v popelišti se rozsvítí hvězdy,
nebo jen do ruda rozžhavená želízka –
nad hlavami jimi mávají z šedivosti kováři.
Cech celého světa v jednom šedivém kole,
mistři kováři mají klání a kují
a potí kožené suknice.
Tu Vavřincovi rošt, hřeby Kristovi,
Sluneční bránu a kovový kalich.*

(meditace, čti dvakrát)

Co když jsi láska

*jenom stín
který se plíží
z rozvalin*

*města, které klenulo se,
v tom růžovém
a neskutečném čase*

*Za zbytkem zdí
vzlyká stín
pod lístky
černých kopretin*

*Co když jsi láska
jenom stín
a já se nikdy nedovím
kde leží město
v neskutečném čase*

*kde přístav něhy
prostírá se
a láska chutná
jako blín...*

Josef Menšík

Zdenka Líbalová

xxx

*V pokoře poklekám
před černí vesmíru
A poctu vzdávám
Tvůrci –
a On mi na oplátku
posílá po hvězdách
dopisy plné
touhy*

xxx

*Staň se mou cestou
předrahy Ježíši
a já hned vykročím
za lidmi
dobrem
a nadějí*

Žně za dveřmi

Karolina Kuseková

*Už těžknou klasy,
přichází doba žní.
Na čase upéct chléb
z mouky letošní.
Chléb s křupavou kůrkou
provoněný polem.
Posypaný mákem.
Zdobený koukolem.
Je na čase ho dělit
jak svátost oltářní.
Tak staropolsky.
K dostatku příštích dní.*

Lípa

Karolina Kuseková

*A lípa jako chůva
nad kolébkou se sklání.
Slunečníkem z chladných lístků
děťátko něžně chrání.*

*Psal básník Kochanowski
ve stínu lípy jasné,
možná že – vnuku – napíšeš
básničky stejně krásné?*

*Červotoč kolébkou provrtal,
čas lípy zavřel brány,
tytam jsou květy naseté
na polštář vyšívaný.*

*Prut větve pro smyčec zrál,
dojemně zahraješ – vnučko –
na housličkách z té lípy,
jak Janek Muzikant mi hrál?*

Ukázky jsou ze sbírky Karoliny Kusekové *Z babcią za rękę* (*S babičkou za ruku*, Opava, Literature & Sciences, 1996). Verše z polského originálu přeložil Libor Martinek, přebásnila Lydie Romanská.

Libor Martinek

Lazarova píseň

Vladimír Stibor

*Tebe bych nepřežil,
tebe,
i kdybych měl padnout na čtyři
a vykrvácet do všech světových stran,
jež z ocúnů vážou svatební kytice
u jedné skály,
z níž se odvalí kámen;
jeskyně se převlékne do světélkující fáčoviny
a zakulatí se ještě dřív,
než vyběhnou zděšené
a šťastné ženy
a vykřiknou:
Není-li tu,
musel nás předejít...
Mlčky jsem je viděl scházet
slzavým údolím.*

Už jsem je nedohonil.

20 let nakladatelství Řád

ŘÁD

17-05-2010

ČASOPIS PRO OCHRANU NENAROZENÉHO ŽIVOTA
INFORMACE Z CÍRKVE
KATOLICKÁ LITERATURA

2/2010

*„Osvobozuje nás pravda zjevená Písmem a Tradicí
a vyjádřená církevním magisteriem. Kardinál
Newman šel touto cestou a zanechal nám velký
příklad věrnosti zjevené pravdě, když následoval
ono 'laskavé světlo' kamkoli i za cenu nemalé
osobní újmy.“*

Benedikt XVI.

Vydává: Řád

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Sarajevská 13

120 00 PRAHA 2

ISSN 1802-3177

Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 17216

Telefon nakladatelství Řád: 728 250 679

Číslo účtu nakladatelství Řád: 80367389 /0800

Úvodem

Milí čtenáři *Řádu*,

velký dík za Vaše modlitby a finanční částky.

Nedávno jsem přečetl v angličtině životopis svatého Antonína Clareta. Opravdu se mi to líbilo. Chci z toho udělat tenčí českou knihu. Nemám tolik peněz, abych to vydal hned. Na řadu by vydání mohlo přijít za dva roky. Claret (1807–1870) byl Španěl. Nejprve se vyučil v továrně svého otce na prvotřídního odborníka pro výrobu textilu. Ve svých jednadvaceti letech pocítil touhu stát s knězem. To se bez problému naplnilo. Nejprve byl kaplanem, potom farářem, ale to mu bylo málo. Dostal od biskupa povolení stát se misionářem hlavně v severním Španělsku – Katalánsku. Byl v tom vynikající. Není divu, že byl jmenován arcibiskupem na Kubě. Tam byl šest let a vykonal mnoho dobra. Nepřátelé Církve usilovali o jeho život, bylo rozumné vrátit se do Španělska, kde byl učiněn zpovědníkem královny. Nepřátelství mocných ho vyhnalo do exilu – zemřel ve Francii v cisterciáckém klášteře, kde se ukrýval. Odhaduje se, že kázal 25 000 krát, napsal 144 knih, založil tři řády, hodně zpovídal a dal mnoho exercicií. Jako arcibiskup biřmoval 300 000 lidí a zplatnil 9 000 manželství.

Toto všechno vykládám, abych Vám sdělil, jak světec poopravil můj život. Většinou jsem rozjímal: spisy sv. Josemaríi Escrivy, životopisy svatých a podobně. Claret však denně rozjímal Písmo. Navíc je to obdařeno plnomocnými odpustky. Plnomocné odpustky mají moc posunout duši v očištcí do nebe – a to na základě Kristových zásluh. Takové duše z očištcce se z vděčnosti za nás přimlouvají. A kdo nepotřebuje přimluvu u Boha? Vydal jsem třikrát brožuru *Nové předpisy o odpustcích* – celkem 7 000 kusů. Počtvrté brožuru vydávat nebudu, nemám dost peněz.

Upozorňuji však na brožuru *Modlitby za zemřelé* (je tam i o odpustcích). Čtyřicet stran, 48 Kč. Vydal Petr Sypták, Galandauerova 16, 612 00 Brno.

Sám jsem odpustky získával jen sporadicky. To teď měním. Plnomocné odpustky lze získat každý den. Za duše v očištcí i za sebe. Vážně nemocní lidé mohou mít duchovním správcem pozměněné podmínky pro získávání plnomocných odpustků. Denně lze získat plnomocné odpustky takto:

- půl hodiny čtení Písma svatého
nebo společná modlitba růžence
nebo společná křížová cesta

nebo půl hodiny adorace před svatostánkem.

Pokaždé je nutné přijmout Eucharistii, pomodlit se jakoukoli modlitbu na úmysl Svatého Otce. V rozmezí 15 dnů před nebo 15 dnů po jít ke zpovědi.

Mimoto jsou v některé určené dny nebo při různých příležitostech další možnosti získávání. To je dlouhý seznam. Odpustky – to není záležitost jen dní okolo památky všech věrných zemřelých.

Už sedm let pokračuje vydávání zpravodajského týdeníku *Monitor* pod záštitou dominikánů. Výborné a hodnotné čtení – většinou lepší než *Katolický týdeník*. Cenné informace z Církve, úvahy i postřehy představitelů Církve. Mimořádnou osobností je šéfredaktorka Mgr. Michaela Freiová. Aby nebylo všechno jen chvála: *Monitor* trochu uklouzl 14. 2. 2010 v článku Krzysztofa Bronka (redaktor polského *Radia Vaticana*) – *Neúspěšné tažení Gordona Browna*. Mluví se zde o pokusu britské vlády nuceně omezovat katolickou církev. Parlament zvažoval formulaci zákona o rovnosti, měl by se týkat i vnitřních záležitostí Církve, způsobu vybírání jejich zaměstnanců a duchovních. Církev by tak nemohla odmítnout duchovní stav ženě, ženatému muži, homosexuálovi a podobně. Totéž by platilo pro katolické školy, nemocnice a charitativní instituce. Od jejich zaměstnanců by nebylo možné požadovat katolickou víru či mravní bezúhonnost. Za porušení zákona by hrozilo biskupům vězení. V listopadu 2009 přijala tento zákon Dolní komora parlamentu. Papež 1. 2. 2010 v projevu k biskupům Anglie a Walesu ostře odsoudil tento útok na náboženskou svobodu a vyzval biskupy k mobilizaci a k boji za svobodu Církve. Poté britská vláda ustoupila.

Redaktor Bronk si kladl otázku, o co jde ministerskému předsedovi Brownovi. Bronk píše: „Nemyslím si, že by byl klasickým nepřítelem Církve. Jedním z jeho nejbližších přátel je přece Tony Blair, nedávný konvertita ke katolicismu. Oba katolickou církev respektují a upřímně si váží jejího nasazení pro chudé, pro rozvoj apod. Mají také silnou podporu anglické hierarchie. Katolickým Blairům, stejně jako nekatolickým labouristům ovšem vadí zastaralé názory Církve na téma homosexuality, prezervativů nebo kněžství žen. Nejednou o tom mluvili bez obalu. Odtud se tedy bere ona zvláštní představa jejich posláních vůči Církvi, stejně jako nevydařené křížové tažení posledních dní.“

To jsou nevydařená slova redaktora Bronka. Bývalý ministerský předseda Blair byl před rokem pokřtěn v katolické Církvi a už si odvažuje kritizovat

papeže. V březnu 2009 poskytl interview časopisu pro homosexuály *Attitude*. Ptali se ho na církevní učení o homosexualitě. Odpověděl: „Pohled'te, je mnoho dobrých a velkých věcí, které katolická církev dělá, a mnoho fantazírování, které činí tento papež. Ohledně homosexuality papež a jeho Církev trpí hluboce zakořeněnými postoji. Vatikán se nervózně drží svého „tvrdého jádra“, spíše než by připustil, že se svět mění. Pracujeme, abychom mohli vést ke změně.“

Blair chápe Církev jako sekulární – dokonce politickou – instituci, ne jako božskou. Vedl zemi do války v Iráku a prohlásil, že Bůh bude jeho soudcem. Patrně uškodil Církvi víc než jiný britský politik. Zastává proticírkevní postoje – ať už jde o rodinu, interrupce či klonování. Klaní se sekulární většině. Při čtrnácti hlasováních v parlamentu nikdy nezastal protiinterrupční postoj. Jeho vláda zavedla pilulky „ráno po“ Pod jeho vedením se stala Británie světovou jedničkou při výzkumu kmenových buněk embrya a v úsilí o lidské klonování. Jeho strana zrušila finanční podporu párů žijících v manželství. Ještě před svým křtem přijímal Eucharistii v katolickém kostele v severním Londýně. Je to katolík jen podle jména. Jeho manželka vehementně a agresivně vystupuje jako zastánkyně antikoncepce.

Jistě se Bronk mylí, anglická hierarchie nemůže mít v úctě Blairovy.

Je otázkou, co si nepřátelé Církve v Británii vymyslí příště. *Monitoru* si vážím zejména pro silné protiinterrupční postoje. Dominikánští terciáři v redakci jsou velice aktivní v postojích pro život.

Uvítal jsem jmenování Mons. ThLic. Dominika Duky OP za pražského arcibiskupa. Hned jsem mu gratuloval. Pamatuji ho někdy v roce 1977 při jeho návštěvě tajného františkánského kláštera v Liberci. V Mons. Dukovi má pražská arcidiecéze statečného člověka. Vůbec dominikáni se v éře komunismu chovali statečně a prvotřídně. Měl jsem dobré vztahy k Jablonnému, kde jsem někdy v klášteře přenocoval. Tamější dominikáni – Otcové Jindřich a František – byli jedineční. Pro ně jsem vyrobil po patnácti sadách programů – diapositivů s textem na magnetofonových kazetách se životopisy sv. Zdislavy a sv. Kateřiny Sienské.

Také tajný dominikánský klášter v Praze Lysolajích jsem někdy navštěvoval. Byli ke mně hodní – Otcové Jan Rejlich OP a Pavel Mayer OP.

Právě jsem vydal životopis kardinála Newmana (1801–1890), velkého teologa a spisovatele. Ovlivnil celou Církev v anglikánském světě. Současný

papež si ho velmi váží a bude ho blahorečit 19. 9. 2010 při své návštěvě Anglie. Kniha je průkopnickým dílem v češtině, dosud o něm nic nebylo. Životopis má 65 stran a stojí 60 Kč. Mohu Vám ho zaslat (poštovné neúčtuji).

V médiích se hodně píše o zneužívání dětí kněžími. Aféry začaly v USA, pak se přenesly do Irska a teď je to v Německu. Zajímavé je, že jde o případy před 30 až 40 lety. To o tom nikdo nevěděl 30 let? Podobné skandály se dějí ve všech skupinách a stavech společnosti, média se však zmiňují jen o kněžích. Jsem přesvědčen, že jde o úder od nepřátel Církve, kterým patří většina velkých médií na Západě. Je možné, že polovina těch skandálů je vymyšlených, žalujícím „obětem“ totiž kyne nemalé finanční odškodnění od Církve.

Dne 20. 3. jsem se zúčastnil Pochodu pro život – ne interrupcím. Pochod začal mší svatou v kostele dominikánů sv. Jiljí. Byli zde dva biskupové – Mons. A. Laun ze Salcburku a řeckokatolický exarcha Mons. L. Hučko. Bylo zde osmnáct kněží a čtyři jáhnové. To je značný pokrok. Pamatuji dobu, kdy bylo u oltáře jen šest kněží. Převor dominikánů vyslovil domněnku, že by příští rok mohla být mše sv. v katedrále. Lidí přišlo asi tisíc. Podařilo se mi rozdat devadesát kusů **Řádu**. Snad se někdo stane trvalým odběratelem.

Znovu Vás ubezpečuji o své naprosté loajálnosti papeži – Svatému Otci.

Pamatuji na nemocné a čtenáře **Řádu** ve svých každodenních modlitbách růžence.

Srdečně zdravím a žehnám

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

*Číslo mého účtu:
80367389/0800*

Libanon

V roce 1997 zemi navštívil Jan Pavel II. a řekl: „Libanon je víc než země, je to poselství.“ Předtím tu byla občanská válka (1975–1990). Misionář pro život – Američan Pater Paul Marx sem nemohl přiletět během války. Jeho organizace *HLI* už zde má kontakty. Interrupce jsou sice zakázané, ale mezinárodní interrupční organizace *Planned Parenthood* šíří antikoncepci a připravuje půdu pro interrupce. *Planned Parenthood* ve svých klinikách v USA provedla 305 310 interrupcí v roce 2007. V roce 2000 bylo v zemi 2,1 dítěte na ženu, nyní je 1,8.

Katolíci v Libanonu jsou inspirující. Většina rodin má nějakého svého člena mučedníka pro víru. Mají i kanonizované světce: sv. Charbela, sv. Neemtallah Hardini a sv. Rafqa. V roce 2008 byl blahorečen Otec Jacques El-Haddad. Zakladatel kongregace *Františkáni kříže Libanonu* a postavil mnoho nemocnic a škol. Je ve velké úctě.

Naneštěstí je v zemi hodně prostitutek, které slouží cizincům. Katolíci čas od času pořádají procesí a modlitby za odstranění tohoto zla.

Katolíci mají svou televizní stanici, která vysílá v arabštině pro celý Střední Východ.

Libanon je odrazovým můstkem pro americkou organizaci pro život *HLI*, která odsud začíná aktivity pro Tunis a Egypt.

HLI Mission Report, prosinec 2009

Kapverdské ostrovy

Jsou portugalskou kolonií s půl milionem obyvatel. Jsou u Afriky poblíž Senegalu. Církev je nespokojena špatnou morální formací mládeže ve školách. To vede k promiskuitě, antikoncepci a interrupcím, které jsou legální.

Americká organizace pro život *HLI* má zájem i o tento zastrčený kout světa.

HLI Mission Report, prosinec 2009

Bosna Hercegovina

Kardinál Schönborn z Vídně navštívil ve třech dnech na konci roku 2009 Medžugorje. Po návratu řekl, že je čas k zabudování „fenoménu Medžugorje“ do běžné pastorační práce Církve. Myslí, že je možné, že i papež sem někdy přijede. Medžugorje by se mohlo stát něčím důležitým a hlubokým.

Kardinálův postoj je překvapením, protože se zdálo, že Medžugorje bude zavřeno. Místní biskup z Mostaru Peric je velmi kritický ke zjevení, zatímco františkánská komunita v Medžugorje věří, že zjevení jsou ryzí.

Schönborn byl povzbuzen k návštěvě ani ne tak zjeveními, jako místní vírou v Ježíše Krista, modlitbou a charitou.

Schönborn se ani nestaví proti radám Jugoslávské biskupské konference z roku 1991, které byly potvrzeny vatikánskou Kongregací pro nauku víry. Podle nich není jisté, zda dění v Medžugorje bylo nadpřirozené a tato otázka je stále otevřená.

Schönborn vyzdvihl „hojné ovoce“ v místní svatyni, hojnost obrácení a kněžských povolání, charitu, která zahrnuje i „Mariino jídlo“ – což znamená zajištění jídla školákům v mnoha afrických zemích.

Biskup Peric prohlásil, že Schönbornova návštěva přitížila utrpení místní Církve.

The Tablet, 9. 1. 2010

Polsko

Dne 19. 12. 2009 nastoupil nový primas arcibiskup Muczynski z Hvězdna.

Je přesvědčen, že Církev v Polsku vydrží nápor sekularismu. Roky prosperity nemusí znamenat konec kněžských povolání. Sekularismus neponíží Církev v Polsku, i když ubývá věřících v kostelech a řádnou povolání k řeholnímu a kněžskému životu.

The Tablet, 9. 1. 2010

Kanada

Dne 14. 5. 2009 byl v Ottawě pochod pro život, jehož se zúčastnilo 12 000 lidí. Šlo se k parlamentu. Bylo to k 40. výročí legalizace interrupcí. Poprvé

pochod podpořila Kanadská biskupská konference. Pochodu předcházela mše svatá, kterou celebroido dvanáct biskupů. Při pochodu promluvil kardinál Ouellet, který vyzval k podpoře těhotných žen v potížích a k péči o ženy trpící depresí po interrupci. Kanada je vpředu, pokud jde o životní úroveň, ale vzadu pokud jde o interrupce. Kardinál promluvil o špatné morální úrovni národa a o růstu násilí. S tím by si měli poradit učitelé. Vyzval zákonodárce, aby změnili zákon o interrupcích.

Michael, prosinec 2009

***

Ekonomická a sociální krize mohou vést k tomu, že globální elity vytvoří „Globální finanční ekonomický systém“ To dá moc OSN a světové bance k vytvoření elektronické měny s čipem RFID, voperovaný lidem pod kůži. Globální elita chce kontrolovat všechno. Věří, že jen oni jsou schopni dobře řídit lidstvo. Lidé mohou podlehnout panice při ekonomické krizi nebo epidemii a nechat si zasadit čip. Čipy jsou už opravdu mikroskopické a nepotřebují baterii, nabíjejí se samy.

Čipy mohou nahradit i občanský průkaz, kde je záznam o minulosti člověka s uvedením náboženství. Některé agentury už čipy zasazují svým podřízeným. Londýnská policie už oznámila, že čipy bude zasazovat policistům. V Číně v městě Shenzhen už mají občanské průkazy s čipy, sledujícími pohyb obyvatelstva.

Čipy mohou sledovat peníze, zdravotní stav a údaje, mohou být řidičským průkazem, cestovním pasem, vyhledavačem ztracených dětí nebo nemocných Alzheimerem. Sledují tlak a činnost srdce. Zároveň mohou ovlivňovat činnost mozku a ovlivňovat vůli.

Čipy se může sledovat lidstvo. Michael Mehta, sociolog z univerzity Saskatchewan tvrdí, že čipy jsou špionážním okem Iluminátů v Novém světovém řádu.

Jaká bude budoucnost, rozhodujeme i nyní svými aktivitami.

Michael, prosinec 2009

***

Byl jmenován nový pomocný biskup pro Toronto – Vincent Nguyen. Je mu teprve 44 let. Jako desetiletý utíkal se svou rodinou z komunistického Vietnamu. Vypluli (bylo jich devatenáct) na malé rybářské lodi. Po sedmi

dnech na moři je vzala na palubu japonská loď. Po roce stráveném v utečeneckém táboře v Japonsku je přijala Kanada. Tam vystudoval elektrotechnickou vysokou školu a v dvaceti sedmi letech vstoupil do semináře. Jako kněz působil dvanáct let ve farnosti. Jeho předek byl umučen v roce 1840, kdy padlo v pronásledování 100 000 vietnamských katolíků.

The Wanderer, 21. 1. 2010

***

Kanadští biskupové kritizovali návrh M. Ignatieffa, vůdce opoziční liberální strany. Chce, aby pomoc chudým zemím zahrnovala také financování antikoncepce a interrupcí.

The Tablet, 13. 2. 2010

***

Bratr André, narozený roku 1845 v Quebecu, bude svatořečen v Římě 17. 10. 2010. Byl bratrem laikem Kongregace svatého Kříže. Čtyřicet let byl vrátným v koleji Notre Dame. Negramotný, pokorný, s pomocí Boží zázračně uzdravoval vkládáním rukou. Podle jeho vize byla postavena oratoř v Montrealu.

Bratr André byl blahorečen v roce 1982 v Montrealu na Olympijském stadionu.

Je možné, že ani svatořečení bratra Andrého nepohne Kanadany, kteří se stále méně účastní bohoslužeb. Frankofonní Quebec byl kdysi katolickou baštou, nyní chrámy zejí prázdnotou.

News, 21. 2. 2010

USA

Biskupové vydali 60stránkový pastorační dopis o svátosti manželství. Také se mluví o antikoncepci jako vnitřně zlém skutku, cituje se *Humanae vitae*. Odsuzují se homosexuální „manželství“

The Catholic World Report, leden 2010

***

Vatikán nařídil vizitaci ženských řádů v USA. Mnoho představených však toto odmítá a nechce spolupracovat.

The Catholic World Report, leden 2010

***

Manželství je v krizi. V roce 1960 69 % mužů a 66 % žen žilo v manželství. Nyní 55 % mužů a 51 % žen. Dramaticky stoupl počet rozvodů. V roce 1960 bylo 1,8 % mužů a 2,6 žen % rozvedených. Nyní 8,6 % mužů a 11 % žen. 26 % dětí žije s jedním z rodičů. Dřív to bylo 9 %. Jenom málo lidí tvrdí, že žijí ve šťastném manželství. 39 % porodů je u svobodných žen. Dřív to bylo 5 %. Počet párů žijících na „hromádce“ vzrostl z roku 1960 (439 000 párů) na nyní 6 445 000 párů (z nich zhruba polovina má děti). V roce 1965 bylo uzavřeno 355 000 katolických sňatků, nyní 191 000 za rok. Podle odborníků příčinou neutěšeného stavu je působení médií, která negativně hodnotí manželství. Také za to může zhoršená úroveň katechezí. Teprve v posledním desetiletí jsou biskupové více aktivní v učení o manželství.

The Catholic World Report, leden 2010

***

Před šesti lety začal David Bereit organizovat *Čtyřicet dní pro život*. Ve svém městě College Station (Texas) zaangažoval šedesát církví a tisíce lidí k modlitbám a postu za obrácení interrupčníků, větší angažovanost duchovních pro život a obrácení politiků rozhodujících o zákonech. Tato každoroční akce vychází z přesvědčení, že Kristus řekl, že někteří démoni mohou být vyhnáni jen modlitbou a postem. Nyní se akce rozšířily po celých USA, účastní se 200 000 lidí – evangelikálů, katolíků i pravoslavných. V důsledku těchto akcí už přestalo pracovat pět interrupčních klinik. Také postoj k interrupcím v USA se změnil za jediný poslední rok. Zatímco předtím 54 % lidí si myslelo, že interrupce by měly být legální ve všech případech, nyní je to 47 % lidí. Posun názorů je zejména u evangelikálů. V roce 1972 u nich byly nějaké aktivity proti interrupcím, nyní je to však masová záležitost. Zákonodárci z evangelikálních církví jsou pro život, zatímco „katoličtí“ politici zákonodárci jsou většinou pro volný přístup k interrupcím.

Akce *Čtyřicet dní pro život* znamená také 24 hodin denně modliteb před interrupčními klinikami. Velká takováto klinika je v San Diegu (Kalifornie),

která provádí 25 000 interrupcí ročně. Sem se chodí modlit i místní katoličtí biskupové. Biskup Brom vidí spojitost mezi interrupcemi a ukřižováním Ježíše na Kalvárii. Ti, kdo tam byli přítomni jakožto přívrženci Ježíše, jsou jakožto aktivisté pro život. *Čtyřicet dní pro život* je jedním z mnoha ekumenických počinů. Dne 20. 11. 2009 sto padesát představitelů katolíků (z toho jedenáct biskupů), evangelikálů a pravoslavných podepsalo Manhattanskou deklaraci. Jí se signatáři zavazují, že žádná síla – kulturní nebo politická – je nemůže umlčet. Staví se na stranu obětí interrupcí, nemocných a starých. Deklaraci zatím podepsalo čtvrt milionu lidí.

The Catholic World Report, leden 2010

***

Vatikánem nařízená vizitace ženských řádů a kongregací narazila v mnoha případech. Liberální řeholnice to označují jako útok Vatikánu a nechtějí se podřídit církevnímu učení, zejména v oblasti sexuální etiky. Chápou to jako tlak obléci opět hábity, které většina řeholnic v USA odložila. Řády a kongregace vymírají – zvláště se to týká těch, které nejsou vyloženě kontemplativní. Většina řeholnic se nechce vrátit k původnímu účelu mnoha řádů – k výuce a ke službě ve zdravotnictví. Většina novic je nyní v tradičně žijících řádech. Průzkum u 4 000 mladých řeholnic ukázal, že chtějí mít hábity, společnou modlitbu a práci. Nechtějí už žít po jedné nebo po dvou v bytech, což je nyní v USA častý případ.

The Wanderer, 17. 12. 2009

***

Organizace pro život *HLI* udělila cenu blahoslaveného kardinála von Galena biskupovi B. C. Alawonovi z Toga. Tento biskup oslovuje ostatní biskupy v zemi a vyzývá k boji proti interrupcím. Také vede seminaristy, aby byli vyškoleni k boji pro život. Togo může být šťastné, že má tak dobré a zapálené duchovenstvo k prospěchu nenarozených.

Front Lines, podzim 2009

***

Americká organizace pro život *HLI* má ve své pobočce v Miami nové vedení. Z Miami je řízen boj proti interrupcím v celé Latinské Americe.

Front Lines, podzim 2009

***

Dr. B. Dunbarová pracovala třicet let na výzkumu antikoncepční vakcíny, ale teď toho zanechala, protože zjistila, že ženské tělo odmítá útočit na svou vlastní reprodukční sílu. Antikoncepční pilulky, náplasti, nitroděložní tělíška a pěny zastavují ženský systém, aby nepokračovalo rozmnožování lidského rodu. Tyto prostředky napadají ženu cizím materiálem, který ničí reprodukční proces. Dr. Dunbarová doufala, že vyvine vakcínu, která by napadala ženský imunitní systém, aby napadal reprodukční buňky, jako by byly virem. Byl to pokus, aby tělo považovalo těhotenství za chorobu. Cílem Dr. Dunbarové nebyla populační politika. Chtěla jen, aby vakcína neměla vedlejší škodlivé účinky, jako mají současné antikoncepční metody. Dr. Dunbarová je pracovnící v Rockefellerově univerzitě. Dr. Dunbarová vzdala úsilí o vakcínu pro lidi, nicméně vakcína nyní slouží jako sterilizace zvířat.

Population Research Institute Review, leden – únor 2010

***

Největší světová interrupční organizace *Planned Parenthood* má velké finanční potíže. Interrupce v USA nejsou už tolik populární a sponzoři už nedávají tolik peněz. Organizace doufá, že zase nastane příliv peněz, až prezident Obama zavede zdravotní pojištění pro všechny. Ze státních peněz by měly být hrazeny i interrupce. Ředitel protiinterrupční organizace PRI doufá, že jako stojí nyní pece v Osvětimi prázdné jako veřejný památník milionů umučených Židů, tak jednou kliniky *Planned Parenthood* budou prázdné, aby nám připomínaly nesmírný počet nenarozených dětí obětovaných ve jménu „svobody výběru“

Population Research Institute Review, leden – únor 2010

***

Kardinál Mahony zase uspořádal 18. – 21. 3. 2010 v Los Angeles Náboženský výchovný kongres (REC). Zúčastnilo se 40 000 lidí. Je to liberální a levičácká záležitost. Vystřídali se tu řečníci horující pro homosexuály, kněžky, antikoncepci a rebelové proti papeži. Je to neuvěřitelné. Kdo to platí?

Naštěstí je kardinálu Mahonovi příští rok 75 let a papež mu jmenuje biskupa – koadjutora, který ho vystřídá.

The Wanderer, 23. 3. 2010

***

Ve státech Maine, New York a New Jersey senáty odmítly homosexuální „manželství“ To velmi přivítal arcibiskup Kurtz, předseda Biskupské konference USA.

The Wanderer, 28. 1. 2010

***

Americká organizace pro život *HLI* v roce 2009 zintenzivnila svou činnost ve světě, zejména v chudých zemích – zvláště v Africe. Má své pobočky ve 100 zemích.

Front Lines, zima 2010

***

Vedle interrupční kliniky v Dallasu je teď budova White Rose. Je to centrum pro pomoc těhotným ženám v tísní. Vloni tudy prošlo 2 700 žen. V centru je adorační kaple. Tato metoda se mnohokrát osvědčila. Je-li kaple vedle interrupční kliniky, mnoho takových klinik zkrachovalo.

Front Lines, zima 2010

***

Válkou v Iráku a Afghánistánu prošlo 240 000 amerických vojaček. Čtyřicet procent z nich má po návratu do USA psychické problémy. U vojáků mužů je to 22 %. Počet vojaček nasazených v cizině bude stoupat.

The Wanderer, 18. 2. 2010

***

Vatikán

Ve své knize *Ježíš z Nazareta* Benedikt XVI. napsal v komentáři k modlitbě Otčenáš o bestii z Apokalypsy: „Vidíme před sebou draka, o němž mluví kniha Zjevení: ‚Potom se objevilo v nebi další znamení: a hled, velký rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy a na jeho hlavách je sedm čelenek.‘ (Zjev. 12,3). Jan ukazuje bestii zvedající se z moře z temných hlubin zla se

symboly římské císařské moci a takto velmi konkrétně ukazuje hrozbu pro křesťany své doby: úplný požadavek vložený na člověka císařským kultem a mající za výsledek povýšení politicko-vojensko-ekonomické moci k vrcholu absolutní moci – k zosobnění zla, které hrozí, že nás pozře. Nehledě na rozpuštění Římského impéria a jeho ideologii, zůstává to velmi současné. Nyní jsou v jedné ruce síly trhu nebo kšeftaření se zbraněmi, drogami a lidskými bytostmi, všechny síly, které tíží svět a chytají neodolatelně lidstvo do pasti.“

V únoru 2007 přednášel papeži a kurii kardinál Biffi, arcibiskup z Bologně ve výslužbě. Mluvil hlavně o Antikristovi. Opíral se o dílo velkého ruského filozofa Solověva (1853–1900), o jeho poslední knihu *Tři dialogy a příběh Antikrista*. Antikrist je líčen jako prezident Spojených evropských států, zvolený za císaře Říma, mající vlastnictví celého světa a nakonec nařizující církvím.

Kardinál vysvětlil, že Solověv učí, že křesťanství nemůže být redukováno na sadu hodnot. Ve středu křesťanského života je osobní setkání s Ježíšem Kristem. Biffi řekl, že Antikrist se představuje jako pacifista, ekolog a ekumenik.

Solověv tvrdil, že Antikrist svolá ekumenický koncil a bude se snažit o souhlas všech křesťanských vyznání, něco jim za to dá. Budou ho následovat masy s výjimkou malých skupinek katolíků, pravoslavných a protestantů.

Biffi dodal, že přijdou doby, kdy se budou snažit o redukování spasitelné události na pouhou sérii hodnot. Dnes opravdu riskujeme, že budeme mít křesťanství, které odloží stranou Ježíše s jeho křížem a vzkříšením. Jestliže se křesťané omezí na hovoření jen o sdílených hodnotách, budou víc přijímáni v televizi a sociálních skupinách. Ale takto bude omezen Ježíš. Je nebezpečí, jemuž dnes čelí křesťanství – Boží Syn nemůže být omezen na sérii dobrých projektů, podporovaných převažující světovou mentalitou. Jsou relativní hodnoty jako: solidarita, láska k míru a respekt k přírodě. Jestliže se z toho stane absolutní, vykořeňující nebo protivící se vyhlášení události spásy, potom se tyto hodnoty stávají podněcováním modlářství a překážkami na cestě spásy.

Michael, 2009

***

Připravuje se návštěva papeže v Británii v září 2010. Papež promluví k poslancům ve Westminsteru Hall, kde byli odsouzeni sv. Tomáš More, sv. John Fisher, sv. Edmund Campion a stovky kněží, kteří neuznali nové manželství Jindřicha VIII. Papež také promluví k akademikům v Oxfordu. Dne 19. 9. blahorečí kardinála Newmana.

The Wanderer, 24. 12. 2009

***

Rozhovory mezi Vatikánem a Izraelem jsou v krizi. Církev žádá posvátná místa – večeřadlo v Jeruzalémě (Poslední večeře Páně) a místa u Galilejského jezera a v Nazaretě. Izraelský ministr zahraničí Daniel Ayalon řekl, že jednání uvázla. Údajně řekl, že některá místa budou konfiskována, protože jsou nutná ke stavbě silnic a cest.

The Wanderer, 24. 12. 2009

***

Papež jmenoval Dr. Giovanelliiovou podsekretářkou Papežské rady pro spravedlnost a mír (je tedy třetí nejvýznamnější osobou této rady). Ve Vatikánu je ještě významnější žena – salesiánka Rosannová – podsekretářka Kongregace pro řeholníky.

The Tablet, 30. 1. 2010

***

Papežská rada pro rozvoj křesťanské jednoty a její prezident kardinál Kasper prohlásili, že se studuje návrh na vydání ekumenického katechismu. Bylo by to konzultováno s anglikány, luterány, metodisty a reformovanými církvemi. Konečné schválení by daly kompletní katolické církevní autority. Základem by byla víra v Ježíše Krista a Nejsvětější trojici, jak je vyjádřena v credech prvních ekumenických koncilů. Kardinál Kasper nedávno vydal knihu *Sbírání plodů* o čtyřiceti letech ekumenismu.

The Tablet, 13. 2. 2010

***

Před rokem arcibiskup Fisichella kritizoval ve vatikánském týdeníku *L'Osservatore Romano* brazilského arcibiskupa Cardoso Sobrinha. Brazilec exkomunikoval devítiletou brazilskou dívku, která počala dvojčata po znásilnění nevlastním otcem. Exkomunikoval také zdravotnický personál,

který se zúčastnil interrupce. Fisichella napsal, že je to Sobrinhův necitlivý a nemilosrdný skutek. Prý poškodil důvěryhodnost Církve. Média celého světa chválila Fisichellu. Arcibiskup Cardoso se však bránil. Napsal šestistránkové memorandum, které rozdával v římské kurii. Fisichella prý nepřesně a nepravdivě popsal situaci. *L'Osservatore Romano* odmítlo memorandum otisknout. Fisichella je prezidentem Papežské akademie pro život a rektorem univerzity Gregoriana. Spor rozdělil členy Papežské akademie pro život (členů je 70), mnozí žádali rezignaci Fisichelly (například Mons. Schooyans, profesor univerzity v Lovani /Belgie/). Kongregace pro nauku víry ve Vatikánu se zastala Cardosa, vydala objasnění případu, kde se tvrdí, že Fisichella byl manipulován a Cardoso jednal s pastorační citlivostí k devítileté dívce, které byla nabízena všemožná pomoc. Kongregace opakuje, že církevní nauka o interrupcích se nezměnila, ani změnit nemůže. Arcibiskup Cardoso ve svých 76 letech odešel do důchodu.

Papežská rada pro život byla založena Janem Pavlem II. v roce 1994, aby pomáhala Církvi a podporovala ji na poli lékařství, biologických věd, teologie, filozofie a antropologie. Členové musí přilnout k církevnímu učení o interrupcích a antikoncepci. Jsou propuštěni, pokud jsou v rozporu s církevním učení. Pět členů Akademie napsalo otevřený dopis Vatikánu s žádostí o propuštění Fisichelly. Vatikán se k tomu nevyjádřil.

Fisichella (58 let) přednášel na Papežské gregoriánské univerzitě od 80. let. Je spjat s italskými politiky, od roku 1994 byl „kaplanem“ Dolní komory Parlamentu. Hovoří několika světovými jazyky. Pochází ze severní Itálie z Milána. Byl vysvěcen na kněze v roce 1976 za diecézi Řím. Byl považován za žáka mírně liberálního kanadského jezuitu Latourella. Oba se ale „rozkmotřili“, když společně napsali knihu a Fisichella byl uveden jen jako druhý autor. Začal více spolupracovat s konzervativními akademickými kruhy. On a kardinál Ratzinger spolupracovali při psaní encykliky Jana Pavla II. *Fides et ratio*. Byla vydána v roce 1998. V tomto roce byl jmenován pomocným biskupem v Římě. Byl asistentem kardinála Ratzingera v teologické komisi pro přípravu Svatého roku 2000. V roce 2008 se očekávalo, že bude jmenován sekretářem Kongregace pro nauku víry, ale říká se, že jisté kruhy ve Vatikánu to překazily. Namísto toho byl jmenován arcibiskupem a prezidentem Papežské akademie pro život. Někteří soudí, že by

se mohl stát arcibiskupem Milána a kardinálem, ale některé kruhy ve Vatikánu tomu nebudou přát.

The Tablet, 27. 2. 2010

***

Vatikán obvinil média z nečestného uvádění sexuálního zneužívání kněžími. Vatikán říká, že příběhy jsou součástí jasné a hanebné kampaně poškodit papeže za každou cenu.

Mnoho biskupů (včetně kardinála Pella z Austrálie, arcibiskupa Dolana z New Yorku a arcibiskupa Nicholse z Londýna) se připojilo k hlasu Vatikánu v obraně papeže proti médiím.

Zdá se pravděpodobné, že skandály budou vyvolány také v Itálii.

The Tablet, 3. 4. 2010

Itálie

Prezident Evropské komise José Barroso poznamenal, že se mu někdy líbí přirovnat Evropskou unii k vytvoření organizace císařství. Je to podle něj jedinečná stavba v historii lidstva.

Michael

Francie

Byl zahájen proces blahořečení císařovny Zity (manželky císaře blahoslaveného Karla). Ta sice žila ve Švýcarsku, kde zemřela v roce 1989, ale byla benediktinskou oblátkou a žila každý rok tři měsíce v benediktinském klášteře v Solesmes.

The Wanderer, 24. 12. 2009

***

Kardinál Vingt-Trois pozval rabína R. Krygiera, aby měl přednášku v katedrále v Paříži o katolicko-židovských vztazích po Druhém vatikánském koncilu. Přednášku měla vysílat televize a rozhlas. Bylo přítomno 1 200 lidí, z toho 40 lidí narušilo přednášku a začalo se modlit růženec. Policie je vyvedla ven. Rabín přednesl svou řeč ze sakristie.

Vedoucí lefebvristů ve Francii kněz R. de Cacqueray pochválil narušitele za statečnost a řekl: „Katedrála není ani synagoga, ani zednářská svatyně.“

The Tablet, 27. 3. 2010

Španělsko

Většina hlavních deníků otiskla 28. 12. inzerát jakožto úmrtní oznámení „nevinných dětí“ umučených při interrupcích. Levicové deníky to odmítly zveřejnit. Dne 17. 12. 2009 parlament schválil rozšíření hranice pro interrupce do 14. týdne těhotenství a 22. týdne v případech ohrožení života matky. Tím se Španělsko vyrovnalo zákonodárství většiny zemí Evropské unie.

The Wanderer, 7. 1. 2010

Kazachstán

Aktivistka americké organizace pro život *HLI* Dr. Ligaya Acosta podnikla misionářskou cestu do Kazachstánu. Tato velká země je řídce osídlena (devět lidí na kilometr čtvereční). Vyvrací námitku světových kontrolorů populace, že méně lidí je příznivější pro zlepšení kvality života. Porodnost je tu 1,88 dítěte na ženu, 12 000 lidí je nakaženo AIDS. Mnoho západních organizací platí antikoncepci, také nitroděložní tělíška usmrcující embrya. Školy mají závadnou sexuální výchovu. Je tu rozšířená promiskuita, antikoncepce a interrupce. Arcibiskup Tomash Peta vozil Dr. Acostu po celé rozsáhlé zemi, kde měla přednášky pro život. Průměrný člověk zde neví, že interrupce je zabití člověka. Také biskup Schneider se živě zajímal o boj proti interrupcím. V Karagandě nařídil všem kněžím, aby se zúčastnili přednášky Dr. Acostové. Kazachstán byl krvavou lázní pro odpůrce komunismu. Dr. Acostová také navštívila vesnici Oziornoje, kde je obrovský kříž v místě, které je přesně v polovině vzdálenosti mezi Fatimou a Hirošimou. Lidé v Kazachstánu jsou otevření k hlásání úcty k nenarozenému životu.

HLI Mission Report, leden 2010

Bělorusko

Země ztratila ve 2. světové válce třetinu svého obyvatelstva. Dvě stě vesnic bylo srovnáno se zemí a obyvatelstvo zmasakrováno. V zemi bylo přes dvě stě koncentračních táborů. Sověti dokonali dílo zkázy zavedením interrupcí. 80 % obyvatelstva jsou pravoslavní – většinou nepraktikující, 10 % jsou katolíci. Zemi navštívil prezident *HLI* Pater Euteneuer. Biskupové a kněží jsou výborní. Dvě třetiny biskupů byly na přednáškách P. Euteneuera. Rozsah interrupcí je šokující. 98 % žen mělo nejméně 1 interrupci. Porodnost je 1,2 dítěte na ženu, národ vymírá. *HLI* uspořádala konferenci pro život za účasti sto padesáti lidí. P. Euteneuer navštívil semináře, seminaristé byli velmi pozorní. Interrupce stojí pouhých 12 dolarů. Pater Euteneuer byl uvnitř interrupční kliniky, kde mu personál překvapivě dovolil pomodlit se růženec a oslovit ženy připravující se na interrupci.

HLI Mission Report, leden 2010

Velká Británie

Arcibiskup Nichols sloužil mši sv. ve Westminsterské katedrále k oslavě 400 let od založení Sester Mary Wardové. Proces jejího blahořečení pokračuje a už jí byl dán titul ctihodná.

The Tablet, 30. 1. 2010

***

David Kerr (člen Opus Dei) se vzdal kandidatury za Skotskou národní stranu v nadcházejících volbách. Místo toho bude řídit styk Církve s médii při papežově návštěvě Skotska. Jiný člen Opus Dei – Jack Valero – je koordinátorem médií při blahořečení kardinála Newmana.

Opus Dei má experty pro média. Vede kurzy o médiích na Papežské univerzitě svatého Kříže v Římě. Numerář Opus Dei Dr. J. Navarro-Valls byl dlouho mluvčím papeže.

The Tablet, 20. 3. 2010

***

Katoličtí kněží včetně jednoho biskupa vytvořili skupinu, která dokazuje, že nový zákon, který činí závaznou sexuální výchovu ve školách, подрývá roli rodin. Tato výchova se zavádí už pro děti od pěti let.

V Irsku je situace jiná. Dívky v Irsku pod šestnáct let takřka nepřicházejí do jiného stavu na rozdíl od Británie, kde se masově předepisuje antikoncepce pro mladistvé (od čtrnácti let). Je vidět, že náboženství ovlivňuje správný morální vývoj mladistvých.

The Tablet, 3. 4. 2010

***

Zemřel bývalý anglikánský biskup Londýna Mons. Graham Leonard. V roce 1994 byl přijat do Katolické církve a byl kardinálem Humem podmíněčně vysvěcen na katolického kněze.

The Catholic World Report, březen 2010

Německo

Ústřední rada Židů v Německu kritizuje papeže, že nemá větší respekt k ostatním náboženstvím a kritizuje zejména zrušení exkomunikace čtyř lefebvristických biskupů a prohlášení Pia XII. jako ctihodného.

Katolický biskup Müller z Regensburgu lituje těchto výroků, které jsou podle něj nekvalifikované.

Lefebvristé v Německu pozvali židovskou komunitu k teologickým rozhovorům.

The Tablet, 9. 1. 2010

***

Biskup z Regensburgu G. Müller připodobnil média, která útočí na Církev v souvislosti se skandály kněží, k „hloupým husám, které syčí a plivou“

Mnoho německých biskupů se ale servilně klaní a omlouvá se na všechny strany.

The Tablet, 27. 3. 2010

Poznámka šéfredaktorova: Jedinečně reagoval na „skandály“ arcibiskup Duka. Nazval to kampaní. Je to tak.

Vietnam

Arcibiskup Joseph Ngo Quang z Hanoje oznámil, že rezignuje na svou funkci ze zdravotních důvodů. Je mu 57 let. Spíše se však zdá, že ho k tomu donutila vláda. V Hanoji se konají demonstrace katolíků za vrácení komunisty ukradeného církevního majetku.

The Catholic World Report, leden 2010

Kolumbie

Ústavní soud nařídil, že všechny nemocnice včetně církevních musejí provádět na požádání interrupce. Církevní představitelé přísahali, že neposlechnou tento příkaz.

The Catholic World Report, leden 2010

Kostarika

Prezidentkou byla zvolena Laura Chinchilla (50 let). Je silně proti interrupcím a homosexuálním „manželstvím“. Je katolička. Říká, že slovo Bůh musí zůstat v ústavě, která definuje Kostariku jako římskokatolický národ.

The Tablet, 13. 2. 2010

Itálie

Média útočí na kardinála T. Bertoneho, státního sekretáře Vatikánu, a na G. M. Viana, šéfredaktora vatikánského deníku *L'Osservatore Romano*. Ti údajně stáli za vyhozením z místa D. Boffa, šéfredaktora katolického deníku *Avvenire*. Vatikán ostře odmítl nařčení, v němž má prsty tiskový magnát – bratr italského premiéra Berlusconiho.

The Tablet, 13. 2. 2010

Rusko

Pravoslavný patriarcha Kirill pochválil rozvoj vztahů mezi pravoslavnými a katolíky a varoval před protestantským liberalismem. Podle něj katolíci a pravoslavní mají stejné postoje k agresivní sekularizaci, globalizaci a k erozi tradičních etických principů. Je třeba ještě řešit problémy, pokud jde o církevní majetek, zejména na Ukrajině, kde jsou obě Církve ve sporu. Mnoho problémů je podle patriarchy způsobeno tíživou byrokracií než špatnými postoji vůči katolíkům.

The Tablet, 13. 2. 2010

Kuba

Tiskovina arcidiecéze Havana kritizovala vládu za to, že schvaluje jen jeden ekonomický systém, což způsobuje hospodářský kolaps v zemi.

The Tablet, 13. 2. 2010

Turecko

Evropský tribunál lidských práv odsoudil Turecko, že porušuje svobodu svědomí tím, že v občanských průkazech zavádí kolonku pro zveřejnění náboženství nositele průkazu.

The Tablet, 13. 2. 2010

Filipíny

Pobočka americké organizace pro život *HLI* pozvala na oběd biskupy v zemi. Přišlo třicet šest biskupů. Ti se zavázali, že učiní všechno, aby odvrátili západácké trendy pokoušející se zavléct do země kulturu smrti. Nyní bude Kongres projednávat zákon o „reprodukčním zdraví“, který by přinesl nemravnost a též smrt pro nenarozené.

Front Lines, podzim 2009

Togo

Pobočka *HLI* v zemi má dost práce. Interrupce v zemi byly legalizovány. *HLI* zachránila život počatého dítěte hluchoněmé dívky, kterou zneužíval potají soused. Rodiče chtěli vést hluchoněmou na potrat, ale pracovníci *HLI* zasáhli. Upozornili na povinnosti otce počatého dítěte vyživovat dítě, tato dívka žila v extrémně chudé rodině. Dítě se narodilo.

Front Lines, podzim 2009

Filipíny

Biskupové před prezidentskými volbami vydali *Katechismus o rodině a životě*. Podle nich volby nejsou jen politickou záležitostí, ale také morální. Biskupové varují před interrupcemi – násilným a nehumánním aktem proti bezbranným a nejslabším členům společnosti. Jsou páčány těmi, kteří by měli o děti nejvíc pečovat – rodiči a lékaři. Biskupové brojí proti politikům, kteří chtějí zavést „reprodukční zákon“, který by otevřel dveře legálním interrupcím a zavedl antikoncepci a špatnou sexuální výchovu do škol. Tento zákon hrozí vězením a velkými pokutami rodičům, kteří by zabraňovali svým dětem v „bezpečném“ sexu. Biskupové chtějí, aby v zemi vládla dosavadní demokracie, která by se nestala totalitou bohatých a mocných, kteří by omezili práva nejzranitelnějších – matek nenarozených, starých a chudých.

The Wanderer, 28. 1. 2010

Skotsko

Británie se chystá na návštěvu papeže v září 2010. Katolický týdeník *The Wanderer* tvrdí, že někteří skotští biskupové dosáhnou brzy věku 75 let, a ti si návštěvu papeže nepřejí. Důvodem jsou rozpory mezi skotskými biskupy ohledně liturgie. Někteří odmítají papežovo znovuzavedení latinské Tridentské mše svaté.

The Wanderer, 28. 2. 2010

Haiti

Humanitární organizace Biskupské konference USA (CRS) koordinuje pomoc od katolických organizací na Haiti. Ve dvanácti střediscích je zajišťována potrava, voda, oblečení, přístřeší a zdravotnická pomoc. Pomocníci a zásoby přicházejí skrze sousední Dominikánskou republiku.

The Wanderer, 28. 1. 2010

Irák

Arcibiskup L. Sako prohlásil, že v Mosulu pokračují etnické a náboženské čistky. Jsou tam časté útoky u svatyní křesťanů. Dne 15. 12. vybuchla bomba u kostela Zvěstování a byly hozeny granáty proti blízké křesťanské škole. Byla zabita holčička a 40 lidí zraněno. Dne 26. 11. byl srovnán se zemí kostel sv. Efréma a mateřinec sester dominikánek. Většina dominikánek odešla, zůstalo jich jen několik.

Křesťané prchají – hlavně do Kurdistánu, kde však nemají práci ani budoucnost. Křesťanská komunita v Iráku odumírá.

The Wanderer, 14. 1. 2010

Mongolsko

Je to rozlehlá země s 2,7 miliony obyvatel. Polovina tohoto počtu žije v hlavním městě Ulánbátaru. Porodnost je 2,02 dítěte na ženu, ale očekává se pokles. Člověk by si myslel, že světoví kontroloři populace vynechají tuto liduprázdnou zemi. Opak je pravdou. Jsou tu různé interrupční organizace: *Planned Parenthood, Marie Stopes International, USAID, Lékaři bez hranic*, organizace OSN.

Proto je tu zastoupena také protiinterrupční *HLI*.

Katolická církev tu začala v roce 1993, kdy přišli tři kněží (mezi nimi i Otec Wenceslav Padilla – nynější biskup). Musí se apoštolovat s obezřetností, učitelům je zakázáno mluvit o víře, apoštoluje se tiše. V roce 1996 bylo pokřtěno prvních 17 lidí. Dnes je zde 25 kněží a 650 katolíků. Růst 20 % ročně. Kněží jsou cizinci, ale jeden Mongol je v semináři (v Jižní Koreji).

Salesián Lephong postavil školu z 16 kontejnerů. Misionáři z *HLI* mluvili k 330 studentům ze salesiánské školy.

Biskup Padilla byl skvělým hostitelem misionářů z *HLI*, doprovázel je na každém kroku.

HLI Mission Report, únor 2010

Namibie

Počet obyvatel jsou dva miliony, země je málo obydlená – s 2,2 lidmi na kilometr čtvereční. Většina země je poušť. Přesto země patří k nejbohatším v Africe.

Také sem přilétají misionáři z *HLI*. Arcibiskup Nashenda zařídil, že se o práci *HLI* zajímá Biskupská konference země. *HLI* má přístup a vliv na seminaristy.

Anglikáni v zemi jsou pozadu za katolíky. Anglikáni mají zmatek v etických otázkách. Neučí nic proti interrupcím a antikoncepci. Mladí lidé spoléhají na kondomy. OSN tu učí, že by se měla ještě víc snížit populace, pak se prý budou mít ekonomicky lépe.

HLI Mission Report, únor 2010

Laos

V zemi je patrný vliv Západu a tedy i kultura smrti. Americká organizace pro život *HLI* tu má zastoupení a dělá, co může.

Front Lines, zima 2010

Paraguay

Země má jen 6 milionů obyvatel. V současnosti je dáno sedm návrhů zákonů proti životu k projednání v parlamentu. Pro život se před parlamentem shromáždilo pět tisíc lidí, aby protestovali. Byl přítomen i viceprezident a mnoho politiků. Také arcibiskup Cuquejo tu byl. Z Ekvádoru přijela k dávání přednášek pro život Amparo Medina. Byla dřív pro interrupce jako

zaměstnankyně Populačního fondu OSN. Ještě dřív byla členkou komunistické guerrily. Zná dobře ďábelskou strategii OSN a *Planned Parenthood*.

Front Lines, zima 2010

Zimbabwe

Pobočka *HLI Guadalupe Association* vyrábí ze starého plechu poutače, které připevňuje na stromy. Jsou tam nápisy jako „interrupce je vražda“ a „interrupce zraňuje rodiny“ Lidé nechtějí připustit legalizaci interrupcí (která je v sousedních zemích: Jižní Africe a Zambii).

Front Lines, zima 2010

Malta

Země se brání enormnímu tlaku z Evropské unie na zavedení interrupcí. Organizace pro život natáčejí jedenapůlhodinové filmy s tématikou ochrany života. Maltská televize je ochotně vysílá.

Front Lines, zima 2010

Malajsie

Biskup Anthony Lee z diecéze Miri obdržel od americké *HLI* vyznamenání blahoslaveného kardinála von Galena za enormní úsilí pro záchranu nenarozených. Ve své diecézi zavedl také pomoc pro těhotné v krizi, programy pro ženy tísněné provedenou interrupcí. Příprava na manželství zahrnuje školení v přirozeném plánování rodičovství. V listopadu 2009 uspořádal šestnáctý kongres pro aktivisty pro život v Asii a Oceánii.

Front Lines, zima 2010

Belgie

Novým bruselským arcibiskupem se stal Mons. Mutien Léonard. Je konzervativní a má přezdívku „belgický Ratzinger“ Belgický premiér Onkelinx za toto jmenování papeži spílá. Podle premiéra se Léonard svými

názory přičí rozhodnutím parlamentu. Premiér zuří, že Léonard je proti kondomům jako prevenci před AIDS. Také že je proti interrupcím a eutanazii. Podle premiéra papežova volba může podminovat kompromis, který by dovoloval žít společně s respektováním jeden druhého.

The Catholic World Report, březen 2010

Indie

V červenci 2008 militantní hinduisté napadli katolické vesnice, které vypálili. Bylo zabito pět set katolíků.

Přesně rok po tomto hrůzném činu napadlo stádo slonů vesnici hinduistů, kteří se rok předtím zúčastnili masakru katolíků. Sloni rozšlapali sedm hinduistů a zničili domy v celé hinduistické vesnici. Nejvíc pozoruhodné je, že sloni se přemístili tři sta kilometrů z džungle. Je to všechno zvláštní a úřady si nevědí rady.

Michael, únor 2010

Pákistán

Pákistánská biskupská konference vyzývá svět, aby se zastal utlačovaných katolíků v zemi. Někde se s katolíky zachází jako se zvířaty, jsou sužováni a nuceni k odpadu k mohamedánství. Je běžné, že katolické dívky jsou tu unášeny, nuceny k mohamedánství a sňatku. Úřady jsou netečné. Nyní byl mohamedán zavražděn osmatřicetiletý Arshed Masili.

The Tablet, 3. 4. 2010

Polsko

Církev chce, aby bylo blahořečeno 100 mučedníků z éry komunismu.

Historici odhadují, že v Sovětském svazu a východní Evropě bylo umučeno 35 milionů lidí. Pokud jde o pravoslavné – polovina z 260 000 kněží byla umučena, stejně tak 250 biskupů z 300. Bylo umučeno 1 500 katolických kněží. Kdy bude náš Pater Toufar z Číhoště blahořečen?

The Tablet, 3. 4. 2010

Braňme katolickou nauku!

Kdo sleduje televizní zpravodajství, musí být nutně překvapen mediální masáží, jak je údajně Katolická církev „prolezlá“ skrz naskrz kněžskými pedofily, kteří zneužívají děti. K tomu nezbývá než prohlásit zcela jasně a otevřeně: Jedná se o obrovskou lež nepřátel Církve a Ježíše Krista!

V čem spočívá? Nikoli v tom, že by mnohé případy zneužívání v některých církevních institucích v USA, Irsku, Německu či Rakousku nebyly pravdivé. Smutnou skutečností je i to, že někteří církevní představení nepostupovali proti viníkům s náležitou razancí nebo je dokonce kryli. Bolest, lítost nad tím a spravedlivé rozhořčení jsou tady přirozenou reakcí věrných katolíků, jak to vyjádřil sám Sv. Otec v dopise irské církvi.

To však nestačí. Zůstat pouze u toho by bylo kapitulací před nepřáteli svaté víry. Jejich podvod a mediální manipulace spočívají totiž v tom, že líčí tyto skandály jako specificky „katolickou“ záležitost, jako téměř součást církevního života, vyplývající z údajné nemožnosti člověka dodržovat zkostnatělou církevní morálku s povinným kněžským celibátem a potlačováním pohlavního pudu. Proti tomu se musí katolíci rezolutně bránit a tuto lež demaskovat.

Pravda je totiž úplně jiná. Mons. Andreas Laun, světící biskup rakouského Salcburku, v článku na zpravodajském serveru www.kath.net 28. února uvádí oficiální fakta z policejních zdrojů, že případy sexuálního zneužívání dětí a mládeže narostly ve vyspělých zemích světa za posledních padesát let do obrovských rozměrů. Týká se to všech vrstev společnosti bez ohledu na náboženství a světový názor. Nejvíce případů je v rozvrácených rodinách, kde dětem nahrazuje otce otčím nebo matčin „přítel“. Dalším nebezpečným místem pro děti a nezletilé jsou některé školy, internáty a ordinace lékařů. Německý deník *Frankfurter Rundschau* jako jeden z mála upozornil na skandály v nejprestižnějším německém gymnáziu v Odenwaldu, které je dokonce pod patronací UNESCO. Bylo tam odhaleno několik pedagogů, všichni ateisté a někteří z nich členové tzv. *Humanistické unie*, jež se specializuje na zuřivý boj proti Církvi, kteří celá desetiletí zneužívali žáky, hetero- i homosexuálně. Jeden z nich jich má na svědomí více než sto. Generální vikář lichtenštejnského Vaduzu Mons. Markus Walser s odvoláním na oficiální zdroje uvedl, že na této jediné škole došlo jen v posledních letech k daleko více případům zneužití než v Katolické církvi Německa za posledních

sto let dohromady. Takových škol jsou podle listu Frankfurter Rundschau i podle Mons. Walsera v Německu pravděpodobně i stovky.

Mnoha zneužití se dopouštějí i dětské lékaři. Mons. Laun uvádí zprávu z USA, kde jeden znásilnil v ordinaci přes stovku dětí a nahrál si to na video. Hnusnou perverzí vyspělé společnosti je tzv. sexuální turistika. Každoročně tisíce mužů z Německa, Holandska apod. jezdí do Thajska nebo Nepálu, kde provozují sex i s dětmi pod deset let. Počet obětí těchto „sexuálních turistů“ je odhadován na tři miliony ročně. Četné katolické organizace upozorňují též na kvetoucí obchod s bílým masem, kdy zločinecké mafie zajímají a transportují do nevěstinců v Evropě nezletilá děvčata z Asie. Známý rakouský „lovec porna“, praktikující katolík Martin Humer předložil o tom důkazy rakouským a německým orgánům, ty však neprojeví zájem toto stíhat.

Z těchto faktů je jasné, že sexuální zneužívání nezletilých nemá žádnou souvislost s kněžským celibátem a údajně „přísnou“ katolickou morálkou. Čísla naopak hovoří o tom, že v katolickém prostředí navzdory neomluvitelným hanebnostem je těchto případů procentuálně podstatně méně. Laun uvádí, že v Německu v posledním roce bylo nahlášeno téměř tři sta tisíc případů zneužívání za posledních pár desetiletí, z toho něco přes sto v katolických zařízeních, což je pouze několik promile. V Rakousku zase z nahlášených více než pět set případů zneužívání na školách připadá pouze sedmnáct na katolické školy, které tvoří zhruba polovinu základních a středních škol v této zemi. Podle zmíněného Mons. Walsera v Lichtenštejnsku, kde je biskupem pravověrný a papeži věrný biskup Wolfgang Haas, nebyl hlášen v církevním prostředí jediný případ zneužití, zato však celou řadu těchto zločinů spáchaly v rodinách ženaté a vdané osoby. Je tedy evidentní lží, že je má „na svědomí“ kněžský celibát. V USA – jak uvedl 16. 3. 2010 ve Vatikánském rozhlasu José Louis Restana – bylo v průběhu posledních 50 let odsouzeno asi 100 katolických kněží za sexuální zneužívání, ale za tutéž dobu se dočkalo téhož verdiktu i pět set ženatých protestantských pastorů a pět tisíc, rovněž ženatých, ateistických učitelů tělocviku! To jsou tedy pořádné rozdíly, svědčící naopak ve prospěch, a ne v neprospěch celibátu.

Jádro věci tkví v tom, že v 60. letech proběhla na Západě tzv. sexuální revoluce: Mladí žádali „svobodný sex“, čili respektování promiskuity jako normálního „mravného“ chování a „právo“ homosexuálů na sňatek. Objevily

se i požadavky na uznání „nároku“ na sex i pro děti, což v 70. letech prosazovaly v parlamentech západních zemí především strany Zelených. Biskup Ludwig Müller z německého Řezna upozornil (www.kath.net 13. 3.), že současná německá ministryně spravedlnosti Sabine Schnarrenbergerová, která neustále napadá Církev kvůli zneužívání, je členkou výše zmíněné *Humanistické unie*, která roku 2000 požadovala dekriminizaci pedofilie. Statistiky hovoří jednoznačně. Právě po výtržnostech mládeže a studentstva 60. let, před nimiž tehdejší společnost kapitulovala, se masově rozvinuly do nebývalých rozměrů pornografie, sexuální promiskuita, homosexualita a také potraty, které byly legalizovány téměř ve všech západních zemích. Spolu s tím narostlo také hetero- i homosexuální zneužívání mládeže všude, kde k tomu byla příležitost.

Nebyla tedy katolická morálka příčinou těchto zvěrstev, ale naopak odvrát od ní. Její odmítnutí a hlásání maximálního sexuálního uvolnění způsobilo všeobecné rozšíření pohlavního zneužívání mladistvých do čísel dříve neznámých. Na tom nic nemění ani smutná skutečnost, že tato jedovatá nákaza zasáhla i část církevního prostředí. V 60. a 70. letech mnozí „progresivní“ teologové hlásali z kateder i z kazatelen nejen věroučné, ale i mravoučné hereze. Prý se Církev musí „přizpůsobit moderní době“, proto nemůže setrvávat na „překonaných“ zásadách. Encyklika papeže Pavla VI. *Humanae Vitae*, nebádající v duchu odvěké nauky Církve k respektování mravní čistoty, k sexuálnímu životu pouze v manželství a k otevřenosti vůči početí dítěte vyvolala masivní odpor právě těchto teologů a lidí jimi ovlivněných. I v Církvi proběhla revolta proti katolické morální nauce, ne jenom ve společnosti. Její součástí bylo, že brány některých seminářů a klášterů se v rozporu s tradičními předpisy otevíraly i uchazečům s homosexuálními nebo dokonce pedofilními sklony. Církevní vyšetřování v USA přineslo o tom dostatek důkazů. Tito mužové dosáhli až ke kněžskému svěcení a nastoupili do pastorače nebo do škol. Diví se potom někdo, že výsledkem jsou dnes odhalené skandály?

Zajímavé přitom je, že v těch amerických diecézích a řeholích, kde vládli autenticky katolický duch, kde se v seminářích respektovaly církevní předpisy, a učila se katolická morálka, k žádným skandálům nedocházelo. Kardinál Raymond Burke (dnes prefekt Rota Romana v Římě), biskup Fabian Bruskewitz nebo arcibiskup Charles Chaput, mediálně vyhlášení jako největší „tradicionalisté“, nezaznamenali ve svých diecézích jedinou stížnost na

sexuální zneužívání mladistvých ze strany kněží a církevních vychovatelů. Náhoda?

Ani omylem. Je to jen důkaz, že hlásaná a prosazovaná katolická sexuální morálka je neúčinnější obranou proti dnes tolik rozšířenému sexuálnímu zneužívání. Právě to, že od ní odstoupily i mnohé osobnosti Církve – v teorii i v praxi – způsobily katolicismu dneška tyto problémy. Sv. Otec Benedikt XVI. při letošním setkání s irskými biskupy řekl, že jmenované aféry jsou důsledkem „ztráty víry“ u řady církevních osob. Tím udeřil hřebík na hlavičku. Kdo nevyznává a nehlasá pravdivě katolickou sexuální morálku, kdo přijímá hodnotový postoj současného přeseexualizovaného světa, u toho se jedná více či méně o ztrátu víry, i když jde o duchovního.

Tyto zcela jasné souvislosti se konzument Církvi nepřátelských médií nedozví. Ta se pokrytecky ohánějí požadavkem „pomoci obětem kněžského zneužívání“, ale až na malé výjimky mlčí, když jde o mnohem početnější oběti zneužívání nevěreckými učiteli, vychovateli, lékaři nebo i rodiči. Tím dokazují, že jim nejde o pomoc obětem, nýbrž o zostuzení Katolické církve. Hovoří o obětech zneužívání v Církvi, ale oběti zneužívání v mimocírkevním prostředí je vůbec nezajímají. Tak se stávají spolupachateli těchto zločinů, neboť je kryjí tím, že odvádějí pozornost pouze ke Katolické církvi, u níž chtějí pranýřovat katolickou morálku, která se naopak kategoricky staví proti těmto deliktům.

Biskup Laun udává následující příklad „objektivity“ liberálních a socialistických médií: Německá policie zatkla tři šířitele dětské pornografie. Jeden byl kněz, druhý soudce, třetí úředník ve firmě. Tisk psal pouze o knězi, ti další dva jako by neexistovali. Média také úplně zamlčela, že v USA, kde vypukl roku 2002 obrovský skandál se zneužíváním v církevních institucích, už v desítkách případů soudy konstatovaly nevinu obviněných kněží. Církev totiž vyplácí obětem bohaté odškodné a to je přímo magnetem pro podvodníky, chtějící rychle zbohatnout a jejich advokáty. I v Irsku, kde je společnost šokována odhalením o zneužívání, už policie konstatovala nevinu jednoho obviněného kněze. Před lety byl pranýřován jako „pedofil“ i arcibiskup australského Sydney George Pell. Skvěle se obhájil, jeho žalobce pod tíhou faktů veřejně přiznal, že si všechno vymyslel se záměrem získat odškodné. Celá tato hnusná kampaň je současně hrubou urážkou všech bezúhonných a mnohdy i svatých kněží, kteří se plně obětují práci pro spásu

nesmrtelných duší, ale i řeholníků a řeholnic v charitativní službě, pečujících často o ty, o něž se nikdo jiný nechce starat, rovněž tak i řady vynikajících a skvělých pedagogů církevních škol. Na ně na všechny teď bude v důsledku této jednostranné a zmanipulované hysterie ukazováno jako na „společnost pedofilů“

Připomeňme ještě, že podobnou mediální štvanci proti „kněžím-prznitelům dětí“, jaké jsme svědky dnes, rozpoutalo na popud Josepha Goebbelse ve 30. letech nacistické Německo. Zhruba dvě stě kněží a církevních zaměstnanců se octlo kvůli těmto obviněním v koncentráku. Po válce se prokázala jejich pravdivost pouze u několika málo případů. Rozdíl je jen v jednom. Nacistům šlo především o kompromitaci duchovních osob. Dnešním odpůrcům víry všeho ražení jde o víc: o kompromitaci morální nauky Církve ve věci 6. a 9. přikázání, o snahu představit ji jako neživotnou, kterou nelze dodržovat. Zneužívání mládeže v Církvi je prý normální vzpourou lidské přirozenosti proti ní. Výše uvedená fakta dostatečně ukazují, že jde o pravou goebbelsovskou lež. Nejlépe ji samozřejmě zneškodníme tím, že budeme všude, kde můžeme, odhalovat a šířit pravdu. To ale musí být podepřeno ještě něčím dalším: tím, že sami budeme v rodinách katolickou nauku žít a realizovat. Tak dokážeme její životnost a aktuálnost. Proti tomu odpůrci Ježíše Krista nic nezmohou.

PhDr. Radomír Malý

Dodatek k článku

Události dostaly rychlý spád a v době, kdy jsem psal výše otištěný článek, jsem ještě nemohl znát nejnovější informace. Americký list *New York Times* obvinil samotného Sv. Otce Benedikta XVI., že prý jako prefekt Kongregace pro nauku víry, která měla případy zneužití vyšetřovat, kryl pedofilního (efebofilního) patera Murphyho z diecéze Milwaukee v USA. Německá média zase zveřejnila lživou informaci, že Ratzinger ještě jako mnichovský arcibiskup ututlal případ jednoho provinilého kněze z essenské diecéze, jehož prý přijal do své arcidiecéze. Pravda je ovšem v obou případech zcela jiná.

Tiskové středisko Sv. stolce vydalo ke kauze kněze Murphyho podrobnou dokumentaci. Tento kněz působil v letech 1950-74 v církevním ústavu pro hluchoněmé. Roku 1974 byl zažalován několika bývalými chovanci, že je sexuálně zneužíval. Policie však případ odložila pro nedostatek důkazů. Přesto

Církev zakročila, Murphyho odvolala a předčasně penzionovala, ačkoliv vzhledem k faktu, že státní orgány spravedlnosti jej osvobodily, to dělat nemusela. Pater Murphy odešel do sousední diecéze, kde žil jako důchodce se svou matkou a příležitostně sloužil mše v tamní farnosti, aniž měl kontakt s mládeží. Žádné případy zneužití po roce 1974 již u Murphyho nebyly zaznamenány. V 90. letech se však začaly hlásit další údajné oběti zneužívání před rokem 1974, Murphy z 29 případů přiznal 19. Přesto média bez jakýchkoliv důkazů mluvila o dvou stech zneužitých. Jelikož někteří z postižených mluvili o „svádění ve zpovědnici“, biskup usoudil, že toto je v kompetenci Kongregace pro nauku víry, proto se na ni roku 1996 obrátil. Proti Murphymu bylo zahájeno disciplinární řízení a obětem nabídla diecéze Millwaukee všestrannou pomoc. Počátkem roku 1998 se však Murphy obrátil osobním dopisem přímo na kardinála Ratzingera s vyjádřením lítosti a s prosbou o zastavení řízení, neboť byl těžce nemocen. Odpověděl tehdejší Ratzingerův zástupce arcibiskup Bertone s tím, že Murphy musí konat skutky pokání, jinak bude propuštěn z duchovního stavu. Murphy však v srpnu roku 1998 zemřel. Případ tedy nebyl vůbec zamlčen a ututlán, tím spíše pak ne kardinálem Ratzingerem. To je z těchto faktů každému soudnému člověku jasné.

A v mnichovské kauze z roku 1980 šlo o kněze z diecéze Essen, obviněného ze sexuálního zneužívání, proti němuž bylo zahájeno státními orgány trestní stíhání. Tamní biskup dotyčného patera suspendoval a uložil mu ambulantní sexuologické léčení, které mělo proběhnout v Mnichově, kde působili nejlepší odborníci. Kněz ale potřeboval někde bydlet, proto se essenský biskup obrátil na mnichovského arcibiskupa, jímž byl tehdy kardinál Ratzinger, aby mu zajistil ubytování. Ratzinger předal tuto záležitost k vyřízení svému generálnímu vikáři, jenž provinilého duchovního umístil na jedné faře ve Freisingu, odkud docházel na léčbu. Příležitostně také sloužil v této farnosti mše. Kontakt s mládeží neměl. Roku 1983 byl za své delikty odsouzen na podmínku, současně ale sexuologičtí odborníci konstatovali, že je vyléčen. Mnichovský generální vikář ho proto zařadil do pastore, což je dnes předmětem kritiky. Ratzinger už ale v té době nebyl mnichovským arcibiskupem, roku 1982 ho papež Jan Pavel II. jmenoval prefektem Kongregace pro víru. Nenese tedy za chování generálního vikáře žádnou odpovědnost. Ostatně dotyčný kněz se již od té doby žádného zneužití

nedopustil, takže není co řešit. Ani v tomto případě Církev nepochybila, zejména ne kardinál Ratzinger.

Známý vatikánský exorcista Gabriele Amorth prohlásil, že celá tato proticírkevní kampaň je jednoznačně d'ábelského původu, jenž tady nepůsobí zprostředkovaně, nýbrž přímo: jednak skrze kněze, kteří podlehli pokušení a dopustili se zneužití, jednak skrze nepřátelské žurnalisty a veřejné činitele, kteří tyto případy zveličují, sprostě lžou a nenávistně štvou a jednak skrze vnitrocírkevní liberály, kteří hříchy proti 6. a 9. přikázání dlouhou dobu podceňovali. Za nejpádňější důkaz přímého satanova našeptávání považuje pater Amorth úpornou snahu protikatolických médií „namočit“ do celé záležitosti a zkompromitovat přímo Sv. Otce. Ďáblu a jeho služebníkům nejvíce vadí právě to, že papežův hlas odvážně burcuje svědomí lidstva k zápasu proti rozvratu rodin, potratům, antikoncepci a sexuální promiskuitě. Proto tolik zuří a snaží se spolu s jeho osobou kompromitovat i nauku, kterou hlásá. Ale proti Bohu nic nezmůže. Modleme se a důvěřujme, Pán vstal z mrtvých!

Co je to „něcismus“? Víra nebo ateismus?

I v církevním prostředí se lze setkat s názorem, že Čechové nejsou tak ateističtí, jak se ve světě udává. Většina obyvatelstva prý na otázku, jestli věří v Boha, odpovídá: „Něco přece být musí.“ Ejhle, máme tady nový světový názor, typicky český. Nazvěme ho podle výroku dotazovaných: něcismus. Kdo jsou tito „něcisté“? Lze je pokládat, aspoň částečně, za věřící v Boha?

Abychom na to mohli dát pravdivou a hlavně spravedlivou odpověď, otažme se takového „něcisty“, co si pod pojmem „něco“ představuje. Snadno zjistíme, že vůbec nechápe, o čem je řeč. Neví, co by si vlastně „měl představovat“ Výrok „něco být musí...“ je totiž mediálně rozšířený, stala se z něho dnes už téměř všeobecná fráze. Nemyslíci konzumenti televize ho tedy papouškují jen proto, že jej často slyší, aniž by o něm hlouběji uvažovali.

Jenže to neplatí o všech „něcistech“ Někteří mají o tom, co nazývají „něco“, opravdu originální představy. Prý ve vesmíru působí jakási neviditelná slepá „síla“, která nad námi vládne, pro další je to nějaká obrovská „energie“, pro jiné jakési „fluidum“, jež uvolňuje v člověku magické schopnosti, objevuje se též názor ztotožňující ono „něco“ s přírodou atd.

To ale není víra v Boha. Bůh totiž není „něco“, nýbrž Někdo. Lze se setkat i s lidmi mimo křesťanské prostředí, kteří svým prostým užíváním zdravého rozumu dospěli k názoru, že za harmonií a řádem světa a vesmíru musí stát tajemná bytost s vysokou inteligencí. To ovšem nejsou „něcisté“, od nich neuslyšíme prázdnou frázi, že „něco být musí“. Těm je jasné, že se nejedná o „něco“, nýbrž o „Někoho“. I když k pravé víře Kristově mají ještě hodně daleko, přece jen je lze zahrnout do statistické kolonky „věřící v Boha“.

Aniž bychom chtěli být nespravedliví, „něcismus“ není ničím jiným než novou, typicky českou formou ateismu. „Něcismus“ je přijatelný i pro marxistického materialistu, který věří v pouhou hmotu. Ta je přece také „něco“, není „Někdo“. Domnívat se, že „něcismus“ není ateismus, by bylo velice mylné.

Ateismus má samozřejmě mnoho tváří a mnoho kořenů, velmi různorodých. Za komunismu kolovala mezi českými katolíky ve strojopisu kniha francouzského jezuita Ignace Leppa *Psychoanalýza soudobého ateismu*. Lepp v podstatě souhlasí s názorem vynikajícího francouzského biskupa a kazatele 17. stol. Bossueta: „*Nikdo se nestal nevěřícím, aby dříve nebyl hříšníkem.*“ To ovšem platí pro toho, kdo s plným a jasným vědomím odpadl od Katolické církve, nikoli pro toho, kdo byl v ateistickém prostředí vychován, s pravdou Kristovou se neměl možnost seznámit nebo má o ní bez vlastní viny zkreslené a nepravdivé informace. To je dnes většina ateistů, pokud jejich bezbožectví není motivováno slepou oddaností známým zhoubným ideologiím moderní doby.

Kdo otevřeně popírá Boží existenci, ba dokonce vášnivě a zarputile, má podle mne v mnoha případech snadnější cestu k nalezení věčné pravdy než ten, kdo pouze povrchně konstatuje „něco být musí“. Zarytý a bojovný ateista často v koutku duše nebo v podvědomí ví o tom, že Bůh existuje, jenže si zoufale přeje, aby neexistoval. Bojí se, že jestli Bůh je, tak ho musí potrestat za hříchy, ze kterých jej obviňuje svědomí. Dosud nepochopil Boží odpouštějící lásku, ale je zde stále naděje, že jednou pochopí – a potom důvod k ateismu se rozplyne jako pára nad hrncem. Podobně i lidé, kteří nevěří v Boha proto, že je potkalo neštěstí, třeba jim zemřelo dítě při autonehodě – a oni to psychicky neunesli. Až tento člověk přijme a porozumí, že pozemský život není konečný, nýbrž přípravou pro věčnou, mnohonásobně lepší existenci, i tady potom ztratí ateismus jakékoliv opodstatnění.

Tito lidé, deklarující se nepokrytě jako ateisté, se Bohem zabývají, tato problematika je nějakým způsobem zaměstnává. U „něcistů“ ale tomu tak není. Právě fráze „něco být musí...“ povrchně odsouvá tuto zásadní otázku stranou. Člověk už tím, že takovou větu vysloví, jako by zároveň říkal: Já se tím nechci zabývat. „Něcismus“ je postojem, který nejlépe odpovídá současnému konzumně orientovanému člověku. „Něco“ je, nevím co, ale určitě ne Někdo, ne ten, který po mně něco žádá, protože mne stvořil a vykoupil. „Něcismus“ je mnohem víc než pouhým popíráním Boha, je přímou ignorancí veškerého nadpřirozena, výrazem odmítání vůbec se touto problematikou zabírat. V podtextu výroku „něco být musí...“ jako by se zároveň ozývalo: „A proto mi s těmito otázkami konečně dejte pokoj!“

Nedejme se tedy zmýlit: To, že značná část českých občanů na otázku o Boží existenci odpovídá „něco být musí“, není nic pozitivního. Naopak, je to jen doklad, že česká společnost udělala od proklamativního ateismu další krok směrem od Boha: k nezájmu o jakékoliv vyšší hodnoty a k pohrdání jimi. Nicméně Bůh může – řečeno biblicky – „i z těchto kamenů vzbudit Abrahámovi syny“ Proto neztrácejme naději a odvahu, jen budme realisty a nežijme v sebeklamu!

PhDr. Radomír Malý

Fatimská svatyně zneuctěna

Neznámí pachatelé v noci z 10. na 11. ledna na náměstí před svatyní Matky Boží ve Fatimě počmárali sprejem tamní sochy P. Marie i pomníky papežů a svatých. Nakonec pomalovali i zdi poutního chrámu Nejsvětější Trojice. Napsali tam: „musulmani“, „mešita“, „ostrov“, „měsíc“ apod. Všechno černou barvou.

Przymierze z Maryja, 1/2010

Církev ve Francii

Podle vyjádření mluvčího francouzského katolického episkopátu P. Bernarda Podvina se 65 % Francouzů považuje za katolíky, ale pravidelně každou neděli do kostela chodí jen 4–5 procent občanů. V letech 1992–2009 počet kněží klesl ze třiceti dvou tisíc na patnáct tisíc, věkový průměr kléru činí

75 let. V důsledku tohoto stavu se ruší celá řada farností. Religiozita je rozdílná podle oblastí. Zatímco ve střední Francii zejí kostely v neděli úplnou prázdnotou (*jako v českém pohraničí, pozn. Radomír Malý*), v jižní a západní části země jsou ještě plné. Třeba též připomenout, že na nedostatek povolání si nenaříkají semináře katolických tradicionalistů, u nich naopak rok od roku vzrůstá počet kandidátů.

Przymierze z Maryja, 1/2010

Všeobecná legalizace potratů je cílem politiky USA

Americká ministryně zahraničí Hillary Clintonová prohlásila na tiskové konferenci ve Washingtonu, že USA usilují o to, aby fondy OSN, věnované na boj proti AIDS, malárii a tuberkulóze byly využívány také k ulehčení přístupu k potratům ve všech zemích světa. Zajímavé je, že proti této formě „amerického imperialismu“ svět neprotestuje.

Przymierze z Maryja, 1/2010

Pronásledování křesťané

V loňském roce bylo dvě stě padesát milionů křesťanů ve světě pronásledováno nebo diskriminováno z důvodů své víry ve všech zemích světa. Prohlásili to na tiskové konferenci ve Vídni zakladatelé sdružení *Solidarita s pronásledovanými křesťany*. V letošním roce se situace podle nich ještě zhoršila. 80–90 % všech osob světa, pronásledovaných kvůli svému náboženskému přesvědčení, tvoří křesťané. Nejvíce těchto případů je v zemích ovládaných komunisty, především v Severní Koreji, a potom v těch zemích, kde je závazný muslimský zákon šarija.

Przymierze z Maryja, 1/2010

Nerespektují papeže

Sv. Otec Benedikt XVI. jmenoval Mons. Josého Ignacia Munilla novým biskupem španělské diecéze San Sebastian. Neomodernisticky smýšlející tamní kněží vystoupili tvrdě proti. Rozhodnutí papeže je prý „neadekvátní“,

neboť nový biskup je prý „příliš konzervativní“ Biskup Munillo totiž odvážně vystupuje proti plánům socialistické vlády zavést povinnou sexuální výchovu do škol a odstranit ze školních učeben kříže. To ovšem jistým duchovním, kteří upřednostňují „dialog“, vadí.

Przymierze z Maryja, 1/2010

Benedikt XVI. je nekompromisní

Sv. Otec vyzval Církev při nedávné generální audienci k nekompromisní obraně lidského života. Řekl, že v této věci nelze dělat žádné ústupky, což se týká i výzkumu na embryích.

Glaube und Kirche, 3/2010

Útoky na katolické svatyně v Evropě

Boj proti Katolické církvi v Evropě vzrůstá. Štvanice médií kvůli údajnému sexuálnímu zneužívání dětí kněžími přináší své neblahé plody. Jen v uplynulých šesti měsících bylo v Evropě napadeno, zneuctěno a zničeno 204 katolických chrámů, aniž by byli pachatelé vypátráni. K nejvíce případům dochází ve Francii, v Německu, ve Velké Británii a v Irsku.

Glaube und Kirche, 3/2010

Polygamie povolena

Přes protesty katolických biskupů uzákonila Jihoafrická republika mnohoženství jako řádnou formu soužití vedle monogamního manželství. Tím vychází vstříc požadavku kmene Zulů, kteří na polygamii lpí. Sám prezident republiky Jacob Zuma slavil nedávno okázalou svatbu se svojí pátou manželkou vedle dosavadních čtyř. Tento pohanský způsob soužití byl díky misionářům již dlouhou dobu na ústupu. V posledních desetiletích však i mnozí protestantští duchovní ustupovali tlaku doby a hlásali „dovolenost“ mnohoženství s odvoláním se na starozákonní patriarchy.

Glaube und Kirche, 3/2010

Co je příčinou výstupů z Církve?

V Německu a v Rakousku vzrůstá počet lidí, kteří vystupují z Katolické církve. Ten je sice menší než u protestantských denominací, nicméně nelze ho podceňovat. Rakouský publicista Traugott Voegeli-Tschirky se pokouší ve 3. letošním čísle časopisu *Glaube und Kirche* o analýzu.

První příčinou je podle něho blahobyt. Když se člověku dobře daří – a státy německé jazykové sféry patří v životní úrovni ke světové špičce, člověk snadno na Boha zapomíná. Lehce propadá iluzi, že Ho „nepotřebuje“

Bylo by však osudným omylem, kdybychom chtěli neblahý jev vystupování z Církve připisovat pouze rostoucí životní úrovni obyvatelstva. Dalším faktorem podle Tschirkyho je nabídka jiných, „lepších“ kultů, konkrétně ezoterických duchovních směrů orientálního původu. Ty jsou spojeny s magií, „lepším“ poznáním skrytých věcí, „hlubším“ kontaktem s nadpřirozenými skutečnostmi – a to je pro lidskou zvědavost lákavější než prostá střízlivost Evangelia. Už v prvotně křesťanských dobách musela Církev čelit velkému pokušení gnosticizmu, předchůdci současných esoterických nauk. Je prokázáno, že současně s vystupováním lidí z Církve vzrůstá počet stoupců různých mimokřesťanských kultů a věstkyním, kartářkám i čarodějům se zvětšuje klientela.

Nejvážnějším důvodem je ale podle Tschirkyho falešný a vylhaný obraz Církve v médiích. Už Voltaire v 18. stol. věděl, že boj proti Církvi musí být veden především novinami, divadlem a literaturou. Proto vyslovil známý výrok „*Zničte tu hanebnici!*“ A k tomu dodává: „*Stokrát opakovaná lež se nakonec stane pravdou!*“, což později opakoval Joseph Goebbels. Odtud pocházejí všechny nepravdy či polopravdy o inkvizici, křížových výpravách, čarodějnických procesech atd., v posledním století k nim přibylo „žehnání zbraní“, „podpora“ Hitlera – a úplně nejnověji údajné zneužívání dětí duchovními osobami. Občané, kteří jsou neustále „masírováni“ těmito lžemi v tisku, v televizi, v rozhlase, ale i ve škole, to nakonec přijímají jako „pravdu“. „Musí přece na tom být něco pravdy, když se o tom pořád tolik mluví...“

Jenže současně s tím pronikají nepřátelé Církve i do jejího nitra, což je podle Tschirkyho další důvod k vystupování z Církve. Sám papež Pavel VI. prohlásil, že „*kouř satanův pronikl až pod kopuli sv. Petra*“ Přímou z církevních kateder a kazatelen se likviduje autentická křesťanská víra.

Poprvé to bylo vyzkoušeno ve Francii před Velkou revolucí, kde církevní preláti, vnitřně odpadlí, zpochybňovali nauku Evangelia přímo z kazatelen, čímž připravili cestu k odpadu za Velké revoluce a ke krvavému pronásledování katolíků. V 19. a 20. stol. byla tato metoda vyzkoušena na protestantských denominacích. D. F. Strauss a později Rudolf Bultmann se svými přívrženci z kateder teologických učilišť zpochybnili všechny biblické zázraky včetně Kristových. Ježíš tak přestal být Bohem. Tímtéž směrem kráčeli ve druhé půli 20. stol. i katoličtí neomodernističtí teologové, kteří zaujali důležité pozice na katolických fakultách a v církevním tisku. Hans Küng napsal, že „neví“, jestli prý je větším „prorokem“ Ježíš nebo Mohamed, Eugen Drewermann, Herbert Haag a další odmítli Kristovy zázraky včetně zmrtvýchvstání jako „legendu“ atd. Současně s tím se zpochybňují i tradiční mravoučné pravdy, především ve věci 6. a 9. přikázání. Když toto věřící od povolaných autorit slyší, přestane být pro něho věrouka závazná. Potom nevidí důvod, proč chodit do kostela nebo dokonce proč platit tzv. církevní daň. Z Církve tedy vystoupí.

Tschirky ale není pesimistou. Věří, že až se Církev plně vrátí k hlásání autentické nauky ve víře i v morálce, odpady se zastaví. Až začne opět neohroženě hlásat Evangelium jako misionáři na úsvitu evropských dějin, bude počet věřících znovu narůstat. To je smyslem a podstatou „nové evangelizace Evropy“, po níž volal zesnulý papež Jan Pavel II.

PhDr. Radomír Malý

Pochod pro život v Paříži

Zhruba dvacet tisíc lidí se účastnilo 17. ledna Pochodu pro život v Paříži, zorganizovaného několika skupinami na ochranu nenarozeného života. Letos uplynulo ve Francii třicet pět let od legalizace potratů v této zemi. Počet účastníků tohoto Pochodu, organizovaného každoročně, neustále vzrůstá.

Novinka v bádání o turínském plátně

Barbara Fraleová, italská odbornice na turínské plátno, zjistila další zajímavou skutečnost. Píše o tom ve své nejnovější knize. Plátno, do něhož byl mrtvý Kristus zabalen, nebylo totiž běžným pohřebním plátnem, nýbrž látkou,

z níž se tkal liturgický oděv velekněze. To jen dokazuje pravdivost evangelní zprávy o Josefovi z Arimatie, který se postaral o Ježíšovo pohřbení. Pro něho jako člena velerady nebylo problémem sehnat toto velekněžské plátno přímo ze skladů jeruzalémského chrámu. Zároveň tento objev říká, že Kristovi učedníci navzdory zklamání z Jeho smrti na kříži Ho nepřestali pokládat za významnou duchovní osobnost.

Glaube und Kirche, 2/2010

Mons. Wagner znovu předmětem zájmu médií

Statečný rakouský kněz Mons. Dr. Gerhard Wagner, farář ve Windischgarstenu, jehož před rokem jmenoval papež Benedikt XVI. světícím biskupem v Linci a který nakonec musel pod palbou nepřátelských médií abdikovat, se postaral o další „skandál“ Prohlásil na téma nedávného zemětřesení na Haiti, že neví, jestli to byl Boží trest, ale nemůže nevzít v úvahu tamní široce rozšířený čarodějnický kult woodoo, který ve své podstatě je vzýváním satana. Tento výrok vyvolal pobouřenou reakci nejen nepřátel Církve, ale i řady neomodernistických kněží a redaktorů rádoby „katolického“ tisku.

Potratová klinika zastavuje provoz

Zemská potratová klinika v rakouském Gmündu musela zastavit svoji činnost pro nedostatek klientely. O to se postarali odvážní obránci nenarozeného života v čele s dr. Josephem Presslmayerem, kteří ve stále hojnějším počtu přicházeli denně za každého počasí před toto zařízení, aby se modlili, rozdávali kolemjdoucím a hlavně ženám, vcházejícím dovnitř, protipotratové letáky a v případě zájmu diskutovali na téma ochrany nenarozených. Tuto metodu s úspěchem uplatnil v USA zakladatel protiinterrupčního hnutí *Rescue*, pater Phillip Reilly. Mnoho žen, objednaných na potrat, po diskusi s ochránci života změnilo své rozhodnutí. V důsledku této systematické akce klesl počet klientek kliniky z tisíce ročně před cca třiceti lety na pouhých třicet v loňském roce. Protože to znamenalo citelnou finanční ztrátu, rozhodli se provozovatelé kliniky ukončit její provoz.

Glaube und Kirche, 2/2010

Zmrtvýchvstání Páně není mýtem, ale historickou událostí!

Již nejméně dvě stě let nepřátelé katolické víry všeho ražení bojují proti Zmrtvýchvstání Páně, které předkládají jako legendu. Hodí se jim každý detail. Stačí jen, aby archeologové někde vykopali kosti s cedulkou „Ježíš“, „Miriam“, „Josef“, jak se stalo před pár lety – a hned je na světě „hrob“ Ježíšův a „důkaz“, že Kristovo mrtvé tělo normálně zetlelo v zemi. Ve skutečnosti ale tato tři jména byla tenkrát v Palestině běžná a velmi rozšířená, lze se s nimi setkat u řady vykopávek kostí z hrobů.

Také literatura a film zpracovávají veřejnost, že zmrtvýchvstání Ježíšovo je mýtem. Sugeruje tak především fantasmagorické dílo Dana Browna *Sakrileg*. Tomuto mediálnímu tlaku ustupují i mnozí teologové a biblisté. Protestanté ve značné míře již dávno „vyšoupli“ zmrtvýchvstání Páně ze své nauky (především R. Bultmann) a neomodernističtí teologové v Katolické církvi je posledních padesát let následují. Hilberath, Härle a řada jiných tvrdí, že prý zmrtvýchvstání mohlo proběhnout úplně jinak než vzkříšením mrtvého těla Kristova k novému životu, proto se prý nemusíme „bát“, kdyby se našel hrob Ježíšův s jeho ostatky. Zmrtvýchvstání Páně je podle nich „velikonoční vírou učedníků, že On nezemřel, ale žije dál“ Toto přesvědčení potvrzuje jejich vidění vzkříšeného Pána. Vyprávění o prázdném hrobu je údajně pozdější legendou.

Tento přístup je naprosto scestný. Dělá z evangelistů a prvotních křesťanů lháře. Především nutno vědět: Hrob Ježíšův s jeho ostatky se nikdy nenajde, protože tento hrob tady už dávno je – a bez ostatků. Církevní tradice odedávna pokládá současnou podzemní kryptu chrámu Zmrtvýchvstání v Jeruzalémě za autentické místo odpočinku Pána Ježíše – a tato tradice je spolehlivá, doložitelná už od časů pronásledování křesťanů ve starověku. Jestliže se tedy najde někde jinde hrob a v něm kosti s označením „Ježíš“, určitě to nebude hrob Páně, protože jediný prokazatelně pravý hrob je ten v jeruzalémské bazilice.

Zastánci teorie legendy prázdného hrobu argumentují tím, že prý sv. Pavel v 15. kapitole *Prvního listu Korint'ánům*, kde popisuje jednotlivá zjevení vzkříšeného Pána, se o prázdném hrobu nezmiňuje. Tato Pavlova zpráva je starší než zprávy evangelistů. Jenže už protestantský badatel C. P. Thiede prokázal, že Pavel by nemohl mluvit o zmrtvýchvstání, kdyby tady neexistoval prázdný hrob jako důkaz. Pro tehdejší Židy bylo zmrtvýchvstání bez

prázdného hrobu nepředstavitelné. Židé věřili ve všeobecné vzkříšení těl v soudný den, proto když těla jejich zesnulých už zetlela, sesbírali v hrobě jejich kosti do nádoby, aby zůstaly uchovány ke dni vzkříšení. Realita zmrtvýchvstání byla proto fixována na prázdný hrob, a jestliže sv. Pavel prázdný hrob nezmiňuje, tak ho prostě pokládá za samozřejmost, jinak by nemohl psát o Kristově vzkříšení. To by zcela odporovalo chápání tehdejších Izraelitů.

Prvními svědky prázdného hrobu – a také vzkříšeného Ježíše – byly ženy. Nejdříve si myslely, že Spasitelovo tělo někdo z hrobu odcizil, proto Marie Magdalena nařiká „*vzali Pána z hrobu a nevím, kam ho položili...*“ Uvěřily teprve, až jim anděl řekl o zmrtvýchvstání a až se osobně se vzkříšeným Pánem setkaly. Apoštolé byli ještě skeptičtější. Jejich životní sen o mesiášském království s Ježíšem se rozplynul, byli zklamáni a dezorientováni. To není psychologicky vhodná situace k viděním vzkříšeného vůdce, který přece jen „zvítězil“ nad svými nepřáteli, natož pak k vytváření legend o jeho prázdném hrobu. Proto se chovali zcela racionálně, ženám nevěřili, dokonce ani tehdy ne, když Petr a Jan se osobně dostavili ke hrobu – pouze Jan uvěřil, jak uvádí jeho evangelium. Nevěřili ani dva učedníci krácející do Emauz, teprve při lámání chleba poznali Pána. Tomáš dokonce neuvěřil ani tehdy, když mu ostatní apoštolé vyprávěli, jak se jim Pán zjevil. Teprve když se ukázal i jemu, pokorně se sklonil před tíhou nezvratných faktů. Sv. Pavel se obrátil na cestě do Damašku, kdy k němu Kristus osobně promluvil. Kdyby poté, co se vrátil do Jeruzaléma a vyhledal společenství apoštolů, zjistil sebemenší nepravdu, zejména pak o prázdném hrobu, který ve skutečnosti prázdný nebyl, nepochybně by se opět vrátil zpět ke své farizejské víře a stal by se ještě větším pronásledovatelem křesťanů.

Neobstojí ani námitka, proč prý se Kristus zjevoval jenom hloučku svých věrných a ne lidu. Není to pravda. Pavel v 15. kapitole *Prvního listu Korintským* píše o zjevení vzkříšeného Krista „*více než pět set bratří najednou...*“ Nota bene: Kdyby zjevení vzkříšeného Krista, podepřená prázdným hrobem, nebyla skutečností, tak je přirozeně nevysvětlitelné, že z ustrašených a dezorientovaných učedníků, kteří se při zatčení Pána zbaběle rozprchli, se náhle stali nadšení hlasatelé Jeho nauky, ochotní jít pro pravdivost toho, co s Ním zažili a co od něho slyšeli, až na smrt.

A je zde další problém: Jak to, že pronásledovatelé prvotních křesťanů z řad farizeů a velerady je nikdy neobvinili z podvodu prázdného hrobu, uchýlili se pouze k nedoloženému tvrzení, že učedníci tělo Pána „ukradli“ a dokonce i k podplacení strážce, jež hrob hlídala. Kdyby ve skutečnosti tělo Ježíšovo tlelo v hrobu, což nebylo nesnadné odhalit, a učedníci přesto hlásali Jeho zmrtvýchvstání, byl by to ten nejvítanější argument proti nim a nejpádnejší důkaz, že jde o „podvodníky“, které třeba trestat smrtí. Jenže nikdy nic takového nezaznělo.

Zmrtvýchvstání Ježíše Krista je tedy pravdivou, čili historickou událostí. Neobstojí teze různých progresivních teologů, že prý jde pouze o událost v duchovním, náboženském slova smyslu, protože u vlastního vzkříšení Pána nikdo nebyl. U sebevraždy Antonia a Kleopatry také nikdo nebyl – a přesto žádný nepopírá, že šlo o historickou událost. Prázdný hrob a četná zjevení zmrtvýchvstalého Páně Ježíše jsou dostatečným důkazem pravdivosti Jeho největšího zázraku. Zmrtvýchvstání Krista proto je a zůstane historickou událostí, dějinnou realitou – a ne pouze jakýmsi subjektivním zážitkem, jaký by z něj chtěla udělat moderní teologie. Katolická víra ve vztahu k dějinám se opírá o konkrétní, prokázaná fakta a nikoli o pocity a osobní zážitky jednotlivců. Proto tedy: Aleluja! Pán vstal z mrtvých, radujme se!

PhDr. Radomír Malý

Americký episkopát brání papeže

Episkopát USA vyjádřil ve zvláštním komuniké svoji solidaritu se Sv. Otcem Benediktem XVI., jehož současná bezbožecká média obviňují z „mlčení“ vůči sexuálním skandálům některých kněží. Biskupové USA naopak potvrzují, že právě kardinál Ratzinger jako prefekt Kongregace pro nauku víry vystupoval v případech selhání některých duchovních osob v USA nejodvážněji a nejtvrději vůči pachatelům. Počet těchto zločinů u kléru po roce 2000 rapidně klesl, což je zásluhou především kardinála Ratzingera. Stejný názor vyjádřil i známý teolog George Weigel, autor obsáhlého životopisu předchozího papeže Jana Pavla II. Ten mj. napsal, že navzdory tragické skutečnosti zneužívání některými duchovními je Katolická církev v USA pro děti a mládež v porovnání s jinými institucemi tím nejbezpečnějším místem.

Nasz Dziennik, 1. 4. 2010

Německý nekatolický psycholog pro katolickou morálku

Hubert Windisch, profesor psychologie na univerzitě v německém Freiburgu, prohlásil, že budou-li se vychovatelé příštího kléru držet tradiční katolické morálky a římských předpisů, nemusí se děti a mladí lidé, kteří jim budou později svěřeni, obávat žádných zneužití. Ta jsou podle Windische důsledkem toho, že i v katolickém prostředí se upustilo v teorii – a tím také v praxi – od katolické morálky. Tato slova, pronesená nekatolíkem, jsou obzvlášť významná.

www.kath.net, 21. 2. 2010

Ateisté proti Matce Tereze

Pošta USA se rozhodla uctít Matku Terezu u příležitosti jejího 100. výročí narození vydáním zvláštní známky. Proti této iniciativě ostře vystoupili ateisté z vlivného sdružení *Freedom from Religion* s odůvodněním, že tato katolická řeholnice, obětavá služebnice lásky k bližnímu a světice nazvala potrat „největší tragédií světa“, čímž prý zaujala stanovisko v rozporu s principy „svobody člověka“

Nasz Dziennik, 23. 2. 2010

Nemravné nařízení ve velké Británii

Podle ustanovení ministerstva školství se budou muset britské děti už od pěti let povinně učit sexuální výchovu, která zahrnuje mj. též informace o interrupci, antikoncepci, homosexualitě apod. Dětem už od nejútlejších let mají být promítány filmy, ukazující in natura pohlavní akt mezi mužem a ženou. Zároveň mají být prezervativy hromadně nabízeny dětem od dvanácti let. V Anglii a Walesu každoročně otěhotní tři sta děvčat do třinácti let, čtrnáct až patnáct tisíc od třinácti let do patnácti let a přes čtyřicet pět tisíc mezi patnácti až sedmnácti lety. V drtivé většině všechna těhotenství končí potratem. Navzdory těmto smutným údajům vyhlásila vláda zmíněné nařízení. Odborníci varují, že toto povede k ještě větší sexualizaci dětí a mládeže, která se právě díky tomu stane snadným objektem případného zneužití. To je ovšem

tváří v tvář rozhořčení britské vlády nad sexuálními skandály některých katolických duchovních obrovským pokrytectvím.

www.radiovaticana.cz, 31. 3. 2010

***Lékaři bez hranic* podporují potraty**

Čeští občané obvykle před svátky nalézají ve svých schránkách složenky nejrůznějších charitativních organizací, prosících o finanční příspěvek. Mezi nimi je i mezinárodní sdružení *Lékaři bez hranic*. Katolíci by měli vědět, že tato organizace otevřeně podporuje v rozvojovém světě potraty a antikoncepci a podle toho se zařídí.

www.prolife.cz, 17. 3. 2010

Jak Severní Korea pronásleduje křesťany

Mučení, vymývání mozků, sexuální znásilňování – to jsou metody severokorejské policie vůči křesťanům. Potvrdil to americký protestantský misionář Robert Pack, který nelegálně přicestoval do Severní Koreje (legálně by jej jako duchovního nepustili), aby komunistickému vládcí Kim Čong-ilovi předal apel požadující náboženskou svobodu a respektování základních lidských práv. Ihned po překročení hranice jej severokorejská bezpečnost zatkla a držela 43 dní ve vězení, odkud byl propuštěn teprve na základě mezinárodní kampaně nejrůznějších organizací. Dozorci jej neustále mučili a také sexuálně znásilňovali. Důsledkem toho, co prožil, jsou těžké zdravotní problémy, které jej přinutily k hospitalizaci. Pack má především problémy s dýcháním a psychické fobie. Prohlásil, že metody severokorejské bezpečnosti jsou značně horší než ty, které používalo gestapo za druhé světové války. Podle statistik, zveřejněných jihokorejskými úřady, je v Severní Koreji vězněno v nelidských podmínkách z důvodů politických nebo náboženských 154 tisíc lidí.

Nasz Dziennik, 17. 3. 2010

Papež se nemá za co omlouvat

Představený německého distriktu Bratrstva sv. Pia X. (tzv. lefebvristé) P. Franz Schmidberger se veřejně zastal Sv. Otce proti nedávným útokům v souvislosti se zločiny zneužívání některých duchovních. Média požadují, aby se také papež veřejně omluvil. P. Schmidberger řekl, že papež se nemá za co omlouvat, protože se žádného zneužití nikdy nedopustil a rovněž nikdy takový zločin nekryl a netutlal, naopak stál vždycky v čele těch, kdo žádali zjištění pravdy a tvrdé potrestání viníků.

www.kreuz.net, 17. 3. 2010

Z deníku pravoslavného kněze Mgr. Libora Serafína Halíka, Ph.D. z modlitební stráže před nemocnicí v Brně

Nemocnice mě obelhává

V úterý 11. 5. 2004 stojím před nemocnicí s Honzou S. a Janou R. Přišel k nám přednosta kliniky MUDr. Ventruba oznámil mi, že od 1. 5. 2004 zde interrupce přestali dělat, a my tu stojíme dál zbytečně. Na otázku, zda tím říká, že přestali dělat i redukce plodů (tj. zabíjení nemluvňat při vícedětném těhotenství) po umělém oplodnění ve zkumavce, mi odmítl odpovědět. Tužil jsem, že je to asi léčka – lež. Modlil jsem se. Ty, pane Bože, víš, zda je to jen léčka. Ty řid', zda tu mám dále stát. Vždyť Tys mi dal 7. 5. 2004 znamení, že zde mám stát dál. Také poslanec Karas mi telefonicky radil, ať se nenechám od nemocnice na Obilním trhu odlákat. Z informace televize ČT 1 v 12.00 toho dne plyne následující: V České republice lze podle současných zákonů provést adopci pouze toho dítěte, které je staré minimálně šest týdnů. Tehdy však je již nechtěné dítě umístěno do ústavu. Vlastní matku, která musí potvrdit souhlas s adopcí, zpravidla už nelze v místě bydliště nalézt. To adopci maří. Hledání nezodpovědné vlastní matky trvá totiž roky.

Pozdě odpoledne navštěvuji kvůli informaci přednosta kliniky jistého profesora lékařské fakulty. Ten mi domlouvá rozhovor s dalším lékařem. Podle sdělení české redakce BBC Parlament ČR přepustil do třetího čtení lidovecký návrh zákona o rychlejší adopci nechtěných dětí. Ze zpravodajství stanice Radiožurnál po 21.00 vyplývá, že diskrétní porody v ČR existují pouze na

čtrnácti místech. Například v kojeneckém ústavu Praha-Krč se takto narodí pět až sedm miminek ročně.

Ve středu 12. 5. 2004 reaguji modlitbou na zprávu české redakce BBC, že poslanec ODS MUDr. Ivan Langer usiluje v Parlamentu ČR o beztrestnost lékařů provádějících eutanazii. Jsem pravoslavný kněz, a proto prosím Pána Boha, aby beztrestnost lékařů, zabíjejících staré a nemocné lidi, nebyla v České republice schválena. (Doplňuji: Do konce května 2005 schválena nebyla. Díky, Bože.) Také se dozvídám, že britský princ Charles již potřetí navštěvuje Svatou horu Athos, tzv. republiku pravoslavných mnichů. Palác si vyzdobil pravoslavnými ikonami.

Před nemocnicí na Obilním trhu stojím s Janou R. a paní Marií M. Z nemocnice vychází mladá paní Lenka T. Vyjádřila podporu našemu zápasu za záchranu dětí. Současně nám oznámila, že nedávno u nich v Novém Městě na Moravě zemřela po lékařem provedené interrupci jedna žena. V poledne na zeď nemocnice přimontovali ceduli následujícího znění: „Od 1. 5. 2004 se na tomto pracovišti interrupce neprovádějí. Účast níže postavených je bezpředmětná a záměrně poškozující zdraví pacientů! Vedení Gynekologicko-porodnické kliniky.“ Byl to příjemný pocit, myslet si, že jsme v této nemocnici dosáhli vítězství. Chvilí jsem tomu i věřil. Včerejší slovo lékaře pronesené před dvěma svědky mohla být lež. Ale cedule umístěná na zeď nemocnice tak, aby ji pacientky viděly – to přece nemůže být lež!

Přesto to byla lež. Z naivní důvěry v pravdomluvnost nemocničního vedení jsem večer telefonicky odvolal zítřejší stráž na Obilním trhu. Má manželka si myslela, že čekáme chlapečka. Ve skutečnosti se nám později – v lednu 2005 – narodila holčička.

Ve čtvrtek 13. 5. 2004 ve zpravodajství radia *Proglas* oznámil poslanec KDU-ČSL Holáň, že v České republice je umiřováno každoročně do dětského domova 250 nově narozených dětí. Současně dnes Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila lidovecký návrh zákona o anonymních porodech a urychlení adopcí. Návrh tím postupuje do Senátu Parlamentu ČR a pak, bude-li i tam schválen, přijde k prezidentovi České republiky. Pozdě večer jsem mluvil s minoritským knězem MUDr. Bogdanem o té Ventrubově ceduli. I MUDr. Bogdan byl nadšen a myslel si, že to je už naše vítězství.

Proto jsem ani v pátek 14. 5. 2004 nešel do služby na Obilní trh. Podíval se tam vak František B. a referoval mi, že tam jsou všude na dvoře a chodnicích

hrazení a zátarasy, které mají větší skupině případných protestujících zabránit se tam vejít. Vykolíkovali to tam, jako kdyby se měla opravovat střecha či chodníky. Ale nic takového se tam nedělo. To mi začalo být nápadné. Musel jsem se zasmát tomu, jak byl přednosta kliniky Ventruba nedůvěřivý. Zachoval se jako typický lhář. Chronický lhář nevěří, že by někdo mohl mluvit pravdu. Nevěří, že by někdo mohl brát své sliby vážně. Uvažuje podle zásady „podle sebe soudím tebe“ Každého podezřívá ze lži. Zde je kořen toho, proč Písmo svaté konstatuje: „Nemá pokoje bezbožný.“ Přednosta kliniky nevěřil, že splním svůj slib, který jsem mu před téměř rokem sám od sebe dal. Slib, že pokud zde přestanou dělat interrupce, tak odejdu. Požádal jsem proto své přátele, aby zjistili, zda se v nemocnici na Obilním trhu provádějí interrupce dál. Oni zjistili, že se zde dál interrupce provádějí. Ventrubova lež měla krátké nohy.

Večer se zúčastňuji kolegia katolických lékařů. Tam probíhá přednáška o asistované reprodukci in vitro čili o umělém oplodňování ve zkumavce. Dozvěděl jsem se, že dřívější forma umělého oplodňování, při kterém se pouze vložilo sperma do dělohy ženy a embrya (děti) se nezabíjely, se v české republice dnes už téměř nepoužívá. V naší vlasti existuje čtyřicet pět pracovišť asistované reprodukce, v Brně je jich pět. Mezi ně patří i klinika na Obilním trhu. Na rozdíl od ostatního zdravotnictví, pracoviště asistované reprodukce vzkvétají, neboť za umělé oplodnění ve zkumavce se draze platí. A to hotově, tzv. na dřevo. Dostal jsem informaci, že v České republice je to ministerstvem zdravotnictví a zdravotními pojišťovnami tak nastaveno, že každým porodem gynekologicko-porodnická klinika prodělá osm set korun. Avšak každým umělým potratem klinika vydělá.

Zesnula františkánka, řeholní sestra, která se za nás, duchovně zápasící na Obilním trhu, hodně modlila. Myslím, že se za nás modlí i v nebi.

Boží vůlí je pokračovat

9. brněnský pochod pro život – 3. sobota v květnu 2004

V sobotu 15. 5. 2004 od 10.00 v minoritském kostele svatých Janů sloužil mši svatou kněz a lékař MUDr. Bogdan. Po mši jsem mimo jiné řekl následující: „Přátelé, situaci v českém zdravotnictví ve vztahu k těhotenství žen a k životu miminek pod mateřským srdcem lze popsat druhým až pátým veršem žalmu 12: *„Hospodine, pomoz! Se zbožným je konec, berou za své věrní*

mezi lidmi. Jeden druhého svou řečí šálí, mluví úlisnými rty a obojakým srdcem. Kéž Hospodin zcela vymýtí ty úlisné rty, jazyk, co se velikášsky chvástá, ty, kdož říkají: Náš jazyk nám zaručuje převahu, máme přece ústa. Kdo je naším Pánem?‘‘

Pak náš pochod probíhal po trase Minoritská č. 1 (kostel), Jánská, Masarykova, náměstí Svobody, Česká, Veverí, Gorkého, Jiráskova třída, před nemocnici na Obilním trhu. Nebylo nás jen deset, jak mě ďábel strašil. Pochodu se zúčastnilo dohromady s dětmi šedesát lidí, přestože jsem osobně pozvánky neměl čas rozdávat. Tím a dalším mi dal mi dal Bůh znamení, že v brněnských pochodech mám pokračovat. Proto jsem na závěr pochodu na Obilním trhu oznámil, že příští pochod bude začínat 19. 6. 2004 v kapli svatého Josefa u řeholních sester na Pellicově ulici. Večer se z radia *Proglas* dozvídám následující: Podobně jako je tomu nyní v Polsku, tak bude od na Slovensku 1. září 2004 zavedeno povinné vyučování náboženství pro všechny žáky. Děti zatvrzelých ateistů dostanou výjimku – učit se místo toho povinné etické výchově. (Doplňuji, že výjimky téměř nikdo na Slovensku nevyužil.) Televize Nova informuje, že Středočeský kraj ruší základní devítileté školy na vsích pro nedostatek dětí.

V neděli 16. 5. 2004 jsem cestou vlakem na bohoslužbu do Třebíče přemítal o daru Ducha svatého a o daru Eucharistie. V tu chvíli jsem spatřil duhu, znamení Boží smlouvy a věrnosti. Přemýšlím, že početím v lůně Panny Marie nekonečný nestvořený jednorozený Boží Syn sám sebe ponížil, omezil a spoutal svým nově stvořeným lidstvím. Pak si uvědomuji, že před svým fyzickým ukřižováním Pán Ježíš sám sebe obětoval psychicky. Přestože zůstal pokorným Bohočlověkem, současně rozmnožil Boží mocí sám sebe a pokořil se ještě více, když vstoupil do podoby chleba a vína při poslední večeři s apoštolý. Když se v Getsemane krví potil, tak se možná i proto ptal svého Boha Otce, zda teď už není zbytečné se nechat viditelně ukřižovat. Nebylo to zbytečné. Apoštolům dal moc a příkaz („*To čiňte na mou památku!*“) poslední večeři opakovat. Ti tu moc a příkaz dali svým nástupcům. Pán Ježíš viditelně skrze apoštolý a jejich nástupce neviditelně znovu vstupuje do podoby chleba a vína zde použitých. Chléb a víno jsou nehmataelně proměněny. Dokonce chuť mají stejnou jako chléb a víno nepoužité v tomto obřadu. Je to tajemství víry. Kristus v Eucharistii, tj. obřadem a Boží mocí proměněném chlebu a víně, má moc zdokonalovat pokáním obměkčená srdce křesťanů.

Po návratu z bohoslužby mě bolí klouby a večer mám zvýšenou teplotu. Modlím se proto s našimi dětmi. Prosím, aby mi Bůh zjevil svou vůli, zda mám jít zítra před nemocnici na Obilním trhu tím, že mě uzdraví. Stalo se. Přestaly mne bolet klouby a ještě před půlnocí mi teplota klesla. Tuto neděli katolický papež Jan Pavel II. slavnostně svatořečil zesnulou paní MUDr. Mollovou za to, že odmítla jít na interrupci. Svatořečení byl přítomen dosud žijící manžel.

Pomoc těhotným ženám a informace

Hnutí pro život ČR

Hlubočepská 85/64

152 00 Praha 5

telefon: 603 976 231

<http://prolife.cz>

<http://svobodavolby.cz>

Informace o přirozeném plánování rodičovství –

o symptotermální metodě podá

Liga pár páru

David a Michaela Prentisovi

Fügnerova 143/9

272 01 Kladno

tel.: 312 686 642

www.lpp.cz, lpp@lpp.cz

<http://lpp.cz>

Nakladatelství **Řád** (P. ing. Karel Dachovský, Sarajevská 13, 120 00 Praha 2) vydalo a zašle. Poštovné neúčtuji.

Při odběru nejméně deseti publikací sleva 20 %.

Nakladatelství **Řád** oslaví 5. 1. 2010 dvacet let své existence.

1) P. F. Mikulášek, SJ: „Za zdí a bez zdí“ – paměti jezuity vězněného 9 let. 140 stran.	130	Kč
2) P. Karel Dachovský: „Svatý Norbert“ 58 stran.	50	Kč
3) P. Karel Dachovský: „Svatá Gianna Beretta Molla“, příběh ženy, která odmítla jít na interrupci, ačkoliv věděla, že při porodu zemře. 36 stran.	35	Kč
4) MUDr. John Grady: „Interrupce – ano, nebo ne?“ 24 stran	10	Kč
5) P. Karel Dachovský: „P. Paul Marx, OSB“, životopis aktivisty proti interrupcím v USA, 64 stran	30	Kč
6) „Zpovědní zrcadlo“	1	Kč
7) P. Karel Dachovský: „Cestou k Bohu“, první informace o Bohu a Církvi pro dosud nevěřící. 28 stran.	10	Kč
8) P. Karel Dachovský: „Sepnuto duhou“, náboženské básně. 64 stran.	50	Kč
9) Časopis Řád – vychází 3x ročně, časopis pro obranu nenarozeného života, informace z Církve, katolická literatura,	cena dobrovolná	
10) P. Karel Dachovský: „Česká odysea“, náboženské básně. 84 stran.	25	Kč
11) P. Karel Dachovský: „Podle řádu Melchizedechova“, náboženské básně. 68 stran.	25	Kč
12) P. Karel Dachovský: „Miniatury“, náboženské básně. 56 stran.	25	Kč
13) P. Karel Dachovský: „Ctihodná Edel Quinnová“, životopis misionářky v Africe. 64 stran.	30	Kč
14) P. Karel Dachovský: „Umlčený zvon“, životopisný román o františkánovi P. Janu Bártovi. 157 stran.	130	Kč
15) P. Karel Dachovský: „Pod rozstříleným praporem je krásy dost“, nová sbírka náboženské poezie.	70	Kč
16) Stella Lilley: „Život s utrpením“, úvahy o utrpení a sv. Padre Piovi.	9	Kč
17) Ivan Slavík: „Kapky krve a potu Arnošta Jenče“, náboženské básně	9	Kč

- 18) P. Karel Dachovský: „Svatý Karel Boromejský“, životopis, 68 stran. 65 Kč
- 19) Marie Dolistová: „Paní Zdislava z Lemberka“, životopis a poéma – v češtině, polštině, němčině, lužiskosrbštině, angličtině a esperantu, 100 stran. 60 Kč
- Vyjde v roce 2010:*
- 20) P. Karel Dachovský: „Blahoslavený kardinál J. H. Newmann“, životopis katolického konvertity z anglikánství a význačného teologa. 60 Kč
- 21) Ch. Stoddard: „Svatý Antonín z Padovy“, životopis 60 Kč
- Právě vyšlo:*
- 22) P. Karel Dachovský: „Sv. Jan Viannney“, životopis, 72 stran. 60 Kč
- 23) P. Karel Dachovský: „Sv. Alžběta Durynská“, životopis, 48 stran. 45 Kč
- Vyšlo:*
- 24) P. Karel Dachovský: „Cesta františkánského kněze Jana Bárty“, historická studie, 100 stran. 40 Kč
- 25) P. Karel Dachovský: „V srdci Londýna“, novela ze života emigranta, 100 stran. 80 Kč

Pomoc těhotným ženám a informace

Hnutí pro život ČR

Hlubočepská 85/64

152 00 Praha 5

telefon: 603 976 231

<http://prolife.cz>

<http://svobodavolby.cz>

***Informace o přirozeném plánování rodičovství –
o symptotermální metodě podá***

Liga pár páru

David a Michaela Prentisovi

Fügnerova 143/9

272 01 Kladno

tel.: 312 686 642

www.lpp.cz, lpp@lpp.cz

<http://lpp.cz>

I v hořkém údělu

Profesionální recenzenti ze světa vznešených fakult prý nikdy nečtou to, co posuzují, jen přelétnou nakladatelský inzerát a chlácholí a chválí. Chvála se kupuje a platí – kopa za dva zlatý.

Nemají čas, poněvadž čas jsou peníze.

Ovšem peníze nás mohou odvést od okouzlení a úchvatů nadsvěta světél. Kdo dbá na slávu a peníze a nedá si čas na krásu, většinou se o ni připravuje. To platí především o básnících.

Jakmile se mi v poště objevila nová sbírka poezie Karla Dachovského, hned se mnou putovala do fotelu s vloženým papírem a tužkou jako rapírem. Chtěl jsem si dělat poznámky a psát s veselím a rozverností, poněvadž stesků je na tomhle světě dost, leč seznal jsem, že Dachovský je tentokrát *pod rozstříleným praporem*. A při střelení, které trhá, je málokdy legrace, škádlení a šprým, které může přinášet rým. V úvodu reverend Dachovský píše, proč se rozhodl k protiútoku na úpadky doby a víry. Přesto, že zná o naší éře výroky Padre Pia.

Dachovský vždy objevoval nové básnické obrazy, a tak *i pod rozstříleným praporem je krásy dost*. To je totiž název tohoto jeho nového svazku. Jeho nová básnická řeč používá více a více formu prostého sdělení. Jeho básnická próza ale nejsou prozaické básně, spíše povzdechy nad skutečnostmi, ale k životu patří i to. Hned v úvodní básni *Píseň o životě a smrti* vzpomíná:

takřka všechny pokosila kostlivá smrtka, jak si připomíná ty ze svého exilu. Zde je, myslím, užitečné vznést soud redaktora Adolfa Mokrého z Londýna, že: *Kolik je exulantů, tolik je exilů!* To pro hlubší pochopení Dachovského přístupu. Exil je hořký a těžký, ale není beznadějný, pokud je skutečným exilem, a ne emigrací za ekonomickými výhodami. Exil je protest a dílo.

V básni *Diagnóza* je zajímavý, až jímavý reverendův povzdech nad délkou života: *jak dlouhé je nesení vlastního kříže*, ale hned nás i sebe utěšuje: *o to kratší doba v očištění*. Přece optimismus – jak odvozuje povzbuzení z Bachovy kantáty: *Rád ponesu svůj kříž*.

V historických záznamech přenesených do próz-poezie vzpomíná na varhanního virtuóza Jiřího Ropka strofou: *Tóny – skleněné třešničky / pinkaly o mramor*.

Poezie, to je svoboda, svoboda od těžkých kvádrů, chválí Dachovský v Básnickém plášti. Básník má rád svobodu, a ne svěrací kazajku. Výborně reverende!

Karel Dachovský ovšem stále těžce nese hořkost úřadu: *To že mne vyhnali / z mého kostela svatého Rocha (Vánoce)*. Jak by ne! Co tam vynaložil energie a všestranného poctivého úsilí. Vytvořil tam přece početnou kongregaci, která pravidelně naslouchala jeho kázáním. Komu tohle vadilo?

V celé sbírce je hodně povzdechů a loučení. Dachovský chce dobro, a když *pro milou tou měrou*.

V některých básních vznáší závažné pochybnosti (*Pohlednice z Egypta, Srpen*). Až ke strmé, velmi strmé a stále strmější zkoušce duše v obtížných podmínkách hmoty, prostředí, okolí, doby a dějů.

Připomíná nám často františkány, které pro tíži bytí musel opustit, ale oni neopustili jeho, alespoň ve vzpomínkách. Je stále v hnědé drsné kutně a žije jejich úděl, svojí skromností, hlubokou vnitřní poctivostí a otevřeností. Je účasten spoluúčastí v řádu, je stále duchovním františkánem, prostým a chudým. Je to výrazné zejména v závěrečných strofách jeho básnické prózy. Vrací se jak k blízkým osobám, tak i k celé hloubce Řádu.

Jmenovec Karel (totiž Havlíček Borovský) by možná ulehčil Dachovskému cestu k drásání útků kápě rýmem: *Rozloučil se s řeholí a myslel, / že to přebolí...* Vždyť Borovský byl v podobných těžkostech a nespravedlnostech, i když mu nevzali kostel. Vzali mu jen kolárek, po kterém poctivě toužil. Jen?

Reverend Karel je definitivně u *jakési hlubiny, na pomezí nepředstavitelné velikosti Boha*. Je tam, kde syn mého přítele, mladý nadějný astrofyzik se z poznání nepoznání dal na kněžství.

Je toho příliš mnoho, čeho by se měl recenzent dotknout a na co by měl upozornit k popřemýšlení. Nebe, bod Omega a další, jak próz-básně vybízejí.

Pro všechno pod rozstříleným praporem i znepřístupněným svatým Rochem se Dachovskému vkrádají neodbytné chmury a stesky, až do závěru (*Františkánské curriculum vitae*): *Konec básně je otevřený, / jako poslední nadechnutí, / které je důležitější...*

Čekáme, čekáme. Čekáme?

Naděj beznaděje?

Proč by měl být oheň uhašen?

Milan Křesadlo, Londýn, 7 února 2010

I pod rozstříleným praporem roste trávy dost...

Na začátku roku 2010 vychází v pražském nakladatelství *Řád* dlouho očekávaná novinka básníka i romanopisce Karla Dachovského s názvem *Pod rozstříleným praporem je krásy dost* – sedm set výtisků s ilustracemi od akademického malíře Otakara Procházky.

Položíš-li osmičku naznak, chce se mi naznačit, vznikne symbol nekonečna. Právě touhle číslicí se pyšní zatím poslední básnická sbírka kněze a poety v jedné osobě. Musím přiznat, že znám jeho tvorbu řadu let a s narůstajícím vírem času, jak by se dalo říct, nabývá na síle.

Mnohé básně se v této knížce přelévají až do básní v próze. Především však v sobě skrývají „testament“, nebývale odvážnou výpověď s prvky bilancování. Např.: *Už to pro mě není daleko. / Bud' jak bud'. / Zaplnil jsem jedno oddělení Alexandrijské knihovny. / A když se bilancuje, musí jít skromnost stranou.*

K nosným básním mj. *21 srpen 1968*. Stačí si jen připomenout verše: *Nevěděl jsem tehdy, / z čeho se mám zpovídat / a Hospodinova ruka / byla stoprocentně nade mnou.*

Nelze ani opomenout vzpomínku na podivuhodného muže: *Františkán Bárta byl dost hovorný. / Slyšel jsem od něj, / že i ve vězení / byly nádherné zážitky. / O nich však mlčel, / jako by to bylo zpovědní tajemství.*

V závěrečné básni *Františkánské curriculum vitae* básník Karel Dachovský vyznává a zároveň pokleká na zem, v níž cítí svou spřízněnost i jistotu: *Konec básně je otevřený / jako poslední nadechnutí, / které je důležitější / než masa oceánu.*

V této své básnické sbírce překonává i své předchozí knížky *Českou odyseu* i *Sepnuto duhou*. Právem lze vyzvednout, že nejnitemnější zážitky jsou tímto služebníkem božím zralým básníkem převtělovány v básnické obrazy, v nichž jsou nosné pilíře reálií života pokryté i něčím blahodárným, co nás nabádá k zastavení. V tomto uspěchaném čase zcela určitě.

Věřím, že Dachovského svébytná poetická duše nachází i pod rozstřílenou zástavou, kde se padá tvář na zem, nové povzbuzení, neboť se člověk musí vždycky znovu nadechnout a smýt ze sebe všechnu špínu světa. Pod prapory stejného vyznání se krev rychle vsakuje do země a právě v těchto místech klíčí květy nad jiné krásné, i když oplývají trny, zeměžlučí i omamnou vůní akátů.

Věřím, že i v příštích letech se budeme smět těšit na další knížku. Česká poezie by si ji zasloužila.

Vladimír Stibor, 12. března 2010

V Římě

Karel Dachovský

1.

*Brouzdal jsem po ulicích Říma,
jakoby to nic nebylo,
Tak lehce se mi šlo.*

*Mládí dělá zbytečné věci.
Církev však je jak sešívanost
oděvů švýcarské gardy.
Přilbice je krásná jako Kristus,
ostatní v pohybu a jakoby v řeži.
Slané vody carpe diem
už pronikly hradbami Božího města.
Teď se bojuje muž proti muži.
Kdyby nebděl Michael archanděl,
už bychom byli dávno mrtví.*

*Církev má podstatné,
dosud svatostánky,
ale obstojí i bez tabernáku.
Církev není carpe diem.
Je v minulosti jako pergameny a inkunábule.
Žije v přítomnosti jako křik novorozeněte
a okamžik rozvinutí růže,
je v budoucnosti,
jak však namalovat nekonečno a lidskou duši,
kterou však nastínili svatí,
také pokorná i neobyčejná Terezička.*

*Čas plyne stále stejně,
někdy se zdá, že proplouvá,
až jsme na konci.
Kroky křížové cesty
jsou však perné a dlouhé jako bolest.
Tehdy jsme opravdu žili.*

2.

*Bílá holubice z českého skla,
Duch svatý se smí znázornit.
Oltář svatého Václava,
mučedník v Církvi vždy na prvním místě.
Obloha vzbuzuje závrať,
klenba ve velechrámu svatého Petra
také závrať.
Půl tisíciletí drží při sobě
kámen a cihly.
Co bude po nás za půl tisíciletí?
Pyšná Evropa hledí s opovržením
na oltáříky v chrámu.
Majitelé mercedesu nechtějí vidět.*

*Je Štědrý večer.
Slavnostní atmosféra ve svatém Petru.
Papež jde ke mši.
Susanna Maiolo se k němu vrhá
a strhuje ho na zem.
Okolní kněží myslí,
že jde o atentát a vrhají se,
aby chránili papeže vlastními těly.
Osmdesátisedmiletý kardinál Roger Etchegaray
si při pádu zlomil krček.
Opravdu jsem dojat,
že někdo chce nasadit krk za papeže,
snad Evropa není ještě úplně zdegenerovaná.*

Básnický plášť

Karel Dachovský

*To nejlepší, co bylo.
Kvádr ke kvádru –
kostel svatého Jakuba.
Podle slov mého otce
ho ochránili pražští řezníci
před husitskou zlobnou slinou.*

*Rok 1966.
Staříčkový minorita na kazatelně,
není mu vůbec rozumět při kázání.
To dovolili komunisté,
měl to být výsměch,
přesto pamatuji,
jak zbožně a elegantně
sundával z hlavy biret
při vyslovení jména Ježíš.*

*Kostel byl plný mladých lidí,
chodilo se kvůli varhanám
virtuosa Jiřího Ropka.
Tóny – skleněné třešničky
pinkaly o mramor.
Při mši jsem poklekal
k údivu svých spolužáků.
„Kdo mě vyzná před lidmi,
toho také já vyznám
před svým nebeským Otcem.
Někdy zpěváci zpívali
gregoriánský chorál.
Něco tak vzácného.
Byl jsem jakoby v extázi,
asi to bylo jako při polykání LSD.
Drogu jsem v životě nevzal do úst.*

*Prý v nebi budou mít čistí od drog
atribut – palmovou ratolest,
stejně jako ti,
kdo nepoznali ženu,
bílou lilii.*

*Tehdy jsem také vzal do ruky
básně prokletých básníků –
bylo to opojné.*

*Chodil jsem na hodiny kytary
k Milanu Grešlovi,
můj meisterstück byl Bach,
dueta jsem hrál
s Jiřím Bierhanzlem, mladičkým,
nyní učí kytaru na konzervatoři.
A hraje flamenco
při koncertech se svojí ženou.*

*Je to řehole
hrbit se při cvičení na kytaru,
nechal jsem toho.*

*Poezie – to je svoboda,
svoboda od těžkých kvádrů
v kostele svatého Jakuba.*

*Dnes má nebeské narozeniny
básník a kněz Jakub Deml.*

*Žil v průtrži mračen,
nepochopen.*

*Byl jsem v jeho vile Bosna
v moravském Tasově.*

*V tamní zahradě
létali nejen ptáci – modřinky
ale i verše ráže nebe – země.*

*Básník má rád svobodu,
a ne svěřací kazajku.*

*Plivat po básníkovi je odporný čin,
stejně jako ubližovat dětem.
Alespoň dostat dvě třetiny
básnického pláště Jakuba Demla.
Eliáš, kterého odvezli
ohniví koně do nebeské slávy.*

V ránu velikonočním

Běla Schovancová

*Nad jezery slz
a moři smutku,
nad poli krve prolité,
z těžkého spánku svého
zraněná Země zvolna se probírá,
v dnešním velikonočním ránu,
v samotách vesmírných
uprostřed miliard hvězd...*

*

*A v dálce věčnosti
vyšlehl z brány ráje velký jas –
Ve slávě Nebe vzkříšený Kristus přichází,
Syn Boží, náš Soudce
a Spasitel náš...
Ve třpytivém ránu velikonočním přichází,
Nad naší Zemí se sklání,
uprostřed vesmírné hlubiny
poseté miliardami hvězd...*

*S láskou neskonalou se sklání nad námi,
nad každým z nás...*

*

*I nade mnou sklání se,
a pod Jeho pohledem
láskou a milostí zářícím*

se duše má probouzí

*jak růže z lůna bolesti rozkvetlá
v prvních slunečních paprscích...*

*

V průzračném ránu velikonočním

*se duše má probouzí
u Tebe můj Pane Ježíši*

ve věčné blaženosti již,

*v závoji lásky soucitné
Marie Matičky naší nebeské*

se duše má probouzí,

*dnes v ránu velikonočním,
krásou se skvějícím*

a Slávou nekonečnou

*Boha Trojjediného,
Otce, Syna a Ducha Svatého
nad tajemnou hlubinou vesmírnou
posetou miliardami hvězd
a světelných mlhovin...*

Památce Arany Mertlové

Svatá Kateřina

Zdislava Marie Kubálková

Svatá Kateřina

je velká radost má.

V jejím kostele pláču

sice hodně,

ale nikdo mě nevyhazuje,

převor mi dokonce

na čelo křížek dal

můj pláč snad přivítal.

To svatá Kateřina

mne tak miluje.

Nejvíc pláču při pozdvihování

a při Eucharistie přijímání.

Je jasné, že je to pláč

pro Eucharistii,

tak mě má Beránek rád,

pro něho žiji.

Konečně jsem našla

pro mne nejlepší mši svatou,

na Boží milost tak bohatou.

Vždyť Eucharistie je

v Kristově krvi namočená,

jako na Sázavě

u otce Martina.

Tolik se těším

na další středu,

že zase s Kateřinou

na mši svaté budu.

Obě spolu trpíme

jako všichni mystici,

ale pláč pomine

a úsměv je na líci.

*Ona přijímala jenom
Eucharistii, já také
jenom z několika soust
denně žiji.
Živí nás Beránkova Láska,
Panny Marie útěcha,
jednou nás čeká,
co Pán Bůh pro všechny chystá.
Čeho oko nevidělo,
co na lidskou mysl nevstoupilo.
Pane, smiluj se, Kriste, smiluj se!*

14. ledna 2010

Úroda po zimě

Jindra Lírová

*Noc plná závaží, noc žebračka,
do rána s námi jde shrbená,
na zádech zimu, malého mrzáčka,
pod střechu ukládá do sena.*

*Prší z tmy urputné, prší z té noci
do prvních bledulí, do sněženek.
Jako stín stříbrný schovám ji pod obočí
před jarem, které rozverně skáče mi do myšlenek.*

Nedočkávané jaro

Jindra Lírová

*a přece už přelétlo nesměle
nad městem, nad mlhou i nad mrzouty
a trochu nemotorně, trochu vesele
proplétalo se chladným proutím*

*a přece dokázalo vzbudit neděli
po bradu zachumlanou do hřejivé deky,
snad abychom s ním chvíli letěli
daleko od břehů té nedočkavé řeky*

O přírodních úkazech

Vladimír Stibor

Slunce

*ohnivý stisk
odlomí z krápníků,
nebeské sršně
pošle pro jistou odměnu.
Naboso za mrazů
i při víně pozdního sběru.*

Větvemi sáhne výš.

*Oči tu hřadují,
skrývají zrcadla lodí.*

O poslední večeri

se rozdělíš s ptáky.

Jediné slovo

nezavadí o vyhnanství.

4. února 2010

O srážce se smrtí

Vladimír Stibor

*Neprolomí led
daleko od břehu;
z Kristových let
pošle ocúny i vanilku;*

*řekne: Miláčkové,
tak se už jednou ukažte,
zda malomocní v negližé
jsou rychlejší než sázka na střelce;*

*nabíjejí zbraně zepředu.
V sítích na lovu
zahřívají hrudku soli.*

*Oči je dovedou k posedu,
polibky položí jak návnadu.
Bolest mne přejela slunečními koly.*

1. dubna 2010

Hubert Kindl

*Vykradené kostely a zplundrované hřbitovy,
poslední jistoty se ze života vytrácejí.
A poškozeným zbývá trestat bezmocně, jen slovy.
Nad tolerancí vládnoucích srdce jim krvácejí.*

*Podivně v Čechách začíná třetí tisíciletí.
Stehy naděje se zdají docela vypárané.
Možná ze srpnové noční oblohy hvězda sletí
na mé stověžaté město barbarsky počmárané.*

*Odnikud nikam se stále častěji protloukáme,
d'ábelským našeptáváním bez zábran nasloucháme.
Malomyslníme na kluzké ploše beznaděje
a čím dál tím víc se nám země pod nohama chvěje.*

*Podivným světem plným přírodních katastrof a hrůz
provází nás společnost vyčítavě mlčících múz.
Předkové nás litují, nebo se nám vysmívají,
když ohromeni pozorují, jak se věci mají...?*

*Hodovníci si odkrajují z vlastní důstojnosti
s neláskou a s nenávisť, bez sebemenší ctnosti.
A zloba jim stéká po bradě na čisté límečky,
staví je proti sobě, i když z jediné jsou smečky.*

*Pak každodenně v pravidelné večerní hodině
nestoudně se ukazují televizní rodině,
jak odhazují všechny zábrany, ruší hranice...
není to hostina – jen nejotřesnější žranice!*

Zdenka Líbalová

*Stín mnohých vin
halí naše duše
do černi zmaru
a tíží jako
halda kamení
Prosíme Ježíši
odpusť naše hříchy
a uzdrav srdce
ztvrdlá sobectvím*

***

*Na sítnici srdce
si promítáme
obrazy potřebných
a vítězí v nás
láska –
to je Tvé dílo
Pane Ježíši*

Předměstí Království Nebeského!

*Bydlím v domě,
ve kterém anděl hlídá duše.
Při lůžku každého člověka,
jeden anděl hlídá a čeká
na pokyn Všemohoucího.
Připravuje a žehlí životy lidí,
aby jejich duše v lásce a vůni
odcházely ze světa.*

*Bydlím v domě, který si ve středu
pulzujícího světa žije svůj život
v pokoji každý den.
Anděl hlídá bolest, zmírňuje utrpení,
hladí po ruce a po hlavě svého svěřeného.
Bydlím v domě, ve kterém každá duše má svého
anděla, který odpovědně čeká na Všemohoucího.
Nebeský Otče náš,
který k sobě voláš nás!
Ať už jsme žili náš život tak či onak –
Milosrdně odpouštíš vše, co můžeš.*

Amen!

Hospic Matky Terezy, překlad J. Nováková, leden 2010

Osamělý dub (Nad obrazem A. Vojtky)

Oldřich Damborský

*Být osamělý dub solitér
v úrodných polích hlučícího
davu,
znát svou hudbu poetických
sfér
a mít svéhlavou svou hlavu.*

*A o Vánocích
zamávat vrásčitými větvemi,
Tomu, jež nás později spasil,
že je dobře tady na Zemi,
ať sklízí lásku, kdo lásku
zasíl.*

20 let nakladatelství Řád

ŘÁD

19-11-2010

ČASOPIS PRO OCHRANU NENAROZENÉHO ŽIVOTA
INFORMACE Z CÍRKVE
KATOLICKÁ LITERATURA

3/2010

*„Nikdo není chudší než dítě v lůně.
Chudí vlastní málo, ale nenarozené dítě nevlastní nic.“*

*Steven W. Mosher,
prezident Population Research Institute*

Vydává: Řád

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Sarajevská 13

120 00 Praha 2

telefon: 728 250 679

ISSN 1802-3177

Registrováno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 17216

Číslo účtu nakladatelství Řád: 80367389/0800

Milí přátelé,

opět uplyne rok a časopis Řád zahájí 16. ročník od svého vzniku. V letošním roce jsem vydal tři čísla, jak jsem slíbil. I příští rok chci vydat tři čísla časopisu. Nastal čas obnovit předplatné, jeho výše je dobrovolná. Někteří z Vás už mají předplaceno, nicméně přikládám složenku ke každé zásilce. Časopis je pokusem přispět k zastavení interrupcí – nejvyššího zločinu. Je jistě důležité, aby byla ekonomická reforma, ale ta duši nespasí. Nevíme, kolik duší jde po smrti do nebe nebo do očistce, či snad do pekla. Taková statistika kdyby byla možná, by nám ukázala, které období dějin bylo pokrokem a které úpadkem. Je jisté, jsme ve fázi Apokalypsy. Jakýmsi zázrakem je ještě svoboda projevu, čehož by měl využít jak vydavatel, tak čtenář. Pravdivý je žalm 126: „*Jestliže dům nebuduje Pán, lopotí se marně, kdo jej staví.*“ Největším nepřítelem Církve je většina médií. Televize masíruje mozky většiny národa. Nemravností, ateismem a propagováním materialistického životního stylu. Tisk nezůstává pozadu. Odebírám denně *Lidové noviny*. Jsou tam i dobré informace, ale celkové zaměření je špatné. Co pomluv a špíny! Noviny nicméně přinesly informaci, že v Česku se denně nafilmuje jeden pornografický homosexuální film. Celosvětově jsme druzí za USA, hned za námi je Slovensko. Nezachrání nás nic jiného než úpěnlivá modlitba. Přiznejme si, že v našich silách není změna, musíme vsadit na Boha, aby Duch svatý osvětlil ztvrdlá srdce a aby povstali noví Šavlové-Pavlové. Musí jich však být nejméně pluk.

Česká katolická média nedostatečně informovala o razii belgické policie 24. června. Policie v 10.30 hodin v rámci své „operace Kalich“ vpadla na arcibiskupství Malines-Brusel, kde se shromáždili belgičtí biskupové k projednávání svých záležitostí. Policie devět hodin prohledávala arcibiskupství, biskupové byli drženi pod zámek, byly jim odebrány mobilní telefony, nesměli se najíst ani napít. Policie odvezla počítače a dokumenty. Policie chtěla údajně nalézt tajné dokumenty týkající se sexuálního zneužívání dětí. Policie v katedrále v Bruselu navrtala díry do hrobů dvou biskupů. Prý tam rovněž hledali tajné dokumenty. Ve stejné době policie přepadla v Lovani kanceláře Petera Adriansse, prezidenta komise pro zjišťování sexuálního zneužívání. Odsud odvezli pět set složek důvěrných výpovědí. Rovněž byt kardinála Danneelse byl přepaden a odvezeny byly počítače a dokumenty.

Na akci policii reagoval papež protestem vládě a dopisem belgickým biskupům, kde říká, že je překvapen politováníhodnými způsoby. Papež napsal: „V tomto smutném okamžiku chci vyjádřit svou zvláštní blízkost a solidaritu s Vámi, drazí bratři v biskupské službě.“ Papež vyjádřil potřebu jednat v krizi sexuálního zneužívání jak ze strany Církve, tak úřadů. Nicméně musí se to dít s respektem k specifičnosti a autonomii jak Církve, tak státu.

Tři dny po razii státní sekretář Vatikánu, kardinál Bertone označil akci za podobnou únosu, vážný a nepochopitelný fakt. Podle něj to nemá precedens ani v komunistických režimech.

Podle mého názoru státní sekretář moc neví o praktikách komunistické Státní bezpečnosti, nicméně to vypadá, že se belgická policie poučila u StB.

Prosíme o modlitbu. PhDr. Radomír Malý dostává hanebné anonymy – dokonce je mu vyhrožováno smrtí. I já jsem dostal nechutný anonym.

Po čtyřiceti dvou letech komunismu a dvaceti letech sekularismu lze zaznamenat neuspokojivý stav národa (i Církve by měla víc zapracovat). Předpokladem léčby je správná znalost diagnózy. Ta je celkem jasná. Naši národní patroni mají o nás zájem, obračejme se na ně. Vždycky jsme byli mariánským národem. Ať je tomu tak i nadále. Národ už prožil horší krize a války než teď, poslední návštěva papeže ukázala, že to jde, že je ještě možno někoho mobilizovat.

Právě jsem vydal životopis svatého Bernarda, zakladatele řádu cisterciáků. Mohu Vám ho poslat za 45 Kč, poštovné neúčtuji.

Světcí vždy byli a jsou i dnes. Dne 20. 3. 2010 zemřel devadesátiletý Pater Paul Marx, OSB, nejvýznamnější bojovník proti interrupcím. Založil dvě velké organizace pro život: *HLI* a *PRI*. Dvakrát jsem se s ním v Praze sešel. Napsal jsem jeho životopis. Docela často jsme si psali. Měl zájem i o nás. Posiluje mě, že jsem znal světce. Určitě se za nás v nebi přimlouvá. Bojovat proti interrupcím je docela riziková záležitost.

Věřím, že nenecháte *Řád* padnout. Znovu Vás ubezpečuji o své naprosté loajálnosti Svatému Otci.

Zahrnuji čtenáře *Řádu* do svých každodenních modliteb růžence.

Srdečně zdravím a žehnám.

P. ing. Karel Dachovský, šéfredaktor

Číslo účtu nakladatelství Řád
80367389/0800

Lidové noviny jsou dost podivné. Ale zveřejnily důležitý článek na své první straně: *Antikoncepce může zabíjet*. Opravdu pilulky mohou usmrcovat i způsobovat těžké choroby, také embolie a mozkové příhody.

A to ještě *Lidové noviny* nevědí, že pilulky způsobují potrat v ranném stádiu.

Velká Británie

Britští katolíci v minulosti zažili mnohé (i krvavé) pronásledování. Nelze se divit, že Církev zde má stále dost nepřátel. Zachovali se ostudně při návštěvě papeže. Prý jich dvacet tisíc demonstrovalo v Hyde Parku. Naštěstí jsme to neviděli v televizi. V televizi bylo jen nadšení a dobrá nálada britských katolíků. Papež byl opět optimální. Opravdový světec, který se usmívá. Návštěva i jemu přinesla dost radosti. Blahořečil kardinála Newmana, který byl vzdělaný a šikovný apoštol blízký papežově srdci. Katolíci v Británii jsou zvyklí na nepohodu počasí i na nevlídnost některých svých bližních.

Byl jsem jediným českým nakladatelem, který životopisem kardinála Newmana reagoval na jeho blahořečení. Životopis vyšel s půlročním předstihem a je to opět úspěšná kniha.

Česká média reagovala na návštěvu papeže často s podezříváním a mnohdy s nechutí. *Lidové noviny* po prvním dnu návštěvy přinesly nechutné zprávy, kde na prvním místě nebylo, co řekl papež a proč sem přijel, ale jak na něj chuligáni křičeli „bastarde, pedofile!“ To noviny opakovaly dvakrát. Naštěstí další dny už to bylo lepší a Newmanův životopis byl docela dobrý.

Je s podivem, že návštěva papeže v Čechách dopadla tak dobře. Asi proto, že současníci ještě pamatují útlak Církve ze strany komunistů.

21. 9. 2010, P. Karel Dachovský

***

Dne 8. 5. 2010 se sešlo v Londýně ve westminsterské katedrále pět set aktivistů pro život. Je to výroční den narození P. Paula Marxe, OSB, který letos zemřel a byl celosvětově největším bojovníkem pro život. Jan Pavel II. Ho nazval „apoštolem života“ a tím, kdo dělá nejdůležitější věc na světě.

Tématem konference bylo „obnovení kultury života“ Je to téma, které nastolil Jan Pavel II. Sám ve stáří ukázal, že ačkoliv byl ve špatném

zdravotním stavu, mohl vydávat svědectví o posvátnosti života. Na konferenci se také hovořilo o eutanázii. Británie vydala zákon, který dovoluje odejmout vodu a potravu těm, kdo jsou mentálně vážně zdravotně postiženi. Je to zlá cesta a nevíme, jak uniknout. Připomíná to Hitlerovo zákonodárství, které zabíjelo duševně nemocné.

Jo Tolcková, ředitelka Human Life Alliance, řekla, že nejvíc ohroženým živočichem je dítě v lůně matky.

Brian Clowes z HLI řekl, že se život má bránit také argumenty sekulárního světa. Například má se říkat, že Evropa páchá kolektivní sebevraždu v důsledku antikoncepce. Nestačí pouze říct, že Církev se staví proti antikoncepci.

Steven W. Mosher, ředitel PRI, hovořil o tom, jak antikoncepční pilulky ničí vody a životní prostředí.

Population Research Institute Review, červenec – srpen 2010

***

Bývalý generál dominikánů T Racdiffe při homilii v Londýně řekl, že je těžké být katolíkem, když každé vyjádření Vatikánu provokuje neporozuměním a frustrací. Řekl, že Církev je hlavně vedena starými lidmi, kteří, zdá se, nejsou v kontaktu se světem. Jeho znechucení nad tím, co říká Vatikán, roste se špatnou interpretací médií. Mluvil o nutnosti naslouchat Božímu slovu a nedělat mnoho hluku dopisy, články a demonstracemi.

The Tablet, 24. 6. 2010

***

Organizace provozující interrupce *Marie Stopes International*, zaplatila v televizi inzeráty svých „služeb“ Tisíc lidí protestovalo u ASA – organizace, která dohlíží na morálnost inzerce. ASA odpověděla, že inzeráty Marie Stopes Int. byly v pořádku. Organizace pro život chtějí dát celou záležitost k soudu.

The Tablet, 7. 8. 2010

***

Dr. Tali Argovová, židovského původu, konvertovala k anglikánům. Její zaměstnavatel, Oxfordské centrum pro hebrejská a židovská studia, ji poté propustil. Argovová se soudí se zaměstnavatelem.

Ačkoli se silně zlepšily křesťansko-židovské vztahy, mnoho Židů pohlíží na konvertity s nedůvěrou. Mnoho konvertitů ze židovství se však k židovství stále hlásilo. Kardinál Lustiger z Paříže v roce 1995 přednášel v Izraeli o „Božím mlčení při holocaustu“. Byl stále přítelem hlavního rabína Francie Reného Samuela Sirata. Při výročí úmrtí své matky v koncentráku chodil do hlavní synagogy v Paříži, aby se modlil kadiš, vzpomínkovou modlitbu.

Také hlavní rabín Říma Israel Zoll se nechal po válce pokřtít v katolické Církvi, za války mu zachránil život Pius XII. Zolli byl ukrýván ve Vatikánu. Zolli vždy tvrdil, že křtem neopustil Židy.

Oswald Rufeisen (polsky Rufajzen) se po křtu stal knězem, neodmítl poté sionismus, přestěhoval se do Izraele. Ačkoliv jeho rodiče byli Židé a on sám zachránil stovky Židů za holocaustu, Izrael mu odmítl udělit občanství, protože Nejvyšší soud řekl, že není možné být zároveň Židem a katolickým knězem.

Extrémní jsou následující dva postoje: Irského katolického biskupa, který doporučoval dceři své sestry, aby konvertovala k ortodoxnímu židovství, protože mít víru je lepší než nemít žádnou. Jeho sestra měla židovského manžela.

Extrémem je i případ amerického Žida – konvertity k pravoslaví, který se stal knězem. Ten tvrdil, že je jeho posláním upozorňovat na nebezpečí židovského vlivu v křesťanské společnosti.

The Tablet, 7. 8. 2010

***

Anglikánští arcibiskupové z Canterbury a Yorku souhlasí s tím, že anglikáni nesouhlasící s jmenováním biskupů budou mít zvláštní „létající“ biskupy. Má se tak zabránit odlivu konzervativních anglikánů do Katolické církve. Také anglikánští kněží-muži nebudou muset poslouchat kněžky a mohou se obracet na „létající“ biskupy.

The Tablet, 26. 6. 2010

***

Family Research Council zveřejnil svou studii, podle které embryo ve stádiu 20–30 týdnů cítí větší bolest než narozený člověk. Embryo má nejvyšší počet receptorů bolesti na čtvereční centimetr a nervová vlákna takového dítěte

jsou nejbliže k povrchu kůže. Anglická organizace porodníků RCOG tvrdí, že embryo 24 týdnů staré necítí bolest. Studie RCOG je patrně na objednávku státu, protože Británie posunula hranici pro interrupce na 24. týden. Stát Nebraska v USA chybně tvrdí, že embryo cítí bolest až od 20. týdne, což je jejich hranice pro interrupce.

The Wanderer, 22. 7. 2010

***

Biskup ve výslužbě (diecéze Clifton) M Alexander zemřel ve věku osmdesáti pěti let. V polovině devadesátých let zakázal ve své diecézi hnutí Neokatechumenátu. Podle něj hnutí nesbližuje diecézi. Rozhodnutí biskupa padlo dva týdny před tím, než papež Jan Pavel II. pochválil práci hnutí a oficiálně hnutí schválil.

The Tablet, 21. 8. 2010

***

Biskup Schneider z Kazachstánu navštívil Anglii. Vyslovil se, že liturgické reformy po II. Vatikánu ochudily liturgii. Podle něj se špatně interpretovaly koncilní dokumenty a to vedlo k tomu, že mše svaté byly spíš sebeoslavou než oslavou Boha. Biskup sloužil Tridentskou mši svatou v opatství Downside.

The Tablet, 21. 8. 2010

***

Katolička Abigail Witchalls byla v roce 2005 pobodána před svým domem. Nemohla se poté hýbat od krku dolů. Byla těhotná. Porodila poté syna Dominika. Po léčení se její stav trochu zlepšil. Nyní porodila dceru Rebeccu (ve svých 36 letech).

The Tablet, 19. 6. 2010

***

V Soutworku byl jmenován nový arcibiskup Peter Smith. V katedrále řekl, že katolíci by měli mít více důvěry při hlásání víry. Hodně katolíků mlčí, protože v zemi bylo po staletí pronásledování. Je třeba vnést víru do prostředí

vzdělávání a sociální práce. Je to víc záležitost laiků než biskupů. Někteří lidé v britské společnosti chtějí vykořenit víru a chtějí vytlačit lidi s vírou. Společnost je poznamenána hlubokým bojem o identitu, hodnoty a cíl. Víra se někdy představuje jako dovolená, ale soukromá výstřednost. Kritizoval předpisy, které zakazují zdravotnímu personálu nosit kříže na krku či na svém oděvu.

The Tablet, 19. 6. 2010

***

Aquil Ahmed, vedoucí oddělení BBC pro náboženské pořady, pochválil BBC za náboženské vysílání, které mělo vloni 165 hodin svých pořadů. Kritizoval televizní stanice ITV a Channel 5, že pro ně je náboženství „sprosté slovo“

The Tablet, 19. 6. 2010

***

Skotský biskup Devin označil část médií jako pekelné křiváctví, které použilo aféry s pedofilními kněžími jako rafinované tažení proti Církvi. Zvláště odsoudil pokusy zatahovat do toho papeže. Některá média namířila svou hořkost a nepřátelství vůči všem kněžím a řeholníkům.

The Tablet, 5. 6. 2010

***

Polovina řeholnic je starší osmdesáti let, čtvrtině řeholníků je nad osmdesát let. Vloni tu bylo jen dvacet novic. Klášterů je 1 465.

The Tablet, 10. 8. 2010

***

Biskup Hollis z Portsmouthu radil k založení tradicionalistického domova pro staré kněze Kněžského bratrstva sv. Petra (FSSP). Letos byli v Británii vysvěceni dva kněží FSSP.

The Tablet, 14. 8. 2010

***

Mluvčí Vatikánu P F. Lombardi řekl, že Británie je velmi sekulární společnost. Kontrastuje to s prohlášením arcibiskupa Nicholse z Londýna, že Británie je hluboce náboženskou společností.

The Tablet, 28. 8. 2010

Brazílie

Bude zde volba nového prezidenta a parlamentu. Vláda plánuje válku proti rodině, chce zavést interrupce, homosexuální „manželství“, legalizaci prostituce jako profese, odstranění náboženských symbolů na veřejnosti, odstranění práva na soukromí. Odpůrci těchto kroků také nespí. Sešli se reprezentanti dvaceti sedmi skupin pro život, aby se poradili a vzájemně povzbudili. Aktivní je také pobočka americké organizace pro život HLI. Její reprezentanti pořádají přednášky, organizují také skupiny *Seminaristé pro život*. Propagují tři aspekty katolické kontrarevoluce: modlitbu, studium a akci. Diecéze São José dos Campos uspořádala setkání deseti tisíc lidí, které vzdělává pro boj s interrupcemi. Také arcibiskup Raimondo Damascens, prezident Biskupské konference Latinské Ameriky, je velmi aktivní. Nejvýznamnější televizní a internetový kanál v portugalské Canção Nova vysílá také programy pro život. Rovněž katolická televizní stanice Século XXI. V São Paulu byla uspořádána demonstrace pro život. Zúčastnilo se pět tisíc lidí – také biskupové, kněží, pastoři, lékaři a podobně. Brazílská církev je v některých diecézích pro život, jinde je slabá a mlčí o nepřípustnosti antikoncepce, mlčí o sexuální čistotě a nevzdělává ve víře v některých farnostech konformních s vládou.

HLI Mission Report, červenec 2010

***

V procesí na Boží Tělo šlo v ulicích São Paula pět milionů lidí. Tisk to označil za největší katolickou demonstraci na světě.

The Tablet, 12. 6. 2010

Etiopie

Země úspěšně čelila kolonizaci kromě let 1934–41 (italská kolonie). V roce 1974 byl svržen císař a vlády se ujali komunisté, kteří utráceli 46 % státního rozpočtu za zbraně. Zestátnění všeho vedlo k hladomoru 1984–5.

V roce 2005 byly legalizovány interrupce a denně je v hlavním městě utraceno sedmdesát nenarozených. Biskupové vydali dva pastýřské listy pro život – proti interrupcím. Aktivní pro život je Pater Aloysius Mugisha, misionář nové kongregace *Apoštolové Krista*. Ta byla založena v Ugandě a posílá stovky kněží po celém světě. Seminaristů je v zemi sto deset a studují v kapucínském institutu filozofie a teologie. Také zde vznikla organizace *Seminaristé pro život*. Misionářky lásky Matky Terezy z Kalkaty vedou sirotčinec se čtyřmi sty dětmi.

Milion Etiopanů je nakaženo HIV/AIDS, což klade zemi na dvanácté místo na světě v počtu onemocnění. Vláda propaguje kondomy, což ještě zhoršuje situaci. Promiskuita vzrůstá.

HLI Mission Report, červenec 2010

Řecko

Město Moskva obnoví ruský klášter na hoře Athos v Řecku. Ten byl v 17. století opuštěn a zpustl. V tomto klášteře skládal řeholní sliby svatý Sava, jeden ze zakladatelů státu Srbsko (napsal jeho první ústavu).

The Wanderer, 15. 6. 2010

USA

Dr. Chia Wangová s kolegy porovnála dvacet osm vědeckých studií. Je jasné, že užívání antikoncepční pilulky zvyšuje náchylnost žen nakazit se HIC/AIDS. Celosvětově užívá pilulku sto padesát milionů žen. V USA je to 52 % svobodných žen – těch, kdo riskují nakažením HIV/AIDS.

Nejvíce HIV/AIDS nakažených je v subsaharské Africe – 22,4 milionů lidí. To jsou dvě třetiny výskytu celosvětově. V této oblasti se hodně užívají pilulky. V Thajsku je 1 % obyvatel nakaženo HIV/AIDS. Antikoncepci zde užívá 70 % žen. Naopak v Japonsku je jen 0,01 % nakažených obyvatel. Jen

1 % Japonek užívá pilulky. Na katolických Filipínách je jen 0,02 % nakažených.

Je mnohem více nakažených HIV(AIDS žen než mužů. Ženy polykající pilulky jsou náchylnější k nákaze a také dvanáctkrát větší je možnost, že nakazí muže, než je tomu u žen neberoucích pilulky.

Population Research Institute Review, červenec–srpen 2010

***

Vláda schválila dar 715 milionů dolarů do rozvojových zemí na „plánování rodiny“ – budou se platit interrupce, sterilizace, pilulky, kondomy atd. Už sto tisíc Američanů podepsalo nesouhlasnou petici.

Population Research Institute Review, červenec–srpen 2010

***

Biskup ze Sacramenta ve výslužbě, Francis Quinn, volá po novém církevním koncilu, který by se zaměřil na lidskou sexualitu. Biskup 30. června dostal v Sacramentu vyznamenání za pomoc bezdomovcům. Podle něj by měli být na koncilu: celá katolická komunita a lidé jiného vyznání. Mělo by se jednat o rozvodech, homosexualitě a předmanželském sexu. Biskup měl pověst nekonformního individualisty.

The Wanderer, 15, 6. 2010

***

Podle sociologického průzkumu 77 % katolíků se nenechalo ovlivnit v postoji k Církvi vatikánským způsobem jednání o sexuálním zneužívání. 88 % má stále stejný postoj ke kněžím. 82 % to neovlivnilo v jejich návštěvách na mších a 87 % je neovlivněných, pokud jde o přístup jejich dětí do církevních aktivit.

The Catholic World Report, červenec 2010

***

Noviny New York Times napsaly, že biskup Olmsted z Phoenixu je jako člen hierarchie za krutých dnů Borgiů v době renesance. Co biskup provedl?

Oznámil řeholnici M. McBridové, že je exkomunikována za napomáhání interrupci v církevní nemocnici St. Joseph Hospital. Média jsou lačná hájit „progresivní řeholnice proti reakčním biskupům“

Bylo utraceno jedenáctitýdenní nenarozené dítě. Olmsted riskoval své pohodlí tím, že konal povinnost. Levicoví katolíci v novinách National Catholic Reporter ovšem biskupa napadli. Jejich „monopol na soucit“ se nikdy nevztahuje na nenarozené dítě trhané úd po údu.

The Catholic World Report, červenec 2010

***

Většina katolických univerzit nemá morální úroveň. Mladé katolické ženy na katolických univerzitách mají sex před manželstvím čtyřikrát častěji než na sekulárních univerzitách. Vedení většiny katolických univerzit je špatné. Například Georgetown zve k přednáškám pochybné existence, jako je Larry Flint, král pornografického průmyslu. Čtrnáct katolických univerzit uvedlo divadelní hru Monology vagíny, což je pornografie.

Katoličtí studenti měli většinou chatrnou katechetickou výuku a jsou apatičtí ke katolické víře a sexuální morálce. Evangelické univerzity si hlídají dobré morální klima s důrazem na sexuální čistotu. Studenti se více modlí, rozjímají Písmo a docházejí do svatyň.

Katolické univerzity, jako je Notre Dame, dovolují v kolejích pít alkohol a návštěvní hodiny v kolejích jsou do pozdních večerních hodin pro studenty druhého pohlaví.

Nápravu může zjednat jen když všichni – profesori, personál a studenti – budou respektovat katolické morální hodnoty a důstojnost lidské osoby.

The Catholic World Report, červenec 2010

***

Papež 6. dubna jmenoval arcibiskupa Joseho Gomeze ze San Antonia (Texas) koadjuktorem kardinála Mahonyho v Los Angeles. Gomez nastoupí na místo Mahonyho 27. 2. 2011, kdy Mahony dovrší sedmdesát pět let. Arcidiecéze Los Angeles má pět milionů katolíků, je to největší diecéze v USA. Mahony stál v jejím čele od roku 1985 a vedl ji nedobrym směrem – k liberalismu.

Gomez byl první, kdo podpořil biskupa D'Arcy v jeho protestu proti udělení ceny katolické univerzity Notre Dame prezidentu Obamovi.

V San Antonio Gomez zamezil vystoupení Hillary Clintonové (zastánkyně interrupcí) na místní katolické univerzitě. Gomez podporuje tradiční latinské mše svaté.

Je členem Opus Dei, mezinárodní laické organizace podporující všeobecné povolání ke svatosti a posvěcení práce. Je obdivovatelem svatého Josemaría Escrivy, jehož učení je jak hluboké, tak praktické.

Arcidiecéze Los Angeles tvoří ze 70 % Hispánci. Gomez se narodil v Mexiku a stal se občanem USA v roce 1995. Časopis Time ho klade mezi dvacet pět nejvlivnějších Hispánců v USA. Často mluví o imigraci. Pokud jde o nelegální imigraci, měla by se trestat prospěšnými pracemi a nikoliv vyhoštěním, což často trhá rodiny.

The Catholic World Report, červen 2010

***

Biskupská konference USA zakázala okultní praktiky reiki. Reiki je praktikována i některými kláštery a katolickými nemocnicemi. Ty často hledí na rozhodnutí biskupů jako na „názor“ Reiki je léčení energií – dotykem léčitele vágní kosmickou silou za úhradu. Někdy je použita křesťanská terminologie a dokonce Písmo pro okultní gnostické praktiky New Age.

Víra New Age překrucuje evangelium a škodí lidem. Místo života ve světle vede do temných bludů.

The Catholic World Report, červen 2010

***

Stát Arizona trvá na tom, aby policie v tomto státě identifikovala při dopravních nehodách nebo podezření z trestného činu doklady od cizinců, zda mají zelené karty nebo pracovní povolení. Pokud nemají, pošle policie cizince domů. Prezident Obama a mexický prezident Calderon spustili křik, že je to nesprávné a diskriminační. V Arizoně je čtyři sta padesát tisíc cizinců ilegálně. V USA je patnáct milionů nezaměstnaných Američanů, přitom osm milionů cizinců pracuje ilegálně. V USA žije celkem dvacet milionů cizinců ilegálně.

Demokratická strana tvrdí, že tito lidé jsou na cestě k obdržení občanství USA.

The Wanderer, 22. 7. 2010

***

Arcibiskup R. Carlson ze St. Louis napsal do novin článek, kde říká, že lidé, kteří myslí, že interrupce není hřích a že je to spíše politická záležitost, by neměli přijímat Eucharistii. Lidský život je posvátný od svého začátku do přirozeného konce, zahrnuje tvořivou Boží akci. Jenom Bůh je pánem života. Nikdo nemá právo Ho zastavit. Carlson citoval dokument II. Vatikánského koncilu *Gaudium et spes*, kde se říká, že interrupce a zabití dítěte jsou strašné zločiny.

The Wanderer, 22. 7. 2010

***

Kardinál O'Malley, OFM Cap z Bostonu se zastal kněze Raffertyho, který prohlásil, že osmileté dítě lesbického páru nesmí navštěvovat katolickou školu, protože rodiče žijí v nesouladu s učením Církve, Stejný názor má i ředitelka školy Duggenová.

Podobná situace nastala v diecézi biskupa Chaputa, OFM Cap. Diecéze Denver už formulovala zásady pro přijímání dětí do katolických škol.

The Wanderer, 27. 5. 2010

***

Vládnoucí Demokratická strana ztrácí na oblibě. Podle dosavadního průzkumu veřejného mínění Republikánská strana převezme kontrolu zcela jistě v roce 2012. Popularita demokratů klesla zejména u žen a mladých lidí. Očekává se, že příští prezident bude republikán – bude proti „právům“ homosexuálů a proti interrupcím. Prezidentkou bude možná |Sarah Palinová. Kandidáty budou i guvernéri Mitt Romney, Mitch Daniels a Haley Barbour.

The Wanderer, 12. 8. 2010

***

Počet seminaristů v diecézi San Francisco se zvýšil, a to i navzdory očerňování Církve americkými médii.

The Wanderer, 12. 8. 2010

Mluvčí Sněmovny reprezentantů Pelosiová tvrdí, že je katolička. Někdy cituje evangelium – *Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi*. Novináři se ptají, kdy se Slovo stalo tělem – při zvěstování nebo při narození Ježíše? Pelosiová nechce odpovědět, že prý by o tom raději mluvila v kostele. Pelosiová je zastánkyně zákona umožňujícího interrupce.

The Wanderer, 12. 8. 2010

***

Starosta New Yorku M Bloombey schválil stavbu mešity a islámského kulturního centra „Institutu Cordoba“ jen dvě stě metrů od místa, kde stálo „Dvojče“ – mrakodrap zničený mohamedánským teroristickým útokem 11. září, kdy zemřely tři tisíce lidí.

„Institut Cordoba“ bude stát sto milionů dolarů. Mnoho lidí se proti tomu bouří. Jde jasně o mohamedánskou provokaci – Cordoba bylo město v jižním Španělsku, odkud muslimové začali invazi do Španělska v 8. století.

The Wanderer, 5. 8. 2010

***

Začíná apoštolská vizitace klášterů řeholnic v USA. Bylo vybráno prvních devatenáct klášterů. Hlavní příčinou vizitace je sekularistická mentalita a duch feminismu. Řeholnice se budou moci svobodně vyjadřovat, a to v co největším počtu.

The Tablet, 10. 9. 2010

***

Dne 21. března Kongres odhlasoval zdravotní systém umožňující zdravotní péči všem občanům. Podle nového zákona se z daní budou platit i interrupce. Biskupové protestovali. Na pomoc interrupčníké Demokratické straně

přispěchaly některé řeholnice – jejich skupina se jmenuje *Network*. Je jich padesát pět, ale tvrdí, že zastupují všechny řeholnice USA. Jsou naprosto zmatené a tvrdí, že interrupční zákon je vlastně pro život. Mluvčí Kongresu Pelosiová tvrdí, že je katolička a že nový zákon pomohl prosadit svatý Josef-dělník.

***

Řeholníků a řeholnic celkově ubývá. Přesto jsou některé řády atraktivní pro mladé a mají dost mladých členů. Jejich společným jmenovatelem je, že jde o řády s tradičním zaměřením. Všichni žijí pohromadě, zúčastňují se denně mše svaté, modlí se společně breviář, společně se zúčastňují pobožností. Nosí hábit, pracují společně v apoštolátu, výslovně podporují církevní Magisterium.

Jmenujme některé: dominikánské Sestry svaté Cecílie (Tennessee), karmelitánky Nejsvětějšího Srdce (Kalifornie), Sestry svatého Františka neustálé adorace, premonstráti opatství svatého Michaela (Kalifornie) dominikánské Sestry Marie, Matky Eucharistie (Michigan), řád Menších bratří (konventuálové, provincie svatého Bonaventury (Chicago), řeholní sestry milosrdenství z Almy, Obláti Panny Marie.

The Catholic World Report, květen 2010

***

Každoroční Pochod pro život ve Washingtonu je největším protestem v historii USA. Sekulární média to buď ignorují nebo komentují po svém. Někteří televizní komentátoři nebo novináři cynicky tvrdí, že neví zda na pochodu je víc lidí pro nebo proti interrupcím. Někteří zase lžou, že pochod je záležitost starých lidí. Pravda však je, že pochod přitahuje čím dál tím víc mladých, je tu i etnická různorodost. Pochody pro život mají budoucnost, zatímco jejich kritici budou vymírat.

Population Research Institute Review, březen–duben 2010

***

Arcibiskup Chaput měl přednášku na baptistické univerzitě v Houstonu. Kritizoval počínání bývalého prezidenta Kennedyho a jeho špatné projevy o víře. Nyní je v USA ve vrcholné politice tolik křesťanů, že to v takové míře

nikdy nebylo. Ale tito křesťané pojmají víru povrchně a jako soukromou záležitost.

Právě před padesáti lety měl prezident Kennedy projev na této univerzitě. Byla to nešťastná slova. Podle něj víra se nesmí projevit v politice. To se opravdu stalo.

The Wanderer, 13. 3. 2010

***

V Kalifornii při referendu lidé odmítli homosexuální „sňatky“ Celkem referenda ve třiceti jedna státech USA odmítla tyto „sňatky“ Patrně Nejvyšší soud USA prohlásí tato referenda za neplatná a celostátně budou tyto „sňatky“ legální.

The Wanderer, 19. 8. 2010

Peru

Ve dnech 6.–8. 6. se sešli v Limě reprezentanti Organizace amerických států (OAS) a prohlásili, že jsou pro mír, bezpečnost a spolupráci členských zemí. Realita je jiná. Hillary Clintonová (ministřině zahraničí USA) projevila iniciativu, kterou nepodporují obyčejní lidé v Latinské Americe. Jde o „reproduktivní a sexuální práva“ (jde také o interrupce). Reprezentanti konference dávali přednost netradičním sexuálním orientacím (homosexualita). Obyčejní lidé říkali: Nezajímají nás lesbičky, ale extrémní chudoba, ekonomická krize, nezaměstnanost, ohrožení průmyslu výroby z Číny, problémy zbrojení a hranic, obchod s drogami, útoky na demokracii...

Výsledkem konference byla rezoluce, o které se vůbec nediskutovalo. Mnoho z přítomných s ní nesouhlasilo. Členka Kongresu Peru F. Moralís řekla ministru zahraničí Peru, že rezoluce protiče místním zákonům a popírá funkci vlády a legislativní moci. Ministr řekl, že rezoluce není důležitá, i když nezavazuje, bude se dodržovat. Otázkou zůstává: je vůbec OAS důležitá?

Population Research Institute Review, červenec–srpen 2010

***

Začátkem roku se zde konala Druhá mezinárodní konference o rodině. Sponzorovala ji biskupská konference. Bylo přítomno dvacet biskupů a arcibiskupů. Každá ze čtyřiceti šesti diecézí poslala delegaci. Mluvílo se tu i o *Humanae vitae*, a proč katolíci nesmějí užívat antikoncepci. Bylo přítomno tisíc pět set lidí. Hodně se mluvilo a připravovalo na konferenci v sídle OSN v New Yorku *Peking + 15*. OSN je ovlivňováno feministickou organizací CEDAW, která pohlíží na interrupce jako na právo žen. CEDAN protestuje proti slavení Svátku matek, protože prý takové pracovní volno posiluje tradiční roli žen jako manželek a matek.

Population Research Institute Review, březen–duben 2010

Venezuela

Prezident Chávez odvolal velvyslance z Vatikánu a chce přezkoumat vztahy Venezuela – Vatikán. Parlament obvinil Církev z pokusu vyprovokovat násilí a svrhnout revoluční proces transformace. Parlament také vyzval kardinála Urosa Savina, aby vysvětlil svá slova, že Chávez porušuje ústavu a vede zemi k totalitní marxistické diktatuře. Opozice podporuje Církev za její kritiku vlády. Chávez prohlásil, že kardinál Urosa je „neandrtálec“ a biskupové jsou „tlupou neotesanců“ Arcibiskup Luckert řekl, že Chávezova slova mají odvést pozornost od toho, že stát nechal shnít tisíce tun potravin.

The Tablet, 24. 6. 2010

Argentina

Argentina je první latinskoamerickou zemí, kde jsou legalizovány homosexuální „sňatky“ a adopce dětí homosexuály. Senát tak rozhodl třiceti třemi hlasy ku dvaceti sedmi. Desetitisíce katolíků demonstrovaly v různých městech. Kardinál Bergoglio nazval nový zákon válkou proti Bohu. Arcibiskup Evers řekl: „Politici, kteří schválili tento zákon, nevzali v úvahu ochranu nejzranitelnějších lidí: dětí.“

The Tablet, 24. 6. 2010

Vatikán

Papež 21. května řekl členům Papežské rady pro laiky, že katolíci-laici jsou zodpovědní za politické aktivity, které podporují křesťanský morální řád. Církev se neangažuje v technické formaci politiků, ačkoliv učení Magisteria činí morální soud ve věcech, které se týkají veřejného pořádku, když to vyžadují základní práva osoby nebo spása duší. Katolíci-laici mají povinnost uvádět ve společnosti morálku učení Církve do praxe. Výroba materiálních statků je důležitá, ale bez orientace k společnému dobru převáží konzumismus, nastane plýtvání nebo naopak chudoba a nerovnost. Finanční systémy musí být pod kontrolou široké veřejnosti. Politika musí převážet nad financemi, etika musí být vedoucí silou všech aktivit. Zahraniční pomoc musí budovat zdravé domácí instituce, ne je uchvacovat. Zdravá společnost musí dovolit vyjádření náboženské víry na veřejnosti. Odsoudil vytlačení náboženství z veřejného života.

The Catholic World Report, červenec 2010

***

Deník Corriere della Sera napsal, že papež si vyžádal veřejnou podporu od kardinála Sodana. Mluvčí Vatikánu Lombardi to označil jako zbytečné drby. Kardinál Sodano před mší svatou na velikonoční neděli podpořil papeže v nelehké situaci, kdy Církev a papež čelí kritice médií. Papež si tento krok kardinála nevyžádal, protože nic neorganizuje na svoji obranu.

The Catholic World Report, červenec 2010

***

Papež 8. května přijal ad limina belgické biskupy. Řekl jim, že pokles počtu kněží nemusí být nezvratný proces. Papež jmenoval problémy: zmenšení počtu pokřtěných, kteří svědčí o víře a své příslušnosti k Církvi, vysoký průměrný věk kněží a řeholníků, nedostatek vysvěcených a zasvěcených lidí, kteří pracují na poli pastorační, výchovné a sociální péče, a nedostatek povolání ke kněžství a řeholnímu životu. Také je úpadek manželství, ekonomická krize, imigrace a delikátní rovnováha jazykových a etnických skupin v Belgii.

Papež se nezmínil o biskupovi Vangheluweovi, který přiznal sexuální zneužití. Arcibiskup Leonard řekl, že se odpoví energicky na skandál, ale

nebudou opakovat postoj amerických biskupů z roku 2002. \Belgický kontext není americký kontext.

The Catholic World Report, červenec 2010

***

Papež vysvětil na kněze pro diecézi Řím čtrnáct mužů. Řekl jim, aby odvrhli osobní ambice a úspěch, varoval, aby se nestali otroky měnícího se veřejného mínění a zrádci pravdy. |Muž, který chce kněžství a povyšuje svou osobní prestiž, nepochopil význam kořene své služby.

The Tablet, 26. 6. 2010

***

Vikariát Řím vyzval homosexuální kněze, kteří vedou „dvojitý život“, aby se vzdali kněžství. Byli varováni, že budou potrestáni, pokud se chovají tak, že je to nehodné kněžského života.

Ostré napomenutí přišlo poté, co média zveřejnila choulostivé snímky tří římských kněží, které novináři sledovali. Kardinál Vallini řekl, že časopis Panorama chce diskreditovat Církev.

The Tablet, 26. 6. 2010

***

Papež jmenoval kardinála Ouelleta z Kanady novým prefektem Kongregace pro biskupy. Ouellet se také stává třetím nejdůležitějším mužem ve Vatikánu po papeži a sekretáři státu. Šedesátiletý Ouellet bude dohlížet na jmenování nových biskupů. Je teologickým konzervativcem, má rád gregoriánský chorál. Hovoří mnoha jazyky. Svou doktorskou práci o Hansi von Balthasarovi napsal v němčině. Ouellet bude také hlavou Papežské komise pro Latinskou Ameriku.

Ouellet se narodil v roce 1944 v Quebecu v Kanadě. Studoval na pedagogické vysoké škole, kde získal titul bakalář. Licenciát z teologie získal v semináři v Montrealu. V roce 1968 byl vysvěcen na kněze. V sedmdesátých letech učil teologii v semináři v Bogotě v Kolumbii, později se stal rektorem. Vystupoval proti tehdy módní marxistické teologii osvobození. V roce 1976

získal licenciát z filosofie na Angeliku v Římě. V roce 1983 získal doktorát teologie na Gregorianě v Římě.

Byl vysvěcen na arcibiskupa v roce 2001 a stal se sekretářem Papežské rady pro podporu křesťanské jednoty. V roce 2002 se stal arcibiskupem Quebecu a primasem Kanady. Kardinálem se stal v roce 2003. Proslýchá se, že při konkláve v roce 2005 byl papabile. Byl dlouho spojován s teologickým časopisem *Communio*, založeným po II. Vaticanu konzervativními teology.

V květnu 2010 se stal terčem štvance médií, kdy byl líčen jako „ajatolláh“ Vyslovil se, že interrupce není nikdy přípustná – ani v případě znásilnění. Vyzval vládu, aby podporovala těhotné ženy v nouzi. Řekl, že vlády platí interrupce, měly by také podporovat těhotné ženy. Řekl, že debata o interrupcích musí pokračovat a mělo by se jednat o zákazu interrupcí. Církev se musí starat o výchovu svědomí. Ročně je v Kanadě sto tisíc interrupcí. Podle něj je interrupce zločin, morální zločin a také právní zločin. Neodsuzuje ženy po interrupci, jediný Bůh je soudce. Měla by se dělat prevence u žen uvažujících o interrupci.

The Wanderer, 8. 7. 2010

***

Papež při homilii věnované Nejsvětějšímu Srdci vyzval k radikálnější odpovědi na Kristovo volání. Řekl: *„Každý má štěstí, když má mladého muže nebo ženu, kteří opouštějí svou rodinu, svá studia nebo práci, aby se úplně zasvětili Bohu, má před sebou živoucí příklad radikální odpovědi na Boží volání.“* Nazval tuto odpověď za jednu z nejkrásnějších zkušeností, která je v Církvi, při které je vidět Pánova akce v lidských rukou. Tato zkušenost není abstraktní, ale je realitou tak velkou a mocnou, že může naplnit lidská srdce překypujícím způsobem. Bůh je ,Osobou, která nás miluje a žádá, abychom Ho milovali. Kdo se všeho vzdá, dokonce sebe, aby následoval Ježíše, vchází do nové dimenze svobody, získané pro nás Kristem. Ta spočívá v bytí ve službě jeden druhému. Svoboda s láskou jdou k sobě. Poslouchání egoismu naopak vede k nicotě a konfliktu.

***

Dne 11. června byla mše svatá na Svatopetrském náměstí za účasti patnácti tisíc kněží. Večer před tím tu byla eucharistická adorace a krátká diskuse papeže s kněžími. Papež silně bránil celibát kněží jako předchuť budoucího života s Bohem a řekl, že to je „skandál“ pro ty, kdo nevěří.

The Tablet, 19. 6. 2010

***

Papež 27. května při shromáždění Italské biskupské konference kritizoval nové postupy v italském školství. Podle nich se nepatřičně vyzdvihuje lidská autonomie a vytlačují se zmínky o Božím zjevení. Falešná je myšlenka lidské autonomie, která věří, že člověk se může vyvíjet sám bez pokynů od druhých. Tento postoj vylučuje, že by se člověk stával osobou pouze ve vztahu k druhým. Tato takzvaná antiautoritářská výchova není výchovou, ale popřením výchovy, řekl papež. Další příčinou krize ve školství je skepticismus a relativismus – to je popření dvou zdrojů, které orientují lidskou pouť: to je příroda a Boží zjevení. Základní je znovuobjevit pravou podstatu přírody jako Božího stvoření.

Italští biskupové učinili školství jednou ze svých hlavních priorit ve svém desetiletém pastoračním plánu. Týká se to šesti set tisíc studentů v sedmi tisících církevních školách – to je sedm procent všech studentů. Katolické základní školy tvoří dokonce 25 % základního školství.

The Tablet, 5. 6. 2010

***

Ve Vatikánu se konalo shromáždění ministrantů a ministrantek – celkem jich přijelo padesát tři tisíc. Polovina nich bylo dívek. Přijely hlavně z Německa. Dne 4. srpna byli ministranti přijati papežem při audienci na Svatopetrském náměstí.

The Tablet, 14. 8. 2010

***

Při schůzce papeže s brazilskými biskupy ad limina papež varoval, že se v oblasti Amazonky přenášejí do mše svaté nekřesťanské kulturní praktiky

a rity převzaté z jiných náboženství. Papež řekl, že je to synkretismus a zastírá se chápání mše svaté jako spasitelné oběti Kristovy.

Papež také řekl, že se nevěnuje pozornost adoraci Nejsvětější svátosti, což je zatemnění křesťanského smyslu pro tajemství. Jestliže při mši svaté je komunita zaměstnána mnoha věcmi, zdá se, že Ježíš není ústředním bodem. Hlavní rolí katolíků při mši svaté není „konat“, ale „naslouchat, otevřít se a přijímat“ Neznamená to pasivitu věřících, ale pravou spolupráci.

The Tablet, 24. 4. 2010

***

Když bylo kardinálu Ratzingerovi sedmdesát let, chtěl žádat Jana Pavla II., aby byl ustanoven hlavním vatikánským knihovníkem. Zprávu přinesl časopis Inside The Vatican.

The Tablet, 14. 8. 2010

***

Při příležitosti stého výročí, kdy papežův dekret snížil věk dětí pro první svaté přijímání na sedm let, prefekt Kongregace pro Bohopoctu, kardinál Cañizares řekl, že tento věk by se měl opět snížit.

The Wanderer, 19. 8. 2010

Austrálie

Strana zelených chce sebrat část peněz, které vydává stát soukromým školám (tedy i katolickým). To bude znamenat zánik některých soukromých škol. Zelení chtějí uplatňovat antidiskriminační zákon, což by znemožnilo katolickým školám dávat při přijetí přednost katolickým dětem a škola by ztratila právo vybírat si děti. Také by ztratila právo vybírat si učitele. Zelení jsou jazýčkem vah v senátu a rovněž v parlamentu.

The Tablet, 21. 8. 2010

Irsko

Církev vlastní 92 % základních škol v Irsku. Ty budou z rozhodnutí vlády a za souhlasu biskupské konference předány státu – částečně také muslimům (dvě školy v Dublinu) a irskému sdružení, které vyučuje v irštině a sdružení Educate Together, které patří různým církvím.

The Tablet, 7. 8. 2010

***

Arcibiskup Martin z Dublinu řekl, že je rozčarován úrovní nechtění bolestné obnovy Církve. Nekončí aféry zneužívání dětí a s informacemi je katastrofálně zacházeno. Jsou stále síly, které nechtějí, aby se pravda dostala na povrch. Ještě horší je, že lidé v zemi správně necítí, že je krize víry. Mnoho se investovalo do výchovy mladých. Mladí jsou masivně katechizováni, ale není to správná evangelizace. Jsou tlaky změnit sexuální morálku, která není pochopena nebo je odmítána jako neslučitelná se současnou kulturou. Morální učení Církve nemůže žehnat, tolerovat nebo adoptovat podle kulturního klimatu. Církev v Irsku bude muset nalézt své místo v jiné, a to sekulární kultuře, někdy dokonce v nepřátelské kultuře. Musí být autentická a věrná osobě a poselství Ježíše Krista. Změna v Církvi nesmí být diktována tlakem zvenčí a lidmi, kteří nemají na srdci dobro Církve. Všichni máme důvody být rozladění a naštvaní. Pravá reforma Církve může povstat jen od těch, kdo milují Církev s láskou Ježíše, kteří jsou připraveni trpět za Církev a nasadit se pro Církev.

The Catholic World Report, červenec 2010

***

Papež jmenoval devítičlennou komisi pro vyšetřování sexuálního zneužívání dětí. Komise má mimoto nabádat k návratu k pravověří. Má se posílit důvěra laiků ke kněžím. Má se zakázat kněžím zpochybňovat papežské postoje ke kontrole porodnosti a o zákazu přijímání Eucharistie rozvedeným a žijícím znovu v neplatném manželství. Má se zase pravidelně zpovídat, což se od roku 1960 neděje. Má se více chodit na poutě. Mají se obnovit pobožnosti k Panně Marii. Tento postoj Vatikánu budou pravděpodobně napadat liberálové v Církvi.

The Wanderer, 17. 6. 2010

Německo

Biskup Mixa z Augsburgu rezignoval a bylo to papežem přijato. Přiznal, že pohlavkoval chlapce v sirotčinci, kde v minulosti pracoval. To média označují za fyzické zneužití. Byl obviněn ze sexuálního zneužití, což nebylo policií prokázáno a případ byl odložen.

The Catholic World Report, červenec 2010

***

Biskup Bode z Osnabrücku řekl tisku, že Církev má dát ženám větší prostor při rozhodování a časem povolovat jejich svěcení na jáhenky. Některé katolické teoložky prohlásily, že když nedostanou svěcení, bude „mela“

The Tablet, 31. 7. 2010

***

Kardinál Lehman řekl médiím, že islám se nemůže úplně stavět na roveň křesťanství v Německu. Nové mešity by se měly stavět na základě rozhovorů zúčastněných stran. Lehman kritizovat sejmutí exkomunikace z lefebvrstického biskupa Williamsona.

The Tablet, 21. 8. 2010

***

Profesor Schockenhoff z univerzity ve Freiburgku kritizoval společnost sv. Pia X. (lefebvristy), že povolali rakouského radikálního pravičáka Marinovice, aby přednášel o cizí infiltraci a islamizaci Německa.

The Tablet, 24. 4. 2010

Rakousko

Diecéze Eisenstadt dostala nového biskupa (konzervativního) – je to A. Zsifkovics (47 let). Předchozí biskup Iby dosáhl sedmdesáti pěti let, byl znám liberálními názory. Jmenování Zsifkovicse vyvolalo bouři liberálů, ale kardinál Schönborn mu vyjádřil podporu.

The Tablet, 17. 7. 2010

***

Biskup Klaus Kūng řekl, že „homosexuální síť“ je hrozbou pro kláštery a diecéze. Jestliže se vytvoří „homosexuální atmosféra“, je jediným řešením to zavřít.

The Tablet, 14. á. 2010

Irák

Bomba explodovala před univerzitou v Mosulu, zabila 4 lidi a zranila 170. Výbuch zneklidnil katolíky v městě, kteří jsou terčem militantních islamistů. Patriarcha chaldejské katolické Církvě vyzval k modlitbám. Cílem útoku byli křesťanští studenti. Také papež vyzval k modlitbám.

The Catholic World Report, červenec 2010

Egypt

Nejvyšší soud rozhodl, že koptská pravoslavná Církev musí dovolit rozvod a nový sňatek. Deset procent obyvatel Egypta jsou Koptové. Koptská Církev řekla, že se nepodřídí rozsudku. Bude patrně konflikt.

The Catholic World Report, červenec 2010

Keňa

Kardinál Njue vyzval obyvatele k odmítnutí nové ústavy, která povoluje interrupce. V hlasování mají říci „ne“ USA věnovaly vládě dva miliony dolarů na kampaň pro uvedení nové ústavy.

The Catholic World Report, červenec 2010

***

Kanada

Biskup J Wingle ze St. Catharines po Velikonocích oznámil svou rezignaci bez uvedení důvodu svým čtyřiceti šesti farnostem. Poté zmizel a nevědělo se, kde je. Je mu šedesát tři let. Všichni tvrdí že biskup je nesmírně hodný, také bděl nad pravověřím. V roce 2008 protestoval, že notorický interrupčník

Morgentaler dostal řád Kanady za péči o „ženské zdraví“ Vyzval farníky diecéze, aby protestovali u svých členů parlamentu.

Biskup vedl dobře svou diecézi, ale byl znám svou uzavřeností, s nikým nehovořil o svých potížích.

The Catholic World Report, červenec 2010

Poznámka redakce z 15. 9. 2010: Biskup se konečně ozval, je v Izraeli.

***

Nejvyšší soud Quebecu rozhodl, že v jezuitské škole v Montrealu se smí učit etika v katolickém duchu. Některé školy a jednotlivci zažalovali stát, že od roku 2008 musí všechny školy učit etiku v sekulárním duchu, což je porušení náboženské svobody.

The Tablet, 26. 6. 2010

***

Sekularisté v provincii Quebec se obávají, že náboženství by se mohlo vrátit do Quebecu, a proto chtějí zákon, který by zakazoval náboženské symboly na veřejnosti.

The Wanderer, 3. 6. 2010

Čína

Před šesti lety byl tajně vysvěcen na biskupa Matthias Du. Poté ho uznala i vláda. Odmítl celebrovat mši svatou s biskupem Josephem Ma Yinglinem, který je exkomunikován poté, co vysvětil na biskupa bez svolení Vatikánu v roce 2006. Biskup Du byl teď dán do domácího vězení.

The Catholic World Report, červen 2010

***

V Hongkongu žije tři sta padesát tisíc katolíků. O Velikonocích bylo pokřtěno tři tisíce dospělých.

The Catholic World Report, červen 2010

Afrika

V subsaharské Africe žije čtyři sta sedmdesát milionů křesťanů a dvě stě třicet čtyři milionů muslimů. V roce 1900 to bylo sedm milionů křesťanů a jedenáct milionů muslimů. Sedmdesát šest procent obyvatel tehdy patřilo k domorodým náboženstvím.

The Catholic World Report, červen 2010

***

Podle sociologického průzkumu mnoho křesťanů a muslimů v subsaharské Africe věří v alternativní bohy, čarodějnictví a oběti předkům. V Keni (78 % jsou křesťané a 10 % muslimové) 25 % obyvatel věří v ochrannou moc amuletů. V Tanzanii (30 % jsou křesťané a 35 % muslimové) 6 % lidí činí oběti duchům a předkům. V e Rwandě je to nejlepší – jen 5 % lidí je pověřčivých.

The Tablet, 24. 4. 2010

Afghánistán

V zemi se konaly studentské demonstrace žádající uvěznění a smrt konvertitů z mohamedánství ke křesťanství. Televize Noorin TV vysílala záběry z tajných křesťanských křtů. Poslanci parlamentu žádají vyhoštění všech cizích křesťanských misionářů.

The Tablet, 26. 4. 2010

Súdán

Dne 9. 11. 2011 má v jižním Súdánu proběhnout hlasování, zda jižní Súdán se má stát samostatným státem. Mezi severem a jihem probíhala devatenáct let občanská válka, při níž zahynulo převážně hladem dva miliony lidí, čtyři miliony lidí bylo vyhnáno z domova. Súdánští biskupové upozorňují, že volby nemusí být regulérní – jestliže se k nim dostaví méně než 60 % voličů, Súdán nebude rozdělen.

V jižním Súdánu žijí převážně křesťané, na severu muslimové. Hranice mezi severem a jihem není pevně stanovená. Na jihu se nachází 80 % nalezišť ropy a odtud jde 70 % exportu země.

The Tablet, 31. 7. 2010

Alžírsko

Peruánec augustinián J. M. Gamero byl vysvěcen na kněze v bazilice svatého Augustina v Hippo (město svatého Augustina).

The Tablet, 26. 4. 2010

Pákistán

Dva bratři, katolíci, Rashid Emmanuel a Sajid Masih byli obviněni z urážky proroka Mohameda. Za to je trest smrti. Když byli vedeni k soudnímu řízení, byli zastřeleni. Útočník nebyl zadržen.

Biskup Coutts říká, že vzrůstá protikřesťanská nenávisť.

The Tablet, 31. 7. 2010

Francie

Filmový festival v Cannes udělil druhou nejvyšší cenu francouzskému filmu o sedmi francouzským mniších – trapistech, kteří byli v roce 1996 uneseni a zabiti v Alžírsku muslimskými extrémisty. Režisérem filmu byl X. Beauvois. Mniši žili v souladu s lidmi v sousedství a věděli, že budou cílem extrémistů. Přesto odmítli útěk do Francie.

The Wanderer, 3. 8. 2010

***

Více než polovina ze čtrnácti tisíc diecézních kněží je starší než sedmdesát pět let. Nedostatek kněží je pocíťován zejména na jihu a jihozápadě země. Diecéze mají rozdílnou strategii při řešení tohoto problému. Některé diecéze světi hodně trvalých jáhnů. Jiné diecéze spoléhají na cizí kněze (zejména z Afriky a Polska) nebo na řeholní kněze. V zemi je 756 seminaristů. Patnáct

procent z nich jsou cizinci toužící po vysvěcení zůstat ve Francii. Deset procent patří k novým řeholním hnutím.

The Tablet, 29. 5. 2010

Švýcarsko

Čtrnácté zasedání Rady pro lidská práva OSN v Ženevě zaútočilo na Polsko a polský zákaz interrupcí, postoj k antikoncepci a postoj k sexuální výchově ve školách.

The Wanderer, 17. 6. 2010

Rusko

Mluvčí pravoslavné církve Vigihenskij kritizoval majitele největšího mlékárenského koncernu v Rusku. Vasilij Boyko-Velikij nařídil, že zaměstnanci musí navštěvovat kurzy pravoslaví. Jeho cílem je přetvoření Ruska k pravoslaví. Do 15. října musí mít všichni kromě svobodných církevní svatbu, jinak budou propuštěni. Ženy, které měly interrupci, budou propuštěny. Majitel prohlásil: „Interrupce je zabití člověka a nechceme pracovat spolu s vražedkyněmi.“

The Tablet, 21. 8. 2010

***

V Rusku bylo v roce 2009 postaveno dvě stě pravoslavných kostelů – hlavně ve městech s vysokou hustotou obyvatelstva.

The Wanderer, 4. 3. 2010

***

Pravoslavný patriarcha Kirill prohlásil, že agresivní sekularismus řízený Evropskou unií a její protináboženská kampaň přinesou odvetu. Řekl: „Dokonce nyní vidíme, jak formování multikulturního ateistického světa vytváří ghetta, kde se objevují náboženští fanatici.“

Model budoucnosti vytvářený evropskými elitami bude znamenat ateistickou společnost. Všichni dobře víme, že když se vytlačí náboženství ze

sociálního života, potom mizí i morálka a lidé často ztrácejí svůj lidský obraz. Jenom když lidé budou žít podle zákona lásky a všechny náboženské a mezinárodní vztahy jsou v harmonii, svět bude vypadat jinak. Všechny pokusy uměle internacionalizovat lidi nebo zachovat náboženskou identitu v ghettech nevyřeší tuto otázku.

The Wanderer, 5. 8. 2010

***

Pravoslavný patriarcha Kirill řekl, že on a papež jsou si velmi blízcí ohledně morálních témat. Kirill se zastal papeže, na kterého útočí sekulární média. Katolíci a pravoslavní budou spolu vystupovat v mnoha mezinárodních organizacích a vůbec v mezinárodní aréně. Kirill naopak kritizoval protestanty, kteří jsou velmi světští. Kritizoval jejich svěcení žen a přístup k homosexuálům.

Podle Kirilla si musí Rusko, Ukrajina a Bělorusko zachovat národní, kulturní a duchovní identitu. Kdyby odvrhly „zásadní hodnoty“, byla by to podle něj katastrofa. Svět by byl sjednocen a hrozný. Svět by byl snadno manipulovatelný.

The Wanderer, 5. 8. 2010

Izrael

Izraelské úřady v Jeruzalémě hrozí, že odpojí vodovod do svatyně Božího hrobu a dalších křesťanských svatyň. Dosud dostávala tato místa vodu zdarma. Nyní mají platit daň z vody nejen do budoucna, ale i zpět do roku 1967.

The Wanderer, 12. 8. 2010

Kolumbie

Kněžské bratrstvo svatého Petra (FSSP) slouží Tridentické mše svaté a je podřízeno papeži.

Před čtyřmi a půl lety začalo misii v Kolumbii. Hodně se udělalo. Byly založeny plantáže kávy a citrusů, chovají se krávy, prasata a drůbež.

Byla založena škola pro třicet dětí. Kněží slouží mše svaté ve farních kostelech, ale i jinde, kde se dá. Apoštolují v širokém okolí vesnice Anolaima. Hodně zpovídají. Staví si vlastní kostel vedle školy.

The Wanderer, 12. 8. 2010

Indie

Katolictví kvete nejvíc ve státě Kerola. Ale i na severu jsou dobré výsledky. Diecéze Sagar byla založena v roce 1968 – to tu bylo šest set katolíků a tři kněží. Dnes je tu třicet pět kněží a čtyřicet jedna bohoslovců. Tato oblast a katolíci jsou vystaveni útokům hinduistických nacionalistů. Vloni tu bylo šest set padesát čtyři útoků na katolíky. I řeholnice jsou napadány.

Řeholní povolání kvetou. Je to v důsledku dobrého rodinného života a modliteb (zvláště růžence). Mladí pomáhají při sociálních a náboženských aktivitách (také při pomoci chudým).

Biskup Chirayath vybudoval malý seminář pro chlapce vycházející ze středních škol. V malém semináři jsou tři roky, učí se jazyky a dosáhnou akademického titulu z filozofie. Teprve potom jdou do běžného semináře.

The Wanderer, 5. 8. 2010

***

Islámští extrémisté usekli ruku profesorovi z katolické koleje v Thodupusha. Profesor zadal svým žákům úlohu – doplnit interpunkci v jeho textu, vymyšleném rozhovoru mezi Alláhem a žákem Mohamedem. Extrémisté tvrdí, že jde o urážku proroka Mohameda.

The Tablet, 10. 8. 2010

Jižní Korea

Počet katolíků dosáhl deseti procent počtu obyvatelstva (je jich přes pět milionů). Počet katolíků se za posledních deset let zdvojnásobil. Kněží jsou čtyři tisíce čtyři sta čtyři (většinou Korejci).

The Wanderer, 5. 8. 2010

***

Porodnost je tu katastrofálně nízká – jedno dítě na ženu. Korejci se často žení s cizinkami. Je to země antikoncepce, interrupce a rozvodu. Církev je v dobrém stavu a je solí poznamenané země. Je tu hodně Filipínců – většinou katolíků.

HLI Mission Report, červen 2010

Jižní Afrika

Při mistrovství světa ve fotbale (červen) anglický reprezentant Rooney měl při tréninku růženec na krku. Ten mu věnoval farář, když Rooneyho oddával s jeho ženou Colleen.

The Tablet, 12. 6. 2010

Slovinsko

Alojz Grozde byl blahořečen v Celje. V jeho devatenácti letech, v roce 1943, ho ubili komunističtí partyzáni, když se vracel z kostela domů. Jeho oblíbené heslo bylo, že Eucharistie je sluncem jeho života.

The Tablet, 19. 6. 2010

Lesotho

Misionáři organizace HLI z USA přiletěli dělat osvětu. Úroveň znalostí je zde malá. Interrupce zde nejsou legální, ale připravuje se soudní řízení s dívkou, která otěhotněla po znásilnění. Vyhraje-li toto děvče, může to znamenat zavedení interrupcí, což připomíná scénář z USA v roce 1973.

Misionáři z HLI navštívili seminář a velmi se podivili. Seminaristé tvrdili, že kondom je v pořádku v některých případech (když jeden z manželů je nakažen HIV/AIDS nebo jako antikoncepce). Prý interrupce lze provádět, když jde o znásilnění nebo rodiče mají HIV/AIDS.

Ani zaměstnanci sekretariátu biskupské konference neměli jasno. V Lesothu v domorodém jazyce neměli slovo označující interrupce. Teprve teď se muselo vytvořit.

HLI Mission Report, červen 2010

Papua Nová Guinea

Také zde apoštolovali misionáři z HLI z USA. Na jejich přednášky přišlo dvacet jedna biskupů a arcibiskupů země.

Interrupčníci z ciziny jsou zde aktivní a chtějí umlčet Církev (zvláště pokud jde o používání kondomů).

Na závěr přednášek biskup sloužil mši svatou se všemi kněžími své diecéze. Na poslední přednášce bylo tisíc studentů, většina z nich složila slib čistoty až do svatby.

HLI Mission Report, květe 2010

Portugalsko

Při návštěvě Portugalska papež řekl, že tato návštěva zapálí obnovenou duchovní a apoštolskou horlivost v Evropě. Církev musí posílit své misionářské úsilí, nebo bude čelit jisté smrti. Církev je povolána čelit novým výzvám a je připravena k dialogu s různými kulturami a náboženstvími. Má hledat nové cesty k budování se všemi lidmi dobré vůle v mírovém shromáždění. Jsou však někteří věřící, kteří se stydí za svou víru a dokonce podávají ruku sekularismu. Církev potřebuje laiky s vitálními katolickými názory a s věrností Magisteru. Vyzval biskupy, aby tyto laiky hledali v nových církevních komunitách a hnutích, která Duch svatý použil k vytvoření nového jara Církve. Poděkoval těm, kteří bojují se socio-ekonomickými a kulturními mechanismy, které vedou k interrupcím. Má se pomáhat uzdravovat lidi, kteří jsou poškozeni touto tragédií. Nepřímo odsoudil svazky homosexuálů (zákon o nich právě prezident podepsal). Výslovně odsoudil interrupce jako dnešní nejnebezpečnější hrozbu společnému dobru.

The Tablet, 22. 5. 2010

Rumunsko

Země je v Evropě na prvním místě v počtu interrupcí na jednu ženu. Katolická Církev kritizuje úsilí vlády snížit rodičovské přídatky. To povede k ještě více interrupcím. Také platy ve veřejném sektoru klesnou o dvacet pět procent. Lidé protestují v ulicích. Církev odsoudila vládní úředníky, že

podlehli tlaku mafií a bude se stavět obří budova pro kanceláře hned vedle katedrály.

The Tablet, 22. 5. 2010

Itálie

Americká organizace pro život HLI má kanceláře v Římě. Mons. Barreiro, který je v jejím čele pořádá kurzy pro seminaristy pro život.

Před několika lety si jeden politik stěžoval, že potrané lidské zárodky se vyhazují do řeky Tibery a tím se ničí životní prostředí. Organizace pro život *Militia Christi* na to odpověděla tím, že každý rok u Tibery pořádá modlitby a vzdává čest obětem interrupcí. Na jejich památku se vhaduje do Tibery věnec

HLI Mission Report, červen 2010

***

Valdenská církev (nebo spíše sekta) měla synod u Turína. Dohodlo se, že se budou žehnat homosexuální svazky. V roce 1979 sekta v Itálii splynula s metodisty a má dnes třicet tisíc členů.

The Tablet, 28. 8. 2010

Kosovo

Militantní muslimové útočí na křesťanské kostely. Země má 2,1 milionů obyvatel, většinou mohamedánských. Albánců. V hlavním městě Prištině se buduje katedrála blahoslavené Matky Terezy z Kalkaty, částečně to financuje vláda. Mufti Ternovo, duchovní vůdce místních muslimů, stavbu odsoudil.

The Tablet, 10. 8. 2010

Angola

Komise Biskupské konference Angoly prohlásila, že diamantové bohatství země musí podléhat místním lidem. Těžba diamantů v zemi je zahalena tajemstvím.

The Tablet, 14. 8. 2010

Ukrajina

Rektor katolické univerzity P. Boris Gudziak říká, že ho navštívila tajná policie SBU a lákala ke spolupráci. Řekl, že se SBU snaží infiltrovat do univerzity. Biskup Buczek říká, že je tu svoboda a žádné porušování náboženské svobody i pod novým prezidentem Janukovičem.

The Tablet, 10. 8. 2010

Indonésie

Průmyslové předměstí Bekasi u hlavního města Jakarty roste a přichází sem mnoho nových lidí. Minkali Barda, předseda extrémistické islámské obranné fronty, vyzval k tomu, aby se muslimové připravili k válce s křesťany. Vojenský výcvik už v Bekasi dostává tisíc pět set muslimů. Úřady v Bekasi už přikázaly zavřít dva protestantské kostely.

The Tablet, 10. 8. 2010

Slovensko

Nová vláda schválila plány Katolické církve postavit u Bratislavy nové sídliště s tisíc sto byty pro čtyři tisíce lidí s nákupními středisky a speciální „církevní čtvrtí“

Hospodářské noviny

Belgie

Papež přijal nového belgického velvyslance ve Vatikánu. Papež řekl, že Církev by měla mít právo se veřejně vyjadřovat a říkat svůj názor na věci obecného zájmu. Velvyslanec řekl, že toto právo Církev mít bude. Řekl, že Belgie má nejvíc katolických institucí na jednoho obyvatele a nejsilnější síť institucí v Evropě.

The Tablet, 1. 5. 2010

Španělsko

Papež navštíví v listopadu Španělsko. Vatikánský sekretář státu kardinál Bertone řekl, že Španělsko bude oázou míru pro papeže po problémech s pedofilními kněžími.

The Tablet, 1. 5. 2010

***

Od roku 2007 je ve všech školách povinná občanská výchova s levičáckým zaměřením a proti Církvi ohledně sexuality a interrupcí. Padesát čtyři tisíc rodičů si stěžovalo vládě. Dva tisíce dvě stě rodičů zažalovalo vládu u španělských soudů. Tři sta rodičů zažalovalo vládu u Evropského soudu.

The Wanderer, 8. 4. 2010

Časopis *Michael*

Právě jsem dostal kanadský časopis *Michael* (24. září). Upoutal mě článek, že v Evropské unii se připravuje zákon, podle kterého by musely telefonní firmy uchovávat dva roky veškeré telefonní rozhovory. Týká se to i e-mailů, mobilů a internetu. Takto by byli odposloucháváni ti, kteří jsou označeni za extrémní pravici nebo levici, islamisté, nacionalisté a nebo se stavějící proti globalizaci. Původně to bylo zamýšleno proti organizátorům teroristických činů, teď to bylo rozšířeno na ty, kdo mají radikální názory.

Kdo bude využívat tyto informace? Policie, kontrarozvědka, špionážní agentury a instituce Evropské unie.

Dále je v *Michaelu* informace o finanční krizi. V roce 2009 bylo v USA 793 miliardářů, dnes jich je 1011. Vydělali na finanční krizi padesátiprocentní zisk. Nyní jedno procento obyvatel vlastní sedmdesát procent všech finančních zdrojů. Některé banky dostaly ze státního rozpočtu USA injekci, která přišla na 46 662 dolarů od každého občana. Vydělaly: Mezinárodní finanční fond, Světová banka, Světová obchodní organizace, Federální fond rezerv.

Běžní občané USA jsou ochuzeni. Klesla úroveň školství a zdravotnictví, roste počet sebevražd, roste nezaměstnanost, mnoho firem a bank zkrachovalo.

Musela být nutně „diskontinuita“?

Perspektivy v č. 30/2010 KT zveřejnily článek německého teologa Martina Rhonheimera *Církev „předkoncilní“ a „pokoncilní“* Mám k němu několik kritických poznámek:

1) Není pravda, že „jakési nadčasové dogmatické katolické učení o státu neexistuje...“ Samozřejmě Církev není kompetentní k tomu, aby určovala konkrétní formu státního zřízení a nikdy v dějinách si toto nenárokovala, ale vždycky požadovala, aby stát podporoval její evangelizační poslání a poskytoval jí v tom ochranu. Encyklika *Quanta cura* spolu se *Syllabem bl. Pia IX.* z roku 1864 má pečeť neomylnosti, neboť slavnostně odsuzuje dobové hereze, mezi nimi i ty, které hlásají neutralitu státu v náboženské rovině. Rovněž tak protimodernistická encyklika *Pascendi Dominici gregis* sv. Pia X. v článku 15, 5 z roku 1907 odsuzuje bludné teze o vztahu Církve a státu. Toto jsou věroučné dokumenty a bylo by laciné a povrchní je jednoduše škrtnout s tím, že II. vatikánský koncil je „zkorigoval“, což nota bene neodpovídá skutečnosti.

2) Faktem ale je, že od vzniku těchto dokumentů se stát hodně změnil, a proto bylo nutno vztah Církve a státu nově formulovat, adekvátně moderní době. Jenže církevní praxí vždycky byla kontinuita a nikoli diskontinuita, jak neustále zdůrazňuje současný papež Benedikt XVI. Nové formulace povinností státu vůči Církvi měly být provedeny v kontinuitě se *Syllabem* a dalšími dokumenty, nikoli v diskontinuitě. Tuto kontinuitu zachoval Pius XII. ve své promluvě k italským právníkům *Ci riesce* roku 1953 a také „integrističtí“ otcové koncilu v čele s kardinálem Ottavianim ve svém textu o náboženské svobodě, který byl nešťastně smeten ze stolu. Poněkud složitější to je s deklarací II. Vaticana *Dignitatis Humanae* (dále jen *DH*), která nekonzistentně mluví na jedné straně plně v souladu s naukou Církve o pravdě obsažené jedině v Katolické církvi a o povinnosti člověka tuto pravdu hledat a nacházet, na druhé straně však prohlašuje naprostou neutralitu státu v náboženském ohledu, omezitelnou pouze v případě ohrožení „veřejného pořádku“. Jestliže člověk-občan má povinnost pravdu hledat a nacházet, potom zcela logicky stát jako lidský výtvar je tu od toho, aby mu v realizaci této povinnosti pomáhal, a ne aby hrál „mrtvého brouka“ *DH* naštěstí nemá věroučnou závaznost, kterou si – na rozdíl od *Syllabu* nebo *Pascendi* – ani nenárokuje.

3) Promluva Pia XII. *Ci riesce* a propozice integristických biskupů ze sdružení *Coetus Internationalis Patrum* na II. Vaticanu přijímají jako fakt, že mnoho států je světonázorově pluralitních – a tady požadují zákony garantující náboženskou svobodu. Ve státech s katolickou většinou má být dána náboženská svoboda i nekatolíkům, ale stát má povinnost poskytovat Katolické církvi ochranu a především dbát na to, aby zákony týkající se morálky byly v absolutním souladu s katolickou naukou. Právě odmítnutí těchto požadavků, zároveň moderních a zároveň v plné kontinuitě s předchozími dokumenty, se stalo osudným pro země, kde se dosud většina občanů hlásila ke katolicismu. Po II. Vaticanu prosadili socialisté a liberálové spolu s katolickými neomodernisty ve Španělsku, v Itálii, ve švýcarském kantonu Wallis a v Kolumbii s mylným odvoláním na nikdy neexistující „novou církevní nauku o náboženské neutralitě státu“ odstranění ústavního zakotvení státní ochrany Katolické církve. Výsledek? Uvolnila se cesta k legalizaci rozvodů a potratů, které – když zákony nemusely odpovídat katolické nauce – mohly být a také byly v Itálii, ve Španělsku a ve Švýcarsku svobodně odhlasovány. V Kolumbii potom dostaly zelenou letniční sekty původem z USA, disponující podstatně lepšími finančními možnostmi než Katolická církev, a proto přivádějící mnoho katolíků k odpadu.

4) Už krakovský arcibiskup Karol Wojtyła (pozdější papež Jan Pavel II.) si na koncilu uvědomil, že navrhovaný text *DH* postrádá kontinuitu s tradicí, proto k němu připojil korektiv, že stát má právo omezit náboženskou svobodu nejen z důvodů veřejného, ale i mravního pořádku. To otcové koncilu přijali. Wojtylův korektiv vrací *DH*, řečeno s nadsázkou, do kontinuity se *Syllabem*, i když tady chybí základní teze, že stát má v zemích s katolickou většinou povinnost Církve podporovat a chránit, což činí z *DH* přinejmenším bezzubý dokument. To si uvědomuje i nynější papež Benedikt XVI., jak dokazuje jeho projev při generální audienci 16. 12. 2009, kdy hovoří o tzv. „zdravé laickosti“ státu, jež respektuje ochranu nenarozeného i končícího života a rodiny a další mravní hodnoty, a kterou odlišuje od „nezdravé“ laickosti, jež tyto zásady sabotuje. Tzv. „zdravá laickost“ znamená ve slovníku Benedikta XVI. takovou státní ideu, která lpí na tradičních etických hodnotách křesťanského původu a pokládá je za tabu, což v praxi znamená alespoň částečný návrat k myšlence ochrany, již stát má Církvi poskytovat. Naproti tomu tzv. „nezdravá laickost“ představuje stát založený na osvícenských, liberálních a socialisticko-

komunistických idejích, které tradiční etické hodnoty křesťanského původu kategoricky odmítají a nezdráhají se vyzývat i k násilí ve snaze je vykořenit.

5) Světonázorově neutrální neboli „laický“ stát neexistuje. Je to osvícenská utopie stejně nebezpečná jako komunistická představa „dokonalé společnosti v komunistickém společenském řádu“ Každý stát musí nezbytně zaujmout svojí legislativou stanovisko k morálním otázkám – a ty jsou přímo nebo nepřímo spjaty s náboženstvím. Proto státy, které legalizovaly potraty, sahají – jak jsme dnes svědky – i k zákrokům proti Katolické církvi, která je zásadní odpůrkyní těchto zvěstev, vzpomeňme jen na kampaně proti křížům ve školách nebo na perzekuci katolických odpůrců interrupcí v zaměstnání. To s neutralitou nemá absolutně nic společného. Stát má buď pozitivní vztah k hodnotám přirozeného zákona a potažmo katolické morálky, nebo negativní, neutralita není možná.

6) Jestliže, jak tvrdí autor, koncil dal za pravdu liberálům 19. století...“, tak by se nejednalo o nic jiného než o kapitulaci Církve před jejími nepřáteli. Naštěstí text *DH* je natolik amorfnní, že jej nelze jednoduše identifikovat s liberálním pojetím svobody svědomí a náboženství, nicméně takto byl v pokoncilní době neustále interpretován. Rohnheimer kritizuje papeže Pia VI. za to, že v roce 1791 odsoudil *Deklaraci práv člověka a občana* za Velké francouzské revoluce. Proč ale neřekne, co papeže k tomu vedlo? Už roku 1790 byla legalizována tzv. civilní konstituce kléru, jež požadovala volbu duchovních všemi občany, nejen katolíky. Tento bezprecedentní zásah do práv Církve by musel odsoudit i současný papež. Civilní konstituce kléru se přitom odvolávala právě na deklaraci práv. Oddělovat první fázi Francouzské revoluce jako její „pozitivní“ část od té druhé, jakobínského teroru, jak činí Rohnheimer, je stejně naivní jako odlišovat první, leninskou fázi bolševické revoluce od té druhé, stalinské, s tím, že ta první dokazuje „humanismus“ socialismu, který prý byl pouze „deformován“ Stalinovým „kultem osobnosti“, jak jsme slyšeli za oněch let. Historická pravda je ovšem jiná, hrůzy Leninova teroru si v ničem nezadaly s těmi Stalinovými. Rovněž tak krvavé účtování s katolíky za Francouzské revoluce nezačalo až jakobínskou diktaturou, ale přinejmenším už zářijovými masakry v roce 1792, nehledě k tomu, že již 14. červenec 1789 byl poznamenán krutou vraždou ušlechtilého velitele Bastily de Launaye a jeho důstojníků. Francouzská revoluce byla bezprostředním plodem protikřesťanského osvícenství a nad její Deklarací

práv se neustále vznášel duch Voltairův, vyřvávající na adresu Církve „Zničte tu hanebnici!“ Krvavé vraždění katolíků nemělo v předcházejících staletích obdoby, je proto nepochopitelné, jak mohou mnozí současní katolíci tuto revoluci včetně její Deklarace práv velebit a dávat jí za pravdu proti tehdejším papežům. Tady jde skutečně o kapitulaci před nepřáteli. víry a Kristova evangelia.

PhDr. Radomír Malý

P.S. Tento text byl nabídnut Perspektivám do diskuse ke zmíněnému článku, redakce ho ale odmítla.

Co je to „znamení doby“?

Od minulých i současných vnitrocírkevních modernistů neustále slýcháme, že prý Církev musí „mít prst na pulsu doby“, být vnímavá k jejím znamením. Ano, s tím souhlasíme, jenže zcela jinak, než si představují hlasatelé liberální moderny v Katolické církvi. Co je tedy pro katolíka „znamením doby“?

Nejsou to například mariánská zjevení z Lurd, Fatimy, Beauraing, Banneux, Akity a jiná? Nejsou jimi náhodou výzvy Matky Boží k obrácení a změně životní orientace? Nejsou jimi i její varování a výstrahy, že pokud se lidé nezmění a nezřeknou se svých strašlivých hříchů, přijdou tresty? Tak vypadá „znamení doby“, které dává samotné nebe. Předpovídá to i sám Ježíš Kristus (Mat 24, 6).

Modernisté však mluví o zcela jiných „znameních doby“: větší sebevědomí člověka, žijícího ve svobodné společnosti, zvýšená citlivost na osobní svobodu a lidská práva a na jakékoliv omezování ze strany autorit a konečně silný individualismus, zahrnující nedůvěru ke všem státním nebo náboženským institucím. Kdo dává taková „znamení“? Bůh? Nebe? To určitě ne. Projevy těchto „znamení“ velmi dobře známe: legální potraty, eutanázie, pornografie, školní sexuální výchova, státem „posvěcené“ homosexuální partnerské svazky a promiskuita, plodící smrtelnou chorobu AIDS. Iniquitatis mysterium, tajemství nepravosti, znamení, jež dává peklo.

Tato satanská „znamení doby“ zde nejsou k tomu, abychom se jako katoličtí křesťané uvedenému trendu „přizpůsobili“, jak požadují zastánci liberálního křesťanství, a podpořili tak lidskou pýchu, která je pravým

původcem moderních požadavků „svobody člověka“ Posláním Církve, zakotveným už v Písmu svatém, je stát se naopak „znamením, jemuž budou odporovat“, jak to krásně a výstižně formuloval už stařec Simeon v jeruzalémském chrámu (Luk 2, 34). My, věřící katoličtí křesťané, máme být sami „znamením doby“, ne pouze pasivními konzumenty znamení, přicházejících zvnějšku. Máme být „znamením doby“ svou existencí a svým nekompromisním odporem proti zlu, které vyvěrá z požadavků scestně chápané lidské svobody jakožto nezávislosti na Bohu a Jeho příkázáních.

Jak konkrétně? Znamení doby, o nichž hovoří křesťanští liberálové a neomodernisté, se rychle mění – a to nikoli k lepšímu. Ještě v 50. nebo 60. letech minulého století bylo v Evropě a v Americe nepředstavitelné, aby si někdo dovolil prosazovat legalizaci eutanazie. Lidé měli neustále před očima příšerná nacistická zverstva, zahrnující mj. i usmrcování starých a nemocných lidí, žijících prý „neplnohodnotným“ životem. Mentalita obyvatelstva odpovídala tenkrát výroku Aristotelovu: *„Když někdo říká, že je dovoleno zabít svou matku, tak si nezaslouží argumenty proti tomuto názoru, ale potrestání.“*

Jenže v 70. letech, když docházelo masově k legalizaci potratů (mimořádně ještě po válce také něco nepředstavitelného), už bylo i v postoji k eutanazii všechno jinak. Levicové strany převzaly tuto nacistickou praxi do svých programů – a dnes již jeden stát za druhým povoluje usmrcovat staré a nemocné lidi, oficiálně sice „jen“ na vlastní žádost, ve skutečnosti ale od starého a demencí postiženého člověka není obtížné si tuto „vlastní žádost“ třeba i podvodem opatřit.

Z postojů vnitrocírkevních liberálů vyplývá, že bychom toto měli chápat jako „znamení doby“ a přehodnotit svůj tradiční katolický postoj k eutanazii. To lze vyčíst z mnoha článků západních teologů, někde otevřeně, někde skrytě. V praxi žel už dříve došlo k „přehodnocení“ tradičního katolického postoje k sexuální morálce, antikoncepci a částečně i k potratům, díky Bohu ne sice ze strany papeže (ten naopak pevně a jasnými slovy brání kulturu života), ale ze strany mnoha nositelů místní církevní autority. Tichou cestou se nám kdesi „vytratil“ hřích proti 6. a 9. příkázání: Nejen ateistické, ale i některé katolické mladé páry žijí spolu „na hromádce“ – a přesto přistupují ke svatému přijímání, duchovní správce o tom ví – a podá jim. Ve zpovědnici od jistých kněží dostanou bez mrknutí okem i rozhřešení. Totéž se týká i ženatých nebo

vdaných osob žijících v konkubinátu nebo manželských párů užívajících umělou antikoncepci (setkal jsem se osobně s kněžími, kteří ji přímo doporučují). Má snad být právě toto onen „prst na pulsu doby“, o němž tolik mluví současní hlasatelé „diskontinuity“ (termín Sv. Otce Benedikta XVI.)?

Katolíkovi, který je hoden toho jména, je jasné, že nikoliv. Tady se jedná přímo o kapitulaci před démony. Kdo takto chápe „znamení doby“, stal se ve smyslu Kristova podobenství „zvětralou solí“, která se hodí jen k tomu, aby byla vyhozena ven a pošlapána. Pro nás jsou „znamení doby“ dvojího druhu: ta, která dává Bůh, a ta, která dává satan. Která jsou která, není třeba dokazovat. Potrat, eutanazie, homosexuální svazky, promiskuita...to vše je ďábelského původu, proto katolík nesmí nikdy a za žádnou cenu „přehodnotit“ svůj postoj vůči nim. Varovné hlasy, obsažené už v Písmu sv., v tradici a v posledních cca dvou staletích i v církevně uznaných zjeveních Panny Marie jsou naopak Božího původu – a katolík je nemůže ignorovat. To předpokládá demaskovat současné hříchy jako opravdové zlo a bojovat proti němu modlitbou a podle možností i veřejnou aktivitou. Od toho není nikdo dispensován. To je jediná adekvátní a správná reakce na „znamení doby“

Proti tomu se ale ze strany vnitrocírkevních liberálů ozve okamžitě námitka: Církev přestane být moderní a pak už nebude schopna oslovit současného člověka. Co ale znamená „být moderní“? Totalitní diktatury nacismu a komunismu také byly ve dnech své slávy „moderní“ a i tenkrát se ozývaly hlasy, že kdo s nimi nesouhlasí, je „nemoderní“ a skončí „na smetišti dějin“ Ukázalo se naopak, že tam skončily oba tyto systémy, zatímco Katolická církev, jejich „zpátečnická“ a „nemoderní“ odpůrkyně, je tady stále a nic nenasvědčuje jejímu zániku (i když v Evropě se situace leckdy blíží katastrofě, v Africe a v Asii naopak Církev rozkvétá). Ne, Církev nepotřebuje být moderní, ale věrná svému poslání hlásat Boží radostnou zvěst o spáse.

Církev není závislá na „moderní“ vědě a „moderní“ ideologii, ty pro ni nejsou žádnými „znameními doby“ Ve vědě to, co platí dnes, nemusí platit zítra, neboť pokrok bádání jde rychle kupředu a přináší stále nové poznatky, jež ruší ty dosavadní. Zjevená pravda jim proto nesmí ustoupit. Na počátku 20. století byl nátlak na papeže sv. Pia X. ze strany zastánců modernismu, aby „zkorigoval“ katolické učení o evangeliu sv. Jana. Biblická věda prý „prokázala“, že toto evangelium vzniklo až ve 3.–4. století, a proto jeho autorem nemůže být apoštol sv. Jan. Pius X., kategorický odpůrce

modernismu, odsoudil tyto názory jako modernistickou herezi v dekretu *Lamentabili Sane* roku 1907. Neuplynulo ani dvacet let a ukázalo se, jak prozřetelnostní a moudré bylo toto rozhodnutí svatého papeže, který odmítl pálit kadidlo modle vědy. V Egyptě byl totiž nalezen papyrový svitek, který chemická analýza datovala do 1. poloviny 2. stol. Ten obsahuje citáty z Janova evangelia, což vyvrací báchorky biblických racionalistů o jeho pozdějším vzniku a zároveň dokazuje, jak může být pro Církev ošidné vázat se na vědu a její výsledky.

To platí pro všechny vědní obory. Proslulá Darwinova evoluční teorie, kterou Církvi její nepřátelé neustále otloukali o hlavu jako „důkaz“, že člověk nebyl stvořen Bohem, ale vyvinul se „z opice“, se dnes ukazuje stále jasněji jako neprůkazná. Poctiví vědci naopak čím dál více dospívají k závěru, že za důmyslným řádem a uspořádáním makro a mikrokosmu musí stát geniální konstruktér čili Bůh.

Je-li Církev nezávislá na moderní vědě, tím spíše také na jakékoliv moderní ideologii. Dějiny dostatečně prokázaly, že ideologie nežijí ze síly logických argumentů, ale ze síly sugestivní a bombastické propagandy, která je vždycky provází. Osvícenský racionalismus, komunismus i nacismus byly logicky snadno vyvratitelné prostým rozumem jako absolutní nesmysly – a přesto měly miliony stoupenců. Postarala se o to propaganda, která je vylíčila jako „moderní“, na „vědeckých principech“ založené učení, jež člověku zajistí „ráj na zemi“. S tím Boží zjevená pravda nemůže mít pranic společného. Ostatně důraz na to „být moderní“ už pominul, dnes se naopak píše a mluví o éře „postmodernismu“, což je nový prázdný slogan, neboť „modernita“ už vyčpěla.

Církev se ale neváže ani na modernitu, ani na postmodernitu, nýbrž na věrnost Božímu slovu a tradici.

Šlágrem současné „postmoderny“ je pluralismus a důraz na lidská práva, mezi něž patří i „právo“ na potrat, na homosexuální svazek, na eutanazii, na školní sexuální výchovu dětí atd. Kdo zaujme jasné stanovisko ve smyslu jediné pravdy, která toto kategoricky odmítá, je okamžitě vykřičen jako „odpůrce lidských práv“, „homofob“, „protipotratový terorista“, „tmář“ apod. Ve Štrasburku funguje Evropský soud pro lidská práva, inkviziční tribunál nového „relativistického“ náboženství. To je také „znamení doby“, to satanovo, nikoli Boží. Vůči němu je pro katolíka přípustný a možný jediný

postoj: odmítnutí a odpor za každou cenu – dokonce „až k prolití krve“, bude-li to nezbytné. Vždyť „*je-li Bůh s námi, kdo proti nám?*“ (Řím 8, 32).

PhDr. Radomír Malý

Teologie podle svatého Bonaventury

Sv. Otec Benedikt XVI. promluvil na závěr Svatého roku v Římě o osobnosti generála františkánů svatého Bonaventury, vynikajícího teologa 13. stol. Podle něho existuje dvojí teologie: Ta první vychází z arogance rozumu, kdežto ta druhá z pokorné víry v Boží lásku. Ta první chce Boha lidským rozumem pouze „vysvětlit“, kdežto ta druhá touží odhalit Jeho moc, spravedlnost, dobrotu a lásku každému člověku tak, aby si Ho zamiloval. Svatý Otec připomenul, že dnes naneštěstí hodně teologů pěstuje teologii prvního typu, proto u nich dochází k mnoha rozporům s katolickou naukou.

Vision 2000 4/2010

Zločinné praktiky vídeňského potratáře Fialy

Jméno Christiana Fialy je v rakouské metropoli všeobecně známé. Provozuje tam největší potratovou kliniku v zemi. Ochránci nenarozeného života však nezůstávají stát s rukama za zády. HLI i jiné protiinterrupční organizace pořádají každý den před klinikou modlitby a rozhovory s klientkami tohoto satanského zařízení s cílem odvrátit je od rozhodnutí zabít nenarozené dítě. Fiala si ale najal zvláštní partu, která osoby, jež se před klinikou modlí, fyzicky napadá. Ochráncům života se podařilo natočit video, kde jsou zachyceny otřesné scény. Fialovy gorily bijí modlící se lidi gumovými hadicemi, kopou do nich, když upadnou na zem, ano, existuje i záběr, jak jeden z jeho mužů se pokouší sexuálně znásilnit modlící se mladou dívku. Fialovi strážci také nůžkami přestřihávají modlícím se lidem jejich růžence, jeden z nich přitom zranil jistou ženu na krku. Vyskytlo se též několik případů, kdy „fialovci“ ukradli ochráncům života kabelku s penězi. Ze strany HLI bylo již učiněno několik trestních oznámení na policii, zatím všechna bezvýsledně.

kreuz.net, 7. 9. 2010

Jasná slova neomodernistického teologa

Rakouský „katolický“ teolog Paul Zulehner se opět odhalil ve své plné neomodernistické nahotě. K modlitebním protestům před vídeňskou potratovou klinikou Ch. Fialy se vyjádřil takto: „Já si skutečně přeji takovou církev a takové farnosti, které se angažují pro život v nejlepším smyslu toho slova, ale ne takové, které se uchylují k laciným protipotratovým protestům před Fialovou klinikou. To považuji za neúnosné, protože je mi líto lidí, kteří potraty na této klinice provádějí. Ti trpí existenčně už tím, že musí ročně provést určitý počet potratů, jinak by hospodářsky zkrachovali.“ Logika postavená totálně na hlavu! Zulehner má dojemnou starost, aby pachatelé vražd nenarozených dětí ekonomicky nezkrachovali, co by si „chudáci“ počali, kdyby najednou jejich smrtící zařízení ukončilo svoji činnost. Přitom nevinným dětem, zabíjeným v matčině lůně, neadresoval ani půl slovíčka soucitu. Představme si, kdyby někdo zaujal podobný postoj vůči obětem holocaustu v Osvětimi: Já skutečně odmítám toto vraždění v plynových komorách, ale nechci žádné protesty proti tomu, protože ti, kteří to provádějí, by hospodářsky zkrachovali, kdyby ročně nezplynovali jistý počet lidí. Kdo by dal najevo takový přístup k holocaustu, zasluhoval by plným právem soudní stíhání a trest. A co pan profesor Zulehner, jehož postoj k vraždám nenarozených (babycaust) je tentýž? Nezasloužil by si alespoň za tato slova odejmutí kanonické mise k výuce na teologické fakultě?

kreuz.net, 14. 9. 2010

Podléhají exkomunikaci

V USA působí organizace *Catholics for Equality (Katolíci pro rovnost)*. Její členové se vydávají za katolické věřící a vyzývají všechny americké katolíky, aby neposlouchali biskupy a podporovali legalizaci homosexuálních svazků. Bohužel se vyskytli někteří biskupové, kteří je podporují. Podle církevního práva však není nejmenšího sporu o tom, že tito aktivisté podléhají exkomunikaci, neboť otevřeně rebelují proti katolické nauce.

Nasz Dziennik, 2. 9. 2010

K názorům profesora Hawkinga

„Úsměvné tvrzení problesklo v médiích: ‚Stvoření vesmíru nepotřebuje Boha. Díky fyzikálním zákonům, jako je gravitace, je vesmír schopný vzniknout sám od sebe.‘ Autorem tohoto výroku je profesor fyziky, který si určitě zaslouží uznání a obdiv kvůli svému letitému boji s těžkou chorobou, Stephen Hawking. Je mimo jiné členem Papežské akademie přírodních věd... Média toto tvrzení podávala jako vědecké...

Ve skutečnosti však citované tvrzení může vyvrátit každý, kdo dosáhl určité zdatnosti v užívání rozumu. Samo od sebe totiž může vzniknout pouze a jedině nic. Avšak vesmír není nic. Vesmír je realita, která si sama nemůže dát existenci, pokud neexistuje... Tvrzení známého přírodovědce je tedy nesmyslné nikoli z hlediska víry, nýbrž z hlediska rozumu... Argumentace britského univerzitního profesora, jehož mají média tolik v oblibě, je plodem základní potence moderní mentality. Ukazuje, že ani sebelepší obeznámenost s těmi nejlepšími poznatky, kterými se moderní přírodověda vyznačuje a které poskytuje, nedá lidskému rozumu neomylnost a nechrání ani před omylem zcela triviálním.

Několik posledních století vneslo tímto způsobem do obecného povědomí iluze, kterých není méně než těch, které moderní věda odstranila. Jsou to však iluze, které jsou sociálně mnohem škodlivější, než je např. mínění, že Slunce obíhá kolem Země, iluze, které se týkají lidské existence a jejího vnímání samotným člověkem. Myšlení se totiž pro moderního člověka stalo důležitějším než sama realita. Soustředilo se samo na sebe a nárokuje si prvenství před bytím. Je to myšlení zaujaté sebou samým, svými vlastními schopnostmi spíše než realitou...

Překotný rozvoj mediální komunikace je toho jen důsledkem... Iluze jsou šířeny v médiích neméně než poznatky... Kreativita novověkého myšlení se bohužel vyznačuje jakousi zvrácenou askezí, která spočívá ve zřikání se osvobozující pravdy o člověku a dobývání stále prázdnější svobody pro sebe za každou cenu. Tato nelidská askeze produkuje iluze, které nemohou a nemají vést do věčného života a poškozují dokonce i ten pozemský... Cesta opravdového pokroku člověka vede jedině prostorem důvěry a klanění se Bohu, Stvořiteli světa.

Každý člověk přirozeně ví, že nejenom existuje, ale že jeho existence má počátek, jenž je dán láskou. A každý člověk je v určitém smyslu vesmírem, jenž určitě vznikl, a přesto je nekonečný.“

Milan Glaser, www. radiovaticana.cz, 10. 9. 2010, text zkrácený

O co jde v záležitosti kříže ve Varšavě?

Nejméně tři měsíce zmítal letos Polskem veřejný spor o kříž před prezidentským palácem v hlavním městě. O co šlo? Katoličtí skauti po dubnové havárii letounu s prezidentským párem manželů Kaczyńských v ruském Smolensku, kam jeli uctít památku sovětského masakru polských důstojníků v Katyni, postavili před prezidentským palácem velký dřevěný kříž. Idea byla taková, že tato připomínka tragédie je pouze provizorní, kříž bude přemístěn do některého z varšavských kostelů a místo něho se vybuduje před palácem pomník obětem havárie letounu.

Přišly ale volby a prezidentem, nástupcem zahynulého praktikujícího katolíka Lecha Kaczyńského, se stal liberál Bronislaw Komorowski ze strany Občanská platforma, který se sice rovněž pokládá za katolíka, občas se ukáže i na bohoslužbách, ale v politice nehájí sociální nauku Církve, naopak v praxi postupuje výrazně v rozporu s ní. Ten rozhodl kříž odstranit, aniž se vyjádřil k myšlence postavit na jeho místě důstojný památník trvalého charakteru s náboženským obsahem, což podporují i polští katoličtí biskupové. Katolická mládež se proto rozhodla kříž před prezidentským palácem bránit – a připojili se k ní i dospělí. Ve dne v noci stála u kříže stráž věřících s růženci v rukou, postupně jich přibývalo, nakonec to nebyly pouhé stovky, nýbrž tisíce. Marně se policie pokoušela rozmodlený a zpívající zástup rozehnat.

Nepřátelská média zahájila ostrou kampaň proti Církvi, samozřejmě prim hrála proslulá Gazeta Wyborcza. Polští biskupové byli systematicky obviňováni, že zinscenovali tyto „provokace“, ačkoliv k obraně kříže došlo zcela spontánně a žádný biskup k tomu nikdy nevyzval. Až poté, kdy se věřící shromáždili u prezidentského paláce, se biskupové začali v médiích ozývat na jejich obranu. Zvláště tvrdým terčem útoků se stalo Radio Maryja a jeho šéf Otec Tadeusz Rydzyk. Prý „podněcuje náboženské tmáře a fanatiky k vyvolávání politicky motivovaných nepokojů“

Když nic nezmohla policie, zvolili polští nepřátelé Církve jinou osvědčenou taktiku: Obrátili se na teroristické bojůvky. V letních měsících se obránci kříže stávali čím dál více oběťmi napadení ze strany ateistických a satanistických skupin, byli bití a řada z nich si odnesla zranění. Ušetřeni nezůstali ani staří lidé. Protikatoličtí fanatici házeli na kříž lahve a dokonce i petardy za blahosklonného přihlížení policie. Polský episkopát protestoval u vlády, nedočkal se však odpovědi.

Teprve v září se podařilo úřadům kříž odstranit. K podobné akci došlo už dříve ve východopolském Przemyslu, kde satanisté a volnomyšlenkáři zinscenovali útok na tamní velký dřevěný kříž, který prý je „uráží“ Kříž byl přemístěn do kostela. Argument, že přítomnost kříže na veřejnosti „uráží“ nekřesťany a ateisty, používaný hojně v západní Evropě, je předkládán i v Polsku. Sáhli k němu též polská vláda a prezident Komorowski, když zdůvodňovali svůj požadavek odstranit kříž z prostranství před prezidentským palácem. K tomu se vyjádřil polský kardinál a teolog Stanislaw Nagy takto: „Protesty proti kříži jsou bezbožné a protipolské. To, co se dělo ve Varšavě a v Przemyslu, je profanací a podléhá trestu.“ A předseda Polské biskupské konference arcibiskup Józef Michalik řekl na obvinění, že Církev se „aférou s křížem“ vměšuje do politiky, následující: „Jedním z mýtů, herezí zděděnou po komunistech, je názor, že prý Církev nemá právo míchat se do politiky. Ne! Posláním Církve je mj. neustále zdůrazňovat, že politika musí být morální. To vyplývá z toho, že Církev má povinnost připomínat věřícím nejen Boží přikázání v soukromé, nýbrž také ve veřejné sféře. Samozřejmě Církev nemůže vstupovat do roviny bezprostředních politických rozhodování a podpory té či oné politické strany, ale nikdy nesmí rezignovat z morálního hodnocení politiky.“

Kříž prý „uráží“ nekřesťany a ateisty. Kříž, který nikomu neubližuje, který není a nikdy nebyl symbolem násilí. Je symbolem naší evropské civilizace, ať už se to komu líbí či nikoliv, takový je prostě fakt. Bez Církve a jejího symbolu, kříže, by tato civilizace nevznikla. Kříž je také symbolem úžasné lásky Boha k člověku. Není důvodu, proč by měl ateisty nebo třeba buddhisty urážet, logiku to zcela a jednoznačně postrádá. Co by měli potom říkat katolíci, když se stále ještě setkávají na veřejnosti se symboly rudé totality, která má celosvětově na svědomí desítky milionů mrtvých, mezi nimiž tvoří křesťané podstatnou část? Co by měli říkat katolíci, když se setkávají se symboly

zednářství a osvícenského bezbožectví na bankovkách (např. dolarových)? Nikdy se nevyjádřili, že je něco takového „uráží“ Nemají snad už z tohoto důvodu právo požadovat, aby se odpůrci kříže také přestali „urážet“ nad jeho přítomností na veřejnosti, zvláště v zemích, kde je stále většina obyvatelstva ještě katolická jako v Polsku?

To ale moderní bezbožectví nikdy nepochopí. Kříž totiž není jenom symbolem, on totiž od člověka také něco žádá. Je pro něho výzvou ke změně života, k obrácení mysli a srdce k Bohu, výčitkou jeho svědomí, proto je mu nemilý a nepříjemný. V tom tkví podstata a princip boje proti kříži, v Polsku i kdekoliv jinde. Polský arcibiskup Kazimierz Majdański, vězněný za války nacisty v koncentračním táboře Dachau, napsal ve svých vzpomínkách, jak bezprostředně po příjezdu kněží v klerikách a s křížem na prsou do lágru, neboť je tam odvezli hned po zatčení, esesáci reagovali úplně hystericky a řvali: „Však my vám toho Žida z kříže stáhneme!“ Není snad nynější „protikřížová“ hysterie podobná té esesácké?

Polská spisovatelka Zofia Kossaková ve svých pamětech na zážitky v nacistickém koncentračním táboře Brzezinka popisuje ale radostnější události. Jedna řádová sestra se dobrovolně a obětavě starala v době epidemie skvrnitého tyfu o nakažené. Sama onemocněla a zemřela. S křížem v ruce, který jí tajně spoluvězenkyně zhotovily. Před smrtí se vyjádřila, že právě kříž jako symbol spásy a doklad nekonečné lásky Boha k člověku jí dodal sílu k takovému hrdinství až k oběti vlastního života. Kříž tedy posiluje lásku k bližnímu bez ohledu na národnost, náboženství, barvu pleti a další rozdíly. Už proto si tedy jako symbol zasluhuje úctu nejen od věřících (pro něž je nástrojem věčné spásy), ale i od nekřesťanů a nevěřících. Modleme se, aby pochopili alespoň toto. Kdo tak učiní, udělá první krok na cestě evangelizace.

Podle Naszeho Dzienniku 13. a 14. 9. 2010 a jiných pramenů

PhDr. Radomír Malý

Protipotratová výstava zdevastována

V polském městě Stalowa Wola neznámí pachatelé rozřezali noži protipotratovou výstavu, umístěnou před místním katedrálním chrámem. V Polsku jsou potraty povoleny pouze v případě, kdy jde o život nebo zdraví matky, incest, znásilnění a trvalé poškození plodu. Jinak jsou zakázány.

Bohužel je zde ale legální oplodnění in vitro, které samo o sobě umožňuje potrat v ranném stadiu a také antikoncepce, jež často působí také abortivně.

Nasz Dziennik, 17. 8. 2010

Bude zrušena výhrada svědomí?

Zvláštní výbor Evropské rady ve Štrasburku rozhodl, že předepíše pravidla pro zdravotníky, kteří z důvodu svědomí se nechtějí podílet na potratu a eutanazii. Tato nařízení prý budou „rovnováhou“ mezi právem zdravotníka jednat podle svého svědomí a „právem“ pacienta na potrat a eutanazii. V praxi to prý bude znamenat, že zdravotníkům se přizná právo na „výhradu svědomí“ pouze „v určitých jednotlivých případech“ a jenom v nestátních zdravotnických zařízeních. Na státních klinikách prý výhrada svědomí nebude moci být uplatněna vůbec. Tento návrh byl odeslán čtyřiceti sedmi členskými státy Evropské rady. Bude-li schválen, půjde o další krok směrem k likvidaci svobody svědomí a k totalitní diktatuře. Již nyní řada zemí odmítá respektovat výhradu svědomí zdravotníků v případě potratu.

kreuz.net, 29. 9. 2010

Ateistická tzv. Humanistická unie propaguje pedofilii

Největší ateistickou organizací v Německu je tzv. *Humanistická unie* (HU), k níž náleží i ministryně spravedlnosti Sabine Leutheusser-Schnarrenbergerová. Tento spolek se nedávno aktivně zapojil do kampaně proti „pedofilním kněžím“, což je obrovským překvapením. Proč? Poněvadž HU sama propaguje pedofilii. Nedávno např. její představitel v Mnichově prohlásil v médiích: „Když čtyřiceti nebo padesátiletý muž s něžností osahává šesti nebo sedmileté dítě, jsem pro.“ HU také rozšiřuje na internetu i jinde dětskou pornografii. Roku 1998 právě ona navrhovala, aby z trestního zákoníku byly vypuštěny paragrafy o stíhání sexu s nezletilými dětmi. HU též – jak zjistili někteří investigativní žurnalisté – disponuje obrovskými penězi, které používá na ututlání obvinění z pedofilie u řady pedagogů, lékařů, psychologů aj.

kreuz.net, 29. 9. 2010

Benedikt XVI.: Starý ritus má obohatit nový

Teprve nyní byl publikován soukromý dopis kardinála Josepha Ratzingera z roku 1999, kdy byl prefektem Kongregace pro nauku víry, španělskému knězi Matiasovi Augému. Ten se na něj předtím obrátil s protestem proti tomu, že Vatikán umožňuje Kněžskému bratrstvu sv. Petra a dalším tzv. indultním společenstvím celebraci v předkoncilním ritu sv. Pia V. Obává se zániku nové mše (tzv. Novus ordo). Ratzinger mu odpovídá s tím, že „starý ritus nikdy nebyl v Církvi zakázán“ Dále reaguje na Augého námitku, že „jednota římského ritu je povolením staré mše vážně ohrožena“, následovně: „*Jednota římského ritu není ohrožena připuštěním staré mše, nýbrž divokou kreativitou, která je často právě liturgiky podporována...*“ Ritus sv. Pia V. zde není proto, aby nahradil ritus Pavla VI., ale proto, aby jej obohatil o ty důležité prvky, které se z něj vytratily.

kreuz.net, 29. 9. 2010

„Militantní katolicismus“ nebezpečím?

Vlivný holandský žurnalista Hendrik Bebbler, žijící v Německu, analyzoval nedávnou cestu Sv. Otce Benedikta XVI. do Velké Británie a dospěl k závěru, že „největším nebezpečím pro současný svět je militantní katolický fundamentalismus“ Samozřejmě Benedikt XVI. je jeho „hlavním nositelem“ Blahořečení anglického kardinála Newmana nazval „provokací“ „Agrese“ současného katolicismu se prý projevuje hlavně v nauce o lidské sexualitě, která prý „odporuje vědeckým poznatkům“ Uvádí jediný příklad: kondomy. Zatímco Církev učí, že nechrání před AIDS, „věda“ prý dokazuje opak. Nenamáhal se ale uvést konkrétní fakta. Ani nemohl, neboť ta svědčí proti němu. Rapidní pokles AIDS nastoupil právě v těch zemích, které vsadily na propagaci mravní čistoty, zatímco tam, kde vlády podporují rozšiřování kondomů, AIDS se naopak rozrůstá.

kreuz.net, 29. 9. 2010

Mše svatá nepotřebná?

Generální vikář rakouské diecéze St. Pölten Eduard Gruber se na besedě se studenty teologie vyjádřil, že prý „není bezprostředně nutné slavit každou neděli ve farnosti mši svatou“ Důležité prý je pouze, aby „farníci byli spolu“ Proto prý stačí bohoslužba slova vedená laikem. Kritizoval též, že při různých lidových slavnostech se slouží mše. Prý je to zbytečné „přesouvání hostií“ Je smutné, že tak vysoce postavený hodnostář si neuvědomuje úžasnou hodnotu mše svaté jakožto nekrvavé oběti Kristovy.

kreuz.net, 30. 7. 2010

Proč nechuť k obráncům života?

V irském poutním místě Knock zorganizovalo sdružení mladých ochránců nenarozených *Youth Defence* výstavu a podpisovou akci v areálu poutní svatyně. Po pár hodinách se ale objevil laický správce místa s tím, že stánek skupiny „pro life“ nesmí na tomto místě být, neboť prý „překáží provozu“ To ale nebylo pravdou, protože stánek nebyl na ulici nebo na chodníku. Mladí ochránci života se proto přesunuli na jiné místo – vedle obchodu s devocionáliemi. Jeho majitel však na ně zavolal policii. Ta jim řekla, že tam nemohou zůstat, a doporučila jim vrátit se na původní místo, odkud je předtím vyhnal správce svatyně. Oni tak učinili. Správce se za chvíli objevil znovu a kategoricky požadoval jejich odchod, neboť prý si jedna „poutnice“ stěžovala na jejich plakát, zobrazující dítě zabitě potratem. Na námitku, že ochrana nenarozeného života je naukou Katolické církve, správce odpověděl, že „to ale nedává nikomu právo dotýkat se citů druhých“ Místní farář se postavil na stranu správce, příslušný biskup Michael Neary však slíbil nápravu. Je politováníhodné, že ochránci nenarozeného života někdy nenacházejí dostatečnou podporu ani v Církvi, pro niž by to mělo být samozřejmostí.

kreuz.net, 3. 9. 2010

Protikřesťanský pogrom v Barmě

Barmské vojsko srovnalo se zemí křesťanskou vesnici Tha Dah Der na východě země. Všechny domy včetně školy a kostela byly spáleny. Šest set

obyvatel obce se včas zachránilo útekem do džungle. Barmská vojenská vláda překročila v posledních letech k násilným etnickým čistkám a k likvidaci nebuddhistických, především křesťanských obcí. Buddhismus má být násilím vnucen všem občanům státu jako jediné přípustné náboženství.

Nasz Dziennik, 1. 8. 2010

Pravdivý portrét preláta Jankowského

V polském Gdańsku zemřel dlouholetý duchovní vůdce odborového hnutí Solidarita, které sehrálo rozhodující roli v odporu proti komunismu, prelát Henryk Jankowski. V posledních letech byl terčem nepřátelské mediální kampaně. Bylo poukazováno na jeho prý „nákladný“ a „luxusní“ život. Nynější arcibiskup Gdańska mons. Slawoj Glódz se jej ale kategoricky zastal. Řekl, že Jankowského dlouhá léta osobně znal. Tento kněz byl podle něho velkým dobrodincem chudých, všechno, co měl, rozdal a častokrát sám neměl ani na léky.

Nasz Dziennik, 13. 8. 2010

V Číně zavraždění kněz a řeholnice

V čínské provincii Vnitřní Mongolsko byli nalezeni katolický kněz Joseph Zang-Šulai, generální vikář tamní diecéze Ninxia, a řádová sestra Mary Wen Yanhui ve svých pokojích ubodáni dýkami. Oba náleželi k podzemní církvi, věrné Svatému Otci a nekolaborující s komunistickým režimem. Motivy vraždy jsou neznámé. Organizace *Církev v nouzi* však upozorňuje na množství se akty násilí proti duchovním v Číně, kde stále jsou křesťané pronásledováni, aniž tomu západní státy věnují náležitou pozornost.

Nasz Dziennik, 8. 8. 2010

Stížnost patnáctileté dívky

Světící biskup rakouského Salcburku mons. Andreas Laun sdělil, že obdržel dopis patnáctileté dívky, která si stěžuje na školní výuku náboženství. Píše, že to už není hodina katolického náboženství, nýbrž výuka

k náboženskému synkretismu a relativismu. Laická učitelka náboženství bojuje proti všemu, co jí bylo drahé a k čemu ji rodiče doma vedli: modlitba růžence, mariánská úcta, adorace před Nejsvětější svátostí, sexuální čistota. V hodinách náboženství se naopak dozvídá, že islám a buddhismus jsou stejně hodnotné jako křesťanství, Mohamed je prorokem na téže úrovni jako Ježíš Kristus apod. Biskup Laun upozorňuje, že tyto stížnosti mladé dívky je nutno brát vážně, neboť ukazují markantně krizi v Katolické církvi.

kath. net, 13. 7. 2010

Ve Španělsku „civilní“ křty a přijímání

Španělská socialistická Zapaterova vláda zavádí jako součást protikatolické propagandy „civilní“ obřady, jež připomínají a postupně mají nahradit ty náboženské. Radnice organizují „civilní křty“, „civilní první přijímání(!)“, „civilní biřmování“ apod. Biskup z Tarazony Demetrio Fernández upozorňuje, že máme co do činění s „ateistickým náboženstvím“

Nasz Dziennik, 6. 7. 2010

Dnešní společnost je pedofilní

Arcibiskup brazilského Porto Alegre Dadeus Grings prohlásil na zasedání Brazilské biskupské konference, že současná vyspělá společnost se již stala pedofilní. Poukázal na případy zneužívání dětí, které se už v celosvětovém měřítku staly masovými a řekl, že akceptování homosexuality společenským povědomím jen dokazuje, že akceptování pedofilie bude brzy následovat, což je otázkou krátké doby.

Information FMG, 7/2010

Řeholnice exkomunikována

Jedna katolická řeholnice z Phoenixu (Arizona, USA) upadla podle oficiálního vyjádření místního biskupa Thomase Olstedta do stavu automatické exkomunikace, neboť se podílela na potratu. Sestra McBrideová byla totiž

členkou etické komise místní nemocnice a hlasovala pro potrat jedné ženy, která o něj žádala ze zdravotních důvodů.

Information FMG. 7/2010

Nemocnice ztrácí církevní statut

Katolická nemocnice v Bakeru (Oregon, USA) přišla o svůj církevní statut a nesmí se již nazývat „katolickou“ Odňal jí ho místní biskup Robert Vasa s odůvodněním, že tato klinika „nerespektovala katolické učení“ Nabízela svým pacientkám umělé oplodnění, podvázání vaječníků a sterilizaci.

Information FMG. 7/2010

Apologetika stále víc žádoucí

Americký katolický publicista Mike Sullivan vyzval katolické biskupy a vedení církevních škol, aby vrátily katolické apologii její čestné místo ve výuce i pastoraci. Lituje, že v posledních desetiletích byla tato disciplína v Církvi podceňována, ba dokonce pokládána za škodlivou. Její hlavním cílem přitom podle Sullivana je „ukázat, že katolická víra neodporuje rozumu a Katolická církev je pravou církví Kristovou“

Information FMG. 7/2010

Mýty o „osvobozené“ sexualitě

Podle informací odpovědných lékařských kapacit 28 % homosexuálních mužů v USA mělo za život až tisíc sexuálních partnerů. Pouhé 1 % jich mělo pět a méně partnerů. Každý pátý Američan trpí nějakou sexuálně přenosnou pohlavní chorobou, kterou nově onemocní během každého roku dvanáct milionů lidí. Lékař Richard Wetzel toto pokládá za přímý důsledek školní sexuální výchovy, která v USA probíhá již několik desetiletí.

Information FMG, 7/2010

Bývalá „hvězda sexu“ kritizuje výsledky sexuální revoluce

Raquel Welchová, v šedesátých a sedmdesátých letech hvězda pornofilmů, smýšlí dnes úplně jinak. Lituje, že sama se tenkrát podílela na znemravnění společnosti a zániku morálních hodnot. Tzv. „sexuální svoboda“, kterou kdysi velice propagovala, přinesla podle ní jen rozpad rodiny, chaos v lidských vztazích a rozšíření sexuálně přenosných chorob.

Information FMG, 7/2010

HIV u homosexuálů deset procent

Počet HIV pozitivních homosexuálů ve velkých brazilských městech činí 10 procent, zatímco u heterosexuálních osob 0,8 %. Tak zní zpráva brazilského ministerstva zdravotnictví. Tatáž čísla udává i Španělsko. V USA je dokonce počet nakažených HIV 60krát vyšší u homosexuálů než u heterosexuálů, podobně je tomu i v případě syfilis.

Rodiče ve vězení

V Německu se octla ve vězení matka čtrnácti dětí, protože je odmítla posílat do školních hodin sexuální výchovy. Vedení školy na tom striktně trvalo a matku zažalovalo. Byla odsouzena k pokutě a poněvadž nebyla schopna ji zaplatit, soud rozhodl o jejím vzetí do vazby na patnáct dní.

Information FMG, 7/2010

Policie proti ochránci života

Známý německý ochránce nenarozeného života Günther Anen rozdával v květnu na Ekumenickém setkání křesťanů v Mnichově letáky proti potratům. Jedna dáma jej kategoricky vyzvala k ukončení akce. Když odmítl, zavolala na něj policii. Ta Anena vykázala s tím, že nemá k této akci povolení pořadatele.

Glaube und Kirche, 6/2010

Nejméně polovina oznámení nepravdivých

Podle zprávy rakouského soudního psychiatra Reinharda Hallera je minimálně polovina stížností a žalob na údajné zneužití dětí a mladistvých ze strany kněží (které tvoří z celkového počtu zneužívaných dětí v Rakousku 0,3 % případů) nepravdivých. Haller to konstatuje na základě vlastní zkušenosti, pracuje totiž dlouhá léta s údajnými oběťmi zneužívání.

Glaube und Kirche, 5/2010

Každoročně přes 300 pacientů zneužito

Podle studie univerzity v Kolíně nad Rýnem je v Německu minimálně 300 pacientů každý rok zneužito při psychologických terapiích.

Glaube und Kirche, 5/2010

V Aigenu letos o Duchu Svatém

Letošní teologická konference, pořádaná každoročně sdružením pravověrných katolických kněží Linzer Priesterkreis v rakouském Aigenu, byla věnována problematice Ducha svatého. Teologové z německé jazykové oblasti upozorňovali na pozitiva i negativa charismatické obnovy a na působení Ducha svatého v dějinách Církve. Prof. Michael Sticklebroeck ze St. Poeltenu poukázal na fenomén tzv. soukromých zjevení. Řekl, že poselství těch, která Církev uznala, by neměla být podceňována, ale naopak brána se vši vážností. Upozornil především na Guadalupe, Paray-le-Monial (Božské Srdce), Lurdy a Fatimu. Zároveň řekl, že zázraky nemusí automaticky znamenat pravost zjevení, neboť i démon může konat zázraky. Dokladem pravosti je absolutní shoda s církevní naukou a podpora svátostného života, dále pak jasnost poselství a jistota vizionářů, kteří musí být duševně zdraví.

Mons. Gerhard Wagner, jehož loni papež jmenoval světícím biskupem v Linci, kam ale nemohl nastoupit kvůli mediální štvavé kampani proti němu, vyzval Církev, aby více „spolupracovala“ s Duchem svatým při evangelizaci sekularizovaného světa. Církev musí být podle něho opravdu „lidovou“, tzn. schopnou oslovit lid, hlásat neohroženě katolickou nauku po všechny časy, neboť ona je nadčasová. Musí pěstovat smysl pro posvátno a tajemství a nebát se též toho, co lze nazvat „provokací víry“

PhDr. Radomír Malý

Jsou všechna náboženství stejná?

V posledních desetiletích to slýcháme stále častěji. Tendence pokládat všechna náboženství za stejná, není nová. Už římský císař Alexander Severus ve 3. stol. usiloval o jakousi „vzájemnou shodu“ všech stávajících náboženství, která jsou údajně úplně stejná.

Církev však učila a učí pravý opak. Stačí jen zdravý rozum a patřičné srovnání: Nikdo ze zakladatelů světových náboženství se nepovažoval a neprohlašoval za Boha, který přišel na svět, aby lidstvo vykoupil smrtí na kříži. Mohamed, Buddha, Konfucius, Vivekananda aj. se vydávali pouze za proroky, nikdy však ne za Boha. Jediným, kdo to o sobě tvrdil a také o tom předložil důkazy, byl Ježíš Kristus. Pouze On je Spasitelem světa, On jediný je Bohem, jenž se vtělil a narodil se z Panny, byl ukřižován a vstal z mrtvých, z historických osob žádný jiný. Proto také pouze Jeho náboženství je pravé.

Co ale s jinými náboženstvími? Zaslouží si úctu? Sv. Tomáš Akvinský píše, že i v nich jsou uložena „semena pravdy“ Každé z nich obsahuje určitý etický princip, více či méně vycházející z přirozeného mravního zákona. Proto zasluhuje úctu každý muslim, buddhista, konfucianista apod., pokud se snaží konat dobro na základě přirozeného mravního zákona, který ve svém náboženství poznává. Na této rovině je také možná, a někdy i dokonce žádoucí spolupráce při řešení palčivých problémů světa.

Jinak je to ovšem s vlastním kultem nekřesťanských náboženství. Kardinál Joachim Meisner z německého Kolína nad Rýnem už roku 2006 zakázal tamní multireligiózní setkání a církevním školám účast na podobných akcích a zvaní duchovních těchto kultů na besedy se žáky. Podal k tomu též náležité vysvětlení, že vyznavači jiných náboženství neuctívají Krista a Boží Trojici, nemodlí se k témuž Bohu jako křesťané, proto nelze praktikovat s nimi společné modlitby a pobožnosti. Krom toho nutno mít na zřeteli varování na mnoha místech Starého zákona i upozornění sv. Pavla, že pohané, kteří přinášejí svým bohům oběti, je vlastně – byť nevědomky – přinášejí démonům. Názor, že „všechna náboženství jsou stejná“, je tedy mylný a naplňuje skutkovou podstatu hereze. Jediným pravým náboženstvím je katolické křesťanství, jak ho hlásá už dva tisíce let Katolická církev, založená samotným božským Spasitelem.

PhDr. Radomír Malý

Prvotní hřích trochu jinak

Reakcí na můj článek *Boží láska a stvoření* (správně mělo být tvoření) byl dotaz, zda k té pozitivní energii Boží lásky existuje jako protiklad nějaká negativní energie. Na to je jediná odpověď: Ano.

Kde tuto negativní energii, energii nelásky hledat? Kdy a kde vznikla a jak souvisí s člověkem?

Toto jsou podstatné otázky, nad kterými se musíme zamyslet. Pro jejich pochopení si musíme vzít k ruce Písmo. Pokud hledám cokoliv, musím vycházet vždy od prvopočátku, a ne začínat od prostředka, nebo dokonce od konce.

Boží láska je jasná. Vychází ze vztahu mezi třemi Božskými Osobami, jinak by nebyla možná, bez ní by Bůh nemohl tvořit. V okamžiku Božího úradku *Budiž světlo!* se energie Boží lásky přeměňuje v základní částice hmoty podle zákona zachování hmoty a energie, tj. elektrony, protony a neutrony, jak jsem už říkal v předchozím článku.

Ale kde vzniká a co je příčinou a zdrojem té negativní energie? Jestliže tou tvůrčí, pozitivní energií, která se proměňuje v hmotu a dále pak ve světelnou energii, je Boží láska, pak tou negativní energií, energií, která způsobuje zmar a zkázu, je energie sobectví a nelásky, vycházející z prvotního hříchů pýchy a domýšlivosti, kterého se dopustila část andělů, především andělů trůnu. Nadměrná hrdost na tuto funkci přerostla u těchto andělů v domýšlivost na jejich postavení, ta pak v pýchu, ve které se tito andělé, vedeni satanem začali považovat za rovné Bohu. Z této pýchy a nelásky, respektive sebelásky, pak poté co byli vyhnáni z Nebe a poté co Bůh Hospodin stvořil člověka, se zrodila nenávist ke všemu, co Bůh stvořil, především k Jeho nejmilejšímu dílu, to je k člověku. Domýšlivost a pýcha, nenávist a závist vedla ke snaze padlých andělů, za pomoci dalšího zdroje zla, a tím i negativní energie, lži, odlákat člověka od Boha Stvořitele, podmanit si člověka, zničit jeho lásku k Bohu, v podstatě pak zničit samotného člověka a vše, co člověku dal Bůh do správy.

Člověk, stvořený jako muž a žena, nebyl také dílem okamžiku, Bůh ho tvoří až na konci šestého dne, jako nejdokonalejší bytost, kterou stvořil (k obrazu svému!). Adam a Eva byli stvořeni sice jako dospělí, ale s duší dítěte, důvěřivou, nechající se zlým a jeho druhy svést ke hříchů. Nedodrželi zákaz daný Bohem, aby nejedli ovoce ze stromu poznání. Uvěřili tvrzení d'ábla, že budou jako Bůh, a jako děti, které také nemají sahat na kamna, ale

neposlechnou a pochopí důvod zákazu, až když se spálí, utrhli ovoce a jedli. Prvním zjištěním po požití tohoto ovoce bylo, že jsou nazí. Vidíte, že prvotní hřích člověka nevznikl z jeho vůle, ale ze lži a zlovůle satana. Časově tento hřích vznikl až za šest dnů Božího tvoření a dobou mezi okamžikem *Budiž světlo!* a vyhnáním padlých andělů z nebe. Jak víte, toto propadení člověka svodům ďábla a jeho nelásky k Bohu i člověku působí do dnešních dnů. Proč Bůh člověka tak přísně potrestal, přestože se z našeho pohledu dopustil jen drobného přestupku, je jasné. Člověk totiž mohl při dalším požívání tohoto ovoce způsobit své vlastní vyhynutí a tím vlastně zmařit výsledek dlouhodobé tvůrčí činnosti svého Stvořitele. V běžném životě se často stává, že člověk překvapený nečekaným poznáním utrpí šok, který mnohdy vede až k jeho smrti. Představte si, že tohle se mohlo stát Adamovi a Evě! Bůh si ovšem přiznal, že tyto své děti řádně nepoučil. Zákazem se ještě nikdy nic pořádně nevyřešilo. Proto se rozhodl člověka vykoupit obětí svého Syna a dát tak člověku novou příležitost.

Řekl jsem, že tato negativní energie energie nelásky a egoismu, působí mezi lidmi dodnes. Vidíme ji v propagaci potratů a eutanazie, to je jen nejelementárnější důkaz její existence. Proto Církev nemůže nikdy uznat potraty a eutanazii jako člověku prospěšné. Proto je zcela právem označuje za smrtelný hřích vraždy ze sobectví, egoismu, pohodlnosti, lenosti a blbosti. Jen blbec se může domnívat, že mu na jeho důchod bude dělat někdo třetí, když svým zlým jednáním zničí budoucnost, tedy své děti, které by měly a mohly pracovat na jeho důchod, případně se o něho ve stáří postarat. A když ti budoucí nebudou mít vzory, příklady a rádce ve svých předcích, neboť omezení politici, ti, co rozhodují, ve své neskonale hlouposti a sobeckosti tyto nechají tak zvanou eutanazií vyhladit.

Zamysleme se, prosím, sami nad sebou, jak pomáháme zamezit působení zla, působení této negativní energie, energie nelásky a sobectví, mezi sebou, v rodině, v celé společnosti, abychom si mohli říci: Jsem křesťan, jsem Kristův, jsem dítě Boží a tak se také chovám. Nedávejme svoji důvěru zlu a zlému, nechovejme se naivně ve svém osobním i společenském životě.

RNDr. Petr Benda

Z deníku pravoslavného kněze Mgr. Libora Serafína Halíka, Ph.D. z modlitební stráže před nemocnicí v Brně

Polili cizího a obelhávali biskupa

V pondělí 17. 5. 2004 jsem na Obilním trhu spolu s invalidou Františkem B. navzdory zátarasům na chodnících a dvoře.

V úterý 18. 5. 2004 jsme tam my dva opět. Ze zpráv BBC se dozvídám, že v současnosti pouze Bushova vláda v USA doporučuje abstinenci od mimomanželského sexu jako ochranu před AIDS. Vlády všech ostatních bohatých států se nestaví proti mimomanželskému sexu.

Ve středu 19. 5. 2004 se ze stanice BBC dozvídám následující: V České republice každý rok čtyřikrát více lidí usiluje o adopci dětí, než umožňují současné zákony. Tyto zákony více preferují existenci sirotčinců než adoptivní rodičovství. Poslankyně Táňa Fisherová podává návrh zákona na registrované partnerství homosexuálů. Kam jsme to došli? Do Sodomy. Na Obilním trhu jsem byl s paní Marií M. a s paní K. Viděly, jak na mne řve jedna lékařka. Později paní Marie M. a Petr I. spatřili, jak na mne zaměstnanec nemocnice vylívá ze střechy kbelík vody. Já však před chvilkou poodešel ze svého obvyklého stanoviště. Tak polili muže vstupujícího do nemocnice.

Ve čtvrtek 20. 5. 2004 konám svatou liturgii v Třebíči. Před nemocnicí v Brně mě zastoupil František B. Podle večerního hlavního zpravodajství televize ČT 1 se v České republice každoročně nenávratně ztrácí tři a půl tisíce dětí. Pouze 2 % ztracených dětí je nalezeno. Olomoucký lékař, který vloni zabil dítě při porodu tím, že mu utrhl hlavičku, se stal podle lékařského posudku kolegů nevinným. Rodiče se odvolají k soudu.

V pátek 21. 5. 2004 na rádiu Vatikán přebíraným Proglasem v 8.45–8.55 slyším, že ještě před deseti lety žilo v Evropské unii dvanáct milionů muslimů, ale teď už třicet čtyři milionů. Před nemocnicí jsem opět v 10.00–12.00. V noci po 23.15 na Radiožurnále poslouchám rozhovor s Davidem Ondráčkem z Transparency International o míře korupce v jednotlivých zemích. Sdělil, že korupcí je nejvíce zasažena Afrika na jih od Sahary a pak jihovýchodní Asie. V té subsaharské Africe je na korupci postavena celá místní ekonomika – darované peníze ze Západu zde končí v kapsách místních vládců. Ti si je ukládají na bankovních kontech ve Švýcarsku.

V pondělí 24. a 25. 5. 2004 opět stojím před nemocnicí na Obilním trhu od 10.00 do 12.00.

Ve středu 26. 5. 2004 jsem stál před nemocnicí s Františkem B., Jiřím Z. a paní Marií M. Modlil jsem se kromě jiného za Jakuba T., který se narodil v sedmém měsíci a má 1,5 kg. Jeho maminka mě prosila o modlitbu. Ta těhotná maminka, co se nás nedávno zastala před studentem propagujícím umělý potrat, nám dnes řekla, že od té doby nemá komplikace v těhotenství. Odpověděl jsem jí, že dobrý Bůh ji odměnil za to, že se nás zastala. Dnes nás ještě jedna paní pochválila, že je dobře, když tu stojíme.

Ve čtvrtek 27. 5. 2004 podle zpráv BBC má Senát České republiky projednávat petici s podpisy osmdesáti tisíc občanů proti násilí a sexu v televizi. Toho dne mě před nemocnicí viděl Libor K. z Bystrce a prosil mě o modlitbu za jeho problémy. Poradil jsem mu, ať se vyzpovídá ze svých hříchů, a pak mu Bůh pomůže. Současně jsem se za něj pomodlil.

V pondělí 31. 5. 2004 stojím zpočátku před nemocnicí sám. Povzbudila mne zde paní farářka z Československé církve husitské, která šla právě do nemocnice. Pak mi přišel vypomoci profesor historie Radomír M. Obdržel jsem dopis od biskupa Simeona. V něm mi biskup přeposlal kopii stížnosti ředitele Fakultní nemocnice Brno MUDr. Jana Buriana (tj. podle některých lidí vysoce postaveného komunisty v době totality) a stížnosti starosty městské části Brno-střed Josefa Kameníčka. Těmto dvěma pánům vadilo, že stojím před nemocnicí. Přemlouvali mého biskupa, aby mi službu před nemocnicí znemožnil. Starosta do dopisu biskupovi z 24. 5. 2004 napsal: „Jsem přesvědčen o tom, že volba místa a způsob protestu pana Mgr. Libora Halíka jsou velmi nešťastné. Reakce občanů jsou negativní, byl zaznamenán i případ bitky mezi protestujícími a jinou skupinou mladých lidí. Pan Mgr. Halík si neuvědomuje, že poškozují dobré jméno pravoslavné církve, když ji staví do konfrontace s brněnskou radnicí a největší brněnskou nemocnicí...“ Bitku před nemocnicí si starosta vymyslel. Hned se proto modlím slovy žalmu 43, verše 1 a 5: „Bože, ujmí se mého sporu... Proč se tak rmoutíš, má duše... Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu...“

Násilník dostal pokutu a poslanec Karas se mě zastal

Červen 2004

V úterý 1. 6. 2004 na stanici radiožurnál oznamují, že varšavský primátor opět nepovolil pochod homosexuálů polským hlavním městem. Zákaz dal,

neboť statečná polská katolická mládež oznámila, že uspořádá protidemonstraci. Před nemocnicí na Obilním trhu stojím s Petrem M. z Postřekova u Domažlic. Jistý mladý muž nám tu vypráví, že jeho manželka zde byla na asistované reprodukci (umělém oplodnění ve zkumavce). Po ní jedno jejich miminko v děloze zemřelo a lékaři jim předpovídají smrt i toho druhého. Řekl, že lékaři jim kromě toho zabili osm embryí (nejmenších dětí), prý nezdravých, ač on katolík s tím nesouhlasil – chtěl je dát pouze zamrazit k budoucímu umělému oplodnění. Doplnil, že za toto umělé oplodnění museli nemocnici zaplatit dvacet pět tisíc korun.

V pátek 4. 6. 2004 jsme ráno s dětmi četli 2 Kor 7,1–7. Pak mne navštívil můj přímý nadřízený okružní protojerej Alexander N., aby mne natrvalo odlákal z Obilního trhu. Chtěl, abych stání před nemocnicí za něco vyměnil. Chtěl mi za to něco darovat. Odmítl jsem. Odpověděl jsem mu, že slíbit mu mohu pouze to, že nebudu hřešit, že se budu snažit nehřešit. Víc mě nepřemlouval. Nevyhrožoval tresty. Modlitbu před nemocnicí mi nezakázal. Naplnil se 6. verš, který jsme ráno četli s dětmi: „*Ale Bůh, který těší sklíčené, potěšil i nás příchodem Titovým.*“ Pán Bůh vyslyšel mou modlitbu z pondělí 31. 5. 2004: „Bože, ujmí se mého sporu.“ Můj přímý nadřízený netrval na zákazu, který mi dal biskup Simon, lživě informovaný starostou Kameníčkem a ředitelem Fakultní nemocnice Brno Burianem. Vzpomínám si, že na volebním letáku Strany zelených bylo, že oni – ochránci životního prostředí – budou usilovat zejména o legalizaci homosexuálních svazků. Kdyby se raději věnovali ochraně přírody! Ševče, drž se svého kopyta! Proč ochránci přírody chtějí kazit lidi tím, co není normálním ani v přírodě?

V pondělí 7. 6. 2004 jsem stál před nemocnicí s Petrem M. a s vozíčkářem Františkem B. Mezi 10.50 a 11.30 se zde objevil poslanec poslanecké sněmovny JUDr. Ing. Jiří Karas. Nabídl se, že napíše mému biskupovi, aby ho pravdivě informoval o mé modlitební stráž. (To učinil, viz 23. 6. 2004.) Když poslanec odešel, přepadli nás dva neznámí muži. Na pomoc nám přiběhli čtyři neznámí muži z parku. Pak přijela i městská policie. Jednomu z násilníků, který se nevzdálil z místa činu, dala na místě blokovou pokutu dvě stě korun. Ty násilníky na nás poslala nemocnice, neboť se tím později chlubila v časopise Květy. Pravděpodobně tím chtěla zamaskovat lež starosty, kterou 24. 5. 2004 poslal biskupovi. Televizní zpravodajství informuje, že hlavní lékař pražského kojeneckého ústavu pod silným vlivem alkoholu srazil autem v areálu

nemocnice dvouletou holčičku. Z místa činu se snažil ujet. Holčička sotva přežila. (Má trvalé následky.)

V BBC oznamují, že v Holandsku je droga extáze povolena. Holanďané však drogu vozí i do ciziny – již čtyři stovky jsou jich v cizině uvězněny. Dozvěděl jsem se, že v porodnici na Obilním trhu donutili jistou porodní asistentku proti jejímu svědomí spolupracovat na umělém potratu miminka starého dvacet týdnů. Tato zabíjení provádějí na malých porodních pokojích.

Ve středu 9. 6. 2004 nám na Obilní trh přišel pomoci člověk z Nového Jičína.

Pomoc těhotným ženám a informace

Hnutí pro život ČR

Hlubočepská 85/64

152 00 Praha 5

telefon: 603 976 231

<http://prolife.cz>

<http://svobodavolby.cz>

Informace o přirozeném plánování rodičovství –

o symptotermální metodě podá

Liga pár páru

David a Michaela Prentisovi

Fügenerova 143/9

272 01 Kladno

tel.: 312 686 642

www.lpp.cz, lpp@lpp.cz

<http://lpp.cz>

Ex umbris et imaginibus in veritate. Od stínů a obrazů do pravdy

Tento nejlapidárnější nárys vlastního života si zvolil jako nápis na náhrobní kámen kardinál John Henry Newman, jehož blahorečení očekáváme v září při apoštolské návštěvě papeže Benedikta XVI. v Anglii. Je to zároveň pevná osnova světcova životopisu, který napsal a vydal ve svém nakladatelství Řád P. Karel Dachovský (Praha 2010, 64 str.) Tato aktuálně vydaná knížka je jedním z prvních příspěvků k obnovení zájmu v naší zemi o život a dílo velkého teologa (a nepochybně budoucího Učitele Církve) devatenáctého století.

Svatý Otec Jan Pavel II. nejednou zdůrazňoval, že teologové by měli být nejen erudovaní a svědomití vědci, ale zároveň lidé svatého života, který by dosvědčoval věrohodnost jejich nauky. Platí to o všech Učitelích Církve povýšených na oltář. V nové době jako by se leckdy pronikavost a aktuálnost teologické vědy odloučila od osobní svatosti svých tvůrců (či spíše naopak). Rozhodně to neplatí o kardinálu Johnu Henry Newmanovi, jednom z největších teologů devatenáctého století, jehož život pokrývá téměř celý XIX. věk a jehož pronikavé dílo je respektováno a s úctou vnímáno nejen katolickými křesťany. Jeho cesta ke svatosti byla nezvyklá a mimořádná a odehrávala se takřkajíc na očích světa, sledována s důvěrou i neporozuměním přáteli i odpůrci. Byla to cesta intelektuála, cesta vědy a teologického zkoumání, na které jako by chyběla obvyklá citová hnutí a jedinečná duchovní osvětlení, jakými bývají často provázeny konverze, o nichž známe osobní svědectví jejich aktérů. Blahoslavený kardinál Newman vydal rovněž vynikající svědectví o své cestě k Pravdě v obsáhlém díle *Apologia pro vita sua*, které bývá jako kniha konfesí stavěna hned vedle *Vyznání sv. Augustina*. Nejde o nějaké memoáry, je to kniha hluboce teologická, zahrnující obsáhlé a náročné výklady o vývoji světcova vědeckého myšlení a hluboké polemiky s odpůrci. Na vydání českého překladu bohužel stále čekáme.

V této souvislosti bych rád doplnil mylnou domněnku P. Dachovského, že „patrně žádné jeho (= Newmanovo) dílo ani jeho životopis nebyly v češtině vydány“ (str. 5). Platí to jen o době posledních snad šedesáti let. Avšak už ve třicátých letech minulého století věnovali Newmanovi pozornost olomoučtí dominikáni, kteří svou věhlasnou edici Krystal zahájili programově pod jeho patronátem překladem Newmanových úvah a modliteb *Bůh a já* (dvě vydání!)

a v revui Na hlubinu publikovali jeho stručný životopis od anglisty Aloyse Skoumala, několik kratších textů, a jako přílohu *Traktát o Trojici* přeložený mons. Aloisem Langem. Ten pak roku 1937 vydal knižně výbor Newmanových spisů doprovázených dosti obsáhlým životopisem. Tato kniha byla po válce vydána 1947 v rozšířeném vydání. Newmanova díla si všimly také Florianovy staroříšské Archy překladem O. F. Bablera. Aloys Skoumal bezprostředně po válce připravil k výročí jeho konverze specializované číslo revue Vyšehrad s významnými studii a překlady ukázek kardinálova díla. Pro dominikánskou sbírku Vítězové vydal tehdy životopisný sešit Marco Werich a bibliofilsky vyšly světcovy *Modlitby na Velký pátek*. Ve dvou vydáních vyšel překlad Newmanových májových meditací *Maria v litaniích* od básníka Jana Dokulila. Je třeba připomenout také několikery překlad slavného hymnu *Ved' mě, vlídné světlo* (J.V. Sládek, Al. Lang, O.F. Babler, mons. Jos. Hrdlička) a posléze knižní vydání básnické meditace *Sen starého muže* (A. Muzikářová, Brno 1991).

Tento neúplný bibliografický doplněk nemíní ani v nejmenším snižovat hodnoty a přínos nového životopisu. Proti všem dřívějším informativním studiím přináší na nemnoha stranách množství dosud u nás nepovšimnutých skutečností, čerpá z novější anglické odborné literatury, a pochopitelně zcela novým přínosem jsou i údaje o složitém a dlouhém úsilí o beatifikaci učeného oratoriána, který byl i posmrtně vystavován různým osočením a podezřením z modernistických bludů, od nichž ho plně neuchránilo ani jmenování kardinálem v závěru jeho dlouhého života.

P. Dachovský postupuje takřka kronikářsky v nárysu cesty „mladého kalvinisty, oxfordského vysokoškolského profesora, přísného faráře a posléze řeholníka a kardinála svaté římské Církve“. Je úžasné sledovat složitost duchovních vlivů, všestrannost a hloubku teologických studií, poctivé vypořádávání se s nejrůznějšími názory a novými, ve své době nezvyklými a z různých stran podezíranými historickými studii a úvahami o vývoji a životě dogmat až po pokorné přijetí dogmatu o neomylnosti, k jehož slavnostnímu prohlášení měl původně výhrady: ne z hlediska nauky, o níž neměl pochybností, ale z důvodů vhodnosti.

Bl. Jan Jindřich Newman je nesporně nový typ světce, který z jednoho pohledu prošel tou nejobvyklejší cestou ke svatosti – důslednou cestou vnitřního utrpení a pokory, nezměrné lásky pravdě a posléze k jediné

apoštolské Církvě, cestou pronásledování a nepochopení (cestou, kterou je sám Kristus) – ale na druhé straně méně častou a nebezpečnou cestou teologických spekulací a vědeckého zkoumání a ověřování, cestou od názorů k víře, na jaké ztroskotalo mnoho pyšných duchů. Věru nesnadný vzor k následování, i když nesporný příklad k obdivu a úctě.

Mojmír Trávníček

Kniha aforizmů a fejetonů aneb *Nezbedárium*

Knihu Vladimíra Stibora letos vydala Severočeská vědecká knihovna v Ústí nad Labem a Severočeský klub spisovatelů.

Na básnické sbírky Vladimíra Stibora jsem zvyklý. Ale knihu aforizmů čtu poprvé. Rovněž jeho fejetony znám, vždycky se nějaký najde v bulletinu Obce spisovatelů, jejíž jsme členy. Snad lze spíše upoutat pozornost a kus lesku slávy fejetony. Básněmi však v současnosti lze stěží prorazit. Stibor má plnou hlavu poezie, poetické myšlení se projevuje i v aforizmech a fejetonech. Navíc je tu vtipnost, což pochopitelně poezii chybí.

Aforizmy se částečně týkají i vážných témat: života, filozofie, lásky, lidských mravů a úchylek válečných útrap, náboženství a smrti. Jsou tu i rozvernější věci: o cestování, prostorekosti, nepoznaných krajinách.

Také ve fejetonech se střídá legrace se záležitostmi života a smrti. Vtipné jsou: *Pojišťovací agent*, o jeho synovi *Pětiletý Lotrando*, *Na holičkách*, přítel František se tu mihne několikrát (mimoходом jeho představa o svatém, Františku z Assisi je dost svérázná). Vážnou notu lze nalézt v Nejposlednějších věcech člověka.

Stibor, ačkoliv není pravidelně docházejícím do kostela, věří na soud po smrti a absolutní spravedlnost. Docela hrozivá je vize *Lid čipových náušnic*. Víím, že jsou čipy připravené na lidstvo, ale tady čtu, jak někdo nosí čipy v náušnicích – děsná představa.

Jak jsem hledal zaměstnání vypráví o potížích padesátiletého člověka hledajícího práci – jistě narážka na Stiborovo současné trauma. Ještě se musím Vladimíra zeptat, kdo byla ta instruktorka v autoškole v nákladním autě. Jednu takovou v Holešovicích znám – je to řízná ženská a nebojácná.

O Stiborovi ještě uslyšíme. Dosud vydal třináct básnických sbírek a dvě knížky drobných próz. Podílel se edičně i autorsky na vzniku několika

básnických almanachů, sestavil tři sborníky o svém rodném kraji. Bydlí teď u Sedlčan – v kraji pod Čunkovem.

P. Karel Dachovský

Dovolená 1974

P Karel Dachovský

*Před vstupem do noviciátu františkánů
nás Otec Bárta vozil
po františkánech.
Bratři Cyril a Petr
byli o pět let mladší než já.*

*V Plzni gotické věže pokání.
Mládí snese leccos, ale co starý bratříček
bydlící v sakristii?
Neměl vůbec nic.
Alespoň v létě si odpočinout
v náručí bílých lilií.
Svatost gotických oken,
svatost oltářů,
ty ale nic nebolí.
Františkánství kříže.
Co Krista bolí, je,
že někteří mučedníci ztvrdnou na kámen,
což je podivuhodnější jev
než břidlicové varhany.
Otec Vladimír a bratříček Agnel
na venkovské faře.
Oba mučedníci,
přesto srdce na pravém místě.
S Otcem Vladimírem
nás později mohl propojit osud.*

*Zval mě do kláštera ve Vancouveru
na podzim 1987.*

*Ještě že jsem neletěl,
jsem příliš opotřebovaný
a křehký pro klášter.*

*Otce Radima jsme navštívili doma
v Jindřichově Hradci.*

Vyučil teologii mladé františkány.

*Dost si pamatuji –
také slova,*

že teolog je trochu bludař.

*Teologii jsem hltal,
teď mě spíše unavuje.*

*Hlavně abychom svatě žili,
říkal Otec Aleš.*

*Výroky světců
jsou paprsky monstrance.*

*Poezie je mou strunou
jako v klavíru Foerster.*

*Má modlitba nevalná,
i když breviář nevynechávám.*

*Dobrovolné posty žádné,
stačí, že mě bičuje život.*

*Divím se, proč má poezie
je tak kontemplativní,
je to dar, který nebolí.*

*Asi proto dar,
že velkorysý Bůh nemohl připustit,
že jsem se vzdal poezie
po sedm let u františkánů.*

*Divím se, že podobný dar nedostali
trapisté, cisterciáci
a karmelitáni.*

Duch vane, kam chce...

*Proč to všechno říkám?
Moji spolupoutníci
Bárta, Cyril a Petr
jsou už na věčnosti.
Nevěřím soukromému zjevení,
že si svatý František
bere františkány z očistce
vždy v den svého svátku.
Nicméně všichni byli mučedníci.
Zneklidňuje mě,
že jsem z nich tady zůstal sám.
Teď už nesmím marnit čas
a ponesu meč slova
snad podle vůle Boží.
Amen.*

Koukol a obilí

P. Karel Dachovský

*„Netrhejte koukol v obilí.“
Koukol je docela hezká.
Aby se tomu správně rozumělo.
Je současná mantra:
„Nevíte, pod jakým tlakem byli kněží
nuceni spolupracovat s StB.“
Je mi to jasné.
Někteří to ale dělali z vypočítavosti
a dostávali dokonce jidášský groš.
Všichni se bojí jich dotknout.
Nikdo nebyl potrestán.
Dosud jsou na důležitých místech
darovaných komunisty.*

*V Církvi byli vždycky
mučedníci na prvním místě.
Když se budou nad zbabělostí
přivírat oči,
podlomí se bojová morálka Církve.
„Nesudte, abyste nebyli souzeni.
I tomu se musí správně rozumět.
Musí existovat soudy,
nejsme v ráji
a zlodějna a vrah musí být potrestán.
Bojím se,
že kdyby v Čechách začalo
znovu pronásledování Církve,
byli bychom ztraceni.*

*Blahoslavení,
kdo žízni po spravedlnosti.*

Evropa

P. Karel Dachovský

*Revanš za Lepanto.
V porodnicích západní Evropy
dostáváme na frak.
Muslimky se netají,
že jich bude v Evropě tolik,
že nastane soumrak křesťanství.
Co postavit proti vitalitě života?
Snad Bachovu mši h moll,
snad zpěv pravoslavného
kláštera v Kosovu?
Snad skomírající svíci
katolického básníka?*

*Tancujeme nad propastí,
tanec a tanec.
Ještě, že jsem se nenaučil tancovat.
Po smrti básníka
většinou sbírky jen v knihovně.
Nevsadil bych na nic jiného.
Bůh však je mocný,
může nás překvapit.
Pokud budeme chtít.
Bůh a Alláh jedno nejsou.*

Deus vult.

Neapolské návrší

Vladimír Stibor

*Zarovnávám
aleje hořících jeřabin;
dosud jsem jim,
nesahal ani po kotníky.
Ruce necítím.*

*Úhlové kameny
i vyplašená křoviska
s podoblačnými ptáky
tišila malířská plátna
lámavým uhlem;
těží se v malířských trucovnách,
aby posléze neapolské návrší
prosáklo celou dlaní
a císařský řez
vedlo podél strání
s tekutým sluncem.*

*Paprsky
i vše živé
toužilo přivést ke světlu
a říci: Sáhni si,
probudím odezvu.*

Nikdy ne naopak!

9. června 2010

Franciszek Kamecki (*1940) – katolický kněz, probošt v Grucznie nedaleko Bydhoště. Jeden z hlavních představitelů tzv. kněžské poezie v Polsku. Jako básník debutoval v roce 1960. Své básně, povídky, úvahy, eseje a fejetony publikuje v řadě literárních časopisů a antologií, kromě jiného v antologii kněžské poezie *Słowa w pustyni* (Slova na poušti), která vyšla v roce 1971 v Londýně. Dosud vydal osm básnických sbírek, knihu próz a soubor fejetonů. Jeho básně byly přeloženy do němčiny, angličtiny a češtiny.

Bratr opuštěných

*Kdykoli vstoupím do kostela
jsem skřivánkem
vznáším se nad loukami
nepíchá mě bodláčí ani nepálí kopřivy
hledím aksamitový prostor
zapomínám na hnůj a bláto
necítím zápach celulózky
plynu nebeským akváriem
laskavý k pomstychtivým
pokorný vůči bojechtivým
občas podobný Ježíši
bratru opuštěných
a těch posledních ve frontě na jídlo
oblečení a bydlení*

*jak je dobré že se mi někdy podaří
proměnit
časnost v nebe
ticho v adoraci
lhostejnost v lásku*

*komu vděčím za schopnost
povznést obraznost z ostrých hran
a tvrdých kostelních lavic do takové výšky
kde nejsou metry kilometry ani kilogramy*

*děkuji za rozum který překračuje hranice logičnosti
a jako zajíc usedá na schodech víry
a přemýšlí jak se postarat
o ty nejméně opuštěné a vyvržené*

*a jak je těžké získat důvěru těch jimž shořelo nebe
a dům na písku se nechce zřítit*

Slavnostní řeč mnicha a básníka Bernarda z Clairvaux (1090–1153)

*Matky,
neukrývejte syny, ať jdou k cisterciákům,
učenci ať se z hlučných univerzit
vrátí s teologií do ticha klášterů,
ať se neopakuje omyl křížových výprav,
bez ohně spálenišť, bez kovu meče
ať slovo Boží všude kolem zní –*

*tak mluvím k vám já, básník Bernard z Clairvaux.
Z úst vypouštím zlaté holuby,
ať letí nad Francií, nad celou Evropou,
ať krouží v oblacích.*

*Ve volném letu nenajdou skutečné nebe,
protože lehkost je pomíjivá,
vidiny klamné
a rozum nedokáže zdůvodnit sebe a svět,
ale láska je přesnější, tvárnější a silnější,
častěji vítězí, proniká zdmi a horizonty
jako světlo.*

*Po mně přijde například Thomas Merton,
který zavrhl všechny pravdy jako kameny,
jestliže nedláždily cestu k Bohu,
na bezcestí zůstanou ležet kámen na kameni,
pohozené, nesmyslné,
ničí.*

Kdo by chtěl takovou pravdu, nijakou a od nikoho?

Hledě před sebe

*Droby na stole jsou příliš malé
nevystačí pro všechny
i sušené švestky v kapse jsou jen pro mě
nebo ještě pro jednoho labužníka
stále více toužím
aniž bych byl sytější a dokonalejší
hledím do dále
stěny vzdálených horizontů
mě nedokáží uspokojit kilometry ani barevností
cosi mi mizí před očima
obrovská plátna krajin ztrácejí barvy
perspektiva se prodlužuje
rozplývají se kruhy i čtverce
nemám takovou náruč*

*abych objal Himaláje
nemám taková vědra
abych čerpal z oceánů*

*Svět nám stále dává možnost radovat se
z jednoho zrnka z jedné krůpěje
a nejdůležitější se stane mravenec
který putuje po mé dlani
když ležím na červencové louce
uvědomuji si pohyb světa i svého těla
a v okamžiku kdy se vše kolem zdá nehybné
lodi tichnou v přístavu
a autokary spočívají na parkovišti
se mravenec zakousne
do kůže mezi prsty
a posílá bolest do koloběhu dějin*

Básně přeložil Jiří Červenka

Teresa Kaczorowska je profesí novinářka. Narodila se na Suwałštině, vyrůstala na Mazurech, v současnosti žije v Ciechanowě, kde od roku 1999 rediguje Ciechanowskie Zeszyty Literackie. Obhájila doktorát z historie. Své příspěvky zveřejnila nejen v polských novinách a časopisech (mj. Poezja Dzisiaj, Twórczość, Przegląd Powszechny), ale také v zahraničí (Biały Orzeł v Bostonu, Dziennik Zwiazkowy v Chicagu, Znad Wili ve Vilniusu). Přednáší na Akademii humanitních věd A. Gieysztora v Pułtusku. Kromě toho, že je známou reportérkou, věnuje se poezii a próze. V oboru historie publikovala kromě řady studií osm publikací tematicky spojených s historickou pamětí a minulostí polského národa; některé z nich se týkají Katyně – kniha *Kiedy jesteście, mniej boli...* (2002) se dočkala překladu do angličtiny pod titulem *Children of the Katyn Massacre* (McFarland, 2006), nedávno vydaná kniha *Dzieci Katynia* (2010) pojednává o osudech dětí polských důstojníků popravených v Katyni, žijících dnes nejen v Polsku, ale i v USA, Kanadě, Izraeli, na Ukrajině nebo na Litvě.

T. Kaczorowska vydala tři sbírky veršů – *Dotyk prawdy* (2002), *Ze słowikiem w duszy* (2004) a *Cztery wiosny* (2008), z které pocházejí naše překlady. Básně

T. Kaczorowské byly dosud přeloženy do angličtiny, němčiny, portugalštiny, norštiny, bulharštiny, litevštiny a ukrajinštiny. T. Kaczorowska byla oceněna v Polsku i v zahraničí, mj. Cena Witolda Hulewicze ve Varšavě v roce 2006, Čestná medaile ministra kultury a národního dědictví „Zasloužilý o polskou kulturu“ v roce 2007, cena na IV knižním veletrhu polské knihy v Bruselu v roce 2003, Kongresu americké polské kolonie v Chicagu v roce 2005. Byla stipendistkou Kościuszkowy nadace v New Yorku v letech 2003 až 2004 a Ministerstva kultury Polské republiky v roce 2005.

Zrada života

*Před chvílí zemřela Terry
měla čtyřicet let*

*před očima zarmoucené rodiny a světa
zemřela na Floridě hladem*

*více než třináct dní nebylo dovoleno
přiložit na její ústa ani kousek ledu*

*nepodávali jí jídlo ani vodu
odebrali jí právo na existenci*

*i když dýchala a trávila stejně jako ty nebo já
byla však méně citlivá a zmrzačená*

*uzurpátoři života a smrti zapomněli
že jde o boží zákony a že i utrpení je darem*

*zradili Descarta, když vítězila
mediální pravda*

*holocaust nezpůsobilých slabých nenarozených
prodlužuje pochod smrti neslavného století*

*zahájil ho svobodný rozum
po odstranění Boha ze srdcí*

*Terry zemřela v záři cynického práva
zrazená živými*

*zanedlouho se nemocní a staří budou ukrývat
před svými dětmi ze strachu, aby nebyli odsouzeni k smrti*

Ciechocinek, 24. března 2004

Křivý kříž

*vtisknutý mezi dvě nestvůry
obklíčený lži a zločinem
zanechal jsi zrezivělý křivý kříž
na dnes nenáviděné nekropoli*

*zanechal jsi potravu pro mechy
kousek ztrouchnivělého náhrobku
donedávna tak něžně ohlazeného
láskou*

*dnes se nad ním tyčí k nebi
štíhlé borovice
snad jednou budou umět vyprávět
všechno vysvětlit
dosáhnout spravedlnosti*

*zatím jsou borovice příliš mladé
takže jenom uschlý květ
na propadlé mohyle
bude si pamatovat
že jsi tady byl Ty...*

Lida (Bělorusko), 29. září 2004

Básně přeložil Libor Martinek

Modlitba k Panně Marii Sedmibolestné

Běla Schovancová

*Maria Panno Sedmibolestná,
ochránkyně Slovenska,
pros za nás...*

*

*Maria Panno Šaštínská,
pros za nás,*

*ochránkyně manželství,
rodiny a lásky v ní*

*

*Maria Panno,
Matičko naše nebeská,*

pros za nás,

*za naši víru a spásu,
za naše děti,*

za naše národy,

*za naše kněze a duchovní bratry,
za naše sestřičky,*

pros za nás za všechny...

*Neboť Ty víš,
že Tobě patříme,*

pro tvoji lásku čistou a bolestnou,

*pro tvého Syna,
našeho Pána Ježíše Krista,*

nyní, a na věky...

Ladislava Lopraisová, narozená 1968 V Hradci Králové

V roce 1987 se vdala do města Brna. které se pro ni stalo na dlouhá léta domovem. Z tohoto manželství přišlo na svět pět dětí. Je katolička a zasazuje se o práva nenarozených dětí ve svých básních. I když byla pokřtěna jako malé dítě, k poznání Lásky boží přišla až skrze komplikované manželství.

První básně začala psát už na základní škole. Její básně byly vydány v Rose Mystice, v Immaculatě, v časopisu pro balbutiky Papoušek. Dostala několik čestných uznání v literárních soutěžích. Za některé: O cenu knížete Semilassa a ceny královny Alisy.

Za mnohá autorská čtení: Čtení na Na Žlutém kopci v roce 2004, četla s Evou Lopourovou. Autorské čtení v klubu Leitnerova 7. 2. 2005 a tak dále.

Napsala a vydala dvě básnické sbírky: *I když mrak je na nebi, slunce za ním svítí a Co?*

Její tvorbu najdete na www.liter.cz pod pseudonymem Lady L (její začáteční písmena i zobrazují záměr, se kterým píše – láska lidem). Chce dodat sílu a naději těm, kteří to mají v životě těžké.

Sny

1. 2. 2005, úterý ráno po páté hodině

*Sny – krajková záplata
na hrubém pytli každodennosti.*

*Dívám se do kávové sedliny,
už ani nečekám odpovědi na otázky.*

*Zvědavost si odešla
do krajiny snů.*

*Jen čekám na splněná přání,
abych poznala,
jak byla pošetilá.*

Dech tajemné krásy

12. 2. 2005, sobota 22:16

*N a louce rozprostřený
dech tajemné krásy
zve tě nahlédnout
do alchymistické kuchyně spásy.
Barvy jsou kouzelné vstupenky
podívej na cudné pomněnky –
zvou tě skromností,
s láskou tě pohostí,
dveře ti otevrou,
ale s tebou nevejdou.
Do čarovného světa
každý sám vejít měl by,
rytíři čekají,
meze hlídají,
kdo překročí,
s tím zatočí
se svět.*

*Černí havrani dají se v let,
brány zavrou se,
nikdy už nevkročíš zpět,
jsi jak flétnička,
na kterou zazní písnička,
dáš rozpomenout
na divotvornou jiskru
ukrytou hluboko.*

Doznání

14. 6. 2005

*V kapsách černé noci
lovím bez pomoci
písmenka první
z abecedy poznání.*

Oficiálně neoficiální

1. 3. 2005, úterý

*Oficiálně mě nikdo nevydal,
vydala jsem se sama,
jsem oficiálně neoficiální básník,
teda básnířka.*

*Miluji slova - hraji si s nima,
ona si zase pohrávají se mnou,
hrajeme mnohdy na Viléma Tella,
slepá bába,
která vždy trefí jablko,
slova jsou letadla
do cizích zemí
a já cestuji ráda.*

9. 6. 2005

*Láká mě cesta daleká,
pout', které nemohu se vzdát,
ptám se, co vede člověka,
že musí svůj život obětovat.
Teprve až pochopím cenu oběti,
otevřou se mi dvířka vzápětí,
dvířka poznání,
a že to bláznovstvím zavání,
to jen nemoudrý říci může,
však láska přináší růže,
ano, je to každodenní sebe dávání
k proměňování.*

*Svět zahrnuješ láskou
a my ti nevěnujeme
jediný pohled duše
Změň to
a z našich srdcí
učiň
oltář víry*

Zdenka Libalová

Co když jsi láska
*jenom stín
který se plíží
z rozvalin*

*města, které klenulo se
v tom růžovém
a neskutečném čase*

*Za zbytkem zdí
vzlyká stín
pod lístky
černých kopretin*

*Co když jsi láska
jenom stín
a já se nikdy nedovím
kde leží město
v neskutečném čase*

*kde přístav něhy
prostírá se
a láska chutná
jako blín...*

Josef Menšík

Parné léto

Janka Procházková

Pod dusnou oblohou

krouží báseň

a

obletuje slova

aby usedla –

znavená a vyčerpaná

na pero básníka.